

Naše značka: 203129

V Praze dne 7.10.2012

Vrchní soud v Praze

16 Praha 2

Ke sp.zn. 6 To 52/2011

Obžalovaný

: Viktor Kožený, nar. 28.6.1963, státní občan Irské republiky, bytem Bahamy, Nassay-Lyford Lay N-776, registrován též na adrese Dublin 18 Careyfort Hall, Careyfort Avenue-Blackrock, Co., Irská republika, v ČR naposledy hlášen k trvalému pobytu na adrese Praha 6, Zelená 1740/22, který je stíhán jako uprchlý podle § 302 a násl.tr.ř.

Obhájce

: JUDr. Martin Korbař, advokát Společné advokátní kanceláře Korbař, Pokorný a spol., Lublaňská 507/8, 120 00 Praha 2

**Doplnění odvolání do rozsudku Městského soudu
v Praze ze dne 9.7.2010 sp.zn. 46 T 17/2006 č.2**

Celý Opravený Text

Body 1 - 732

Oprava bodů 145 az 161, hlavičky bodů B a B3 az B6, nadpis část 3, body 268 az 275, body 349 a 350 – příslušnost soudu a paragraf 30 trestního zákona o schválených transakcích

Datovou schránkou

Přílohy č.1-10

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.7.2010 sp.zn. 46 T 17/2006 byl odvolatel uznán vinným trestným činem podvodu podle § 209 odst. 1,5 písm. a) tr. zákoníku ve znění zákona č. 40/2009 Sb. a byl mu uložen trest odnětí svobody podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku v trvání 10 (deset) let. Podle § 56 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Odvolatel byl stíhán jako uprchlý, byť je toho názoru, že takový způsob trestního řízení nebyl na místě, neboť mu tím bylo odepřeno právo na osobní účast u soudu, konfrontace svědků a osobní výpověď.

Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náhradu škody poškozenému Harvardskému průmyslovému holdingu, a.s. – v likvidaci, Praha 4, Ohradní 65 ve výši 8.289.933.074,05 Kč a úrok z prodlení podle nařízení vlády č. 163/2005 Sb. od 13.2.2008 do 9.5.2010 ve výši 1.750.595.387,70 Kč do zaplacení.

Do tohoto rozsudku podal odvolatel dne 18.4.2011 odvolání. Již v tomto odvolání uvedl, že s ohledem na rozsah celé věci a pouhou osmidenní lhůtu (v porovnání s dobou, během níž pro obtížnost celé věci byl vypracováván rozsudek) odvolání doplní, což tímto činí:

A. Všeobecně soud pochybil tím, že:

1. Soud byl založen na důkazech, které obdržel z neopodstatněných a dle přesvědčení obžalovaného politicky motivovaných prohlídek, jež nebyly povoleny soudcem, což je, jak judikoval Ústavní soud, neústavní a došlo tak k porušení ústavním pořádkem zaručených základních práv a svobod jakož i dalších zákonů v rámci Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jimiž byla ČR v době provedení prohlídek vázána. Odvolateli je samozřejmě známo stanovisko pléna Ústavního soudu Pl.ÚS-st.31/10, nicméně má za to, že buď dochází v případě absence nařízení soudce k porušení ústavních práv či nikoliv, a to v absolutní rovině. Není přeci možno, aby navíc pro někoho došlo ke zrušení v individuálním případě neústavního zákroku orgánu státní moci a pro jiného nikoliv v době, kdy se zákony nijak nezměnily. V tom smyslu se odvolatel plně ztotožňuje s disentaním stanoviskem místopředsedkyně Ústavního soudu JUDr. Elišky Wagnerové, které je připojeno ke stanovisku Ústavního soudu s tím, že základní lidská práva existují nezávisle na tom kterém datu, kdy rozhodoval Ústavní soud a že tak je dané zákonné ustanovení buď ústavně právně konformní či nikoliv bez ohledu na rozhodnutí Ústavního soudu, jelikož základní lidská práva a daná legislativa existovaly již předtím, nežli je plénum Ústavního soudu „přidělil“ k nějakému určitému pozdějšímu dni, které není nijak spojeno se vznikem legislativy a dalších neodebratelných práv a svobod.

Odvolatel je tak přesvědčen, že soud k důkazům z domovních prohlídek neměl vůbec přihlížet.

2. Na výslovnou žádost klienta uvádí odvolatel, že členství předsedy senátu JUDr. Dušana Pašky jej dle mínění odvolatele diskvalifikovalo s ohledem na stanovisko Ústavního soudu z rozhodování ve věci. Klient je navíc přesvědčen, že členství v KSČ a nebo dalších podobně neslučitelných skupin a sloučení diskvalifikuje i další soudce z rozhodování v této věci a ve výkonu soudnictví všeobecně, jelikož se podíleli na systematickém porušování základních lidských práv..
3. V tom směru odvolatel upozorňuje, že soudce sám se prohlásil býti podjatým (byť z jiných důvodů) a proto je klient odvolatele přesvědčen, že ve věci neměl vůbec rozhodovat.
4. Na výslovnou žádost klienta uvádí odvolatel, že klient má předchozí informace a je přesvědčen, že předseda senátu byl povýšen z prvestupňového senátu do senátu odvolacího v důsledku toho, že klienta odsoudí a také odsoudil.
5. Soud pracoval s dokumentací zcela nepřehledně, sám uvádí, že dokumentace je zcela nepřehledná a odůvodnění, že předseda senátu vyřizoval věci jako člen odvolacího senátu je zcela irelevantní, ježto je věcí státu, jak vícekrát judikoval i Ústavní soud, aby své věci organizoval tak, aby věci organizační nebyly na závalu výkonu agendy.
6. Soud vycházel z výpovědí osob, které nebyly ve věci experty a navíc byly ekonomicky a dle přesvědčení klienta i politicky silně zainteresovány na výsledku věci a byly ve věci podjaty s ohledem právě na shora uvedenou skutečnost. Kromě toho korunní svědectví v této věci (především svědků Častorála a Staňka) je svědectví lidí bez náležitého odborného vzdělání a opačného politického přesvědčení, kteří v rozhodné době o věci nic nevěděli, jejich svědectví postihuje pozdější zcela irelevantní období a věci buď dedukují či vycházejí ze zcela nedostatečných dokumentů a činí neodborné a zavádějící závěry, což je v rozporu s přípustitelnou rolí svědka u trestního procesu.
7. Soud v řadě případů vycházel z premis, kdo kupř. podepsal ten který dokument, aniž by ovšem jakýmkoliv způsobem ověřil autentičnost podpisu a činil závěry, aniž by je měl expertně přesně ověřeny. Soud ani soudce není expertem ve znalectví písma a takovýto závěr je spekulativní a nepřipustitelný.
8. Soud ve svém rozhodnutí se staví podjatě vůči cizím právním systémům i cizím státním právním či fyzickým subjektům, aniž by to mělo racionální důvod (viz např. zmínky o směnkách dle bahamského práva, *jakými si směnkami* apod.) a diskriminuje a vyvozuje trestně právní důsledky z aplikace cizího práva. Takové závěry jsou jednoznačně protiústavní a podjaté a nemohou zakládat důvod pro trestní stíhání a šetření v demokratickém státě. Navíc značí takový postup dle přesvědčení

klienta veřejné pohrdání jiným suverénním státem a je v rozporu se statutem OSN čl.2 (1) o rovnoprávnosti národů, kterým je ČR vázána.

9. Soud vycházel z toho, že je zde dána presumpce viny (viz v rozsudečném výroku věty typu *lze předpokládat* apod.), když uznání na vinu nelze stavět na předpokladu, nýbrž na jistotě. Navíc presumpce viny je absolutně neslučitelná se základními normami jakéhokoliv demokratického státu.
10. Soud dále chybil tím, že nepřezkoumal příčinnost a důvody jednotlivých obchodů v jejich celku a to, že klient jednal při jednotlivých obchodech na základě podepsaných smluv statutárními orgány (do té míry, co klient nějak vůbec prokazatelně činil).
11. Navíc soud vycházel z toho, že každý účetně ztrátový obchod svědčí o vině trestným činem a je současně automaticky z aspektu trestně právního rovněž škodou, což je samozřejmě mylné, neboť nelze v žádném případě počítat s tím, že obchod s akcemi je vždy plusový, když je notoriou, že budoucí ceny akcií jsou všeobecně známy jako nepředvídatelné a obchody, kde by všichni – tedy jak kupující, tak i prodávající – pouze vydělávali, jsou samozřejmě utopií.
12. Klient je přesvědčen na základě mnoha veřejných prohlášeníh publikovaných v tisku, že se jedná o politicky motivovanou obžalobu zinscenovanou na přání tehdejšího předsedy vlády Miloše Zemana a ČSSD.
13. Klient je přesvědčen rovněž, že soud svým postupem porušil mnohá mezinárodně uznávaná práva, jimiž je i ČR vázána v rámci Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, především, nikoliv však výlučně, v tom, že nebylo dodrženo právo na spravedlivé řízení a uložení trestu i ochraně soukromí jen na základě zákona (čl. 6, 7 a 8 cit. úmluvy).
14. Soud nebral v úvahu, jak je zdůrazněno i v původním odvolání, že v době let 1995-1996 úmyslně neexistoval žádný zákonný předpis, který klient porušil v rámci tzv. ochrany práv minoritních akcionářů a že odvolatel nejednal v rozporu s vůbec žádným zákonným předpisem. Naopak při projednávání navržených zákonů v době, kdy klient byl členem Legislativní rady vlády ČR společně s dr. Rychetským byly jeho návrhy na takovou ochranu minoritních akcionářů zavrženy s ohledem na nutnost koncentrování vlastnictví podniků do rukou skutečných vlastníků podniků s tím, že by takové zákony daný proces nepřiměřeně zpomalovaly.
15. Soud a údajní experti při posuzování viny zcela nepostihli nebo ignorovali, že při úmyslně neexistující ochraně minoritních akcionářů cena po dosažení kontrolního balíku spadla na 10% původní ceny a tudíž nic nečinít by bylo podstatně horší než přidat se do zahraničního konsorcia tak, jak to bylo uděláno, čímž byl zachráněn obrovský majetek a předešlo se jistým ztrátám (viz teorii Nash equilibrium – Wikipedie). Je

tudíž jasné, že pouhé oceňování majetku je nic neříkající a nemůže být důvodem pro uznání na vinu, neboť nezohledňuje katastrofální alternativní dopad na majetek bez ochrany minoritních akcionářů při pasivitě a nic nečinění.

16. S ohledem na vážnost nařčení považuje klient proces bez jeho osobní přítomnosti a možnosti konfrontovat svědky za porušení ústavním pořádkem zaručených práv a svobod jakož i dalších zákonů v rámci Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kterými je i byla ČR vázána. Odvolatel dále zdůrazňuje, že když zažádal o návrat do ČR na počátku období šetření v roce 2002, tak mu Ministerstvo vnitra pod vedení ČSSD a pana Stanislava Grosse odmítlo udělit povolení ke vstupu a pobytu na území ČR, s tím, že by odvolatel ohrozil veřejný pořádek a ohrozil bezpečnost státu. Jelikož odmítnutí vstupu odvolatele na území je neslučitelné s jeho stíháním v nepřítomnosti jako uprchlého, odvolatel považuje takovýto postup za porušení základních lidských práv.
17. Nepřetržitá politicky motivovaná publicita namířená proti klientovi, která započala začátkem roku 1992 při privatizaci a pokračovala až do konce soudního procesu a v jisté míře trvá i dnes a během této doby vyústila ve více než 40.000 článků hanobících klienta a veřejně ho odsuzujících bez soudního procesu dále porušila ústavním pořádkem zaručených základních práv a svobod a dalších zákonů v rámci Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kterými je ČR vázána se zvláštním ohledem na článek 6 a klient tak dle svého přesvědčení není schopen obdržet spravedlivý proces v ČR, jelikož jeho presumpce nevinoty byla po dvě desetiletí indoktrinována veřejnosti v rámci politické kampaně proti jeho osobě a tomu, co on symbolizuje.

B. Soud nepostupoval řádně při vypracování rozsudku tím, že:

18. Soud při vynesení rozsudku uváděl, že akcie Daventree jakožto veřejně neobchodovatelné jsou bez hodnoty, nicméně poté začal uvádět, že mají neodpovídající hodnotu, případně hodnotu, kterou není možno ověřit, což jsou pojmy zcela rozdílné a právní praxe i teorie nepřipouští takové významové posuny po vyhlášení rozsudku. Ostatně, jak je již uvedeno v prvním odvolání, není-li možno ověřit hodnotu je třeba vycházet, že se jednalo o hodnotu odpovídající provedenému obchodu, popřípadě i hodnotu vyšší nežli přiměřenou, která mohla neoprávněně zvýhodnit nabyvatele těchto akcií. Ignorování auditu Daventree prokazující zhruba třicet miliard čistého majetku ověřených zahraničními auditory je prokazatelně úmyslné a účelové a dokládá dle klienta předpojatost a političnost celého procesu.
19. Obdobně postupoval soud při významových změnách, kdy po vyhlášení rozsudku zjistil chyby v tom, že došlo k výplatě zálohy (viz kupř. str.92, 96-99 rozsudku), čímž došlo k nesouladu mezi rozhodnutím tak, jak bylo

vyhlášeno, a skutkovým stavem podchyceným v odůvodnění jakož i k tomu, že výrok neodpovídá skutkovému stavu.

20. Opětovně, přestože v mezidobí došlo k rozhodnutím Ústavního soudu o nezákonnosti prohlídek jiných prostor, soud na tuto skutečnost nijak nereagoval, byť takové rozhodnutí bylo pro soud závazné.

21. Klient je silně přesvědčen, že se předseda senátu měl vyloučit z rozhodování ve věci po publikování nálezu Ústavního soudu o podjatosti soudců, kteří byli členy KSČ a jelikož dle klienta všeobecně není morálně bezúhonný a nemůže vykonávat funkci soudce, jelikož se podílel i dále podílí na systematickém porušování lidských práv.

C. Soud pochybil v základních věcech týkajících se posuzování běžných obchodních zvyklostí tím, že:

22. Považoval za platby a kompenzaci protihodnotou výlučně a pouze platby v hotovosti, byť je známo a všude ve světě praktikováno, že většina obchodů dnes probíhá ve splátkách. Je nepochopitelné, co soud vedlo k takovému nepodloženému zcela iracionálnímu závěru.

23. Zaplacením na splátky či prostřednictvím směnky, event. směnečným ručením považoval za nezaplacení s tím, že se jedná o neadekvátní hodnotu. Takováto konstrukce by kriminalizovala téměř celý světový obchod a dala základ pro stíhání všech spotřebitelů a podnikatelů, kteří obchodují jinak než za okamžité splacení celé částky. Zlovůle s takovýmto pojetím je dle klienta sama o sobě jasná.

24. Rovněž zaplacením pomocí zápočtu považoval za nezaplacení a nevypořádání pohledávky. Na základě takového přístupu soud rovněž kriminalizoval barterové obchody, které probíhaly a probíhají od vzniku civilizace, neboť v případě barterového obchodu dojde k výměně zboží a vzájemná hodnota se započte zápočtem, čímž není třeba žádné platby v hotovosti.

25. Soud též nepodchytil, že u směnek se jednalo pouze o jištění pohledávek do vyrovnání kupní ceny. Ze smluv zcela jasně vyplývá, že směnky nebyly nikdy míněny jako nástroj, který musí být uplatněn, nýbrž pouze jako forma jištění, která samozřejmě není uplatněna, pokud kupní cena byla řádně a v termínu splacena tak, jak bylo učiněno.

26. Soud rovněž nepodchytil, že ve smlouvách připravených statutárními orgány bylo zástavní právo prodávajícího proti kupci v SCP oproti prodaným cenným papírům, což bylo uvedeno ve smlouvách a

registrováno v SCP. Dle přesvědčení klienta je zřejmé, že soud ignoroval zástavní právo ve smlouvách i ve Středisku Cenných Papírů, tak aby mohl činit nepodložené závěry o nezaplacení.

27. Soud pochybil tím, že si neověřoval, zda nedošlo k zaplacení kupní ceny kupujícím a pouze se soustředil na stranu prodávající, které samozřejmě není ručitelem za splacení kupní ceny. Za těchto okolností se jeví, že soud považuje zaplacení kupní ceny za deliktní povinnost prodávajícího a nikoliv kupujícího. Pokud jsou jakékoliv pochybnosti o předpojatosti soudu, tak úmyslné soustředění všech útoku vůči prodávajícímu a chybějící jediný dotaz na kupujícího, zda-li zaplatil, mluví samo za sebe. Je v rozporu s právním řádem, že by býval měl být prodávající zodpovědný za kupujícího.
28. Soud nevyslechl auditory HIF a HPH, kteří by nepochybně byli schopni detailně vysvětlit zápočty a celý koloběh závazků, přičemž audity nebyly během celého řízení ani jinde zpochybněny.
29. Soud měl vyslechnout jako svědky pány Arbese a Dingmana jakož i případně další osoby ze společností STRATTON k otázce uzavírání smluv a plateb za provedené akcie. Zejména výslech svědků Arbese a Dingmana jako osob, které se přímo daných případů účastnily, je nezbytná a proto odvolatel navrhuje, aby byli tito svědci předvoláni, bude-li se konat veřejné zasedání, k odvolacímu soudu. Je totiž nelogické, aby byly v rámci trestního řízení posuzovány jednotlivé obchodní případy a nebyla vyslechnuta jedna ze smluvních stran, když se současně vyvozuje, že těmito obchodními případy došlo k porušení trestního zákona. Místo výslechu jedné ze smluvních stran soud používal svědectví svědka Častorála, který již z titulu svého postavení musí být a je zaujatý, navíc do struktury HPH vstoupil až 3 roky pozavření obchodních případů, které jsou předmětem trestního řízení. Absence výpovědí Arbese a Dingmana je stěžejní pochybností a je pochybením orgánů činných v trestním řízení, když bez těchto výpovědí nelze věc objektivně posoudit, jméno svědka Dingmana se nesčetněkrát objevuje ve výrokové části rozsudku a o Danu Arbesovi se v odůvodnění rozsudku hovoří jako o osobě, která měla o řadě věcí týkajících se předmětných obchodů autoritativně rozhodovat. Dotaz na kupujícího je základním aspektem odborné péče, zda kupující zaplatil a pakliže nikoliv, co ho k tomu vedlo, resp. co bylo příčinou; přesto se tak nestalo.
30. Soud pochybil tím, že považoval přechod z fondů na a.s. a poté na HPH Holding za ztrátu vlastnictví akcií či jiných nároků, které dle názoru soudu nepřecházelo z jednoho právního subjektu na jiný. Jedná se o závěr odporující běžnému obchodnímu právu tak, jak je praktikováno všude po světě, když obchodní zákoník jednoznačně přechod závazků umožňuje. Je nezcela neznámé, na jakém základě dospěl soud k takovému zcela iracionálnímu závěru.
31. Soud též pochybil tím, že považoval přeměnu z fondů na a.s. za obcházení

zákona, když tato přeměna byla povolena ministerstvem financí a byla přeměnou v rámci českého práva a to z jednoho českého subjektu na druhý, když byly oba stejných a rovných práv dle platného českého zákonodárství.

32. Soud pochybil i tím, že považoval fúze společností též za protiprávní v intencích započtení pohledávek a jejich vzájemného řešení, byť takový dopad je pouhým běžným účetním důsledkem. V důsledku takového názoru by byla každá fúze společností, které spolu obchodují, trestným činem, což je poněkud absurdní. Že takovéto tvrzení je v době globalizace a častých fúzí společností absurditou, je jasné i malému dítěti a dále takovýto přístup potvrzuje předpojatost soudu.
33. Soud chybil tím, že považoval prodej akcií do ciziny za nelegální a skandalizoval takové prodeje jako „vyvedení“, což je termín, který zákon ani neznal a nezná doposud. To je poněkud překvapivé tvrzení v době, kdy se ČR snaží přilákat zahraniční kapitál. Takovýto postoj je také v rozporu s článkem VIII. (2) a (3) stanov Mezinárodního Měnového Fondu, kterým je ČR vázána. Je zcela neuvěřitelné, že v době, kdy ČR se snaží přilákat zahraniční kapitál, část českého soudnictví považuje prodej akcií do zahraničí za trestný čin – který tudíž jako konsekvence musí spáchat každá společnost se zahraniční účastí. Předpojatost soudu a politický charakter trestního stíhání je zde jasný, jelikož soud si zde vytvořil svoji vlastní legislativu a trestný čin „vyvedení akcií“.
34. Soud pochybil rovněž tím, že argument, že na prodej akcií do zahraničí či jejich koupi ze zahraničí je třeba neznámého povolení; které soud nijak neupřesnil; tomu tak není, maximálně zde byla oznamovací povinnost po nabytí cizích akcií, která byla dodržena a v celém řízení nebyl tvrzen opak.
35. Soud pochybil i tím, že považoval obchody do východní Evropy za obcházení zákona, když investice akciových společností do ciziny byly v té době – a tak je to dodnes – běžné.
36. Soud chybil tím, že považoval převod na a.s. za podvod, byť daná přeměna byla schválena nejen ministrem financí, ale rovněž českým soudem, který přeměnu schválil a zapsal do obchodního rejstříku. Pokud byly splněny veškeré zákonné podmínky, což v daném případě bylo, není možno ex post je zpochybňovat.
37. Soud chybil též tím, že považoval i fúzi do HPH za podvod, když v rozhodné době žádné omezující podmínky, které pokládá soud za nezbytné, nebyly dány. Soud dále opakovaně ignoroval v té době platnou legislativu o slučování podniku a chybně vyžadoval v té době neexistující podmínky, které dle klienta v té době zákon neznal.
38. Soud pochybil i tím, že považoval nákup akcií Daventree za podvod, když se jednak jednalo o běžný obchod s výtěžkem pro harvardské společnosti, jednak soud mylně usoudil, že protože se jednalo o akcie veřejně neobchodovatelné, tak se muselo jednat o obchod pro společnost

nevýhodný. Tato premisa je však chybná, neboť se jednalo o akcie s vyšší hodnotou (viz i auditorské zprávy a především, pokud znalci uvedli, že neznají tržní hodnotu, neznačí to, že hodnotu nemají či, že ji mají zanedbatelnou a nemají hodnotu vyšší, jak uvedli zahraniční auditoři). V tom smyslu lze odkázat i na výpověď svědka Polakise Sarrise, byť zde namítám procesní pochybení, který uvedl, že když by měl příkaz soudu a předchozí znalost toho, k čemu bude výsledek směřovat, že by byl schopen další otázky ke společností Davenport odpovědět.

39. Soud pochybil i tím, že považoval údajné nesplacení pohledávek či závazků ze strany kupujícího za odpovědnost prodávajícího, resp. odvolatele, nikoliv za nesplnění povinnosti kupujícího, na něž měly reagovat statutární orgány prodávajícího, a to bez ohledu, kde v kritickou dobu vystupoval, neboť kupující strana měla povinnost cenu zaplatit (a to jakýmkoliv právně přijatelným způsobem včetně započtení závazků), ale v případě nezaplacení měly statutární orgány prodávajícího povinnost (s péčí řádného hospodáře) kupní cenu vymáhat.
40. Soud pochybil tím, že nevzal v úvahu, že odvolávající se nepodepisoval smlouvy, které uzavíraly obchody. Toto je klíčové, jelikož právě smlouvy měly důsledek uzavření obchodu a tyto smlouvy po podepsání byly jediným právně i soudně vynutitelným dokumentem. Burzovní příkazy samozřejmě jsou pouze plněním podepsané smlouvy a nejsou soudně vynutitelné samy o sobě – již z toho důvodu, že neosahují, kdo je kupující, nýbrž pouze co se prodává a za kolik. Toto je naprosto klíčové, jelikož HBS mohla prodat nebo koupit dané akcie od kohokoliv a nebo komukoliv pouze na základě Burzovního příkazu. Z toho hlediska je Burzovní příkaz pouze plněním již uzavřených smluv a ani nemá sám o sobě náležitosti mít schopnost fungovat jako smlouva, protože tam není uvedena protistrana. Z tohoto hlediska nemůže být klientova činnost brána jako trestný čin a jako jediný čin by byl, kdyby býval nedbalostně podepsal příkaz pod cenou, což se nikdy nestalo a tyto ceny byly navíc nezávisle kontrolovány HBS, jako makléřem, který zodpovídal, že odpovídají všem cenovým pravidlům. (průměry jsou irelevantní měřítko)
41. Není známo, ani zákonně prokázáno, zda-li klient podepsal burzovní příkazy a pokud ano, tak na základě smluv, smlouvy jsem však nikdy neuzavíral.
42. Jelikož soud se rozhodl neověřit podpisy a jejich pravost, není jasné zda klient cokoliv podepsal a nic takového soudně přípustitelné nebylo prokázáno, nicméně do té míry, co odvolávající se podepsal burzovní příkaz, tak to bylo na základě již uzavřených obchodů jinými statutárně odpovědnými osobami. Klientova funkce a má činnost byla tedy v nejlepším případě plněním těchto uzavřených smluv. Je sice pravdou, že klient měl zřejmě (nebyl potvrzen podpis) právo uzavírat obchody na základě plné moci, ale toto je irelevantní, jelikož klient žádné smlouvy neuzavřel, ty byly uzavírány osobami a pouze těmi osobami, co smlouvy

podepsaly. Mít právo neznamená mít odpovědnost za to, co klient mohl udělat, ale neudělal. Klient nemůže být trestán za činy třetích osob při uzavírání smluv, na kterých se nikterak nepodílel a za které nemůže nést jakoukoliv právní zodpovědnost, která samozřejmě patří a náleží těm, co smlouvy podepisují.

43. Není však nikterak prokázáno, že klient dokonce věděl komu se prodává, byť to ani nemohl kontrolovat na rozdíl od představenstev společnosti, kteří podepsali dané smlouvy, jelikož obchodní příkazy tento údaj neobsahují a HBS mohla prodat komukoliv.

44. Jelikož Burzovní příkazy neobsahují jméno protistrany, nemohou být smlouvou, která je vynutitelná a nemohou být tudíž právní závazkem, který jsem nějakým způsobem způsobil. Burzovní příkaz říká „prodejte to či ono za takovouto cenu – pokud je to možné a najde se kupující“. V mnoha případech HBS nebyla schopna najít kupující a tyto příkazy prostě nebyly nikdy naplněny, tak jak tomu je pro každého makléře. Jelikož obchodní příkaz nezná protistranu, jediná možná zodpovědnost je, že nákup či prodej byl špatný – což při notorické neznalosti burzovních cen dopředu nezáleží, zda-li obchod byl účetně ziskový či ztrátový, ale taková odpovědnost může být pouze při prodeji proti cenovým předpisům, za které se měly cenné papíry v té době obchodovat. Nic takového se nestalo.

45. Jednoduše řečeno klient nemůže být souzen za smlouvy, co klient nepodepsal a obchody, co klient neuzavíral, jediné za co může klient právně zodpovídat, jsou Burzovní příkazy a jejich obsah, které právně plnily, již právně uzavřené smlouvy dále plně vynutitelné u soudu. Jelikož tyto smlouvy byly jednoznačně již vynutitelné u soudu, moje role při vystavení Burzovních příkazů je v nejlepším případě administrativní, nikoliv však jakýmkoliv uzavíráním smluv.

46. Soud chybil tím, že zcela neopodstatněně probíral věci, které se jak časovýtak funkčním dopadem a podstatou netýkaly, ani týkat nemohly, obžaloby, tak jak byly popsány v jednotlivých transakcích (tzv. útoky). Věci, které do soudního rozhodnutí nikterak nepatří a jsou irelevantní a tyto zahrnují:

- Veškeré aspekty HCMW a pozdějšího výkupu majetku HPH, který není předmětem žaloby
- Veškeré aspekty týkající se trustu či jiných věcí po období druhé části roku 1996, kterých se obžaloba nikterak netýká
- Veškeré přeměny společnosti, jelikož žádná škoda vzniknout nemohla, protože veškerá aktiva i pasiva přecházejí na nástupní organizaci
- Veškeré fúze, jelikož ty se uskutečnily podle v té době právně platných norem v ČR a dále obžaloba nikterak neprokázala, že tyto fúze způsobily nějakou škodu (fúze a přeměna společnosti není útokem v obžalobě a není uvedena nejmenší škoda, kterou měla údajně způsobit – byť soud zcela

chybně tvrdí, že tyto byly z nějakého neznámého důvodu nelegálními, protože vyústily v zápočet pohledávek), jelikož škoda přeměnou vzniknout nemohla a pokud vůbec nějaká škoda vznikla na základě fúze, tak to bylo operací dle platných zákonů v ČR a tehdejších pravidel o fúzích a nikoliv nějakým přestupkem nebo dokonce trestným činem

- Veškeré valné hromady a aspekty hlasovacích práv, jelikož tyto žádné transakce, které jsou předmětem obžaloby neschvalovaly, jelikož podle tehdejších zákonů platných v ČR toto nebylo věcí akcionářů a ani dnes tomu tak není.

D. Soud pochybil při posuzování, že akcionáři jsou oklamáni tím, že:

47. Považoval za klamání akcionářů, že se jim neposkytly informace, na které dle tehdy platných zákonů neměli právo. Je známo, že mít zájem něco vědět a mít právo něco vědět jsou dvě zcela rozdílné kategorie. Dnes a denně téměř každý investor akcionář by rád dostal více informací, než-li jsou mu k dispozici, včetně důvěrných i utajovaných informací o strategii a obchodu, ale zákon přesně stanoví, na co mají právo. Akcionáři neměli a nemají právo ani řídit společnost a rozhodovat o jejích obchodech, pokud to zákon výslovně nestanoví. Měli v kritické době právo na účetní závěrky, které byly uznány bez závad. Nikdo tedy nemůže být oklamán něčím, co se mu neposkytne, když na to nemá právo, jinak všichni by byli oklamáni všemi, protože jinak by všichni museli vědět vše, což je absurdní a nesmyslné a také prakticky neproveditelné. Nesmyslnost a političnost takového argumentu je zjevná.

48. Považoval za klamání akcionářů i to, že měli málo hlasů na valných hromadách a nemohli tak podstatně ovlivnit jejich rozhodování v porovnání se zahraničními akcionáři, což je však běžné u akciových společností a není nikterak v rozporu se zákonem, ba naopak. Soud při svém rozhodování v trestně právní věci nemůže přiznat akcionářům více práv, než jim dle zákona náleží. Není známo, na jakém základě či teorie míní soud přidělit akcionářům práva jiná, než-li podle zákona a hlasovacích práv akcií a proč takovéto neznámé nepřidělení by mělo být podvodem.

49. Považoval za klamání akcionářů, když se strategie firem dělala na základě pragmatických a operativních rozhodnutí statutárních orgánů. Opět se jedná o závěr soudu, který je nad platné právo a fakticky v rozporu s ním, neboť strategii firmy neurčují akcionáři, neboť ta je věcí statutárních orgánů, a to zejména v rozhodné době. Soud neuvedl ani jak jinak by se měla dělat strategie firem ani o jakou část zákona se takové přesvědčení opírá. Zákon ČR je jasný a strategie firem připadá statutárním orgánům a pouze později se mimořádně věci dostaly do

rámce schvalování akcionářů. Nikdy však akcionáři v rámci běžného chodu společností nerozhodují o strategii – kdyby tak činili, byly by statutární orgány jednoduše zbytečné.

50. Považoval za klamání akcionářů to, že jim nebyly dány ke schválení veškeré obchody, byť to zákon v rozhodné době nevyžadoval a bylo to navíc prakticky neproveditelné.
51. Navíc v textech oznámení valných hromad jsou zmíněny jejich programy i majetek společností, rovněž nelze než připomenout, že odvolatel nebyl žádným statutárním orgánem, žádné valné hromady se neúčastnil a ani ji neorganizoval. Valné hromady a jejich organizace spadají do kompetence statutárních orgánů, které byly za tuto činnost dobře kompenzovány a klient neměl do těchto věcí ani právo ani možnost nijak zasahovat.
52. Soud navíc považoval obchod se ztrátou za podvod či protizákonný obchod, i když se jednalo o pouhý účetní dopad a nelze každý ztrátový obchod považovat za protizákonný. Je zjevné, že soud zaměnil pojem účetní ztráty za pojem škody v trestně právním smyslu. Při nemožnosti znát předem tržní ceny je takový postup nesprávný. Účelovost a absurdnost právní trestnosti, účetně ztrátových obchodů při nemožnosti znát tržní ceny dopředu, jakož i jejich stochastického vývoje, je tudíž zjevná.
53. Navíc, pokud byly konány valné hromady harvardských společností, byly vždy předem řádně oznámeny i s programem a akcionářům vždy bylo umožněno se jich účastnit. Akcionáři pak mají v souladu se zákonem hlasovací právo, nemohou však vstupovat, nejsou-li členy statutárních orgánů, do jednotlivých obchodů a dohadovat jejich podmínky, a proto v tomto aspektu nemohli být ani oklamáni. Řízení valných hromad, jak je již uvedeno, je věcí statutárních orgánů, jejichž členem klient nebyl. Každý akcionář měl a má právo v zákonem stanovené lhůtě průběh valné hromady zpochybnit, což se však nestalo. To, že drobní akcionáři nemají rozhodující vliv je celosvětový jev a souvisí s filosofií akciových společností a není nic unikátního ani nemůže být trestným činem.

E. Soud pochybil při posuzování klamání členů představenstva tím, že:

54. Členové představenstva by nutně museli být klamáni sami sebou, když sami smlouvy připravovali, vyplňovali a podepisovali při svém vysokoškolském a většinou právnickém vzdělání, přičemž se nevěnovali vesměs ničemu jinému a pobírali za to vysoce nadstandardní odměny. Soud nevysvětlil, jak a čím by měli být členové představenstva oklamáni, když dané smlouvy obsahovaly veškeré náležitosti nejen o ceně a

podmínkách, ale i o jištění směnkami a zástavě cenných papírů s SCP. Navíc po splacení celé kupní ceny členové představenstva zástavy zrušili a směnky jako jištění nikdy neuplatnili. Je tudíž nemožné, aby plně a správně informovaní členové představenstev sami sebe oklamali.

55. Soud ignoroval, že odvolatel dával pouze doporučení a konzultace a že bez podepsaných smluv, za něž nesly plnou odpovědnost statutární orgány společností, by se žádný obchod neuskutečnil. Soud rovněž ignoroval, že pokud odvolatel vystavil nebo podepsal obchodní případ (což nebylo zdaleka ve všech případech prokázáno), učinil tak až poté, co členové představenstev odsouhlasili a podepsali platné smlouvy a tudíž nemůže být trestán za něco, co pouze formálním způsobem platně jinými osobami podepsaný obchod realizovalo.
56. Ti, kdož smlouvy z obou stran podepisovali, nemohli být oklamáni (a to ani sebou samými), když se vším souhlasili a ani později po důkladném opětovném seznámení se všemi informací, které smlouvy obsahovaly komplexně. Podpis a ratifikace smluv funguje jako plná ochrana pro kteréhokoliv navrhovatele obchodu, jelikož pouze a výlučně statutární orgán (a v daném případě nikdo jiný) měl právo smlouvy buď schválit nebo nikoliv. Při běžném výkupu majetku společnosti managementem nebo fúzi je to právě statutární orgán, co schvaluje danou transakci. Je to právě povinnost statutárních orgánů posoudit výhodnost či nevýhodnost transakce a s tím je dána i jejich odpovědnost.
57. Považoval za klamání statutárních orgánů i to, co samy statutární orgány uváděly, schválily a podepsaly ve finančních výkazech. Byť veškeré finanční výkazy byly provedeny řádně, je nepochopitelné, aby klamaly ty, co je sami vyhotovovali a podepisovali.
58. Kdykoliv mohly statutární orgány plnou moc, kterou udělily, v případě pochybností nebo i bez důvodů vypovědět. Důvodem, že nikdy nebyla plná moc nijak modifikována či vypovězena jen potvrzuje, že klient nikdy nejednal bez vědomí představenstev a bez řádně schválených a podepsaných smluv. Mnohonásobně zajištěné splacení veškerých kupních cen jak směnkami, tak zástavou cenných papírů v SCP je důkazem korektnosti obchodů a lepších než běžných podmínek při například marginálních obchodech..
59. Ve statutárních orgánech byli lidé zkušení s dlouholetou právní a bankovní praxí a plně po stránce právní kvalifikovaní a odpovědní. Je nepochybné, že členové statutárních orgánů byli velmi dobře kompenzováni jejich jedinou či hlavní činností bylo posuzování obchodů a jejich realizací, pokud tak o své vůli uznali za vhodné.
60. Odpovědnost za společnosti byla plně v kompetenci statutárních orgánů a ze zákona není možno tuto odpovědnost delegovat.
61. Jak je sub.7. uvedeno, vysoce nadstandardní odměny členů statutárních orgánů odpovídaly jejich kompetencím a odpovědnosti za jednotlivé

obchody, jejich povinnosti kontrolovat a schvalovat tyto obchody, což se také ve skutečnosti dělo a odvolatele sám bez jejich souhlasu verifikovaném plnou mocí nemohl konat, naopak statutární orgány obchody uzavíraly i samostatně za podmínek, které jim byly známy a považovány za velmi atraktivní pro jednotlivé společnosti s porovnáním s jinými možnostmi, jak s cennými papíry nakládat.

F. Soud chybil při posuzování klamání veřejnosti tím, že:

62. Není možno klamat někoho něčím, na co nemá vliv či co nemůže ovlivnit, když veřejnost s konkrétními obchody nemá nic společného. Krom toho veřejné sdělovací prostředky o významných obchodech vždy včas, jak je ve světě běžné, informovaly včetně přítomnosti pana Dingmana při opětovných návštěvách ČR; to je však zcela z právního aspektu nerozhodné a nedává to veřejnosti žádné právo na další informace atd.
63. Státní orgány nemohly být klamány, když opakovaně prováděly kontroly bez výhrad jak cenové, tak i daňové, v souladu s platným právním řádem. Státní orgány včetně soudu navíc schválily přeměny a fúze společností a tudíž nejenže o věcech věděly a byly plně informovány, ale se na nich i aktivně podílely tím, že věci schvalovaly včetně soudu a soudní registrace všech změn.
64. Rovněž auditori nemohli být klamáni, když veškeré účetnictví jim bylo celé zpřístupněno a jimi potvrzeno a tak nebyla klamána ani veřejnost, když na to (jako jedinou informaci) měla právo.
65. Tím, že soud nebral v úvahu správnost auditů v rozhodné době, když audity byly zcela v pořádku a bez výhrad, nebylo zde falešné účetnictví a nebyl tak ani účetní podvod, takže veřejnost nemohla být klamána, když navíc je třeba uvést, že klamání veřejnosti je kategorií politickou a nikoliv právní a se skutkovou podstatou nemá co do činění a prokazuje dle přesvědčení klienta politickou motivaci celé věci.

G. Soudní znalci z odvětví ekonomiky chybili tím, že:

66. Posudky, které vypracovali, se týkali věcí mimo jejich odbornost, když posuzovali především statický majetek a posuzování dynamického obchodování včetně možných strategií obchodování (např. nic nedělat vs. přidat se do konsorcia) je něco zcela jiného nežli ohodnocení majetku. Strategie dynamiky obchodu Nash Equilibrium, v níž se posuzují možné alternativy, jak s cennými papíry naložit a jaký to má očekávaný vliv na jejich budoucí hodnoty, je oborem zcela jiným a specifickým, na které znalci nemají a neměli odpovídající kvalifikaci.
67. Znalci mylně ocenili majetek, když zaměnili účetní a nominální hodnotu se skutečnou tržní hodnotou a zcela ignorovali metodiku z oblasti private equity valuation. Porovnávání účetních a tržních hodnot je v řadě případů zcela klamavé, protože v mnoha případech je tržní hodnota mnohonásobně

vyšší než účetní aktiva (Kupř. při vložení deseti tun zlata do kyperské společnosti se základním jměním sto kyperských liber za všechny akcie této společnosti nečiní hodnota oněch sto liber, ale tržní cenu předmětného zlata). Stejný nesmysl je přirovnávání účetních a tržních hodnot, protože v mnoha případech je tržní hodnota desetkrát vyšší než-li účetní aktiva, tak jak je tomu u mnoho multinationals. V tomto ohledu je private equity mimořádně velkou a specifickou finanční oblastí, ve které ani jeden ze znalců nemá kvalifikaci ani zahraniční zkušenosti porovnatelné s klientem, který vystudoval harvardskou univerzitu s mimořádnými referencemi a poté v dané oblasti po desetiletí úspěšně podnikal po celém světě.

68. Tím, že uváděli, že to, že akcie je veřejně neobchodovatelná, má substantivní negativní vliv na její hodnotu, což je zcela mylné a naprosto chybné. Existuje řada studií, které ukazují, že poté, co se akcie společnosti stane veřejně neobchodovatelnou, její cena dramaticky stoupne. To je celý základ private equity, která je v současné době předmětem mnoha miliardových obchodů po celém světě. Od počátku 80. let, kdy vykupování podniků managementem začalo, je dnes private equity a leveraged buy-out (zadlužené vykupování) standardní finanční operací.
69. Tím, že používali průměrné ceny akcií místo přesných cen, které byly kontrolovány HBS, ministerstvem financí a představenstvy. Jelikož veškeré ceny byly kontrolovány též Burzou pro cenné papíry v Praze a byly bez výhrad, je nemožné, aby byla porušena cenová pravidla. Použití průměru je mylným přístupem, neboť průměr musel alespoň v některých případech udávat jinou hodnotu než cenu, která v té době převládala.
70. Tím, že ignorovali blokové obchody a ceny při hromadění kontrolních balíků, zvláště poslední transakce s tím spojené. Blokové obchody podléhaly vyhlášce Ministerstva financí a když se uskutečňovaly, byly vždy řádně publikovány prostřednictvím Burzy cenných papírů za podmínek splňujících veškeré předpisy Ministerstva financí.
71. Tím, že ceny kontrolních balíků nebyly vztaženy právě k získání těchto balíků a k Nash Equilibrium činí jejich závěry zcela irelevantní, nepoužitelné a chybné. Posuzování veškerých investic je třeba činit s ohledem na různé investiční strategie, které se v té době nabízely – extrémními případy je nic nedělat a skončit s bezcennými papíry, a nebo pokusit se udělat pouze pár obchodů a zbytek odepsat a nebo přidat se do konsorcia, co vyřeší ochranu majetku jako celku.. Taková analýza však nebyla udělána, neboť pokud by tak bylo učiněno, bylo by prokázáno, že přidat se do konsorcia, které vytvoří kontrolní balíky v co největším počtu společností jak v ČR tak v Rusku je optimální strategií a jedinou šancí, jak zabránit trvalému znehodnocení malých akciových podílů bez kontroly nad společnostmi.
72. To, že se zcela ignoroval fakt, že v oné době nebylo ochrany minoritních

akcionářů a po získání kontrolního balíku se staly minoritní akcie téměř bezcenné a jejich držitelé si s nimi mohli takřkajíc lidově vytapetovat a nebo je prodat za zanedbatelnou frakci původní ceny.

73. Znalci měli při hodnocení věci uvést, že pokud by se HIF i HPH nestali členy zahraniční skupiny, tak by akcie, které drželi, byly akciemi minoritními s téměř bezcenným podílem, který se v kritické době běžně obchodoval za 10% předchozí či nominální ceny – nash equilibrium. Znalci zde prokázali, že neumí provést posuzování alternativních strategií. Tím, že tyto nejpodstatnější skutečnosti dále zamlčeli, prokazuje, že znalci nemají řádnou kvalifikaci, tak jak je jasné z jejich povolení, které nezahrnuje posuzování alternativních strategií, tak jako z toho, že takovouto analýzu ani neprovedli, protože ji provést neuměli a nebo proto, že ji z politických důvodů udělat nechtěli, byť i selský rozum je schopen velmi rychle na danou strategii přijít a pochopit.

H. Soud pochybil při posuzování škody tím, že:

74. Pokud člen představenstva nebo samo představenstvo schválí i nevýhodný obchod, nese za takový obchod občanskoprávní či trestněprávní odpovědnost představenstvo či jeho člen, nikoliv však navrhovatel obchodu, neboť bez souhlasu by se obchod neuskutečnil, což je samozřejmé a běžné jak v případech prodejů tak fúzí. Takovýto postup je dnes a vždy byl běžným světovým standardem, jelikož v dnešním světě je běžné, že mnohé transakce probíhají mezi podnikem a jeho zaměstnanci, kteří mají například zájem zakoupit jeho část. Z tohoto důvodu transakce mezi zainteresovanými stranami nejsou ani nezákonné ani neobvyklé a jediné, co je zapotřebí, že statutární orgány s danou transakcí nezávisle souhlasí. Zvláště v investičním bankérství, ale také v oblasti privátní equity je nevyhnutelné, že bankéř nebo investor má mnohé finanční zájmy, nicméně však nic nebrání, aby doporučoval, jak jedné tak druhé straně, uskutečňování obchodů, které však musí podléhat schválení statutárními orgány. Z tohoto důvodu je pozice klienta irelevantní s tím, že statutárními orgány veškeré transakce s plným vědomím uskutečnily a opakovaně ratifikovaly, jelikož se jeví a jeví jako velmi výhodné s porovnáním skončit s menšinovým podílem bez kontroly. Protože veškeré transakce byly uskutečněny představenstvy a opakovaně ratifikovány, nemůže být klient ani finančně odpovědný.
75. Přehlédl nebo reálněji úmyslně ignoroval, že ceny byly splaceny buď hotovostí nebo zápočtem a že takovéto vyrovnání závazku je světovým standardem a naprosto běžné v obchodním styku a pokud splaceny nebyly, tak za to již odvolatel nenesl žádnou odpovědnost (byť taková alternativa nepřichází v úvahu, jelikož veškeré transakce a splatné částky byly jištěny jak směnkami tak zástavou samotných cenných papírů v SCP, které by se

v případě nezaplacení přirozeně vrátily prodávajícímu a tím, že se tak nestalo, musely být splaceny a někým ze statutárních orgánů uvolněny).

76. Veřejně neobchodovatelné akcie nejsou samy o sobě bez hodnoty či jejich hodnota není bez dalšího neadekvátní, zejména není-li jejich cena známa a takováto hodnota může i být vyšší. Okamžitá likvidita veřejně obchodovatelných akcií je spojena s mnoha náklady a není překvapením, že většina privatizovaných firem z první i druhé vlny privatizace rychle zmizela z burzy a stala se soukromými firmami, což je neučinilo méně hodnotnými ba naopak, jak o tom svědčí systematická rozhodnutí samotných vlastníků.
77. Není-li tak jejich hodnota známa, není to při zachování presumpce neviny důvodem k odsouzení, když neznámá hodnota může být i vyšší než je uvažováno.
78. Soud pochybil i tím, že počítal škodu na základě opakovaně a mnohonásobně chybných ocenění, které spočívalo na účetních a nominálních hodnotách na rozdíl od hodnot tržních a na základě porovnání možných investičních alternativ v té době bez ochrany minoritních akcionářů – včetně možného rozhodnutí nic nečinit a skončit s téměř nulovým majetkem minoritního podílu bez jakékoliv zákonné ochrany, který by se rovnal absolutní finanční katastrofě.
79. Soud při veřejně neobchodovatelných akciích počítal se škodou, ač se tyto akcie zobchodovaly poté za stejnou ba vyšší hodnotu a tak škoda vzniknout nemohla. Toto je to samé jako, když investiční manager zakoupí byt a bez odborné péče, například obraz malíře Moneta za 100 milionu dolarů, tak nezpůsobí žádnou škodu, i když v očích investorů přeplatil alespoň 50 milionů, když poté daný obraz prodá za řekneme 120 milionů. Stejným způsobem při nákupu a ještě vyšším prodeji neveřejně obchodovatelných akcií žádná škoda vzniknout nemohla.
80. Soud dokonce zaměnil prodej s účetní ztrátou za prodej pod cenou, což jsou dva zcela ekonomicky i právně rozdílné pojmy a dospěl tak k pojmu škoda, což neodpovídá ani skutkovému stavu, ani právní či ekonomické praxi i teorii. Prodej s prodělkem sám o sobě není a nemůže být trestný, neboť z pojmu věci je zjevné, že ne všechny obchody mohou být ziskové. Postupem, který byl aplikován, by byly kriminalizovány veškeré ztrátové obchody bez ohledu na ještě horší alternativy a bez ohledu, že ztrátový obchod není ještě trestným činem.
81. Za nesplacení konstatované soudem je činěn odpovědným odvolatel, byť byl na straně prodávající, a nikoliv kupující, jehož povinnost byla zaplatit. Navíc nebyl proveden žádný důkaz o tom, že odvolatel v době uzavírání kupních smluv na akcie měl subjektivní vědomí o tom, že kupní cena (v souladu s tvrzeními soudu) nebude v budoucnu zaplacená, přestože byla jednoznačně zaplacená, jak je již vícekrát uvedeno shora a jak je zjevné z účetnictví a neuplatnění směnec ani jediným z představenstev

společnosti. Takováto alternativa úmyslu nezaplatit je navíc ještě vyloučena jištěními směnkami a zástavou samotných cenných papírů v SCP ve prospěch prodávajícího.

I. Soud pochybil, když používal následující předsudkové a zavádějící výrazy, které nemají oporu ani v zákoně, ani v dokazování:

- 82. Vyvedl (nikoliv prodal/koupil).
- 83. Drancování (nikoliv finanční transakce typu prodej a zpětná koupě).
- 84. Nelegálnost zahraničních operací.
- 85. Nelegálnost konání bez státního dozoru.
- 86. Názoem, že pouze platba v hotovosti je jediným možným vyrovnáním závazku.
- 87. Kriminalizováním veškerých účetně ztrátových obchodů
- 88. Hanobení cizích států a jejich zákonů
- 89. Opakované odvolávání se na mnohé vymyšlené a neexistující zákony
- 90. Tvrzením, že pouze platba v hotovosti je jediným možným vyrovnáním závazku
- 91. Kriminalizováním veškerých účetně ztrátových obchodů

J. Právní kvalifikace jednání, jak již bylo v předchozím odvolání uvedeno

- 92. Trestný čin podvodu je v zákoně definován tak, že ho spáchá ten, kdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou.
- 93. V uvedené věci rozsudek uvádí, že ke škodě cizího majetku měl odvolávající se sám sebe a jiné obohatit tím, že jsem měl uvést někoho v omyl a měl tak způsobit na cizím majetku škodu velkého rozsahu.
- 94. Pro vytvoření správného závěru, zda mohl být v tomto případě trestný čin podvodu spáchán, je nutné si rozebrat podstatu tohoto trestného činu a podmínky, za nichž může být spáchán.
- 95. Ke spáchání tohoto trestného činu je nutné kumulativně splnit následující

podmínky:

- a. Pachatel (v tomto případě klient) uvede jinou osobu v omyl, využije jejího omylu nebo jí zamlčí podstatné skutečnosti.
- b. Tato osoba v důsledku svého omylu nebo nedostatku znalostí podstatných skutečností provede určitou majetkovou dispozici.
- c. Touto majetkovou dispozicí vznikne na cizím majetku škoda nikoli nepatrná.
- d. Pachatel nebo někdo jiný se tím obohatí.

96. Podstatou je (a) existence příčinné souvislosti mezi omylem určité osoby nebo její neznalostí podstatných skutečností a majetkovou dispozicí této osoby učiněnou v omylu nebo s neznalostí podstatných skutečností a dále (b) existence příčinné souvislosti mezi touto majetkovou dispozicí a škodou na cizím majetku a obohacením pachatele nebo jiné osoby.

97. S ohledem na v obžalobě uvedené obchody, které jsou předmětem trestního řízení, je klíčové posoudit, jak mohl údajně klient uvést kohokoliv v omyl na základě podepsaných smluv členy představenstva společnosti. Takovéto posouzení je možné jedině na základě přezkoumání podepsaných smluv samotných a detailního se ozeznámení s jejich obsahem a veškerými podmínkami, za kterých obchody byly uzavřeny. Nicméně je zjevné, že soud žádným způsobem smlouvy nepřezkoumával, jinak by nemohlo dojít k nepochopení, že směnky sloužily pouze k zajištění obchodu tak, jako když bylo podobně ve prospěch prodávajícího registrováno zástavní právo v SCP.

98. Při náhledu na smlouvy a jejich analýzy, které daly příčinu vzniku a uskutečnění obchodu, na základě, kterých byly vystaveny obchodní příkazy, je jasné, že ti, co dané smlouvy připravovali, měli vysoké právní vzdělání, dané činnosti věnovali mimořádné množství času, jelikož obsah a délka smluv je na poměry ČR v té době vysoce nadstandardní. Další veškeré informace a náležitosti nezbytné k plné informovanosti o obchodech jsou náležitě specifikovány v každé smlouvě, kterou členové představenstev jednotlivě a kolektivně vypracovali a podepsali.

99. Tyto věci se dají shrnout následovně:

- i. Kdo prodává
- ii. Komu se prodává
- iii. Co se prodává
- iv. Kolik kusů se prodává
- v. Za kolik se prodává
- vi. Podmínky platby (hotovost a zbylé splácení)

- vii. Jištění prodávaným majetkem registrací zástavy v SCP
- viii. Jištění dodatečně směnkou, pokud by zástava nestačila
- ix. Podpis statutárně oprávněné osoby

100. Je těžké si představit, jaké další informace by měla smlouva obsahovat, ale je jisté, že každý z těchto údajů přesně udal veškerá fakta pro posouzení statutární osobou oprávněnou k podpisu. Žádná z těchto informací nebyla nijak zkreslena nebo dokonce zfalšována. Jednoduše řečeno, obchody se uskutečnily tak, jak byly schváleny a podepsány. Žádná z těchto smluv není a nebyla schopna uvést kohokoliv v omyl a zvláště ne toho, kdo ji připravoval, schvaloval a podepisoval s plným vědomím a otevřenými očima. Má-li se jednat o podvod ve spojení s danými obchody založenými na daných smlouvách, potom jediná možnost prokázání podvodu je ve smlouvách samotných. Jak již bylo řečeno, nic takového se nestalo a smlouvy byly naplněny tak, jak byly uzavřeny a podepsány statutárně oprávněnými osobami. Tudíž podvod je vyloučen.
101. Jelikož majetkové dispozice byly provedeny výlučně statutárními orgány, které nebyly a ani nemohly být nikterak uvedeny v omyl, je další analýza nad tento rámec zcela nadbytečná. Nicméně je důležité poznamenat, že akcionáři neměli žádná práva dané smlouvy podepsat a ani žádné nepodepsali a požadována souvislost mezi omylem a jednáním neexistuje.
102. Sloučení společností není a nikdy nebylo předmětem konkrétního znění a není v obžalobě konkrétně specifikováno jako něco, co způsobilo škodu, protože také škodu způsobit nemohlo. Pokud něco, tak sloučení společností bylo věcí českého soudu, který sloučení bez výhrad schválil a zapsal a daná věc nemá nic společného s klientem, který se na tomto procesu nikterak nepodílel nebo neangažoval, jelikož toto bylo věcí statutárních orgánů a zástupců jednotlivých akcionářů, kteří se buď zúčastnili nebo nezúčastnili. Protože sloučení proběhlo v souladu se zákonem a podle v té době platných předpisů, nemůže se jednat o trestný čin, dokonce ani kdyby někomu vznikla škoda. Není bez zajímavosti, že vláda i celá legislativní rada v té době věděla, že zákony jsou nedokonalé a zvláště malí akcionáři budou poškozeni při koncentraci majetku a nebo při slučování společností na základě účetních hodnot majetku. Nicméně taková byla doba a byly jiné důležitější priority, než-li chránit ty, co nic nečiní. V té době výhoda připadla aktivním a nikoliv nečinným – tak jak je to v jisté míře i dnes. Tudíž, i když někomu v té době vznikla zákonným sloučením společnosti škoda, tak to nebylo na základě podvodu, ale na plném výsluní před očima a s plným vědomím všech zúčastněných – nicméně taková škoda byla vždy téměř zanedbatelná (i když procedurálně a statisticky nenulová) v porovnání s obrovským finančním přínosem z účasti na privatizaci.

103. Souhrnně řečeno: Body (1) – omyl a (2) – jednání v důsledku omylu nemohou být naplněny a jsou výlučně pro členy představenstva, co připravily a podepsaly dané smlouvy. Bod (3) – škoda se sice může týkat problémů spojených se slučováním na základě slučování podle archaických pravidel, která v té době platila, ale takováto škoda je důsledkem legislativy a žádného omylu, ale v té době dle platných zákonů (toto není jediný nebo nikterak neobvyklý případ, kdy zákony poškozují – podobně bylo i 20% omezení pro fondy na držení akcií pro mnohé s podstatně horším dopadem a mnohé, ještě horší příklady, se lehce najdou.)

K. Další pochybení soudu:

104. Tvrzení, že klient byl v kritické době na Bahamách, když tuto skutečnost nijak relevantně nedoložil, a klient mohl být kdekoliv na světě mimo území ČR.
105. Klient je dle svého výslovného tvrzení a přesvědčení jist, že soud dále chybil, když tvrdil, že klient konal v ČR, když prokazatelně klient v ČR nekonal ani konat nemohl. Do té míry, co klient vůbec nějak konal (což nebylo pravoplatně prokázáno), tak to tak zcela jednoznačně činil mimo území ČR a nikoliv v ČR a soud tudíž chybil při správném posuzování jurisdikce. Klient tudíž dále namítá, že ČR nemá jurisdikci nad klientem, protože ČR zákony nebyl extraterritoriální a nevztahuje se na činění cizích státních příslušníků mimo území ČR. Klient tudíž namítá, že celý soud je neoprávněný a nezákonný a musí být zrušen ab initio. Navíc klient nebyl soudně obžalován z trestného činu konspirace, který by zákoně umožnil považovat jednání jiného člena konspirace za jeho vlastní a tudíž klient nemůže být zákoně zodpovědný za činy třetích osob bez řádného dodržení právního podkladu, tak jak je v každé právní zemi běžné. Na tomto tvrzení klient bezvýhradně trval s tím, že musí být v odvolání uvedeno.
106. Procesní pochybení v tom, že o termínu konání výslechu svědků Polakise Sarrise, Iry Petsy a Lindy Loizou na Kypru nebyl vyrozuměn obhájce odvolatele, ač o vyrozumění o termínu konání výslovně žádal a chtěl být výslechu svědků přítomen. Předvolání obhájce k úkonu v trestním řízení má zákonné náležitosti stanovené v kancelářském řádu, když v *písemném předvolání se označí věc, místo, čas a předmět řízení nebo jiného úkonu, dále se uvede, zda se má předvolaný dostavit jako účastník, svědek, znalec, tlumočník apod., které písemnosti a důkazní prostředky má přinést s sebou.*
107. Neúplnost a předpojatost dokazování, jakož i vedení zavádějícího politického procesu, když nebyli slyšeni důležití svědci na straně kupujícího Michael Dingman a Daniel Jay Arbess, a to především z aspektu uhrazení závazků, které zvláště Michael Dingman osobně podepsal a o nichž se v rozsudku uvádí, že uhrazeny nebyly a z toho se vyvozuje trestní

odpovědnost odvolatele, nikoliv však kupujícího, byť právě on údajně nezaplatil.

108. Směšování osobní pozice odvolatele s pozicemi obchodních společností, když se v rozsudku uvádí, že odvolatel údajně nesplatil směnečné závazky (viz kupř. str.49-50 rozsudku), ač to nebyly v tomto konkrétním případě jeho závazky, ale závazky společnosti HCMW, navíc odvolatel nemohl ovlivnit pozdější případné vymáhání kupních cen, nebyly-li ovšem splaceny kupř. zápočty. Navíc v této souvislosti svědek Častorál vypověděl o kupní smlouvě mezi HPH a HCMW, kterou HPH převedl na HCMW veškerý svůj majetek za částku 9.880.104.000,- Kč. Kupní cena byla dle této smlouvy uhrazena dvěma směnkami HCMW znějícími na 5.419.104.000,- Kč a 4.461.000.000,- Kč. Tyto směnky, které byly platebním instrumentem a byly dále zajištěny avalem společnosti Husky Trading a zajišťující směnkou společnosti Oily Rock Group Ltd. znějící na celou kupní cenu. Nad rámec toho byla kupní cena zajištěna dále dvěma smlouvami o poskytnutí záruk a zástav ze dne 8.9.1998. Nicméně svědek Častorál tvrdí, že zástavní smlouvy nebyly realizovány, což je zcela nepravdivé tvrzení. K jejich realizaci došlo dne 26.6.2001 a HPH převzal do své dispozice veškeré zastavené cenné papíry. Pokud by totiž HPH neobdržel z této kupní smlouvy žádnou protihodnotu, nemohl by mít žádný majetek, neboť shora uvedenou smlouvou veškerý majetek prodal. Navíc odvolatel nemohl ovlivnit pozdější případné vymáhání kupních cen, byť tyto byly jednoznačně splaceny zápočty a dalším vyrovnáním ve věci. Přesto HPH zastoupená svědkem Častorálem vystupuje jako subjekt uplatňující práva k stamilionovému dolarovému majetku v Trustu I a II, jakož i dalších prostředků blokových v ČR (20 mil. USD u Dr.Bayera, 100.000.000,- Kč zajištěných PČR). Tato smlouva není sice předmětem obžaloby a je tudíž zcela chybně a irrelevantně rozebírána v rozsudku, který se této záležitosti netýkal, nicméně na tomto případě hodlá odvolatel prokazovat jednak ekonomický zájem svědka Častorála na celé věci, na odsouzení klienta a tím ovlivnění a zjevné nepravdy jím v trestním řízení uváděné, jakož i to, že soud jeho tvrzení přijímá jako bernou minci.
109. Soud rovněž chybil tím, že se zaobíral věcí nikterak se žalobou souvisejícími a zcela irrelevantními.
110. Odvolatel je dle soudu vinným i tehdy, když nebyl ani na straně prodávající ani na straně kupující a nebyl ani zjištěn příkaz k prodeji, který by byl podepsán odvolatelem. Jeho vina se však (zřejmě na základě jiných případů) presumuje (viz kupř. skutky ad 24-27 či skutky popsané na str.99-100 odůvodnění rozsudku, kde je uvedeno, že *z provedeného dokazování nevyplývá, že by takový příkaz k prodeji mohl vystavit někdo jiný než obžalovaný Viktor Kožený*), byť v řadě případů není patrné, kde podepisoval i kupní smlouvu (viz kupř. skutky ad 35-40).
111. Soud hodnotil i to, co bylo otázkou znaleckou - totiž zda jde o podpis odvolatele či nikoliv, což mu zjevně nepřísluší (viz kupř. str.101 rozsudku).

112. **Nad rámec argumentů v odvolání nelze než uvést, že slib daný akcionářům, totiž slib desetinásobku, byl splněn, a řadoví akcionáři proti odvolateli nevznegli jediný požadavek.**
113. V dalším, pokud jde o právní argumentaci, odvolatel poukazuje na původní odvolání, kde namítá chybnost použité právní kvalifikace, zejména z aspektu uvedení v omylu, způsobení škody a obohacení se. Odvolatel a zástupce si dále vyhrazují odvolání později doplnit, jelikož míra předpojatosti a množství nedostatků a právních výmyslů, je tak obširná, že je není možné obsáhnout v plném rozsahu v omezeném časovém horizontu.
114. Klient dále žádá, aby odvolací soud bez komunistických soudců rozhodl o veškerých jednotlivých bodech odvolání jednotlivě, nikoliv sumárně.
115. Viktor Kožený dále sdělil svému obhájci, že podává trestní oznámení proti předsedovi senátu v této věci, Miloši Zemanovi, Stanislavu Grossovi, Jiřímu Paroubkovi, Zdeňku Častorálovi a jiným známým a neznámým spolupachatelům za zneužití úřední pravomoci, konspiraci při zneužití úřední pravomoci, podezření z korupce a konspirace při korupci, praní peněz a konspirace při praní peněz, daňových úniků a konspirace z daňových úniků a dalších souvisejících trestných činů. Viktor Kožený sdělil svému obhájci, že dále podává trestní a kárné oznámení proti veškerým členům KSČ současně působícím jako soudci v ČR z důvodu systematického a dlouhodobého porušování lidských práv a konspirace porušování lidských práv a dalšího jednání neslučitelného s morální bezúhonností soudců a žádá, aby veškerí tito soudci byli s okamžitou platností zbaveni funkce.
116. Čistě pro informaci a zpochybňování vztahu odvolatele jednak ke vzdělání v USA, jednak obecně, přikládá odvolatel k tomuto doplnění odvolání kopie listin z USA a dále listinu ze dne 19.12.1990 o jmenování členem stálé pracovní komise Legislativní rady vlády ČSFR pro hospodářské a obchodní právo, podepsanou tehdejšími místopředsedou vlády ČSFR a předsedou Legislativní rady vlády ČSFR, dnešním předsedou Ústavního soudu JUDr. Rychetským.

Pokračování Doplnění

ČÁST 1

Úvodem – Stíhání pana Koženého je politické a nemá oporu v zákoně

117. Případ proti panu Koženému je nechvalně známý přístup z dob dřívější justice a dá se shrnout a popsat sloganem jednoho nechvalně proslulého diktátora **“Vymyslete si velkou jednoduchou lež a často ji opakujte, opakujte ji tak dlouho dokud Vám nebudou věřit, popřípadě**

nějak uplaťte a zmanipulujte ty co ji nevěří, aby ji také opakovali.”
Touto velkou jednoduchou lží je ze pan Kožený někoho v letech 1995 až 1996 podvedl nebo nějak musel porušit trestní zákon a spáchal trestný čin.

- 118.** Jak obhajoba pana Koženého v různých částech rozebírá, případ proti jeho osobě je uměle vykonstruován s politickým cílem zničit jeho osobnost a jeho život a je postaven na **sériích lží a nepravd, vymyšlených a neexistujících zákonech a předpisech pro obchodování s cennými papíry, neexistujících povoleních pro investování do zahraničí, neexistujících podmíněných povinnostech souhlasu akcionářů, neexistující nezákonnosti uzavírat smlouvy a jednat podle cizích například Bahamských zákonů, jakož i surrealisticky absurdních tvrzeních že jedinou formou zaplacení a uhrazení kupní ceny je platba v hotovosti a že neveřejné obchodovatelné cenné papíry jsou bezhodnotné** jak v absolutní rovině tak i v případě, kdy díky odstupu jednoho a půl desetiletí nebylo možno nebo lépe řečeno nebyl zájem její hodnotu určit. Stejně tak absurdní a nesmyslná jsou další tvrzení, že činit obchody za nejlepší možné ceny je nezákonné a dělat zjevně méně výhodné transakce, aby se zabránilo prodeji tomu od koho se zakoupilo je to co zákon přikazuje. Soud tak jednal a posuzoval případ proti panu Koženému naprosto v rozporu s článkem 7 ECHR například THE CASE OF Korbely v. Hungary ECHR 9174/02 19 September 2008

- 119.** V Korbely v. Hungary soud jednoznačně pravil:

“69. The guarantee enshrined in Article 7, which is an essential element of the rule of law, occupies a prominent place in the Convention system of protection, as is underlined by the fact that ***no derogation from it is permissible under Article 15 in time of war or other public emergency.*** It should be construed and applied, as follows from its object and purpose, in such a way as to provide effective ***safeguards against arbitrary prosecution, conviction and punishment.***

70. Accordingly, Article 7 is not confined to prohibiting the retrospective application of the criminal law to an accused's disadvantage: it also embodies, more generally, the principle that only the law can define a crime and prescribe a penalty (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) and ***the principle that the criminal law must not be extensively construed to an accused's detriment, for instance by analogy. From these principles it follows that an offence must be clearly defined in the law.***”

Což je v českém překladu

“69. Záruka, která je zabudována v článku 7, která je základním prvkem zákona, zabírá prominentní místo v Úmluvě a jejím systému ochrany, tak jak je zdůrazněno skutečností, že **odchýlení od [této záruky] není dokonce možné ani pod Článkem 15 v době války nebo stavu veřejné pohotovosti.** [Tato záruka] musí být interpretována a aplikována, tak jak plyne z jejího obsahu a účelu, takovým způsobem tak, **aby vytvořila efektivní zábrany proti náhodnému stíhání, odsouzení a trestu.**

70. Tudíž, Článek 7 není omezen na zákaz retrospektivního používání trestního práva v neprospěch obžalovaného: jelikož [tato záruka] zahrnuje, zcela všeobecně princip, že pouze zákon může definovat zločin a předepsat potrestání (nullum crimen, nulla poena sine lege) jakožto i **princip že trestní právo nesmí být široce konstruováno k nevýhodě obžalovaného, například na základě podobnosti. Z těchto principů vyplývá, že zločin musí být jasně definován v zákoně.**”

Přesně v rozporu s tímto závazným ustanovením je však veden celý proces proti panu Koženému.

120. Trestní stíhání pana Koženého je tudíž postaveno na sériovém porušení Ústavního zákona číslo 1/ 1993 Sbírky a zvláště pak článku 40(6) Listiny základních práv a svobod, která je jeho nedílnou součástí a sériovém porušení mnoha článků ECHR, jakož i článku 15 **United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, který výslovně zakazuje retroaktivnost zákona.** Takovýto postup v trestním stíhání pana Koženého nelze označit jinak nežli za šikanózní jelikož **jak obžaloba tak i soud postupovali na bázi de lege ferenda (s náhledem na budoucí zákon) a iudex sine lege (soudce bez zákona) a nikoliv na základě lex lata (soudobého zákona), tak jak v té době platil. Práva pana Koženého byla opakovaně porušena na základě stíhání, které je založeno na v dané době neexistujících zákonech nebo na základě až mnohem pozdějších méně výhodných zákonech nebo zcela neexistujících a smyšlených zákonech.**

121. **Takovéto pochybení začíná již při posouzení působnosti soudu podle United Nations International Covenant on Civil and Political Rights a ECHR a tak jak v dané době velmi omezeně platilo v rámci tehdejšího zákona 140/1961 Sbírky narozdíl ode dnes, jakož všech substantivních zákonných povinností ohledně správy majetku podle v dané době platného zákona 248/1992 Sbírky a mnohých dalších včetně obchodního zákona, který byl zabudován do původního zákona 248/1992 skrze jasné reference, jakož i**

neexistujícího zákona o oceňování a jiných neexistujících povinnostech a podobně.

122. Soud je proto žádán aby při posuzování případu pana Koženého vycházel pouze a jedině ze zákonů a předpisů co skutečně v dané době platily a nebo takových, které jsou pro pana Koženého výhodnější. To že je nezbytné posoudit výhodnost každého paragrafu zákona v každé právní otázce jednotlivě je samozřejmé byť časově náročné. Soud je rovněž žádán přezkoumat příslušnost soudu s ohledem na jak mezinárodní dohody, které jsou pro Českou republiku a tudíž i její soudy závazně tak i v dané době platnou a podstatně omezenou příslušnost soudu.
123. Obžaloba i soud dále postupovali na, s lidskými právy neslučitelném, principu in dubio contra reo (když v pochybnostech tak proti obžalovanému) tím, že neznámé a nezjistitelné hodnoty byly interpretovány v neprospěch pana Koženého a “předpokládány za nulové” byť i při prvním pohledu je jasné, že toto není správné. Toto zcela odporuje nezbytnosti postupovat řádně na základě principu in dubio pro reo.
124. Stejně tak jako chybějící a neznámé či neověřené podpisy byly “předpokládány”, že jsou pana Koženého byť buďto vůbec neexistují nebo je jejich pravost nadmíru pochybná a zcela neověřená. Podobně přistupoval soud rovněž vůči všem zahraničním transakcím a zvláště podjatě kritizoval takové, které byly uzavřeny podle Bahamského práva s tím, že z charakterizace soudu je jasné, že tyto “jakési” dokumenty soud zjevně ani nečetl a zjevně předpokládal, že jsou sami o sobě trestnou činností byť při jakémkoliv bližším pohledu je naprosto jasné, že se jedná o naprosto standartní komerční právní dokumenty a transakce. Neférovost i právní nepřijatelnost soudního stíhání pana Koženého na základě v té době budoucích zákonů a předpokladu viny, které má být břemeno a povinnost obžalovaného vyvracet nepotřebuje komentáře jakož i má všechny charaktery třídního procesu a totalitního postupu. Je tudíž naprosto jasné, že soud od začátku přistupoval k případu tak jako kdyby byl pan Kožený vinen v duchu CASE OF Minelli v. Switzerland ECHR 25 March 1983, para 37.
125. Jako kdyby toto nebylo postačující je mlčky a zcela účelově ignorováno a zatajeno, a to dokonce jak v rámci znaleckého překladau tak i následných znaleckých posudků, zajištění všech obchodu zástavami ve Středisku Cenných Papírů jakož i směnkami ve prospěch prodávajícího od kupujícího, které bylo nedílnou součástí všech smluv a obchodu. Další nesčetná a zcela protiprávní tvrzení

zahrnují závěr, že každý obchod s kurzovní ztrátou na trhu s cennými papíry je trestný čin, jakož i účetní ztráta musí být soudní škoda, že pan Kožený je zodpovědný za smlouvy o kterých nerozhodoval, nepodepsal ani se jich jinak nezúčastnil byť představenstvo co tak činilo není nikterak stíháno.

126. Představenstvo zjevně samo o sobě smlouvy, které měl pan Kožený údajně uzavřít dále měnilo a modifikovalo dodatky a poté dělalo smluvní zápočty s kterými neměl pan Kožený zcela nic společného. Jak znalci tak ani soud se zcela politicky a účelově těmito dodatky a zápočty vůbec nezabývali jak vyplývá ze soudních posudků Bohemia Experts strana 124.

- a. “Bod 3.7 Otazka c 7a
- b. Kdo jménem jednotlivých fondu rozhodoval o nákupech, resp. prodeích cenných papírů.
- c. Pro všechny části otázky číslo 7 byly kontrolovány pouze smlouvy, které se týkaly přímo převodu cenných papírů, případně podpisy na komisionářských smlouvách, které souvisely s převody cenných papírů (soubor Harvard – smlouvy). Pro tento závěr nebyly použity smlouvy s konkrétními jmény a podpisy, které se týkaly vzájemných zápočtů pohledávek, zároveň nebyly použity dodatky ke konkrétním smlouvám.
- d. Smlouvy ze kterých jsme čerpali, jsou místy neúplné (např. pouze 1. Strana) na některých smlouvách chybí datum a podpisy jsou nečitelné.”

127. Je tudíž zřejmé, že jak znalci tak soud sumárně vinili pana Koženého za dodatky ke smlouvám o kterých pan Kožený v životě neslyšel natož, aby je podepsal jakož i za nějaké v obžalobě nijak nespecifikované zápočty o kterých pan Kožený neměl rovněž ani tušení či jinou znalost natož, aby je za Harvardské společnosti podepsal či byl za ně jakkoliv právně zodpovědný. Navíc tyto další smlouvy a dodatky nejsou a nikdy nebyly předmětem stíhání pana Koženého a tudíž zcela logicky nebyly nikdy znalecky ani právně detailně přezkoumány. Je samozřejmé, že transakce, které se skládají pouze z původních smluv s dvojím zajištěním a povinným zaplacením v hotovosti jsou zcela odlišné od smluv, které jsou dále doplňovány neznámými dodatky a dále měněny podepsáním dalších separátních smluv o zápočtech s kterými pan Kožený neměl ani to nejmenší společného.

128. *Pan Kožený je tudíž obviňován za modifikace transakcí dodatky a zápočty statutárními orgány, které zcela změnily znění předchozích uzavřených smluv včetně zajištění a splacení, které nebyly ani jakkoliv přezkoumány kdo ze statutárních orgánů je podepsal a má za nést zodpovědnost a které také ani nejsou body útoku obžaloby. Dále znalci vypracovali posudek na základě mnohdy pouze první stránky smlouvy a tudíž bez znalosti jakéhokoliv obsahu či smluvních podmínek a dvojího zajištění a dále na základě smluv "bez data a s nečitelným podpisem". Naopak znalci smíchávali body obžaloby s jinými zcela odlišnými právními kroky aniž by řádně, metodicky správně a nepodjatě posoudili jedny či druhé různé právní a separační úkony činěné jinými osobami.*
129. Tento byť zdaleka neúplný výčet neuvěřitelných pochybení soudu vyústilo v totálně nepoužitelný a nekorigovatelný třídní rozsudek a novodobý Kafkův Proces impregnovaný mediálním porušením presumpce neviny pana Koženého po dobu několika desetiletí, pravidelně doplňovány slogany politiků a telefonní justici. **Je dále nadevše pochybnosti a zcela zjevné, že byť i parciální výčet takovýchto pochybení soudu musí vést nezbytně k závěru, že se panu Koženému nelze dostat spravedlivého procesu v ČR jakož i že soud jednal způsobem a natolik iracionálně a předjatě v nesčetném množství právních aspektů, jakož i odůvodňoval svá tvrzení neexistujícími předpisy a neexistujícími zákony, aby byly hrubě porušeny mnoha lidská práva pana Koženého a naplnilo se důvodné podezření mnohonásobné organizované trestné činnosti.**
130. Soud je proto žádán důkladně přezkoumat postup proti panu Koženému na základě skutečně relevantních a řádných zákonů a nikoliv smyšlenosti a pokud se ukáže, že byl pan Kožený obviňován z neexistujících předpisů a neexistujících povinností nebo že byly zamlčeny před soudem podstatné smutečnosti potom takovéto nálezy musí být předány k projednání příslušným kárným komisím. Toto je nezbytné zvláště-li se ukáže, že soudní znalci významným způsobem chybili a uvedli soud v omyl nebo v případě zjevně chybného postupu v rámci statní správy samotné. Jakožto Irský občan Evropského Společenství práva pana Koženého nekončí v ČR nýbrž mají mezinárodních rozměrů a bezesporu takováto věci budou přezkoumány pokud se nevrátí do standardních norem řádného a spravedlivého procesu.
131. Obhajoba dále zdůrazňuje ze univerzální princip **nullum crimen sine lege** a **nulla poena sine lege**, (že není jak trestného činu, tak potrestání pokud tak zákon nepřikazoval) musí být striktně dodržovány při posuzování případu pana Koženého a není možné dále vinit ani stíhat pana Koženého na základě zákona, které v dané době jednoznačně

neexistovaly. Důvod proč je tento bod tak zdůrazňován bude jasné z níže uvedených bodů jelikož tento princip byl v případě pana Koženého opakovaně porušen.

132. Jedním z mnoha důvodů proč vypracované znalecké posudky jsou zcela chybné a defektivní a zjevně naprosto podjaté, jelikož vycházejí z naprosto naivního a chybného předpokladu ze účetní hodnoty odrážejí reálné ceny přičemž je všeobecně známo, že rozdíly mezi tržními hodnotami a účetními veličinami se běžně pohybují až do desetinásobku a výše účetních hodnot. Dále například <http://www.patria.cz/akademie/analyzy-investice-modely-ocenovani.html> sekce Tržní Násobky, která uvádí dané statistiky P/BV. Závěry znalců, že rozdíl mezi hodnotou tržní a hodnotou účetní je jakási ztráta nebo dokonce škoda a tudíž trestný čin je zcela nesmyslný a defektivní jelikož znalci považují běžný účetní "goodwill" (neboli dobrou vůli jak je všeobecně známa) společnosti za projev trestné činnosti nebo škody. Je nutné důrazně soud upozornit že:

"Goodwill, neboli dobrá vůle, je běžné účetní pojetí, které popisuje hodnotu účetní hospodářské jednotky ne přímo připisovanou jeho fyzickým výhodám a závaznostem.

Dobrá vůle je nucená položka na účetní rozvaze, když společnost je koupena pro více než suma hodnoty jmění společnosti. Rozdíl mezi nákupní cenou a sumou jmění je samozřejmě hodnota "dobré vůle" společnosti."

133. Goodwill není žádný výmysl nebo něčím neobvyklým nýbrž je pevně zakotven ve všech mezinárodních účetních konvencích a zákonech. Goodwill je nedílnou součástí v rámci předpisu o účetnictví známých jako U.S. GAAP, který navíc předepisuje, že goodwill se již žádným způsobem neodpisuje tak jak předepisuje FAS 142 z června 2001. Stejně tak se goodwill neodepisuje od ledna 2005 podle mezinárodních pravidel o účetnictví závazných pro ČR a známých jako International Financial Reporting Standards (IFRS). Jelikož předpisy o řádném oceňování hodnoty goodwill a neamortizování goodwill jsou platné pro veškeré státy EU včetně České republiky je ignorování goodwill, a tudíž efektivní kriminalizování rozdílu mezi účetní a tržní hodnotou, vážným a hrubým porušením předpisů EU. V žádném případě však takovéto pochybení znalců ocenit goodwill nemůže být důvod pro jakékoliv trestní stíhání pana Koženého natož činění nějakých závěrů. Dále obhajoba odkazuje například [http://en.wikipedia.org/wiki/Goodwill_\(accounting\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Goodwill_(accounting))

134. Wikipedie vysvětluje účetní goodwill následovně:

“For example, a software company may have net assets (consisting primarily of miscellaneous equipment, and assuming no debt) valued at \$1 million, but the company's overall value (including brand, customers, intellectual capital) is valued at \$10 million. Anybody buying that company would book \$10 million in total assets acquired, comprising \$1 million physical assets, and \$9 million in goodwill. In a private company, goodwill has no predetermined value prior to the acquisition; its magnitude depends on the two other variables *by definition*. A publicly traded company, by contrast, is subject to a constant process of market valuation, so goodwill will always be apparent.

While a business can invest to increase its reputation, by advertising or assuring that its products are of high quality, such expenses cannot be booked as contributing to goodwill. There is hence a disconnect: goodwill from acquisitions can be booked, since it is derived from a market or purchase valuation, but similar internal spending cannot be booked, although it will be recognized by investors who compare a company's market value with its book value.

There is a distinction between two types of goodwill depending upon the type of business enterprise: institutional goodwill and professional practice goodwill. Furthermore, goodwill in a professional practice entity may be attributed to the practice itself and to the professional practitioner.[1]

It should also be noted that while goodwill is technically an intangible asset, goodwill and intangible assets are usually listed as separate items on a company's balance sheet.[2][3]”

Což je v českém překladu:

“Například softwarová firma může mít čistá aktiva (které se skládají z různého vybavení, a předpokládejme žádný dluh) ohodnocena na \$1 milion, avšak celková hodnota společností (včetně jména nebo značky, zákazníků, intelektuálního kapitálu) má hodnotu \$10 milionů. Kdokoliv kdo takovouto společnost koupí zaúčtuje \$10 milionů v celkových aktivech, která pořídil, která se skládají z \$1m hmotných aktiv a \$9m v goodwill/dobré vůli. V případě privátních společností goodwill nemá předem určenou hodnotu před zakoupením, její výše závisí na těchto dvou faktorech. Veřejně obchodovatelná společnost, narozdíl, je pod vlivem stálého oceňování tržním

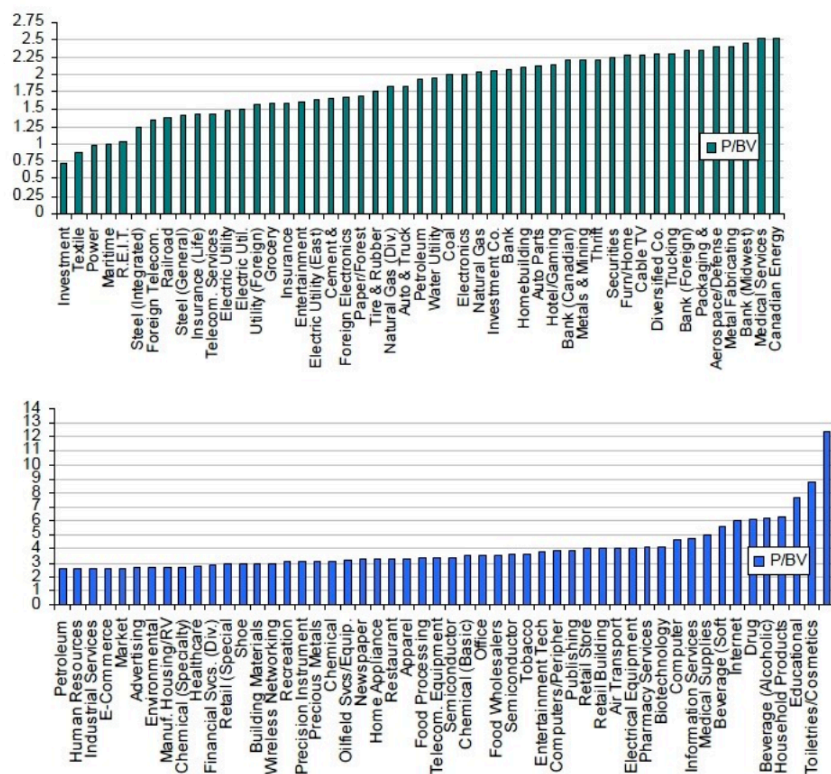
mechanismem a tudíž goodwill/dobrá vůle je vždy (z uzavřených obchodu) vyhodnotitelná.

Zatímco společnost může investovat, aby zvýšila svoji reputaci, například inzerováním nebo tím, že zabezpečí, že její výrobky jsou vysoké kvality, takovéto náklady nemohou být zaúčtovány jako přínos k goodwill/dobré vůli. Tudíž existuje určitá rozporuplnost, jelikož goodwill/dobrá vůle z nákupu může být zaúčtována, jelikož je výsledkem tržního nebo nákupního ohodnocení, avšak podobné vnitřní náklady nemohou být tak zaúčtovány (samotnou společností), přestože takováto goodwill/dobrá vůle je rozeznávána investory, kteří rozlišují mezi tržní hodnotou společnosti a její účetní hodnotou.

Existuje rozdíl mezi dvěma typy goodwill/dobré vůle, která záleží na formě podnikání: firemní goodwill a profesionální praxe goodwill. Dále goodwill v případě právní podoby profesionální praxe může být přičtena právní praxi samotné a takéž profesionálnímu praktikantovi.

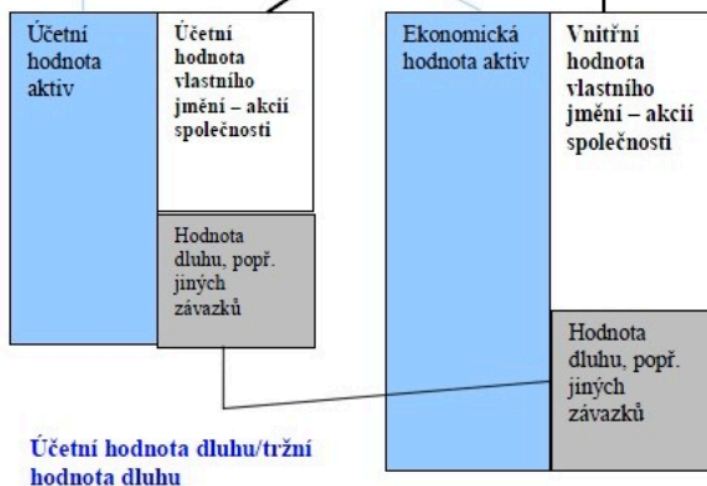
Stojí za povšimnutí, že byť je goodwill technicky nehmotným aktivem, jak goodwill/dobrá vůle tak i jiná nehmotná aktiva jsou obvykle vedena jakožto separátní položka na rozvaze společnosti.”

135. Znalecké posudky, které vyvozují, že rozdíl mezi obchodní cenou a účetními hodnotami je vzniklá škoda, jsou naprostým neodborným a zcela laickým nesmyslem. Takovýto chybný přístup znalců totiž kriminalizuje veškeré transakce jak s veřejně obchodovatelnými tak i neveřejně obchodovatelnými společnostmi, protože zcela chybně identifikuje běžnou goodwill společnost jako bezcenný majetek a ztrátu zcela v rozporu se všemi mezinárodními účetními pravidly a konvencemi. Podjatost a naprostá chybnost takovéhoho přístupu je do očí bijící a je zjevná i z následujícího grafu běžných rozdílů mezi tržními a účetními hodnotami, který je znám jako Price/BookValue (P/BV).

EV účetní hodnota/EV tržní hodnota

P/BV

136. *Je tudíž zcela zjevné, že rozdíly mezi účetními hodnotami a jinými vyššími cenami za, které se dané obchody uskutečňovali, nemůže být*

žádný trestný čin a rovněž taktéž samozřejmě není žádnou škodou, ale zcela běžným důsledkem tržního a obchodního ohodnocení goodwill/dobré vůle daných společností. Řečeno jinými slovy zjevné pochybení všech znalců spočívá v tom, že dle jejich absurdních a naprosto nepodložených úvah je vždy ekonomická hodnota aktiv rovna jejich účetní hodnotě a každý rozdíl tudíž musí být vždy vzniklou škodou. O tom, že by takovýto anachronický nesmysl, kdy jediné reálné hodnoty byly považovány hmotně výrobní prostředky, neobstál ani v základním kurzu na střední škole není nejmenších pochyb. Znalecké posudky jsou laickým paskvilem odrážející absolutní neznalost jak běžného účetnictví tak i ohodnocování či běžného fungování kapitálového trhu. Kdyby znalci měli i tu minimální kvalifikaci tak by dobře věděli, že v době "knowledge economy" neboli znalostní ekonomiky je tvorba hodnot naprosto převážně tvořena nehmotným majetkem, který znalci považují v rámci posudku vždy zcela za bezcenný. Tvzení, že řádné ocenění "knowledge economy" a dalších takzvaných "měkkých faktorů a měkkých hodnot" goodwillu v rámci nákupu společnosti je škoda a trestný čin, je naprosto neudržitelně a jednoznačně i protiprávní v rámci platných směrnic International Financial Reporting Standards (IFRS).

137. Stejně tak závažným pochybením znalců je neposouzení blokových obchodu za účelem vytvoření kontrolních balíků, tak jak byly zcela v souladu provedeny podle platných předpisů Ministerstva Financí ČR na Pražské Burze Cenných Papírů. Je naprosto běžné, že ceny blokových obchodů a transakce spojené s vytvořením kontroly se obchodují za blokové ceny, které odrážejí goodwill dané společnosti, tak jak se tomu samozřejmě a zcela logicky i podle všech v té době platných předpisů i v tomto případě dělo. To že takováto činnost není nic neobvyklého odráží veškeré transakce v oblasti private equity jakož i běžné údaje o poměru tržních cen a účetních hodnot běžné známých jako Price/Book Value (P/BV) ratios. Nezohlednění zjevných goodwill/dobré vůle společnosti jak v rámci českých společností, tak i zahraničních společností je naprostým pochybením znalců, které odráží neznalost a neudbornost jejich posudku jakož i úmyslnou podjatost v rámci jejich vypracování. Je samozřejmě, že tito znalci co tvrdí, že neexistuje goodwill společnosti nebo že v případě, kdy kupní či prodejní cena odrazí goodwill společnosti, tak způsobuje škodu nejsou ani minimálně kvalifikováni vytvářet jakékoliv znalecké posudky a to zcela v absolutní rovině.

138. V rámci například nákupu výše zmíněné softwarové firmy za \$10 milionů by podle přístupu znalců pan Kožený spáchal škodu \$9 milionů namísto, aby znalci správně ocenili goodwill společnosti.

Obhajoba proto žádá soud, aby znalecké posudky byly vyloučené v celém rozsahu z důvodu podjatosti, neodbornosti a jednoznačné chybnosti v porovnávání goodwill společnosti se způsobenou ztrátou. Takovýto šikanózní nesmysl a absurdita odporující platným zákonům EU a ČR o finančních výkazech nedávají bázi pro jakýkoliv další právní postup proti panu Koženému.

139. Je nezbytné dále upozornit soud, že znalci kteří ani neznají goodwill společnosti nejsou samozřejmě ani v nejmenším kvalifikováni dělat závěry v rámci přebírání společnosti podle zákonu platných v té době, které zcela logicky rovněž odrážejí efektivní převzetí goodwill společnosti bez ochrany minoritních akcionářů v rámci blokových obchodu a dalších transakcí. Jelikož tito znalci zjevně ani neví co je goodwill je zcela logicky nad jejich kvalifikaci a duševní možnosti provést konsolidované uzávěrky, které tyto goodwills odrážejí. V případě, že znalci znají co je goodwill a poté vědomě vypracovali závadné znalecké posudky, pak se znalci dopustili trestného činu tím, že vědomě chybně tvrdily že goodwill je bez hodnotný.

140. Jak soud tak ani znalci nemají dále právo zasahovat do volnosti smluvních stran o ujednání o ceně, a to v absolutní rovině, pokud to zákon o oceňování v té době explicitně nepředepisoval, což je zjevné z obsahu zákona 151/1997 Sbírky a Ústavy ČR jakož i tehdejší neexistenci zákona 151/1997 o ohodnocování majetku v době, kdy veškeré transakce probíhaly. Navíc činit tak bez zohlednění goodwill neboli dobré vůle společnosti, tak jak je v celém západním světě běžné již přes 200 let od počátku 19. století, je zcela nepřípustné a podjaté, stejně tak jako je nepřípustné a podjaté ignorovat skutečnosti, že neexistovala ochrana minoritních akcionářů a nebýt součástí kontrolního konsorcia, by znamenalo téměř totální ztrátu celé investice. Dále například http://en.wikipedia.org/wiki/Nash_equilibrium

ČÁST 2

Předběžné věci tykající se příslušnosti soudu a připuštění soudních důkazů a jiných právních předpisů

A. Soud nemá příslušnou jurisdikci v případě pana Koženého

141. Soud s panem Koženým v jeho nepřítomnosti není právně přípustný jelikož Česká republika se zavázala a je právně vázaná v rámci mezinárodní dohody známé pod názvem United Nations International Covenant on Civil and Political Rights jehož je český stát signatorem, že soud s obžalovanými osobami musí probírat výlučně v jejich přítomnosti. Jelikož mezinárodní dohody a úmluvy jsou závazné nejenom pro český stát, ale musí být respektovány, taktéž všemi soudy je jednoznačné, že soud chybil když postupoval proti panu Koženému v nepřítomnosti a tímto způsobem porušil Článek 14 (3)(d) United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, který jasně říká, že

“Everyone charged with a criminal offense shall have the rightto be tried in his presence...”

což v je českém překladu:

“Každý kdo je obžalován z trestného činu má právobýt souzen ve své přítomnosti....”

Na základě aplikace článku 14 (3)(d) United Nations International Covenant on Civil and Political Rights je jasné, že soud má jurisdikci a příslušnost soudit pana Koženého pouze je-li osobně procesu přítomen. Mezinárodně přijatá a uznaná interpretace tohoto paragrafu jednoznačně nepřipouští soud s obžalovaným v jeho nepřítomnosti ať je již z jakéhokoliv důvodu. Česká republika je tudíž mezinárodní dohodou zavázána nepostupovat proti obžalovaným v jejich nepřítomnosti tak jak se stalo v případě pana Koženého. Je jednoznačné, že takovýto protizákonný postup porušující mezinárodní dohody nemůže pokračovat ani mít jakoukoliv právní váhu.

142. Stejně tak je proces proti panu Koženému v nepřítomnosti nepřípustný podle ustanovení a článku ECHR v kontextu rovnosti stran a rovnosti obrany jakož i v kontextu a případě, kdy je důvodu se domnívat nebo kdy existuje podezření, že presumpce nevinu pana Koženého byla “viruletním způsobem” jak mediálně tak politicky po téměř dvě desetiletí porušována. Další výhrady uvedené v tomto odvolání, dále potom doplňují další pochybení v rámci soudního procesu. Kontext případu proti panu Koženému je tudíž ve svém celku tak předpojatý a politicky účelový, že činí stíhání pana Koženého v nepřítomnosti dle evropských mezinárodních dohod a úmluv zcela nepřípustné.

143. Soud tudíž neměl a nemá jurisdikci a příslušnost nad případem proti panu Koženému jelikož soud nemůže předsedat nad předpojatým a nerovným procesem, který očividně odporuje základním normám spravedlivého procesu. Řečeno jiným způsobem v případě porušení presumpce nevinoty obžalovaného a v tomto případě pana Koženého je soud buďto zcela nemožný a popřípadě nanejvýš možný v přítomnosti obžalovaného jehož presumpce nevinoty byla porušena. Je tudíž jasné že soud musí rovněž posoudit svoji příslušnost v kontextu nezbytnosti přítomnosti osoby jejíž presumpce nevinoty byla porušena. V opačném případě kdyby soud postupoval proti obžalovanému jehož presumpce nevinoty byla porušena v nepřítomnosti potom by se stal takovýto soud účelovou fraškou a nikoliv řádným a spravedlivým procesem.

144. ČR dále nemá jurisdikci podle žádného z paragrafu o působnosti z trestných činů podle zákona 140/1961 Sbírky, tak jak v dané době platil a soud je povinen přistupovat k omezujícím podmínkám podle v dané době platných zákonů a taktéž takových, které jsou navíc pro pana Koženého jasně nejvýhodnější. Jelikož existují významné rodily v příslušnosti soudu v dané době a dnes je jasné, že soud v dané době neměl a tudíž ani dnes nemá příslušnou jurisdikci protože:

145. Je všeobecně velmi dobře známé a nadevše pochybnosti veřejnými médii i jinak zdokumentované, že pan Kožený odešel do v podstatě vynuceného politického azylu. Když opustil ČR začátkem roku 1994 z důvodu politického pronásledování a masové politické kampaně proti jeho osobě a nikdy se do ní již nevrátil. Pan Kožený v letech 1995 až 1996, které se týkají doby útoku obžaloby nikdy nijak nejednal na území ČR a pan Kožený byl celou dobu mimo území ČR avšak není vůbec nijak prokázáno, ve kterém státě se kdy nacházel natož co tam kdy činil. Pan Kožený prokazatelně nikdy nejednal jakýmkoliv způsobem v dané době v ČR nebo na jejím území. Jurisdikce soudu nad panem Koženým je podle paragrafu 17(1) zákona 140/1961 Sbírky tudíž vyloučena.

146. Pan Kožený nebyl v dané době členem jakéhokoliv statutárního orgánu ČR společnosti a nenesl jakoukoliv zodpovědnost za obchody co členové statutárních orgánů ČR společnosti uzavírali. Tato skutečnost že pan Kožený rezignoval při svém odchodu z ČR na veškeré pozice ve statutárních orgánech je naprosto jednoznačné ze všech výpisů obchodního rejstříku společnosti. Stejně prokazatelně nebyl pan Kožený žádným zaměstnancem nějaké české společnosti. Navíc **pan Kožený není vinen, že způsobil prospěch české právní osobě.** Soud tudíž nemá

jurisdikci nad panem Koženým podle paragrafu 20(2) zákona 140/1961 Sbírky.

147. **Pan Kožený v dané době nebyl a není občanem ČR, nemá a nikdy neměl v dané době trvalý pobyt v ČR** a tudíž soud nemá jurisdikci nad panem Koženým ani nezakládě paragrafu 18 zákona 140/1961 Sbírky.

148. **Pan Kožený dále nikdy neporušil nijak "zájem chráněný trestním zákonem"** jelikož smlouvy připravovali a uzavíraly členové statutárních orgánů, který navíc nejsou jakkoliv trestně ani civilně stíháni, a nikoliv pan Kožený, jehož jedinou údajnou a zatím neprokázanou očinností mělo být zcela formální podepsání obchodních příkazu na základě již představenstvy uzavřených nebo dohodnutých a odsouhasených smluv. **Žádný z údajných podpisu pana Koženého nebyl nikdy ověřen a domněnka o podpisu jemu podobném není dostačující.** Navíc takovéto obchodní příkazy byly připraveny pod dohledem statutárních orgánů českých společností a pod dohledem licencovaného obchodníka s cennými papíry podle všech platných cenových předpisů a **neobsahovaly protistranu** a nemohly být tudíž smlouvami a nejsou ani žádným "jednáním" ani mimo ČR ve smyslu trestního zákona jelikož obchodní příkaz není jakýkoliv závazek nebo nějaký nový úkon měnící již smluvně vytvořené podmínky. Jednal ten a tehda s tím či oním a kdy vyhotovoval a uzavíral právoplatné smlouvy nikoliv ty co po čistě formální stránce podle již připravených a hotových smluvních povinností údajně činili.

149. Je tudíž nemožné, aby takováto čistě formální činnost porušila zájem chráněný trestním zákonem, ten již po čistě právní stránce již dříve byl nebo nebyl dříve porušen, a když ti co smlouvy uzavírali a nesli za ně plnou zodpovědnost nejsou nikterak stíháni, protože samozřejmě zjevně žádný zákon neporušili. **Jelikož ve všech případech veškeré transakce byly odsouhlaseny podle paragrafu 30 zákona 140/1961 Sbírky o svolení a tudíž naplnění nezbytné podmínky paragrafu 17(2) zákona 140/1961 Sbírky o ohrožení, které by dalo jurisdikci soudu nad panem Koženým nepřipadá v úvahu jelikož svolení oprávněné osoby jednoznačně vylučuje jakékoliv ohrožení.**

150. Pan Kožený prostě a jednoduše není a nemůže být "pachatelem" ve smyslu trestního zákona jelikož žádné smlouvy neuzavíral a nečinil žádné právní úkony jakkoliv zavazující ČR společnosti. I kdyby pan Kožený podepsal nějaký obchodní příkaz, což nebylo nijak zákoně prokázáno, tak obchodní příkaz sám o sobě za tržní ceny nikdy nemůže být "ohrožením trestního zákona", jelikož je to běžný obchod, natož pak jedná-li osoba čistě administrativně na základě právoplatně uzavřených smluv statutárními orgány.

151. Stejně tak, protože veškeré obchody naplňují podmínky paragrafu 17a (3) zákona 248/1992 Sbírky, který jasně stanoví, že přijímání návrhu určený takto předem neurčenému okruhu osob, což je očividně z burzovních lístků, které neobsahují jakoukoliv protistranu, je zákonem ustanovený předpoklad, že veškeré jednání proběhlo s veškerou odbornou péčí.
152. Pan Kožený i kdyby nějak jednal, což není připuštěno, tak má právo na ustanovenou legislativní ochranu, která je všeobecně někdy označována jakožto "safe harbour provision" neboli "ustanovení zvané bezpečný přístav", které jasně vymezuje podmínky kdy je ze zákona jasné a jednoznačně ustanoveno, že jedná tak, že zákon nikterak neohrožuje. Touto je jednoznačně paragraf 17a (3), kterou zákonodárci účelově zavedli a soud je povinen tuto ochranu plně zohlednit. Je nevyvratitelné, že nabídky přes obchodníka s cennými papíry byly dělány předem neurčenému okruhu osob jelikož na veškerých obchodních příkazech nikdy nebyla uvedena žádná protistrana. Obchod prostě obdržel ten kdo nabídl nejlepší cenu. Jak je jasné z mnoha tisíců jiných obchodů, které byly uzavřeny Harvardskými společnostmi na stejné bázi mnohdy nejvyšší nabídky přišly od zcela jiných jak domácích tak i zahraničních protistran.
153. Je tudíž jasné, že pan Kožený nemůže být "pachatelem" jelikož jednoduše nic nepáchal a jediní pachatelé, pokud by vůbec kdy bylo, vhodné takový termín použít což není připuštěno, by byli členové statutárních orgánů co, smlouvy vyjednávali, připravovali a podepisovali za což i právně zodpovídali a podobně nemůže být pan Kožený ani účastníkem v něčem co prostě není trestné. trestnoále poznamenat, že pan Kožený není a nebyl nikdy obžalován ani stíhán jakožto spolupachatel podle para 23, jelikož pro to není žádný důvod, protože obchody za tržní ceny nejsou žádný trestný čin. Navíc zákon 140/1961 Sbírky tak jak platil stejně, takovéto stíhání zcela vylučoval. Toto je dalším důvodem proč soud nemá jurisdikci nad panem Koženým podle paragrafu 17(2) zákona 140/1961 Sbírky.
154. Uzavírání smluv členy statutárních orgánů, které byly vynutitelné a údajně a právně neprokázané, podepisování burzovních příkazů panem Koženým není schopno vytvořit trestní zodpovědnost. Obchod byl udělán někým, kdo za to byl právně zodpovědný a další kroky byly pouze plněním obchodu za smluvně uzavřených nebo již statutárními orgány odsouhlasených podmínek. Jediná věc byla cena a ta není napadnutelná, jelikož ta byla výsledkem nabídky na veřejném trhu s cennými papíry a byla kontrolována dalšími a tak jako tak může být maximálně civilní nedbalostní přestupek a tož navíc obchodníka s cennými papíry, který měl

povinnost danou kontrolu provádět. Stejně tak jakož ani nikdy burzovní příkazy nikdy nespecifikovaly komu se cenné papíry prodávaly mají zákonnou ochranu paragrafu 17a (3).

155. Jelikož je pan Kožený cizí statní příslušník, zbývá se podívat na paragraf 20(1) zákona 140/1961 Sbírky pro cizince v zahraničí. **Podepsání obchodního příkazu na základě právoplatně uzavřené smlouvy statutárními orgány není trestný čin v žádném demokratickém státě a ani na Bahamských ostrovech. Stejně tak není žádný trestný čin podepsání smluv připravených statutárními orgány a s jejich souhlasem a je zcela jasně prokázáno, že veškeré smlouvy byly vyhotoveny v ČR panem Ivanem Králíkem a dalšími spolupracovníky, kteří řídily Harvardské společnosti poté co pan Kožený odešel do emigrace.** Stíhání pana Koženého podle paragrafu 20(1) zákona 140/1961 Sbírky je vyloučeno. Navíc pan Kožený není v ČR ani obchody podle žalob nebyly údajně spáchány ve prospěch ČR právnické osoby a tudíž jurisdikce taktéž nepřipadá v úvahu. **Navíc výše ČR trestu tak jako tak nesmí přesáhnou výši v zahraničí, která je nulová, protože takové jednání prostě není a nebyla trestný čin v zemích kde se pan Kožený nachází nebo v dané době nacházel.** Stíhání pana Koženého podle paragrafu 20(3) zákona 140/1961 Sbírky rovněž vylučuje a to zcela v absolutní rovině.

156. Jelikož pan Kožený nemůže být "pachatelem" ani "nejednal" a hlavně ani nijak "neohrozil trestní zákon" ani jinak nenaplnuje podmínky paragrafu 17(2) zákona 140/1961 Sbírky a soudu nepřisluší jurisdikce případem se dále zabývat s tím, že žaloba musí být ab initio zrušena.

A1. Soud nemůže mít jurisdikci nad panem Koženým taktéž jelikož paragraf 17(2) zákona 140/1961 Sbírky je protiústavní.

157. Pan Kožený dále nemůže být stíhán podle paragrafu 17(2) z důvodů ústavní neplatnosti tohoto paragrafu, protože vyžaduje posouzení jurisdikce na základě presumpce viny nebo přinejmenším trestné činnosti čímž je **"porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem"**. **Toto znamená, že kterýkoliv soud musí v případě jurisdikce podle paragrafu 17(2) dojít k závěru, že dané čínění muselo ohrozit a nebo porušit zájem chráněný zákonem.** Toto je zcela nepřípustné jakož i nemožné, protože je to v rozporu s nezávislosti soudu, který je v podstatě nucen učinit negativní závěr před slyšením případu. Z tohoto důvodu je obdobná jurisdikce v zahraničí definována jako **"činění, které má vliv nebo dopad v rámci domácí jurisdikce státu"**. Takovýto test je obsahově neutrální a v příkrém rozporu s negativním predisponovaným náhledem na posuzování soudního případu. **Porušení neutrality soudu hned na začátku posuzování případu bez znalosti faktu je jednoznačně**

protiústavní a nepřipustitelné v jakémkoliv demokratickém státě, zvláště-li pokud vyžaduje nebo ve svých důsledcích porušuje presumpci neviny. Jelikož paragraf 17(2) zákona 140/1961 Sbírky je protiústavní nemůže dávat základ pro jurisdikci soudu nad panem Koženým. To že soudy takovéto ve svých důsledcích podobné části zákonu považují za protiústavní je běžné po celém světě.

A2. Soud dále neměl příslušnost, protože nebyl řádně ustanoven na základě nezávislého a bezúhonného soudce

158. Soud dále nebyl řádně ustanoven na základě nezávislého soudce a tudíž neměl jak příslušnost tak ani nemohl nijak zákoně konat jelikož jeho činění bylo v rozporu se zákonem o výkonu soudního povolání a soudní moci s ohledem na podjatost, kterou sám přiznal jakož i chybějící bezúhonnost s ohledem na zákon 198/1993 Sbírky, předchozí rozhodnutí Ústavního soudu a další zákony o lidských právech a jeho výrok není rozeznáván v absolutní rovině. Takovýto postup naplňuje podstatu THE CASE OF Daktaras v. Lithuania ECHR case 42095/98 October 10 2000

159. Soud, který byl konstituován chybně, závadně, podjatě nebo neoprávněně a který nenaplňoval veškeré nezbytné požadavky nezávislého a bezúhonného soudce je defektivní a jediný možný postup je prohlásit veškeré takové kroky void ab initio.

160. Jak již bylo dříve požádáno stejné výhrady ohledně členství v KSC nebo podobných institucích a organizací, které dávají možnost zúčastněným stranám o nahrazení a diskvalifikaci soudce či soudců z daného případu jsou opakovány v rámci tohoto odvolacího řízení. Jelikož přinejmenším dva soudci z dříve uvedeného složení tribunálu tuto podmínku naplňují, je tímto opětovně požadováno o jejich nahrazení osobami, které nemají podobnou minulost.

B. I když by soud měl příslušnou jurisdikci, žaloba se musí sumárně zamítnout, protože před zahájením trestního stíhání prokuraturou, uplynuly promlčecí lhůty s ohledem na nemožnost protiústavního zastavení promlčecích lhůt pouhým obviněním prostě není možné.

161. V každém demokratickém státě je promlčecí doba běžně definována jako "lhůta do, které je třeba zapotřebí zahájit trestní stíhání podáním nebo v civilních případech podat žalobu". Důvodem takového postupu zastavení promlčecí lhůty je skutečnost, že mnohá obvinění učiněna policejními orgány se nezakládají na pravdě nýbrž domněnkách a jsou mnohdy zcela nepodloženy a občasné i

dělány s úmyslem poškodit. Není tudíž možné, aby úkon, který se nezakládá na objektivním posouzení trestně právní zodpovědnosti, ale pouze domněnkách nebo začátku podloženého či nepodloženého šetření policií vedl v podstatě k nepředvídatelné době, kdy promlčecí doba vyprší na základě jakéhokoliv objektivního posouzení.

162. Zastavení promlčecích lhůt vyhlášením trestního obvinění o podezření nebo lépe řečeno na začátku šetření policií je protiústavní a v rozporu s mnohými články ECHR, které jsou pro ČR závazné a jelikož jediným obdobím pro korektní zastavení promlčecí lhůty je specificky nutné trestní stíhání (inditment), které bylo učiněno 15. června 2006 tudíž v době, kdy byly veškeré skutkové postaty již promlčeny. V demokratickém státě jediné prokuratura a nikoliv policie je schopná zastavit promlčecí lhůty a existující ustanovení trestních zákonů, že promlčecí lhůta se zastavuje nebo přerušuje sdělením obvinění policejními orgány, jsou tudíž neplatná. Promlčecí lhůty není možné zastavit na bázi podezření sdělené policií, nýbrž pouze zahájením trestního stíhání prokuraturou na základě do té doby proběhlého procesu a pádných a přesvědčivých důvodů a shromážděných důkazů, jelikož činit jinak dělá období během ní osoba může být stíhána náhodné a takovéto činění, je ve svém důsledku nedemokratické a opresivní i v rozporu s lidskými právy.

163. Soudy běžně po celém světě ruší zákony na základě protiústavnosti, pokud ve svém důsledku odráží náhodnost nebo jsou ve svém důsledku opresivní. Je neoddiskutovatelnou skutečností, že policejní informování o obvinění nesplňuje podmínky nezbytné pro ústavní platnost jakož i nenáhodnost zákonu, spravedlivý proces a rovnost před zákonem a je ve svém důsledku opresivní. Není náhodou, že toto ustanovení trestního zákona má své kořeny v době totality a musí být převedeno do souladu demokratického státu.

164. Promlčecí doba se proto zastavuje až úkony státního zástupce nebo soudu v rámci stíhání nikoliv však na bázi pouhého podezření. Obdobně paragraf 67(4) zákona 140/1961 Sbírky, který stanoví, že přerušením počíná běžet nová promlčecí doba je taktéž protiústavní, protože je ve svých důsledcích náhodný a zcela jistě taktéž opresivní, jelikož umožňuje diskriminaci a neomezeně dlouhé stíhání vybraných jakož mnohdy i politicky nepohodlných osob.

165. Jednání či činění, které je zákoně promlčené je mimo jakékoliv posuzování soudem a soud nemá příslušnost se danou věcí zabývat. Proces s panem Koženým tudíž musí být prohlášen za neplatný a zrušen od samého počátku.

B.1 Panu Koženému se nelze dostat spravedlivého procesu v ČR a jeho presumpce nevinu byla opakovaně mediálně indoktrinována po desetiletí.

166. Usnesení ECHR neboli evropského soudu pro lidská práva je závazné pro Českou republiku a soudy jsou povinny respektovat a řídit se takovými rozhodnutími. ECHR opakovaně potvrdil, že lidská práva obviněného jsou porušena, pokud před začátkem soudního procesu či během něho je opakovaně mediálně či politickými výroky ze strany vládních činitelů porušena presumpce nevinu. Toto je jasné již od případu *THE CASE OF Allenet Ribemont v. FRANCE* ECHR (Application no.15175/89) 10. February 1995. Celkový počet článků hanobících a porušujících presumpci pana Koženého pouze v ČR přesahuje 60,000 (slovy šedesáttisíc).

167. Ve výše zmíněném případě pan Allenet de Ribemont (žadatel) si stěžoval, že byl porušen článek 6(2) když byl označen jedním z vysokých policejních činitelů za organizátora vraždy. ECHR rozhodl, že takovýto výrok o vině žadatele zaprvé nabádal veřejnost, aby na něj nahlížela jako vinného a zadruhé působil předpojatě na soud v rámci posuzování skutečnosti. tudíž ECHR rozhodl, že článek 6(2) byl porušen a soud řekl:

"The presumption of innocence...will be violated if a judicial decision concerning a person charged with a criminal offence reflects an opinion that he is guilty before he has been proved guilty according to law. It suffices, even in the absence of any formal finding, that there is some reasoning suggesting that the court regards the accused as guilty... Moreover, the Court reiterates that the Convention must be interpreted in such a way as to guarantee rights which are practical and effective as opposed to theoretical and illusory... The Court considers that the presumption of innocence may be infringed not only by a judge or court but also by other public authorities."

Což je v českém překladu

"Předpoklad nevinu ... bude porušen pokud soudní rozhodnutí týkající se obžalovaného z trestného činu odráží názor, že je vinen předtím než-li byl pravomocně odsouzen na základě platných zákonů. Je postačující, dokonce i v případě takového chybějícího oficiálního nálezu, že existuje nějaké odůvodnění naznačující, že soud nahlížel na obžalovaného jako vinného ...Navíc, soud zdůrazňuje, že ujednání musí být interpretována takovým způsobem, aby byla zaručena práva, která jsou praktická a efektivní na

rozdíl od teoretických a ilusivních. ...Soud považuje, že presumpce nevinny může být porušena nejenom soudem, ale taktéž jinými veřejnými orgány."

168. Bez ohledu na důvody této mediální kampaně je jasné, že a naprosto všeobecně známo, že pan Kožený byl opakovaně odsouzen v médiích jakožto vinný, jakožto byl dále opakovaně označován jako vinný panem Milošem Zemanem a Stanislavem Grossem bývalými předsedy vlády ČSSD jakož i dalšími podobně politicky situovanými osobami naprosto převážně z ČSSD a KSČM. Je bezpochybné, že odsouzení pana Koženého proběhlo a probíhalo na denní bázi po více než-li desetiletí a tudíž není nejmenších pochyb, že podstata porušení presumpce nevinny pana Koženého byla denně indoktrinována široké veřejnosti včetně soudu, který nemůže být považován za institut schopný ignorovat více než-li desetiletí takovýchto výroků.

169. Usnesení ECHR o porušení presumpce nevinny funguje v absolutní rovině s tím, že čím delší doba a tím větší intensita tím více je nemožné naplnit lidská práva obžalovaného. V případě pana Koženého je toto naprosto nemožné a jedná se o ukázkový příklad takového porušení skládající se s více než-li 60,000 případů po dobu delší jednoho desetiletí. ECHR dospěl k závěru o porušení práv obžalovaného v takovýchto případech na základě stovek článků po období mnoha měsíců v rámci co soud označil jako "virulent campaign" neboli "intenzivní kampaň". To že porušení presumpce nevinny pana Koženého naplňuje nezbytnou výši a intenzitu jak v médiích tak v politických výrocích není nejmenších pochyb. To potvrzuje například CASE OF SÖYLEMEZ v. Turkey ECHR (Application no.46661/99) 21. September 2006 . Je dále jasné, že v případě pana Koženého intenzita a délka politické a mediální kampaně porušující presumpci nevinny měla takových rozměrů, aby jednoznačně přivodila a způsobila jasnou odpovědnost státu. Tak je to bez přihlédnutí, že politická a mediální kampaň proti panu Koženému byla zinscenována vrchními představiteli Českého státu.

170. Soud nemůže ignorovat rozhodnutí ECHR o porušování předpokladu nevinny a závěry, které takovéto naplnění činí s ohledem na nemožnost spravedlivého procesu a nemožnost dalšího pokračování v soudním procesu. Toto je jasné, že standartu uvedeného v CASE OF THE A.L. v. Germany ECHR (Application no.72758/01) 28. April 2005. Proces proti panu Koženému nemůže pokračovat a musí být zastaven a předchozí výrok zrušen jelikož je nadmíru jasné, že porušení presumpce nevinny pana Koženého ovlivnilo proces předchozí, jakož i ovlivní jakýkoliv další soud. Je irelevantní, že soud sám se může považovat za objektivní, protože

rozhodnutí ECHR v takovémto případě pouze nahlíží na naplnění porušení v určité míře a intencích, která takříkajíc zakalí čisté vody spravedlivého procesu. Jak ECHR opakovaně potvrdil soudci nežijí v izolaci a jsou ovlivněny běžným děním ve společnosti.

B.2 Panu Koženému se nelze dostat spravedlivého procesu v ČR, protože jeho stíhání je politické.

171. Dalším důvodem proč pan Kožený nemůže být dále stíhán je skutečnost, že od doby začátku privatizace jak ČSSD tak i KSČM zcela nenávidí pana Koženého a zvláště pan Miloš Zeman, který otevřeně propagoval uvěznění pana Koženého od roku 1992 a poté co později pan Kožený označil předsedu vlády ČR Miloše Zemana, který usiloval o prezidentské křeslo za “Růžového Stalina”, což bylo velmi prominentně zveřejněno v Lidových novinách a způsobilo drtivý pokles šancí a následný neúspěch, rozhodl pan Miloš Zeman v rámci jednání vlády “vydat mezinárodní zatykač” na pana Koženého.

172. Když byl pan Miloš Zeman novináři dotázán za co tak nedovedl podat žádnou odpověď a pote co byl novináři pan Zeman upozorněn, že ani on tak ani vláda takovýto zatykač nemůže vydat, jelikož je to věc policie, tak se v následných dnech snažil své výroky dementovat. Z výroku jiných představitelů vlády co však předchází výroky pana Zemana potvrdily, je nepochybné že vláda ČSSD jednala a usnesla se vydat zatykač na pana Koženého. Je zcela jasné, že v tomto případě se jedná o klasický případ, který je označován za “telefonní justici”, kde policie a další orgány pouze plní politické účely a cíle vytvořit obvinění a stíhání a odsoudit pana Koženého bez ohledu na v té době platné zákony.

173. ECHR opakovaně rozhodl, že “telefonní justice”, která je opět v případě pana Koženého jednoznačná ze strany Miloše Zemana, který opakovaně pravil ve veřejných sdělovacích prostředcích jako i novinářům, že “má technologii jak dostat pana Koženého do tepláků”, jakož i Stanislava Grosse a dalších naplněna. Tyto skutečnosti jsou veřejně široce známy a byly široce publikovány a soud je nemůže ignorovat. Výrok předsedy vlády Miloše Zemana, že vláda vydala mezinárodní zatykač a tím zahájila stíhání pana Koženého je přesně definici “telefonní justice”.

174. Soud je povinen zohlednit závazná rozhodnutí ECHR o “telefonní justici” a politicky motivovaném stíhání. Takovýto proces je dobře veřejně znám i zdokumentován a v případě pana Koženého neoddiskutovatelný a soud prostě nemůže takříkajíc “strčit hlavu do písku” a dělat, že se nic nestalo, nýbrž musí aplikovat závazná

rozhodnutí ECHR. V případě kdy je stíhání způsobeno “telefonní justicí” o čemž zde není nejmenších pochyb nemá soud jinou možnost než-li stíhání zrušit v absolutní rovině, jelikož veškeré následující kroky byly prostě protizákonné a politické. Je v tomto směru zcela irrelevantní zdali se ukáže “telefonní justice” jako odůvodněná či nikoliv, protože spravedlivý proces a presumpci nevinu byl porušen v absolutní rovině a tudíž proces s panem Koženým musí být zastaven a předchozí rozhodnutí soudu musí být zrušeno.

175. Dále potom byly panu Koženému opětovně vyčítány věci, které se uskutečnily mnohem později po uzavření transakci, které nejsou předmětem bodu obžaloby, byť s těmito nemel nic do činění, jelikož v žádném ani tom nejmenším případě nezastupoval Harvardské společnosti a zvláště pak tyto věci vůbec nejsou předmětem bodu útoku obžaloby. Přesto se soud i celý případ zabíral, byť velmi všeobecně a povrchně avšak přesto jednoznačně podjatě, s věcí souvisejícími s nějakými následnými transakcemi, se sloučením společností, výkupem majetku koncem roku 1997 jakožto i věci související se založením dvou offshore Trustu ve prospěch akcionářů HPH na Kypru kam byl posléze pány Borisem Vostrým, Jurajem Širokým a dalšími vložena alespoň část všeho předaného majetku, který byl plnou protihodnotou v rámci běžného komerčního vyrovnání s HPH.

176. Byť tento majetek prokazatelně tvořil mnoho set milionu dolarů a i samotné trusty mají mezinárodní auditorskou firmou Grant Thornton potvrzeny vloženy majetek v řádu dvou set milionu dolarů jsou tyto hodnoty prostě ignorovány jako kdyby neexistovaly. Z postupu soudu a celého vyšetřování je jasné, že celou motivaci je nutit pana Koženého k finančnímu vyrovnání věci a aspektu, které s ním nikterak nesouvisí, jelikož jinak by se soud vůbec takovými věcmi nezabíral a případně by je korektně zohlednil ve prospěch pana Koženého v rámci obrovských hodnot společnosti Davetree Ltd., které pan Kožený po roku 2000 předal v rámci celkového finančního vyrovnání HPH do rukou pana Borise Vostrého. V tomto duhu je tudíž postup proti panu Koženému totožný s CASE OF GUSINSKIY v. RUSSIA (*Application no. 70276/01*) 19. May 2004. Skutečnost, že určitý majetek, který náleží akcionářům HPH je v zahraničí a podle odpůrců ‘mimo dosah českých soudů’ prostě není žádný trestný čin, protože žádný podnikatel nemůže být nucen držet majetek ve státě, který porušuje zásadním způsobem základní právní normy. Takováto rozhodnutí se datují již do doby kdy firma Philips, která vyrábí elektroniku se přesunula na papíru v roce 1940 na Nizozemské Antily.

B.3 Veškeré důkazy na kterých je obžaloba postavena, byly shromážděny ilegálně a protiprávně bez důvodné příčiny a bez povolení soudu a nejsou přípustitelné ani použitelné

177. Je nezvratnou skutečností, že veškeré důkazy\ byly shromážděny bez povolení soudu a na základě postupu, který jednoznačně dnes soud posuzuje jako protizákonný. Z hlediska ústavně právního a s ohledem na lidská práva ECHR kterým již byla Česká republika v daně době vázána, není možné rozhodnutí Ústavního soudu časově omezovat a obhajoba žádá o přezkoumání tohoto stanoviska. Není totiž demokratického státu, kde je možno dělat razie a shromažďovat evidenci bez povolení soudu a narážka předchozího rozhodnutí, že se Česká republika stála a byla míněna být demokratickým státem až v současných několika letech a nikoliv v 90tých letech minulého století hned po revoluci nebo alespoň přinejmenším po svém osamostatnění v roce 1994 nemá podstatu.

178. Jelikož není pochyb, že v dané době kdy transakce probíhaly se legislativně považoval Český stát za demokratický jakožto i pravidla ECHR pro Českou republiku platila a takto jí zavazovala. Není tudíž racionální báze časově omezovat jinak správné rozhodnutí Ústavního soudu, že důkazy bez soudního příkazu nejsou přípustitelné, ale byly shromážděny protizákonně. Samozřejmě, že soudně již uzavřená líčení jsou res judicata a nejsou přezkoumatelná, avšak existující případy, které jsou *lis pendens* takto omezeny nejsou, byť je jich skutečně zanedbatelný počet, a správná interpretace nezákonnosti evidence musí být udělána.

179. Jelikož veškerá evidence shromážděna v tomto případě byla bez povolení soudu je nezbytné proces proti panu Koženému zastavit a zrušit předchozí rozhodnutí soudu, protože je neplatné a postavené na nezákonně získaných materiálech. Dospět k jinému závěru by znamenalo přiznat České republice v době transakcí totalitní právní řád a soud je mimořádně nabádán k opatrnosti takovýto dramaticky, jakož i chybný závěr činit.

B.4 Bez ohledu na nezbytnost soudního příkazu jsou důkazy nepřipustitelné, protože neexistoval právně přípustitelný důvod pro policejní razie.

180. Separátním důvodem proč dokumenty jsou nepřípustné, je důvod, že nebylo důvodu pro policejní razie, jelikož i při naprosto základním přezkoumání skutečnosti, že někdo prodal cenné papíry za burzovní ceny a v případě oddálené části platby přijal k menší hotovosti taktéž směnky kupce a jištění všemi cennými papíry, které

takto prodal, jakož i nárok na další budoucí zhodnocení těchto prodaných akcií, tak je naprosto jasné, že se nemůže jednat o nějaký trestný čin.

181. Je naprosto jasné, že policie jak dnes tak ani předtím nemohla činit, jak si zlíbila a na základě iracionálních úvah nebo neopodstatněně či účelově překrucovaných a neexistujících zákonů. Řečeno jinými slovy razie policie, která nemá racionálního opodstatnění nebo je z jiného důvodu neopodstatněná je všemi soudy v demokratických státech považovaná za nezákonnou. Tomu je tak i v případech, kdy policie pravomoc má, ale vykonává ji na jiné než-li, racionálně dobře opodstatněné bázi, protože jinak by si žádný občan nemohl být jistý, že nebude terčem policie na základě absurdních výmyslů s tím, že se v rámci razie již něco najde.

182. Jelikož policie jednoznačně chybila tím, že buďto nechtěla přezkoumat nebo účelově ignorovala skutečnosti o velmi dobrém zajištění a veškerých poskytnutých protihodnotách, které ji museli být známi stejně tak jako panu Častorálovi tak jednala neoprávněně a chybně, jakožto i iracionálně. Každý běžný policejní orgán by totiž jako první zjistil všeobecnou podstatu zajištění nebo platby a protihodnot, která přinejmenším byla známa v rámci poskytnutých směnek, které nebyly využity, a dospěl by k názoru, že jsou naprosto standardní a především by se zabýval tím proč se tedy pan Zdeněk Častorál ani nedotázal kupujícího pana Michaela Dingmana.

183. Je zjevné, že nejenom zbabělost, ale taktéž nezájem dopracovat se pravdy dotazem na kupujícího pana Michaela Dingmana prokazuje že policie měla naprostý nezájem, aby se dopracovala k pravdě. Jelikož policie jednala na základě "telefonní justice" jak bylo výše popsáno toto ani nikterak překvapující. Jelikož policejní razie proběhla bez objektivních důvodů, iracionálně a bez minimální péče zjistit skutečnosti, které měly být příčinnou pro policejní razii, jsou její výsledky a veškeré získané materiály produktem nezákonného postupu policie a v absolutní rovině nepřipustitelné. Jelikož policie věděla a byla vyrozuměna o zaplacení směnkami, které pan Michael Dingman podepsal bylo přinejmenším povinností policie zjistit co se stalo s těmito směnkami a proč nebyly nikdy nikým uplatněny. Neuplatnění směnek při údajném nezaplacení je samozřejmě očividně iracionální a není žádným důvodem k policejní razii.

B.5 Soud co se sám diskvalifikoval jako podjatý v daném případě nemůže mít mandát soudit a je neplatný ab initio. Prohlášení soudce o sobě samém jako podjatém je nepřezkoumatelným faktem.

184. Dalším vážným pochybením soudu je naprosto nepochopitelné nadřezování a podjatost v rámci soudního řízení ve prospěch pana Zdeňka Častorála a obžaloby. Toto je pochopitelné již na základě, že se sám soudce Paška doznal být podjatý a zjevně tak byl i z jiných důvodů než-li, které soud oficiálně připustil. Bylo tudíž chybou nutit soud, který se sám považoval za podjatý, aby ve věci dále vystupoval a takovýto naprosto chybný postup je naprosto bezprecedentní v kterémkoliv demokratickém státě. Doznání soudu o podjatosti je nepřezkoumatelným faktem. Je samozřejmé, že neobjektivní soud nebo soud co se sám doznal a přiznal jako neobjektivní postrádá mandát a jurisdikci pro řádný výkon úřední moci ab initio a veškeré další kroky jsou neplatné v absolutní rovině.

185. Je dále naprosto irrelevantní jaký důvod pro podjatost soudce Paška uvedl, protože je nemožné očekávat ani nutit soud aby se sám vyslechl a doznal ze všech podstatných důvodů, které tvoří podjatost. Soudce tak jako každý občan má právo se neinkriminovat nebo nezveřejňovat informace, které mohou být použity proti soudci samotnému. Vše co je soud povinen učinit v případě podjatosti je podjatost přiznat a mnohdy soud v demokratických zemích, který se sám diskvalifikuje jako neobjektivní a podjatý ani neudává příčinu. Soudce Paška činil správně když se přiznal jako podjatý byť tak uvedl různé fádňivé důvody, protože neměl povinnost uvést veškeré důvody a zvláště ne pak takové, které by ho inkriminovaly nebo jinak poškodily. Bylo však pochybením v rámci odvolávacího řízení nutit podjatého soudce dále soudit když to sám odmítl, protože odvolací soud přezkoumával a chybně de facto soudil jednoho ze svých kolegů ve věcech, které jsou nutně osobního privátního rázu a nepřezkoumatelné. Rozhodnutí takového soudu je tudíž nepatné ab initio.

B.6 Soud porušil zásadu rovnosti stran jakož i připustil výpovědi, které neměly a nemohou splňovat podmínky připustitelné evidence, jakož i připustil politické skandalizování pana Koženého, na kterém se sám soudce aktivně podílel.

186. Není překvapující a je naprosto logické, že podjatý soud nepostupoval v souladu s principem rovnosti stran před soudem. Jediné možné překvapující je však absolutní nevyváženost, která v tomto případě dosáhla extrémních rozměrů. Je zjevné, že soudce Páška pochopil příkaz soudit v případě, kde se sám prohlásil za podjatého za oprávnění tak neskrytě jednat.

187. Exemplárními příklady nerovnosti stran je připuštění osob, které neměli žádné osobní znalosti a ani nebyly experty jakožto

hlavními svědky a aktéry v celém procesu s tím, že měli neomezený čas propagovat laické a politické nesmysly, které neměly s v dané době platným zákonem nic společného. Pánové Zdeněk Častorál a pan Staněk, jsou zářivým příkladem takovýchto svědků, kteří při ničem nebyli a tudíž nemohli nic vidět ani slyšet a ani o čemkoliv vědět natož tomu rozumět.

188. Nejenom ze svědectví takovýchto osob tvoří podstatu soudního rozhodnutí podjatost soudu a nerovnost stran je zjevná i z nesmyslných tvrzení, které soud bez vlastní úvahy a vlastního posouzení na základě v dané době platných zákonů doslovně převzal. Jelikož nerovnost stran vyplývá z faktu a je citlivá na skutečnostech níže uvedené příklady, které rozebírají souzení pana Koženého podle v dané době neexistujících předpisů nebo naprosto opačných povinností, které v dané době platila jsou nejlepším takovým důkazem. Je nutné zdůraznit, že pan Zdeněk Častorál a obžaloba pracovala téměř jedno desetiletí, aby takovéto neexistující zákony, neexistující povinnosti a dokonce zcela opačné povinnosti soudu klamně předešly jako trestný čin. To že soud takovéto nesmysly adoptoval, byť na které by i právní praktikant okamžitě přišel, prokazuje nezájem soudu o objektivní zvážení faktu, nezájem soudu zjistit jaké zákony skutečně v dané době platily, nezájem předešlit obžalobě jak může stíhat pana Koženého či jiné za porušení o neinformování akcionářů když žádná taková povinnost nebyla a zákon 248/1992 Sbírky dokonce prikazoval zachovávání mlčenlivosti.

189. Nerovnost stran je zjevná i v zadání expertních posudků, které jsou sterilizovány tak, aby skutečnosti o řádném zaplacení, mnohonásobném jištění a nadprůměrné protihodnotě včetně podílu na budoucím zhodnocení takto prodaných akcií nevyšly najevo a zůstali zamlčeny.

190. Nerovnost stran je dále zjevná ze zcela chybného posuzování základních faktů jakožto například obsahu smluv, ignorování jednoznačně chybných iracionálních překladů, které by alarmovali každou objektivní osobu natož nezávislý a objektivní soud. To samé platí o ignorování zajištění včetně, proč nebyly využity směnky nebo zajištění akcií v SCP když údajně nebylo zaplacen.

191. Nerovnost stran je jasná i při akceptování naprosto jasně absurdních a nelogických tvrzení znalců, že společnosti nemají jiné hodnoty než-li základní a vlastní jmění byť každému je dobře známo, že ceny společnosti se den ze dne mění být účetnictví zůstává to samé

a že takovýto rozdíl mezi účetními a tržními hodnotami je běžný goodwill/dobrá vůle společnosti tak jak je detailně rozvedeno níže.

192. Nerovnost stran je jasná z mnoha dalších níže uvedených faktů, které odrážejí naprostý nezáměr soudu porovnat skutečnosti plynoucích z uzavřených smluv s tehdy platnými zákony. Namísto toho soud aplikuje neexistující zákony a neexistující předpisy na neexistující smluvní podmínky při zatajení nejpodstatnějších hodnot v rámci zaplacení a jištění. Takovýto přístup jednoznačně prokazuje, že soud nevnesl žádnou vlastní iniciativu nebo vlastní posouzení skutečností a v dané době platných zákonů a opíral se o nepodložená tvrzení jedné ze stran v jejíž prospěch se předtím prohlásil za předpojatý.

193. *Je jasné, že předpojatost a porušení rovnosti stran jsou blízkými sourozenci kde se v prvním případě jedná o predispozici a v případě druhém se jedná o realizaci takovéto predispozice.*

C. Předběžné věci týkající se připuštění soudních důkazů a právních předpisů

A. Žádost o vyškrtnutí, zrušení a výmaz věcí netýkajících se 98 daných žalovaných transakcí

194. Jak je naprosto jasné z obžaloby proti panu Koženému podstata jeho stíhání, je 98 transakcí, které jsou jasně vyjmenovány a specifikovány. Je nutné zdůraznit, že podstatou stíhání proti panu Koženému není a nikdy nebyly nějaké jiné další neznámé a nikde ani nespecifikované transakce. Obžaloba pana Koženého stíhá právě a pouze za tyto transakce a obžaloba nikde neuvádí útoky proti panu Koženému, které vyvstávají z nějakých jiných neznámých smluv, zjevně také uzavřených jinými osobami o vlastní vůli.

195. Dodatky ke smlouvám, jejich změny, jakékoliv pozdější transakce prostě nejsou předmětem obžaloby a nikdy nebyly ani žádné přezkoumány. Neznáme další smlouvy, které obžaloba nespecifikovala mohou být zajímavé, ale jasně naprosto irelevantní. Pan Kožený je prostě obviněn z 98 transakcí a nikoliv mnoha set či 1,000 (slovy tisíců) transakcí co Harvardské společnosti uzavíraly.

196. Vše co soud musí posoudit v rámci tohoto případu je zdali daných 98 transakcí bylo řádně a zákonně uzavřeno a pokud ne tak naprosto přesně uvést, který bod a paragraf jakého v dané době platného zákona, a nikoliv žádného pozdějšího, byl porušen. Pokud soud zjistí,

že všech daných 98 transakcí bylo řádně uzavřeno v rámci běžného obchodování s cennými papíry, tak jak v dané době probíhalo potom je soud ze zákona povinen uznat pana Koženého za nevinného zrušit výrok předchozího soudu a proces s panem Koženým ukončit.

197. Pokud všech 98 transakcí uvedené v obžalobě odpovídá běžným obchodům tak jak v dané době běžně probíhaly podle v té době platných zákonů tak prostě soud nemůže dál proces protahovat, přezkoumávat věci, které nejsou body útoku a zabývat se stovkami či tisíci dalších neznámých a naprosto nepřezkoumanými transakcemi. Toto jasně plyne z ústavních povinností a všech rozhodnutí ECHR předložit obžalovanému jasné a specifické obvinění tak, aby znal útoky, kterým musí čelit. Těchto 98 útoku je jasné specifikováno v obžalobě proti panu Koženému, která jasně říká:

“jednáním ad 1-92) ke škodě cizího majetku jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu jednáním ad 93-98) ke škodě cizího majetku jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu”

s tím že dále

“Viktoru Koženému je obžalobou kladeno za vinu v jednáních označených pod body ad 1-92) spáchání trestného podvodu dle ust. § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona ve znění zák.č. 152/1995 Sb. Téže osobě v jednáních označených pod body ad 93-98) je kladeno za vinu souběžně spáchání dalšího trestného činu podvodu dle ust. § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona ve znění zák.č. 152/1995 Sb.”

Není tudíž nejmenších pochyb ze pan Kožený je stíhán pouze a výlučně za transakce popsane v bodech 1-98 a žádné jiné.

198. Soud je proto žádán zabývat se pouze jasně specifikovanými 98 transakcemi, tak jak jsou uvedeny v obžalobě a nařídil zrušení výmaz všech věcí aspektu nebo názoru a dalších výroků, které jsou mimo těchto 98 transakcí. Připustitelná dokumentace a svědectví týkající se 98 transakcí obžaloby se musí skutečně a jasně týkat těchto 98 transakcí a nikoliv dalších jiných transakcí či obchodních rozhodnutí, které jsou naprosto jinými a zcela separátními právními úkony nehledě na skutečnost, že byly prováděny jinými osobami a nejsou věcí obžaloby.

199. Je rovněž zdůrazněno, že jak obžaloba tak i jiní antagonističtí účastníci tohoto procesu se věcmi, které pocházejí z doby 1995 až 1996 zabývají po desetiletí a bylo jejich svobodnou volbou na základě racionálního a důvodného podezření, které transakce, pokud vůbec nějaké, splňují podmínky důvodného podezření taky by se mohly stát jednotlivými body útoku. Soud je tudíž žádán plně respektovat základní práva spravedlivého procesu proti obžalovanému a posoudit 98 transakcí týkající se obvinění pana Koženého a vyloučí a neposuzovat věci, o které jsou mimo a nebyly přezkoumány.
200. Je základem spravedlivého demokratického procesu v každém moderním státě běžně a povinně vyloučit ze soudních procesů věci, které se přímo netýkají specifických obvinění. Důvodem takového postupu je prostě zamezit předpojatosti v rámci soudního řízení proti obžalovanému na základě věcí, které se přímo netýkají věcí, za které je stíhán. Je samozřejmé, že takovýto postup nikterak neznevýhodňuje obžalobu jelikož pokud skutečně existuje pádný důvod tak obžaloba prostě uvede takovéto veškeré skutečnosti v rámci svých útoku na základě racionálního odůvodnění proti obžalovanému. Pokud tak obžaloba neudělá je jasné, že nebylo racionálního důvodů či jiné právní podstaty takto učinit.
201. Toto je základ racionálního soudního procesu v demokratickém státě, který zcela logicky vylučuje, aby se soudní proces proti obžalovanému stal fádním trestním stíháním proti obžalovanému. Přesnost trestního stíhání je rovněž významný aspektem pro řádné a efektivní fungování soudu tak, aby nebyly účelově zavaleny několika nákladními kamióny dokumentů, tak jak je to v tomto případě, kdy zjevně soud obdržel účetnictví byť nekompletní týkající se tisíců či desetitísíců jiných transakcí, které nemají s obviněním pana Koženého co společného.
202. Je tudíž jak v zájmu soudu a běžného manažování soudních případů jakožto i zabránění podjatosti a zabýváním se věcí mimo jasnou a přesnou obžalobu, aby bylo posouzeno to co se soudit má a nikoliv, aby bylo posuzováno jednání v separátních a nepřezkoumaných právních transakcích mimo útoky obžaloby. Soud je proto žádán takříkajíc "posvítit si" nebo vrhnout světlo na 98 transakcí tím, že se detailně přezkoumají a posoudí a dojde k jasnému a jedinému možnému závěru ve prospěch pana Koženého tak jak je rozvedeno níže.
- B. Žádost a vyškrtnutí vypovědí svědků o věcech, o kterých nemají ani nemohou mít vlastní poznatky z dané doby a o věcech, analýze a

závěrech v oblastech, kde nejsou experty ani nemají příslušnou kvalifikaci

203. Výpovědi svědků pana Zdeňka Častorála a pana Staňka jakož i dalších, kteří nemají žádné osobní znalosti a jsou z jednou ze stran soudního řízení není přípustitelné. V případě, kdy soud začne připouštět svědky na takovéto bázi potom, aby byla dodržena rovnost stran budou muset být připuštěna svědectví veškerých osob, která mají podobně neexistující osobní poznatky. Je rovněž zjevně nesmyslné a naprosto předpojaté a proti rovnosti stran v soudním řízení nechat ve svém důsledku přednášet po mnoho týdnů jak právní tak ekonomické nesmysly osob, které jsou zjevně předpojaté, propagující zavrženou totalitní ideologii, jakož i bez nejmenší profesionální kvalifikace a banálních ekonomických a účetních znalostí.

204. Bez ohledu na výmysly a tvrzení svědků Častorála a Staňka jakož i dalších jejichž tvrzení jsou níže naprosto diskreditována a potvrzena jako zcela chybná i kdyby takovýto svědci na rozdíl měli řádné kvalifikace a nebyli podjatí, což není připuštěno, tak vystupování svědků v rámci soudního procesu, kteří nemají jak osobní znalosti tak jako nevystupují jako soudní svědci není prostě přípustitelná v absolutní rovině. Důvodem je, že osoby jako pan Častorál a pan Staněk samozřejmě nic neviděli, nic neslyšeli a nemohou mít osobní poznatky natož jako vystupující laici z zúčastněné strany takovým věcem ani nemohou rozumět.

205. Připuštění podjatých a nekvalifikovaných svědků způsobilo mimořádnou předpojatost v rámci soudního procesu a prokazatelně porušilo rovnost stran v rámci řádného soudního řízení. Není totiž pochyb, že běžný standard a právní test v demokratickém státě, který takovýto právní důsledek měří, je ze předzaujatosti svědectví nesmí překročit svým dopadem potvrzení faktů a skutečností známých z vlastní znalosti, byl naprosto naplněn, jelikož vlastní znalost těchto svědků je prostě nulová.

206. Soud je proto žádán, aby veškeré výroky svědků včetně pana Častorála a Staňka jakož i dalších byly zcela vyškrtнутy a vyloučeny jakožto výroky, které nemají žádnou osobní znalost z doby kdy transakce probíhaly. Je samozřejmé a naprosto nepřípustitelné, aby jedna z účastněných stran rovněž dělala nějaké závěry před soudem ve svůj prospěch, aniž by dané problematice jakkoliv rozuměla. To že jak pan Častorál tak pan Staněk, ale ani další nemají ani minimální odborné znalosti jasně plyne z neznalosti těchto osob, že vůbec existuje

goodwill/dobrá vůle společnosti, která je její neoddělitelnou hodnotou, že při transakcích je nezbytné zohlednit kontrolní prémium nebo prémium spojené s blokovými obchody a vytvářením kontroly, tak jak detailně rozvedeno níže, nebo, že při posuzování investic je nezbytné rovněž vyhodnotit finanční důsledky a dopady danou transakcí neudělat a že takovéto opomenutí je velmi vážnou chybou. Množství dalších nesmyslných výroků těchto osob o neexistujících zákonech a předpisech je jasné z níže uvedeného textu a není nutné opakovat a bude soudu zcela jasné po přečtení následujících bodů odvolání.

207. Je důležité zdůraznit, že s ohledem na diskreditované minulosti některých svědků v rámci politického působení v represivních komunistických složkách totalitního režimu a zvláště pak pana Zdeňka Častorála, který byl šéfem Vysoké Policejní Školy a důkladně proškolen za doby totality během několikaletého pobytu v Rusku není přípustné, aby tací účastníci soudního procesu byly dávány prostor pro další šíření jednoznačně opresivních názorů a neexistujících výmyslů, které jsou zcela účelově smyšleny pouze znepríjemňovat život pana Koženého v rámci “telefonní justice”.

208. Soud sám přiznal, že své závěry činil převážně na základě výpovědi pana Častorála když soud v rozsudku naprosto jasně uvedl:

“Hlavním důkazem v této trestní věci je svědecká výpověď soudem ustanoveného likvidátora HPH prof. Častorála”

Není tudíž nejmenších pochyb, že soud učinil své závěry na základě naprosto nepřipustitelného, laického a zcela chybného svědectví podjaté a zaujaté osoby bez minimálních skutečných odborných znalostí.

209. ECHR dále jednoznačně potvrdil, že takováto hearsay evidence (“ušaté svědectví”) je prostě nepřipustitelná a odporující spravedlivému procesu zvláště pak pokud je velkou částí proti obžalovanému tak jak je zjevné z případu THE CASES OF AL-KHAWAJA AND TAHERY v. THE UNITED KINGDOM ECHR Application nos. 26766/05 and 22228/06, 20. January 2009. Je pouze nutné poznamenat, že pozice svědků Častorála a Stanka a dalších co nemají žádné osobní znalosti je ještě podstatněji horší, jelikož se jedná o více spekulativní hearsay než-li ve výše zmíněném případě kde nestačilo, aby svědectví mohlo být pouze přečteno.

210. Je zcela jasné, že takovýto svědci již učinili celý proces proti panu Koženému za podjatý a je taktéž naprosto jasné ze tito svědci nemají cokoliv relevantního, co by s osobní znalostí v dané době vůbec věděli a tudíž je soud požádán, aby nebyly připuštěny vůbec před soudem hovořit a veškerá předchozí svědectví a analýzy, které účelově a podjatě ovlivnily soud byly naprosto vyloučeny. Jelikož však nemůže být vyloučena podjatost a nerovnost stran, která byla takto způsobená, je nezbytné zrušit předchozí výrok soudu v celé šíři. Soud, který dospěl k závěru při posouzení nepřipustitelných důkazů a nepřipustitelných svědectví je neplatný v celé šíři. Toto je univerzální princip platný po celém demokratickém světě včetně samozřejmě České republiky.

C. Žádost o vyškrtnutí, doplnění a nahrazení odborných posudků takzvaných expertů a znalců pro (i) věcné pochybení, neodborný přístup a chybějící kvalifikaci znalců jakožto i (ii) postupu oceňování, který odporuje běžným oceňovacím postupům platných v době kdy transakce probíhaly a (iii) skutečnosti, že znalecké posudky řádně neposuzovali transakce, které jsou předmětem útoku proti panu Koženému nýbrž nepřipustně smíchávali rozdílné transakce, které nejsou body obžaloby a byly provedeny jinými osobami a nebyly ani jinak řádně přezkoumaný tak i (iv) naprosto chybné a podvodné překlady všech smluv a směnečných a jiných zajištění znalcem překladatelem. (v) zjevně předpojatý přístup s ohledem na členství znalců v StB, nebo pod rouškou duchovních kazatelů a důvodného domnění na propojení cizí tajné služby z dob komunismu.

211. Tak jak se v níže uvedeném textu detailne rozebírá znalci, kteří prováděli oceňování co ohodnocování naprosto (a) ignorovaly a zamlčeli goodwill/dobrou vůli společnosti, která tvoří její převážnou hodnotu jakož i (b) ignorovali cenu takzvané opportunity cost neboli negativních finančních důsledků transakce neprovést a (c) dále ignorovali kontrolní příplatky a (d) přebírací příplatky a (e) naproti tomu vycházely z naprosto zásadně a metodicky chybného předpokladu, že jedinými hodnotami společnosti je základní či vlastní jmění.

212. Je naprosto zřejmé, že znalecký posudek, který nezohledňuje veškeré hodnoty společnosti a tudíž ani akcií není a prostě nemůže být správný a je tudíž jasně chybný. Posudky a závěry, které jsou závadné díky jasným a níže vyspecifikovaným nedostatkům

nedocení hodnot a jejich zamlčení nemohou být připuštěny, jelikož jsou zavádějící ve svém důsledku jednoznačně také předpojaté.

213. Jelikož posouzení hodnot, které je neúplné byť v jedné veličině je prostě chybné a nepřípustné je jednoznačné, že pochybení znalců ve všech podstatných aspektech řádného a úplného ocenění hodnot nemůže být přípustitelné. Navíc je zjevné, že znalci ani nevěděli, že existuje goodwill/ dobrá vůle společnosti nebo ostatní vyjmenované chybící aspekty ocenění což jednoznačně prokazuje naprosto laický a amatérský přístup nebo zájem nejpodstatnější skutečnosti a hodnoty před soudem zamlčet. Jelikož tržní hodnoty společnosti prostě neodpovídají účetním hodnotám a mnohonásobně se od nich liší jak je níže rozvedeno tak je soud žádán, aby posudky znalců byly vyškrtuty v celém rozsahu jakožto vadné a taktéž jakožto předpojaté a úmyslně zatajující mnohonásobné hodnoty.
214. Stejně tak musí být znalecké posudky vyloučeny na základě skutečnosti, že současné pozdější předpisy o oceňování hodnot a společnosti výslovně zakazují zohlednění hodnot a veličin, jakož i okolností, které byly běžně využívány v době, kdy transakce probíhaly. Vyloučení specifických aspektů při oceňování tak jak zjevně a jedinečně možná znalci učinily není právně a ústavně přípustné jelikož pozdější zákon je méně výhodný pro pana Koženého a prostě takovýto přístup, který vylučuje v rámci oceňování určité hodnoty, byť co se v době transakcí běžně používaly a zohledňovaly, není přípustný.
215. Jak je níže rozvedeno předtím než-li vstoupil zákon 151/1997 Sbírky o oceňování v platnost dnem 1. ledna 1998 bylo běžné zohledňovat tržní podmínky, záliby či jiné vztahy. Toto je jednoznačné znění paragrafu 2(1) téhož zákona, který tyto mimořádné a pro pana Koženého klíčové hodnoty zohledňovat zakázal. Není však oddiskutovatelné, že před vstupem tohoto zákona v platnost měl pan Kožený plné právo tak jako veškerí další občané a obchodníci tyto hodnoty běžně zohledňovat, tak jak také činily, jelikož nebylo zákona či předpisů co by cokoli takového vylučoval.
216. Pozdější posudky prostě nemají právo, tyto hodnoty vyloučit a ani nejsou jinak přípustné, jelikož jsou zcela jiným metrem podle, kterého se po vstupu tohoto zákona v platnost začali hodnoty posuzovat. Retroaktivita těchto předpisů a zákonů není však možná. Veškeré znalecké posudky jsou tudíž nepřípustné, protože nezohledňují hodnoty, které předtím byly řádně zohledněny a které paragraf 2(1) zákona 151/1997 později zakázal zohledňovat.

217. Znalecké posudky musí být rovněž vyloučeny z důvodů, že se prostě nezabývaly posuzováním transakcí, které jsou předmětem obžaloby a útoků 1 až 98 proti panu Koženému, tak jak je jasné uveďte z čeho je dotýčný obviňován. Naopak znalci smíchávali transakce uvedené v bodech útoku 1 až 98 se stovkami jiných neznámých pozdějších smluv byť takovéto smlouvy jsou naprosto mimo obžalobu pana Koženého a útoky, které jsou proti němu uvedeny. Navíc tyto další neznámé transakce byly uzavírány zcela jinými osobami a nebyly nikdy ani řádně přezkoumány. Pan Kožený nemůže být obžalován z transakcí uvedených v bodech 1 až 98 a poté souzen na základě naprosto jiných neznámých transakcí, kde dokonce ani obžaloba zjevně neshledala důvod je zahrnout do útoku 1 až 98 obžaloby.

218. Tak jak je dále rozvedeno na základě jak českých Ústavních předpisů, tak zákonů ECHR o základních lidských právech soud se nemůže zabývat či dokonce dělat závěry věcí netýkajících se obžaloby jelikož by to znamenalo porušení jistoty znalostí co má vlastně dotýčný obžalovaný zodpovědět. Je samozřejmé taktéž naprosto logické, že se soud nemůže zabývat tisíci transakcemi mimo bodů útoku obžaloby. Takový posud by nejenom odporoval platným zákonům, nýbrž také vyústil při každém soudu v nekontrolovatelný chaos a nemožnost obžalovaného řádně se připravit na útoky obžaloby, jelikož ty by se potom staly nekonečnými a naprosto nepředvídatelnými.

219. Jelikož závěry znalců zcela jasné nejsou schopny posoudit důsledky samotných útoku v bodech 1 až 98 již tím, že ignorovali poskytnuté protihodnoty a dvojí zajištění všech transakcí a krom hotovostí taktéž podíl na budoucích ziscích a namísto toho znalci činili závěry na základě pouze prvních stran smluv a při vyloučení všech běžných protihodnot vyjma hotovostí jsou tyto závěry znalců prostě jednoznačně chybné. V níže uvedených bodech je detailně rozvedeno v čem všem znalci pochybili při posuzování všech smluv, které jsou předmětem útoku. Je však naprosto jasné, že v žádné z posuzovaných smluv z bodů útoku 1 až 98 znalci řádně nezohlednili jejich obsah a prostě ignorovali a zamlčeli řádné zajištění všech obchodů, které prokazatelně nemohly vyústit v nejmenší škodu. Stejně tak v rámci těchto samých transakcí znalci zamlčeli, co se stalo s daným zajištěním, proč nebylo využito a dokonce ani proč se nikdo nezeptal kupujícího pana Michaela Dingmana zdali řádně zaplatil což je samozřejmě povinností kupujícího a nikoliv prodávajícího.

220. Smíchávání důsledků různých finančních transakcí, které nejsou útoky obhajoby prostě není možné v rámci přípustných a

nezkreslujících znaleckých posudků, které se týkají obžaloby pana Koženého. To že znalci takovéto smíchávání všude prováděli, je jednoznačné jelikož v rámci svých posudků hovořili o jakýchsi dodatcích ke smlouvám, smlouvách o zápočtech či jiných smlouvách o nákupu neveřejně obchodovatelných cenných papírů, aniž by jediná z těchto dalších smluv byla obsahem útoku 1 až 98 tak jak jsou v obžalobě uvedeny. Navíc tyto další pozdější smlouvy jsou vždy podepsány někým jiným, kdo za Harvardské společnosti v dané transakci vystupoval a jednal.

221. Řečeno jinými slovy pan Kožený je obžalován ze smluvních vztahů nebo transakcí S(1 až 98) a nikoliv z pozdějších transakcí X(neznámo až neznámo) Y (neznámo až neznámo) atd až do smluv Z(neznámo až neznámo). Znalci měli řádně prověřit smlouvy S(1 až 98) a učinit závěr. Naproti tomu znalci dělali závěry na základě nějaké kombinace smluv S(1-98) včetně všech dalších jiných a právně naprosto separátních úkonů X(neznámo až neznámo) Y (neznámo až neznámo) atd až do smluv Z(neznámo až neznámo). Nejenom, že tyto závěry jsou metodicky nesprávné, ale jsou zcela mimo to co je předmětem obžaloby v útocích 1 až 98. Navíc tyto věci se týkají zcela jiných osob. Takovéto smíchávání je prostě nepřipustné a taktéž z těchto dalších důvodů musí být veškeré znalecké posudky vyloučeny.

222. Znalecké posudky o hodnotách musí být rovněž zcela vyloučeny jelikož se nezakládali na posouzení celých smluv, jejichž obsah obšírně a mnohonásobně zajištění bylo prostě ignorováno, nýbrž na účelovém neposouzení klíčových protihodnot. Navíc překlady veškerých smluv jsou prostě podvodné tím, že zatajují nejpodstatnější část dvojího zajištění všemi prodanými cennými papíry v SCP a tak i směnkou v rámci celé prodejní ceny a dokonce i budoucího podílu na zhodnocení těchto akcií. Naproti tomu znalec tlumočník účelově a podvodně uvedl, že zajištěn byl pouze jakýsi neznámý úrok byť zjevně, je takovýto překlad naprosto iracionální a neodpovídající kontextu smluv a směnek. Takováto iracionalita přeloženého překladu potvrzuje, že znalec překladatel musel vědět, že předkládá falešný a účelově nepřesný překlad. Navíc je zjevné, jak je níže rozvedeno, že takovýto podvodný překlad byl zjevně obstarán panem Zdeňkem Častorálem za dobrou peněžitou úplatu.

223. Podvodný a iracionální překlad zamlčující nejpodstatnější zabezpečení transakce nemůže být, báze na které ani znalci samotní mohli dojít k řádnému znaleckému závěru jelikož vycházejí z dokumentu i kdyby tak činili což neudělali jak sami výslovně přiznali, by jasně vedlo k naprosto chybným závěrům. Jelikož znalecké

posudky byly přinejmenším z části založeny na podvodných překladech nebo naprosto chybějících dokumentech a převážně pouze první stránky je naprosto jasné ze závěry založené na chybných primárních dokumentech nemohou být nic jiného než-li chybné. Soud je tudíž požádán vyloučit taktéž veškeré znalecké překlady na základě hrubého a podvodného zatajení všech nejpodstatnějších částí u všech předkládaných dokumentů o poskytnutých protihodnotách a perfektním mnohonásobném zajištění. Stejně tak je soud žádán vyloučit znalecké závěry o hodnotách, jelikož tyto byly činěny na základě falešných a podvodných překladů tak jak je naprosto jasné z iracionálnosti obsahu, který je mimo kontext.

224. Stejně tak znalecké posudky obžaloby musí být vyloučené z hlediska předpojatosti znalců jakožto členů StB a komunistických předáků jakožto pod rouškou duchovních kazatelů a zahraniční informační služby z doby totality tak jak je rozvedeno níže. S ohledem na zákaz výkonu činnosti soudu v propojení na StB a komunistický režim není možné, aby byly přijaty v rámci řádného a spravedlivého procesu, který je tak jako tak politický, ještě přijaty znalecké posudky odrážející jak neznalost tak i dobu StB v Československé socialistické republice. Již samotné složení 'personae dramatique' v tomto případě je samo o sobě antithesi spravedlivého procesu.

D. Žádost o vyškrtnutí a výmaz věcí nesouvisejících s porušením zákona, jakož i dalších věcí účelově skandalizujících nebo vymyšlených předpisů a vymyšlených zákonných povinností z obžaloby, výpovědí a rozsudku

225. Tak jak je níže v jednotlivých bodech obhajoby rozebráno je stíhání pana Koženého prokazatelně založené na v dané době neexistujících zákonech a předpisech. V některých případech bylo dokonce jednání, z kterého je pan Kožený obviňován výslovně zákonnou povinností jako byla například povinnost zachovávání mlčenlivosti podle paragrafu 28(1) zákona 248/1992 Sbírky přičemž je pan Kožený opětovně absurdně obviňován, že o věcech, o kterých ze zákona musel zachovávat mlčenlivost neinformoval akcionáře. Obdobně a naprosto chybně je pan Kožený napadán za běžné obchody podle v dané době platného obchodního zákoníku přestože paragraf 2(4) zákona 248/1992 Sbírky jednoznačně říká, že veškeré investiční fondy a společnosti jednají podle tohoto obchodního zákoníku.

226. Obdobně je napadání pana Koženého na základě přijímání návrhu předem neurčenému okruhu osob, jak je očividně z

burzovních lístků tak naplňují podmínky paragrafu 17a (3) zákona 248/1992 a které naprosto jasně podle zákona proběhly s plnou odbornou péčí a je tudíž nemožné, že způsobily jakoukoliv škodu. Stejně tak je pan Kožený napadán za neexistující předpisy a standarty, které prostě v dané době neexistovali jak a co zohlednit v rámci vyjednávání ceny a skutečnosti co pan Kožený měl plně právo zohlednit jelikož, až vstupem zákona 151/1997 Sbírky proběhly úpravy co takovýto postup vylučovali. Obdobně je to i v případech napadání pana Koženého, že údajně prováděl transakce za hodnoty, které se lišily od základního či vlastního jmění byť je samozřejmé, že v tržním hospodářství jsou hodnoty svobodné vyjednávány a běžná goodwill/dobrá vůle společnosti je mnohonásobky účetních hodnot a ani dokonce zákon 151/1997 se výslovně nevztahuje na sjednávání cen, byť samozřejmě ani v dané době neplatil.

227. Stejně tak je tomu v případě prodeje či nákupu zahraničních cenných papírů, které byly prováděny v rámci v dané době platných předpisů včetně obchodního zákoníku a které žádné takovéto transakce neomezovali nebo nezakazovali nebo uzavírání smluvních vztahů podle práva cizího státu byť je takovýto postup naprosto běžný jakož i v desítkách dalších případů, kdy je pan Kožený obviňován za věci a předpisy, které jednoznačně nikterak zákon neporušovali nebo za normy, které buďto naprosto neexistovaly nebo, které ukládali naprosto opačnou povinnost.

228. Není povinností obhajoby ani obžalovaného prokazovat neexistenci neexistujícího, takové prokazování je navíc šikanózní i zcela logicky nemožné, nýbrž je povinností obžaloby a soudu uvést přesně, které v dané době z platných zákonů byly porušeny. Nic takového se nestalo a ani stát nemůže, jelikož pan Kožený ani nikdy jindy žádné v té době platné zákony neporušil. Výroky obžaloby či podjatých a nekvalifikovaných svědků, které byly nepochopitelně opakovány soudem, že pan Kožený něco učinil, byť zjevně nebyl tak žádný důvod tak činit nebo to bylo dokonce zakázáno, samozřejmě nebyl uveden. Soud je proto žádán vyloučit, vyškrtnout a vymazat a zrušit veškeré útoky proti panu Koženému, které nejsou schopné opodstatnění na základě v dané době platných právních předpisů, jakož i v celé šíři zrušit rozsudek, který je postaven na takovýchto neexistujících zákonech.

229. Předpojatost útoku proti panu Koženému je naprosto jednoznačná a prokazatelná jelikož je pan Kožený obviňován na základě smyšlených a neexistujících norem, což nejenom odporuje všem základním lidským právům, nýbrž také prokazuje političnost procesu proti panu Koženému. Stejně tak je nepřípustné veřejné

opovrhování zákony a předpisy Bahamského státu jak je zjevné z různých adjektiv označující takovéto normy za “jakési nebo jakýchsi nebo jakými si” z čehož je jednoznačně poukazováno na jejich podřadnost a méněcennost. Soud je proto žádán veškeré takovéto útoky a výpady v čele šíři vyloučit z dalšího jednání a prohlásit předchozí postup proti panu Koženému v celé šíři za neplatný a nezákonný.

- E. Žádost o nepřipuštění a vyloučení dokumentů, které byly shromážděny z prohlídek prostor (i) bez řádného soudního povolení jakož i (ii) bez důvodného podezření

230. Je zcela nepochybné, že policejní razie a prohlídky prostor a sbírání dokumentů policejními složkami bez soudního příkazu jednoznačně porušuje zákon jak ústavní tak lidská práva. Je zcela logické, že takovéto porušení zákona proběhlo v době, kdy Česká republika byla vázána těmito právními normami a byla demokratickým státem. Není možné uměle omezovat dobu, kdy tyto normy platily jinak než-li, tím kdy vstoupily v platnost patřičné legislativní změny. Jelikož, stejná legislativě a mezinárodní úmluvy, které tyto policejní razie bez soudního povolení, zakazují v dané době plně existovaly a platily, tak jsou tyto kroky bez povolení soudu nezákonné a to v absolutní rovině a soud je tudíž žádán, aby byly veškeré dokumenty v celé šíři a obsahu vyloučeny.

231. Dalším a zcela separátním důvodem proč není možné připustit výsledky policejní razie, bez ohledu na soudní povolení je, že neexistovalo žádné důvodné podezření, které by opravňovalo k policejním razím na základě skutečnosti obsažených v útocích 1 až 98 jelikož se jedná o naprosto běžnou obchodní činnost v ničem neporušující existující zákony, tak jak v dané době platily. Je naprosto zjevné, že tyto razie byly zinscenovány na základě telefonní justice a ovlivňování veřejných činitelů osobami jako pan Častorál, které šířily výmysly a pomluvy proti panu Koženému. Při alespoň minimální péči a profesionální kvalifikaci, by policie musela okamžitě rozpoznat, že není báze se domnívat, že by mohl být spáchán nějaký trestný čin natož být schopen říci, o jaký se mělo jednat. Je totiž naděvší pochybnost, že veškeré transakce měly mimořádně dvojité protihodnoty včetně zajištění všemi prodanými akcemi a podílem na budoucím zhodnocení daných ceněných papírů jakožto i směnek a zástav v SCP co vše takto jistly.

232. Navíc je zjevné, že se policejní orgány dokonce ani nedotázali kupujícího pana Michaela Dingmana zdali zaplatil, protože prostě plnili politické příkazy a neměli zájem se dozvědět pravdu. Stejně tak se nedotázali statutárních orgánů, proč směnky a zajištění všemi prodanými cennými papíry v SCP neuplatnili. Takovýto účelový přístup nebyl náhodný nýbrž účelovou hrou, jak protizákonně porušit soukromí a činit policejní razie proti panu Koženému s tím, že se jistě něco snad najde nebo vymyslí. Takovýto totalitní postup je naprosto nepřijatelný jakož i nezákonný, v kterékoliv demokratické společnosti a tak jak běžné po celém světě a v takovémto případě nemohou být výsledky policejní razie připuštěny před soud, jelikož policie postupovala bez racionálního důvodu a naprosto nezákonně.

233. Skutečnost, že společnost sama na svoji žádost požádala o zrušení a měla, tudíž svého likvidátora není žádným důvodem pro policejní razie, jinak by policie měla právo automaticky přezkoumávat a narušovat soukromí ve všech takovýchto případech. Stejně tak není žádným důvodem změna tržních podmínek, která ovlivnila likviditu a dobrovolnou likvidaci společnosti v dané době. Skutečnost, že policie prostě nebyla opakovaně v dané době ani schopna novinářům zodpovědět čeho se měl pan Kožený či kdokoli jiný, čím a jak dopustit jednoznačně potvrzuje, že nebylo báze a racionálního důvodů, na kterém policie takto jednala. Soud je z toho důvodů žádán veškeré výsledky těchto nepodložených a neodůvodnitelných a zjevně politický účelových razí v celé šíři vyloučit, jakožto nepřipustitelně a nezákonně získané.

F. **Žádost o nové přezkoumání a předložení obhájcům listinné důkazy podle paragrafu 213 odst. 1 tr. řádu, jelikož takovéto nepředložení porušilo právo na spravedlivý proces.**

234. Soud je dále žádán celé předchozí řízení zrušit v celé šíři, jelikož probíhalo na základě postupu porušující základní lidská práva pana Koženého. Je totiž naprosto zjevné, že soud nepostupoval tak, jak je v každém demokratickém státě nezbytné tím, že se při soudním řízení veškeré dokumenty předkládají oběma stranám k přezkoumání. Namísto toho soud sám v rozsudku připustil že:

“Pokud jde o listinné důkazy, je třeba konstatovat, že hlavní líčení se konalo převážně v době, než bylo novelizováno ustanovení § 213 odst. 1 trestního řádu, předseda senátu tedy nemohl listinné důkazy předestírat stranám k nahlédnutí, ale musel je číst.”

235. Je tudíž naprosto jasné, že základní princip demokratického státu a právo obžalovaného na detailní přezkoumání a vyslovení všech výhrad proti předkládaným důkazům, ať již proto, že chybí podpis nebo stránky či je podpis zcela jiného nebo zdáli se jedná o originál či podvržené kopie nebo podobné aspekty, proč by dokument neměl být použit či připuštěn nebo, proč prostě není pravý, byl zcela jednoznačně porušen. Čtení důkazů je anachronickou pozůstalostí totalitních režimu a zcela odporuje právu na spravedlivý proces v absolutní rovině.

236. Je rovněž samozřejmé, že soud ani nemohl číst veškeré materiály, jelikož se jedná o 60,000 stran a je tedy jasné, že soud jednal a rozhodoval na základě nejenom chybných a podvodných dokumentů v rámci překladu, ale taktéž na základě důkazů, které nikdo nikdy neviděl natož, aby je vůbec posoudil či se jimi zabýval. Toto je naprosto jasné, že skutečnosti i kdyby soud měl dokumenty řádně přečíst tak při obsahu 60,000 stránek by takovýto proces v rámci běžného soudního vytížení trval několik desetiletí. Uschovat několik kamiónů dokumentů v skepech soudu pod zámkem aniž by obhajoba obdržela plně zeskenované a indexované kopie na CD tak jak je tomu ve světě běžné, naprosto vylučuje jakoukoliv efektivní obhajobu a zvláště tak poté co se k takovému postupu přičte skutečnost, že „předseda senátu ani nemohl listině důkazy předestírat stranám k nahlédnutí, ale musel je číst“.

237. Soud, který probíhá nebo probíhal na základě tajných nebo ve své podstatě utajovaných a nepřezkoumatelných důkazů, je ve svém důsledku tajným soudem bez efektivní možnosti obrany s tím, že není zcela možné, na jaké bázi byly jak takovéto údajně důkazy vytvořeny. Takovýto postup z doby totality jednoznačně porušuje veškerá základní pravidla spravedlivého procesu, jakož i odporuje základním ústavním právům obžalovaného včetně jednoznačného porušení rovnosti stran a naplňuje podmínky THE CASE OF *Dombo Beheer v Netherlands* (1993) 18 EHRR 213. To je taktéž důvod, proč bylo nesmyslné čtení dokumentů posléze zrušeno a nahrazeno předkládáním dokumentů tak aby je obžalovaný mohl řádně přezkoumat a nikoliv hájit se proti neznámým věcem, které nikdy nebyly stranám předloženy. Jelikož celý proces s panem Koženým byl veden prokazatelně chybně a nezákonně s porušením základních práv obžalovaného je soud žádán, veškeré předchozí řízení zrušit, jelikož je nezbytné a jednoznačně i z tohoto dalšího důvodů neplatné.

238. Stejně tak je Článek 6 § 3(d) ECHR neodělitelnou součástí práva na spravedlivý proces, garantovaný Článkem 6 § 1, který ve své

podstatě požaduje, že veškerá písemná a výpovědní evidence musí být skutečně předložena v přítomnosti obviněného během veřejného procesu tak, aby mohl být učiněn plný a efektivní protiargument a konfrontace na obhajobu obžalovaného a to dokonce včetně a za přítomnosti všech svědků THE CASE OF Krasniki v. the Czech Republic, no. 51277/99, § 75, 28 February 2006. Stejně tak a analogicky, připuštění osob, které prostě nemohou o čemkoliv svědčit jako pánové Častorál a Staněk a další je stejnou formou nepřipustné výpovědi, která prostě není "svědectvím" tak jak je v zákoně a podle ECHR rozuměno a interpretováno.

G. Žádost o vyloučení veškerých dokumentů, které nebyly svědecky prokázány jako původní a autentické. Svědci potvrdili, že pan Kožený neřídil jak připravování smluv, tak ani transakce byly připravovány v první řadě připravovány týmem právníků pod dozorem JUDr. Ivana Králíka a v druhém případě ekonomy HBS. Jelikož žádný ze svědků nebyl ani schopen potvrdit obsah smluv natož podpis pana Koženého je nezbytné takovéto spekulativní a možná padělané nebo upravované dokumenty vyloučit přinejmenším, až do expertního znaleckého ověření takovýchto skutečností.

239. Je nezbytné zdůraznit, že nejenom, že nebyly žádné dokumenty předloženy během soudního řízení, ale rovněž soud vycházel z dokumentů, které nebyly nikterak ověřeny jakožto původní a autentické a dále ani nebylo zjištěno zdali podpisy patří, skutečně těm osobám co mají. Soud tak chybil nejenom, že nenechal dokumenty svědecky ověřit, takže je možné vyloučit, že se jedná o podvrhy a padělky nýbrž také nenechal ani ověřit, že podpisy jsou skutečně osob, co se mají týkat.

240. V rámci soudního procesu vznikly dokonce pochybnosti o tom zda se jedná o smlouvy, které nejenom měly být údajně podepsány panem Koženým, ale rovněž mnozí jiní svědci nebyly schopni jakkoliv identifikovat nebo jinak potvrdit, že se jedná o správné smlouvy a nikoli o padělky či podvrhy. V rozsudku soud sám jako příklad uvádí

"Svědčyně vůbec nebyla ochotna akceptovat skutečnost, že Harvardská burzovní společnost nebyla majitelem cenných papírů, K dotazu, zda zná nějaké kyperské společnosti, svědkyně JUDr. Sainerová v hlavním líčení uvedla, že pro odstup času si jejich jména již nepamatuje a tvrdila, že o existenci těchto kyperských společnostech se dozvěděla až po roce 1999, kdy jako členka dozorčí rady HPH je

zaregistrovala jako akcionáře HPH, přitom JUDr. Sainerová přinejmenším uzavřela smlouvu ze dne 14.06.1996 s kyperskou společností Husky Trading a její jméno jako zástupkyně HCIF nebo Harvardské kontrariánské společnosti figuruje i na dalších smlouvách, které byly uzavřeny před datem 20.06.1996 s jinými kyperskými firmami.

Obdobně vypovídali i veškerí ostatní svědci přičemž naprosto nepochopitelně žádný z uvedených svědků nebyl dokonce ani schopen potvrdit, že se jedná o obsahově identické smlouvy, co skutečně kdysi podepsali, byť doznali, že smlouvy vypracovávali, schvalovali a podepisovali.

241. Toto potvrzuje i výpověď svědkyně JUDr. Marie Králikové manželky již zesnulého JUDr. Ivana Králíka citovaná v rozsudku:

“Svědkyně se svým manželem a dr. Maňákem jako právníci smlouvy sice připravovali, ale pouze po formální právní stránce, podle tvrzení svědkyně u hlavního líčení o jednotlivých obchodech rozhodovali burzovní makléři.”

Rozsudek obdobně dále uvádí a potvrzuje:

“obchodní strategii připravovali brokeři HBS, právní služby, včetně přípravy textů všech smluv připravovali právníci”

Je tedy naprosto jasné, že když zcela logicky o obchodních věcech rozhodovaly makléři z HBS tak nemohl žádným způsobem rozhodovat pan Kožený. Stejně tak je naprosto jasné, že pan Kožený nepřipravoval žádné smlouvy, ale ty byly připravovány týmem zkušených právníků včetně JUDr. Marie Králikové, dr. Františka Maňáka pod řízením JUDr. Ivana Králíka bývalého právního poradce prezidenta Václava Havla na Pražském Hradě. I kdyby tato mimořádně akreditovaní a zkušení odborníci nějak chybili, což není připuštěno, tak to nemůže být vinnou pana Koženého a ani samozřejmě jeho odpovědnosti.

242. Dále z rozsudku je zřejmé, že svědek Štefan vypověděl a potvrdil, že o nákupech nebo prodeích cenných papírů rozhodovala skupina ekonomů a:

“Jako konkrétní osobu z řad těchto ekonomů svědek Štefan jmenoval Ing. Gromuse, pokud byli při výslechu

v přípravném řízení svědkovi předkládány některé smlouvy, které byly uzavřeny jménem Harvardského arbitrážního investičního fondu nebo Harvardské arbitrážní společnosti”.

Je tedy zřejmé z opakovaných výsledků, že veškeré transakce byly řízeny skupinou ekonomů z HBS, kteří naprosto logicky měly nejlepší přístup k informacím na trhu a nikoliv pan Kožený, který byl někde na jiné straně světa a před dobou internetu nemohl nic vědět o tom, co na českém kapitálovém trhu probíhalo.

243. Rozsudek a citovaná výpověď JUDr. Marie Králikové dále potvrzuje, že po odchodu pana Koženého do zahraničí pan Kožený již neřídil společnost HCC nýbrž, že:

“JUDr. Kralík řídil společnost COILCO, která poskytovala právní servis, po odchodu Koženého do zahraničí JUDr. Kralík také řídil společnost HCC.”

Jelikož pan JUDr Králik řídil jednoznačně společnost HCC tak jak bylo opakovaně potvrzeno je tudíž jednoznačné, že ji nemohl řídit pan Kožený když ji řídil někdo zcela jiný.

244. Stejně tak je v rozsudku potvrzeno z výsledku svědka Dopity, že pan Kožený nikterak o transakcích nerozhodoval, a ty byly řízeny panem Danielem Arbesem, který byl zástupcem pana Michaela Dingmana, tak jak rozsudek dále cituje svědka Dopitu:

“V témže měsíci se do představenstva dostavil zástupce společnosti Stratton, který sdělil, že je pověřen Harvardskou burzovní společností kontrolou řízení veškeré činnosti SUT, jednalo se o pana Arbese, Američana nebo Kanadana, který mluvil pouze anglicky. Pan Arbes vydával nařízení, které představenstvo nemohlo ovlivňovat a musela se plnit”

Je tudíž naprosto zřejmé, že ani po realizaci transakcí pan Kožený nic neřídil, ale naprosto očekávaně kupující pan Michael Dingman dával zjevně přísné a nekompromisní příkazy. Je samozřejmé, že když pan Michael Digman věci řídil tak, že nebyly řízeny panem Koženým.

245. Ze zjištěných výsledků jasně vyplývá, že je zcela vyloučeno, že by se pan Kožený nějak podílel na přípravě jakýchkoliv smluv. Ty byly dělány mimořádně zkušeným právním týmem pod vedením JUDr. Ivana Králíka. Opakovaně svědci rovněž potvrdily, že ekonomové a obchodníci z cennými papíry rozhodovaly o jednotlivých transakcích.

Jelikož je opakovaně potvrzeno, že to prostě nebyl pan Kožený, kdo konal či činil rozhodnutí, jediné údajné spojení pana Koženého s prováděnými transakcemi je jeho údajný podpis na tom či onom dokumentu a zjevně na základě právního a ekonomického řízení a rozhodnutí jiných osob v rámci Harvardských společností, tak jak je naprosto logické a zcela očekávané.

246. Žádný ze svědků si však nepamatuje žádný obsah smluv co měly sami podepsat a žádný svědek není ani schopen doložit, že smlouvy předložené v rámci tohoto řízení jsou (i) obsahově totožné s tehda podepsanými smlouvami – jelikož tvrdí soudu, že se s ohledem na odstup času na nic nepamatují (ii), že to jsou skutečně nějaké původní smlouvy a ne nějaké pozměněné předělané či jinak padělané a nevěrohodné dokumenty (iii) žádný svědek ani žádným způsobem neviděl a nemůže doložit, že to byl skutečně pan Kožený co tyto předložené smlouvy někdy vůbec podepsal (iv) žádný znalec či odborník neproověřil jak stáří papíru, druh inkoustu, otisky prstů nebo autentičnost podpisu na žádné smlouvě nebo jiném dokumentu tak, aby bylo možné činit jakékoliv právní závěry o vůbec nějaké roli pana Koženého na těchto transakcích.

247. Naproti tomu soud vycházel ze spekulativních předpokladů, když opakovaně tvrdil “lze předpokládat” a to dokonce i v případech, kdy zjevně zcela chyběl podpis pana Koženého nebo chyběla drtivá část smlouvy včetně všech podmínek. Takovýto postup je v naprostém rozporu s řádným postupem a nezbytností přinejmenším alespoň prověřit, že se minimálně jedná skutečně o podpis pana Koženého, který není nějakým padělkem, že dokumenty jsou nějakým prověřitelným způsobem autentizovatelné ať již otisky prstů, druhem inkoustu či analýzou papíru jako právě tím, že vykazují nějakou spojitost se stářím, jejich vyhotovením a biologickými stopami.

248. Dokumenty jejíž původ, identita, obsah a podobně je zjevně pochybná, neověřená a v nejlepším případě spekulativní nejedná-li se o dokumenty později upravené, podvržené či jiným způsobem závadné prostě nemohou sloužit jako důkaz o jakékoliv vině, jelikož prostě není nejmenší jistoty, že je nějaké skutečně vypovídací hodnoty a nikoliv nějaký pozdější vytvoř někým zcela jiným kdo prostě mohl změnit jak obsah smluv tak i zfalšovat podpis pana Koženého. Právě, že dokonce ani podpis pana Koženého není nikterak ověřen ani stáří inkoustu a písma, které v mnoha případech ani neodpovídá běžnému podpisu pana Koženého zcela zpochybňuje o jaké dokumenty se vlastně jedná.

249. Jelikož je naprosto jasné, že smlouvy nepřipravoval pan Kožený, ale čeští renomovaní právníci a ani transakce neřídil pan Kožený, ale ekonomové z HBS a nikdo nikdy neviděl, že by pan Kožený cokoliv podepsal natož, aby mohl svědčit o obsahu toho co měl údajně pan Kožený podepsat je prostě nemožné a nepřípustné dělat nějaké spekulativní závěry, že má být pan Kožený zodpovědný, že něco s čímž nebylo právně prokázáno nejmenší spojení nebo pravost dokumentů či pravost podpisů. Připuštění nějakých neznámých a nepotvrzených dokumentů, které navíc žádný ze svědků ani nerozeznává prostě není možné.

250. Skutečnost, že je pan Kožený stíhán v nepřítomnosti žádným způsobem neznamená, že dokazování se nemusí provádět řádně a pro účely obhajoby jakožto i tohoto odvolání není připuštěno, že by pan Kožený jakýkoliv dokument, o který se obžaloba a veškeré útoky opírají, nějakým způsobem podepsal či dokonce jakkoliv způsobil. S ohledem na nevěrohodnost, podezření a zpochybnění daných dokumentů vyslechnutými svědky soud je žádán veškeré svědecky a expertními znalci neověřené dokumenty zcela vyloučit v absolutní rovině.

CAST 3

| Stručný popis případu a postavení pana Koženého

A. Právní postavení pana Koženého

251. Pan Kožený byl a je Irským státním příslušníkem s trvalým pobytem mimo Českou republiku, kterou musel opustit z politických důvodů. V dané době se pan Kožený s ohledem na politické pronásledování jeho osoby zdržoval zcela mimo území České republiky a ani jednou nevstoupil na

území České republiky. Pan Kožený v dané době nebyl statutárním členem jakékoliv české právnické osoby, jelikož současně se svým odchodem rezignoval na veškeré funkce všech společností a tím i na právní zodpovědnost za jejich řízení a další vedení v rámci právně platných předpisů. Pan Kožený se nikdy nikterak nezúčastnil nebo nepodílel na jakýchkoliv valných hromadách českých společností nebo jejich přípravě nebo věci s nimi spojenými a to jak v době před svým odchodem z ČR tak poté. Jak výpisy z obchodního rejstříku jednoznačně prokazují, pan Kožený nikdy nebyl akcionářem nebo vlastníkem jakýchkoliv českých nebo zahraničních zúčastněných společností. Tak jak je dále rozvedeno pan Kožený, do té míry co vůbec činil, tak vždy skrze tvorbu ceny na Burze nebo RMS pomocí nabídky předem neurčenému okruhu osob, s maximální protihodnotou a mnohonásobným zajištěním s dodržením veškerých pravidel co v té době platily o obchodech mezi personálně či majetkové propojenými osobami, do té míry co vůbec takové propojení existovalo což se nepřipouští.

252. Jak je v rozsudku výslovně uvedeno

“V době, kdy došlo ke skutkům uvedeným pod body I./1 – 92.) a II./93 – 98.) výroku rozsudku o vině, však Viktor Kožený byl již v zahraničí, na funkci předsedy představenstva HCC rezignoval na mimořádné valné hromadě této akciové společnosti dne 18. 8. 1993.”

V té samé nebo obdobné době pan Kožený rovněž rezignoval na veškeré další funkce ve všech českých společnostech, v kterých kdy nebo do té doby jakkoliv působil. Je právně nepochybné, že výše uvedené rezignace ukončily veškeré statutární odpovědnosti pana Koženého za další vedení a řízení těchto společností včetně povinností vedení řádného a auditovaného účetnictví a veškerých dalších zodpovědností náležící statutárním orgánům společnosti.

253. **Odchodem z České Republiky z politických důvodů a rezignací na funkci předsedy představenstva HCC k 18.8. 1993 se pan Kožený vzdal veškerých pozic a jakékoli další nebo budoucí finanční kompenzace jakož i čestného titulu Presidenta Harvardských fondů, který jak bylo správně ustanoveno, český právní řád nezná a taktéž sebou nenese žádné zákonné povinnosti. To že všeobecný politický vliv a respekt jako vůdčí osoba privatizace byl a je od pana Koženého neodlučitelný na této věci nic nemění, tak jako je politická nenávist a závist opozice neodlučitelná při každém skloňování jména pana Koženého.**

254. Tvrzení soudu, že pan Kožený jednal jak v České republice, tak na Bahamách je prostě naprostý výmysl a nepodložené. **Je nepochybné a**

jednoznačné, že pan Kožený nikterak nejednal v České republice, protože tam prostě vůbec v dané době nebyl. Rovněž soud spekuluje a když tvrdí, že pan Kožený musel jednat na Bahamách a ne někde jinde byt' je velmi dobře známo ze pan Kožený trávil v době převážnou většinu času v otevírajících se BRIC zemích. Soud chybil když tvrdil ze pan Kožený jednal na území České republiky a soud rovněž dále chybil když tvrdil, že pan Kožený jednal na Bahamách namísto toho, že činil pokud vůbec nějak samostatně a nezávisle jednal, což se vůbec nepřipouští, tak to bylo mimo území České republiky.

B. Popis souhlasu oprávněných osob, od kterých pan Kožený obdržel souhlas k veškerým transakcím

255. Pan Kožený je stíhán za obchody, které byly smluvně připraveny, uzavřeny a podepsány pravoplatnými statutárními orgány českých společností a které pan Kožený neměl nikterak právo ani schopnost zpochybňovat nebo dokonce rušit. **Pan Kožený je dále stíhán za obchody, které byly bez jediné výjimky plně a pravoplatné a mnohonásobně a opakovaně odsouhlaseny statutárními členy a statutárními orgány podle paragrafu 30 trestního zákona.** Ty samé obchody byly dále schváleny na valných hromadách i akcionáři do té míry, pokud vůbec nějaké což není nikterak připuštěno, co měli údajně zákonné právo do obchodu nebo lépe řečeno do vedení účetnictví nebo v té době platné informační povinností v dané době zasahovat.

256. **Souhlas všech kdykoliv provedených obchodu byl rovněž opakovaně a průběžně dáván stánými kontrolami z Ministerstva Financí a Burzy Cenných Papírů jakož i auditory všech společností. Jelikož souhlas byl rovněž dán samotným státem není možné, aby nyní stát za toto samé jakkoliv stíhal.** Předchozí vyjádření, že státní kontroly neproběhly, protože jich nebylo za potřebí se tímto koriguje jako nepřesné jelikož opakované mnohonásobné státní kontroly probíhali celá léta a samozřejmě i v letech 1995 až 1996.

257. Toto zjevně potvrzuje i vyjádření JUDr. Marie Králikové citované v obžalobě

“Ve fondu probíhaly i kontroly příslušného FÚ a žádné nedostatky nebyly zjištěny.”

Nebo svědek Ing Zdeněk Voraček citovaný v obžalobě uvádí

“vše bylo kontrolováno ministerstvem financí, Střediskem cenných papírů, později Komisí pro cenné papíry.”

Jakož i samotný svědek Častorál je citován v obžalobě

„Z výpovědi svědka [Častorála] z prvního dne hlavního líčení za zmínku ještě stojí jeho vyjádření, že HIF podléhaly kontrole Ministerstva financí, kontrola tam byla také prováděna dvakrát až třikrát ročně a k jejich přetransformování na společnosti v dubnu roku 1996 došlo také proto, aby se jako klasické obchodní společnosti těmto kontrolám vymkly.“

Je tudíž nade vší pochybnost ze opakované státní kontroly z MF CR probíhaly přinejmenším až do prvního pololetí 1996.

258. Schválení všech obchodu dále probíhalo opakovaně při každém kroku včetně:

- i. průběžného a předběžného projednávání a odsouhlasení obchodu statutárními členy a orgány
- ii. právní přípravy obsáhlých smluv statutárními orgány včetně všech smluvních náležitosti pro veškeré odsouhlasené obchody
- iii. odsouhlasení a doplnění přesně ceny statutárními orgány na základě nabídky HBS předem neurčitěmu okruhu osob skrze Burzu nebo RMS,
- iv. zajištění v SCP a zástav jakož i platebních podmínek a přesně protistrany činěné statutárními orgány
- v. jednání představenstva a dozorčí rady o odsouhlasení a vlastní podepsání finálních smluv nebo pověření k takovému podpisu současně se zasláním připravených smluv
- vi. příkaz makléři s cennými papíry připravit obchodní příkaz na základě uzavřených nebo dohodnutých smluvních podmínek podle přání statutárních orgánů
- vii. příkaz makléři s cennými papíry od statutárních orgánů současně registrovat veškerá zástavní práva v SCP
- viii. zaslání statutárními orgány každého realizovaného obchodu k řádnému zaúčtování
- ix. kontrola a odsouhlasení statutárními orgány všech provedených zástav v SCP
- x. kontrola a odsouhlasení všech jistících směnek ze strany statutárních orgánů dozorčí rady
- xi. kontrola zaúčtování každé smlouvy statutárními orgány a dozorčími radami

- xii. pravidelně souhrnné schvalování všech zaúčtovaných uzavřených obchodu statutárními orgány dozorčími radami
- xiii. pravidelné schvalování všech uzávěrek a výročních zpráv statutárními orgány a dozorčími radami
- xiv. prezentace statutárních orgánů a dozorčích rad dle zákonů vyžadovaných informací akcionářům
- xv. schválení a odsouhlasení všech uzavřených obchodu a finančních výsledků akcionáři na valných hromadách tak jak to zákon v rámci informační povinností vyžadoval
- xvi. mnohé další písemně souhlasy byly dány v rámci opakovaných státních kontrol včetně MF ČR a KCP
- xvii. další písemné souhlasy byly dány v rámci přípravy auditorských zpráv a potvrzení přesností a úplnosti všech transakcí statutárními orgány a dozorčími radami vždy běžně vyžadovaných auditory

259. Role statutárních orgánů nebyla formální, jak se někteří svědci účelově snažili naznačit, aby se zbavily osobní zodpovědnosti nýbrž mimořádně substantivní a zajišťující řádné fungování každé Harvardské společnosti či fondu včetně kompletní přípravy veškerých obchodních transakcí od vypracování a vyjednávání všech uzavřených smluv, podepisování uzavřených smluv, kontroly smluv a jejich zaúčtování a veškerých dalších kroků jak jsou výše popsány, které dané transakce opakovaně odsouhlasily. Je zcela zjevné, že nebyť této aktivní účasti a organizování věcí statutárními orgány žádné z daných transakcí by nebyla schopna být uzavřena. Toto potvrzuje skutečnost, že nebylo smlouvy či obchodu co proběhl, který neprošel výše zmíněným procesem, aniž by se statutární orgány kompletně vše od začátku až do konce nepřipravily. To že by byly statutární orgány čistě formální je prostě neudržitelný a účelový výmysl.

260. Stejně tak je právně zcela neopodstatněné, že se statutární orgány zbavují veškeré zodpovědnosti tím, že dají možnost jiným osobám činit namísto nich, když ve skutečnosti vše sami připravují, vyjednávají a hlavně osobně a ve své statutární kapacitě podepisují. Je prostě neudržitelné a zcela nesmyslné jakož i právně neopodstatněné tvrdit, že statutární orgány co vše organizovali, smluvně připravily, burzovně zobchodovaly, opětovně schválili a podepsali, jakož i řádně zaúčtovaly, nenesou zodpovědnost. Navíc je zcela zřejmé, že komplexnost smluv a opakovaná odvolání a reference k různým platným právním předpisům v ČR, nejsou a nemůžou být prací kohokoliv jiného. Taktéž příprava každé takovéto smlouvy musela trvat přinejmenším desítky hodin, vyžadovat

koordinaci mnoha osob při ověřování veškerých údajů včetně cen cenných papírů a stavu portfolia, z kterého byly obchody dělány.

261. To, že pan Kožený byl zřejmě první, kdo se seznámil s panem Michaellem Dingmanem a zprostředkoval kontakt na Harvardské společnosti, nemůže činit pana Koženého zodpovědným za činění a jednání třetích stran včetně statutárních orgánů Harvardských společností. Stejně tak se nemohou statutární orgány vyhnout odpovědnosti za věci, které sami činily bez ohledu kdo další měl oprávnění tak dělat jelikož zodpovědnost patří tomu, kdo koná a nikoliv tomu kdo může konat.

262. **Pan Kožený měl údajně vystavenou plnou moc nicméně podle ní nikterak nejednal, nebo přinejmenším nejednal jakkoliv nezávisle, ale na výslovná přání a při souhlasu statutárních orgánů, protože (i) obchodní smlouvy byly uzavírány samotnými statutárními orgány a nebo (ii) pokud by za statutární orgán podepsal, což nebylo soudně prokázáno, poté jednal na výslovná přání statutárních orgánů a jejich členů, kteří veškeré obchody předem schválili jakož i veškeré smlouvy předem připravili kteří okamžitě poté daný obchod opětovně plně schválili bez jakýchkoliv připomínek tak jak je výše uvedeno.**

263. Existence plně moci, podle níž pan Kožený nezávisle nejednal, nemůže dát vznik jakékoliv trestní ani civilní odpovědnosti. Stejně nemůže být pan Kožený nikterak zodpovědný za něco, co již bylo písemně předmětem schválené a uzavřené smlouvy plně odsouhlasené představenstvy. Burzovní lístek, který měl pan Kožený podepsat, pouze plnil již uzavřené smluvní podmínky a tak jako tak neobsahoval udání protistrany a byl určen tudíž předem neurčitěmu okruhu osob a burzovní obchodník mohl za danou cenu prodat komukoliv nebo koupit od kohokoliv. Jak obchodník s cennými papíry tak údajně také pan Kožený nanejvýš pouze formálně přispěly k realizaci obchodu podepsaných a schválených představenstvy ani jeden však nebyl schopen ovlivnit co představenstva rozhodla nebo schválila.

264.

C. Pan Kožený nebyl prokurista Harvardských společností a pouze se řídil tím co mu bylo písemně zasláno členy statutárních orgánů

265. **To že pan Kožený nikdy nejednal ani neměl zájem jakkoliv jednat nezávisle rovněž prokazuje skutečnost, že pan Kožený nikdy neměl zájem ani nikdy neobdržel natož, aby byl zapsán jako prokurista**

společnosti HC&C nebo kterékoliv jiné české společnosti. Tak jak je běžné například v rámci advokátní praxe, s kterou je soud bezesporu dobře obeznámen v případě zastupování a jednání podle přání a příkazů klienta je běžné advokátům a jiným právním zástupcům udělována plná moc. Takováto plná moc je potom, opravňuje činit kroky, jako by je klient činil sám. Podobně jako ani advokáti či jiní zmocněnci co jednají podle přání a instrukcí klienta se nezapisují do obchodního rejstříku jako prokuristé tak ani pan Kožený nebyl zapsán do obchodního rejstříku. Naopak osoby, které činní nezávislá rozhodnutí jsou zapsány do obchodního rejstříku, protože jednají o svém vlastní uvážení. Toto však není případ pana Koženého, který vždy pokud vůbec jednat tak činil na základě předchozího souhlasu statutárních orgánů. Nicméně i kdyby pan Kožený jednal nezávisle, což není přípustné, tak opakovaný mnohonásobný souhlas byl vždy dán a podmínky uplatnění paragrafu 30 trestního zákona byly plně naplněny.

- D. Veškeré transakce a rozhodování o obchodech muselo být děláno lidmi fyzicky přítomnými v České republice tak, aby proběhly na otevřeném trhu na základě návrhu učiněných neurčenému okruhu osob s maximální odbornou péčí.

266. Navíc i kdyby pan Kožený podepsal burzovní lístek, což není bez ověření podpisu jakkoliv přípustné, tak burzovní lístek naplňuje podmínky paragrafu 17a (3) zákona 248/1992 Sbírky, který jasné stanoví, že přijímání návrhu který je určený takto předem neurčenému okruhu osob, což je očividné z burzovních lístků, které neobsahují jakoukoliv protistranu, je zákonem ustanovený předpoklad, že veškeré jednání proběhlo s veškerou odbornou péčí. Je zjevné, že jediný způsob jak pan Michael Dingman či firma Stratton zakoupili dané akcie bylo, že učinily nabídku, která výrazně přesáhla veškeré ostatní kupující a stala se cenotvornou. Toto však není nic nezákonného a proto také takovýto postup spadá pod ochranu paragrafu 17a (3) tím, že naplňuje veškerou odbornou péčí.

267. Stejně tak pokud pan Kožený podepsal smlouvy, což není přípustné, tak ta obsahovala cenu vyplněnou statutárními orgány Harvardských společností na základě přijetí návrhu skrze HBS podle podmínky paragrafu 17a (3) zákona 248/1992 Sbírky v rámci přijímání návrhu určených předem neurčenému okruhu osob, který byl učiněn na Burze nebo RMS. V tomto směru je třeba dále zdůraznit, že pan Kožený, který byl mimo Českou republiku a vesměs na druhém konci světa nemohl znát ani vědět za jaké ceny, se které akcie na organizovaném trhu obchodují jelikož v dané době před popularizací internetu neexistovali ani možnosti jak takovéto ceny nějak nezávislé zjistit. Z tohoto zcela praktického důvodu musely veškeré obchody

připravovat a odsouhlasit jak statutární orgány Harvardských společností, tak licencovaný obchodník HBS, který obchody na jejich přání realizoval na otevřeném trhu. Role pana Koženého byla tudíž nanejvýš formální.

268. Jelikož souhlas osoby mající neomezené právo rozhodovat bylo vždy výslovně a písemně dáno, jelikož statutární orgány vždy smlouvy samy připravovaly, a ceny byly tvořeny nejlepší nabídkou na veřejném trhu tak nemůže být pan Kožený jakkoliv trestně či civilně zodpovědný i kdyby byly bývaly obchody jakkoliv závadné což samozřejmě není připuštěno z důvodů dále rozvedených. Smlouvy, které měl pan Kožený uzavřít, nebyly schopny jakkoliv způsobit právní škodu, protože byly za ceny zobchodované na veřejném trhu a dále dvojitě zajištěny. Pan Kožený se nepodílel a ani neměl jakékoliv tušení o dalších dodacích, které byly dělány statutárními orgány. Pan Kožený se rovněž nepodílel, nevěděl a nenesl jakoukoliv právní zodpovědnost na jakýchkoliv pozdějších zápočtech, které byly podle znalců podepisovány jako nové separátní smlouvy.

E. Pan Kožený nemůže být jakkoliv právně zodpovědný, protože ve všech případech obdržel mnohonásobné schválení všech kroků podle paragrafu 30 trestního zákona

269. Jak bylo výše uvedeno pan Kožený vždy plně obdržel svolení podle paragrafu 30 trestního zákona a je vyloučené, aby spáchal jakýkoliv trestný čin.

270. Paragraf 30 trestního zákona jasné stanoví, že jednání, pokud vůbec pan Kožený nějak jednal, což není připuštěno, nemůže být trestné pokud (1) je na základě svolení osoby a (2) tato osoba může bez omezení oprávněné rozhodovat. Je nutné zdůraznit, že pro uplatnění paragrafu 30 za účelem obhajoby je zcela irrelevantní jaký měly nebo neměly názor osoby, co nemohly bez omezení oprávněné rozhodovat – i.e. akcionáři nebo veřejnost či jiná zájmová sdružení, kterým nepříslušelo jakékoliv právo o čemkoliv rozhodovat nebo do výše zmíněných obchodu zasahovat.

271. Je jasné, že s ohledem na svolení osoby v případě společnosti se jedná o svolení statutární osoby nebo osob, které za společnost jednají, pokud stanovy nebo zákon nevyžadují jinak jako například souhlas

určitého počtu akcionářů. V dané době bylo jak stanovami, tak i zákonem jednoznačně stanoveno, že za společnost jedná a podepisuje kterýkoliv ze členů statutárních orgánů. Navíc jakékoliv rozhodování o řízení či obchodech patřilo výslovně statutárním orgánům, a i dále je tomu tak, s tím že v dané době žádné obchody nepodléhaly schvalování akcionářů. Je tedy jasné, že ve všech případech pan Kožený obdržel písemný souhlas, který splňoval jak bod (1) tak (2) a nemůže být tudíž nijak trestněprávně odpovědný. Navíc jak je dále rozvedeno pan **Kožený nemohl již nijak do uzavřených smluv zasahovat a údajně vystavení obchodních příkazů, které však nebylo nijak právně prokázáno, jelikož žádné podpisy nebyly ověřeny znalcem či dokonce zcela chybějí, nemohly již uzavřené smlouvy ovlivnit a byly pouhým plněním již existujících smluvních vztahů.**

272. I kdyby však pan Kožený něco na přání statutárních orgánů podepsal, což není nijak prokázáno, byl daný obchod statutárními orgány smluvně detailně a především písemně připraven k formálnímu podpisu a okamžitě v ten samý den korektně, zaúčtován i dále opakovaně schválen statutárními orgány, které se pravidelně scházely a veškeré obchody diskutovaly, jakož i kontrolovaly. Takováto mnohonásobná kontrola všech obchodu je ve všech větších společnostech běžná tak jak tomu bylo i ve všech případech Harvardských společností. **Schválení všech transakcí vždy proběhlo nikoliv pouze statutární osobou, co transakcí podepsala nýbrž také všemi ostatními členy statutárních orgánů, včetně dozorcích rad, které rovněž vždy dali souhlas bez výhrad.**

273. Jak bylo opakovaně prokázáno, neproběhl obchod, který nebyl mnohonásobně odsouhlasen členy statutárních orgánů a každý takovýto obchod byl také řádně v reálném čase zaúčtován i mnohonásobně projednán s opakovaným souhlasem naplňujícím veškeré požadavky paragrafu 30. Je dále nutné podotknout a zopakovat, že akcionáři, kteří neměli právo nikterak jednat natož neomezeně jednat, jsou irelevantní pro aplikaci paragrafu 30, jelikož beztrestnost činění je dána souhlasem těch co mají neomezenou pravomoc jednat nikoliv souhlasem těch, co žádnou takovou pravomoc neměli či nemají. **Práva akcionářů, která existují i existovala a která nikdy nebyla uplatněna, protože k tomu není důvod, nejsou dotčena a jsou samozřejmě proti statutárním orgánům, které obchody schválily (být samozřejmě veškeré statutární lhůty dávno vypršely), nikoliv však proti panu Koženému, který měl a má plnou obranu a ochranu absolutního souhlasu podle paragrafu 30.**

274. Paragraf 30 trestního zákoníku je novodobá forma starého volenti principle, který jde do začátku civilizace a je latinsky znám jako ***volenti non fit injuria*** (to co je uděláno se souhlasem nemůže způsobit souávní škodu). **Takovýto souhlas je absolutní obranou všech po celém světě**

co jednají na přání a s plným vědomím a souhlasem statutárních orgánů. Soudní řízení proti osobám co jednají s plným souhlasem a vědomím statutárních orgánů je po celém světě zcela nepřipustitelné a paragraf 30 trestního zákoníku rovněž přikazuje, aby bylo trestní stíhání pana Koženého bezodkladně zastaveno.

F. Žádný zákon či předpis neupravoval právnické osoby s nimiž investiční společnosti či investiční fondy nesmí uzavírat obchody tudíž veškeré obchody byly uskutečněny s právními subjekty, na které se nevztahovalo jakékoliv zákonné omezení.

275. Je nezbytné zdůraznit, že zákon 248/1992 Sbírky, tak jak byl původně schválen a vyhlášen 29. Května 1992 a taktéž platil v době od roku 1995 až 1996, kdy obchody probíhaly, pouze omezoval určité obchody s jistými fyzickými nikoliv však právnickými osobami v rámci paragrafu 29(6), který stanovil:

“Osoby, které jsou statutárním orgánem, členové statutárního orgánů, dozorčí rady a zaměstnanci investiční společnosti a investičního fondu a osoby jim blízké nesmějí kupovat nemovitostí a movité věci, které tvoří majetek investičního fondu nebo investiční společnosti, anebo investičnímu fondu nemovitostí a movité věci prodávat. Toto ustanovení se nevztahuje na nákup podílových listů.”

276. Jak výpis v obchodním rejstříku prokazuje je, že **jedinými osobami, které naplňovali omezení paragrafu 29(6) v době, kdy transakce probíhaly až po novelu v roce 1998 byly pouze fyzické osoby, protože (i) nikdo jiný, než-li fyzické osoby nebyly nebo nevykonávaly výše zmíněné funkce a (ii) zákon vyžadoval, aby tyto funkce byly vykonávány fyzickými na rozdíl od právnických osob, kterým zákon neumožňoval výkon takovýchto funkcí. Jakákoliv další omezení týkajících se obchodu mezi společnostmi s majetkovým nebo jiným než-li výše uvedeným personálním propojení v dané době neexistovali.** Navíc žádný z obchodu nebyl uzavřen s jakoukoliv fyzickou osobou, a jelikož se žádná omezení na právní osoby v té době nevztahovala, ani žádné právní osoby samozřejmě nebyly v orgánech společnosti, je vyloučené, že by došlo k nedodržení zákona.

277. Naopak paragraf 2 (4) zákona 248/1992 Sbírky jinak dále jasně stanovil, že investiční fondy a investiční společnosti se řídí běžnými

ustanoveními tehdejšího obchodního zákoníku, pokud není výslovně stanoveno jinak.

“Pro investiční společnost a investiční fond platí ustanovení obchodního zákoníku [zákon číslo 513/1991 Sbírky] s odchylkami uvedenými v tomto zákoně.”

Zákon 513/1991 Sbírky dále nikterak neomezoval jakékoliv obchody tak jak proběhly a ani obžaloba tak jak rozsudek nezmiňuje jakýkoliv paragraf co by byl údajně porušen, jelikož žádný takový samozřejmě v dané době neexistoval a neexistuje.

278. Jinými slovy řečeno když byl zákon 248/1992 poprvé schválen až do novely roku 1998 bylo zřejmé, že investiční fondy a investiční společnosti byly považovány za běžné akciové společnosti, které se ve svém jednání a předpisy pouze zcela minimálně lišily od běžných obchodních společností. Tudíž veškeré operace co v dané době mohly provádět, běžné akciové společnosti mohly a byly taktéž běžně činěny investičními fondy a investičními společnostmi. **Důraz byl v té době kladen na podobnost vůči akciovým společnostem nikoliv na rozdílnost investičních fondů a investičních společností od akciových společností.**

279. Jedním z hlavních důvodů proč neexistovalo omezení na obchody mezi investičními fondy či investičními společnostmi a právníckými osobami jinak s nimi propojenými byla nezbytnost bankovních investičních společností, které spravovali své investiční fondy mít schopnost vytvářet nezbytnou likviditu pro výplaty jedenácti až patnáctinásobků co slíbily svým akcionářům. **Za tímto účelem bylo zcela běžnou praxí, aby bankovní investiční fondy prodávali svůj majetek různým dceřiným společnostem banky nebo bance samotné.** Jelikož takovéto transakce probíhaly mezi osobami jak personálně tak majetkově propojenými, a to bez výjimky u všech bankovních domů, které založili své investiční společnosti a investiční fondy, bylo po dobu vypořádávání závazků mnohonásobků slíbených akcionářům v rámci privatizace prakticky zcela nemožné takovéto transakce zakázat.

G. Prodej českých veřejně obchodovatelných či jiných akcií z privatizace zahraničním právním a fyzickým osobám nevyžadoval žádného povolení

280. Jelikož v dané době již neexistovalo jakékoliv omezení pro vstup zahraničního kapitálu do ČR a bylo zcela běžné uzavírat obchodu s takovýmito cizími subjekty a to bez jakékoliv potřeby nějakého povolení tak jak je tomu běžné v otevřeném tržním prostředí, která vláda proptně a

současně s privatizací adoptovala. Jediným předpokladem bylo, že tyto osoby otevřou účet u Střediska Cenných Papírů což byla administrativní formalita.

281. Tvzení, že mělo být jakkoliv nezákonně nebo proti předpisům prodávat a převádět cenné papíry zahraničním subjektům je zcela smyšlené a nemá nejmenší podpory v zákoně. Jak soud tak ani obžaloba nebyla schopna poukázat na jediný paragraf zákona či jedinou směrnici co měla být porušena, protože jednoduše žádný takový předpis nemohl být porušen, protože jednoduše neexistoval. To, že zahraniční osoby běžně otvíraly účet u Střediska Cenných papírů, za tímto účelem jako jediný předpoklad pro obchody toto potvrzuje.

282. Jediná doba, kdy takovéto šikanózní a nedemokratické předpisy existovaly, bylo v době hlubokého komunismu v ČR před rokem 1989 a byly poté promptně poté zrušeny. Výroky o “vyvedení akcií do zahraničí” nemají oporu v zákoně a jsou prokazatelně politického charakteru a odrážejí zjevně hlubokou nenávist těch, co je činily vůči západnímu světu jakož i zjevně vůči americkému kontinentu a američanům jakož i nenávist vůči anglo-saskému právnímu systému.

H. Právní omezení a zákaz uzavírat obchody s majetkově a personálně propojenými protistranami stoupily v platnost pouze po uzavření transakcí a nejsou retroaktivně aplikovatelná.

283. O šest let později a celé dva roky po transakcích, které jsou předmětem tohoto řízení přišla novela zákona, která přinesla substantivní změny. Paragraf 7 (3) a (9) zákona 248/1992 Sbírky, který vstoupil v účinnost dnem novelou zákona 124/1998 sbírky a teprve v roce 1998 zavedl zákaz obchodování s majetkově a personálně propojenými osobami tím, že stanovil

“(3) „Investiční fond nebo investiční společnost, která jej [majetek] obhospodaruje, nesmí provádět operace s cennými papíry v majetku investičního fondu prostřednictvím majetkové nebo personálně propojené osoby. Tento zákaz se nevztahuje na obchodování prostřednictvím osoby vykonávající pro investiční nebo podílový fond funkci depozitáře podle tohoto zákona.

.....

(9) Investiční fond nesmí ze svého majetku poskytovat dary, úvěry nebo půjčky ani používat svého majetku k zajištění závazků třetích osob, pokud tento zákon nestanoví jinak”

s tím, že Majetkové a personální propojení bylo nově definováno v téže novele zákona v paragrafu 24a (1) následovně:

“Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) osobou majetkově propojenou s investiční společností nebo investičním fondem osoba, která se podílí více než 10% na hlasovacích právech nebo základním jmění této investiční společnosti nebo investičního fondu, nebo osoba v níž se investiční společnost nebo investiční fond podílí na hlasovacích právech nebo základním jmění více než 10%**
- b) osobou personálně propojenou s investiční společností nebo investičním fondem právnická osoba, jejímž statutárním členem nebo členem jejího statutárního nebo dozorčího orgánu je fyzická osoba, která je současně členem představenstva nebo dozorčí rady, zaměstnancem nebo prokuristou této investiční společnosti nebo investičního fondu.”**

paragraf 24a (3) téhož zákona potom rovněž rozšířil výčet fyzických osob na které platí zákaz obchodování tak, aby rovněž zahrnovali prokuristy:

“Investiční společnost při obhospodařování podílových nebo investičních fondu nesmí pro tyto fondy smluvně nabývat cenné papíry a jiný majetek od členů svého představenstva, dozorčí rady, prokuristu a zaměstnanců ani na tyto osoby smluvně převádět cenné papíry a jiný majetek obhospodařovaných podílových a investičních fondu. Toto omezení se nevztahuje na nákup a prodej podílových fondu.”

284. Paragraf 29a (1)c zákona 248/1992 ve znění novely 124/1998 pak dále upřesňuje další podmínky pro obchodování regulovaných osob následovně

“Investiční společnost je povinna vypracovat vnitřní organizační a pracovní směrnici, ve které stanoví zejména

....

- c) pravidla pro smlouvy o převodech cenných papírů uzavírané zaměstnanci, členy představenstva a dozorčí rady investiční společnosti na vlastní účet nebo na účet osob jim blízkých.”**

Přičemž osoby blízké jsou pro účel tohoto zákona definovány paragrafem 116 zákona 40/1964 Sbírky, který dnes stanoví

“Osobou blízkou je příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel, partner (podle zákona 115/2006 Sbírky o registrovaném partnerství) jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, jestliže by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní.”

285. Jelikož tato rozšířená definice osob, s kterými investiční fondy a investiční společnosti, nesmí uzavírat obchody, vstoupila v platnost až dva roky po transakcích tak samozřejmě nemají žádnou zpětnou platnost a jak soud tak ani obžaloba nemají právní nárok se o v té době neexistující předpis opírat tak jak opakované jak v rozsudku, tak i v obžalobě činily. Tím, že obžaloba i soud opakované zmiňoval zákony, které prostě v té době neexistovaly byla porušena zásada *nullum crimen sine lege* a bylo postupováno tak, že **byl dále porušen zákon o nemožnosti o retroaktivnosti neboli zpětné účinnosti trestních zákonů čehož si bezesporu byly nebo museli být všichni zúčastnění vědomí.**

I. Zákon nevyžadoval jakéhokoliv předchozího souhlasu akcionářů k uzavírání obchodu a taktéž nebylo informační povinnost fondu o uzavřených obchodech dříve nebo později akcionáře jakkoliv informovat nýbrž zákon přikazoval povinnost mlčenlivosti.

286. Jedním z hlavních a stěžejních údajných prohřešků, z kterých je pan Kožený obviňován je, že transakce nebyly akcionáři předem odsouhlaseny a že o nich akcionáři nebyly předem či později detailně ani informováni. Je však zjevné, že jak obžaloba tak soud nepostupuje podle v té době právně závazných předpisů, které nejenom žádnou takovou povinnost souhlasu nebo někoho informovat prostě neukládali nýbrž zákon 248/1992 paragraf 28 (1) tak jak vstoupil v platnost 28. května 1992 a platil až do novely v roce 1998 stanovil.

“Osoby, které jsou statutárním orgánem, jeho členem či členem dozorčí rady, a zaměstnanci investiční společnosti, investičního fondu a depozitáře, jakož i zaměstnanci příslušného státního orgánů jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se obchodních zájmu investiční společnosti, investičního fondu a depozitáře.”

a tím ukládal zcela opačnou povinnost mlčenlivosti.

287. **Je tudíž zcela surrealistické a nepochopitelné, že pan Kožený je soudem a obžalobou stíhán za to, že nebyl ochoten porušit v té době platné zákony nebo nebyl ochoten jednat proti zájmu společnosti,** jelikož se samozřejmě právně na pana Koženého povinnost mlčenlivosti v té době nevztahovala, protože již na veškeré své pozice 18.8. 1993 rezignoval. **Tak jako tak je zcela jednoznačné, že informovat akcionáře a tudíž širokou veřejnost o jakých transakcích společnosti uvažují je a vždy bylo mimořádně škodlivé a zákonně zcela nepřípustné.**

288. Teorie na níž jak státní zástupce tak soud uměle vykonstruovaly obžalobu a rozsudek proti panu Koženému, tj., že od akcionářů neobdržel předem souhlas a nebo je alespoň předem neinformoval a tím je uvedl v omyl, je prostě zcela právně neopodstatněna a vymyšlená povinnost, která jednoznačně neexistovala a navíc takováto myšlenka prostě odporuje v té době platným předpisům o zachování mlčenlivosti. **Stíhání pana Koženého za údajnou povinnost zveřejňovat něco co bylo ze zákona předmětem mlčenlivosti je nejenom Kafkovsky absurdní nýbrž zcela prokazatelně politické a činěno s úmyslem pana Koženého co nejvíce poškodit a pošpinit tím. Pan Kožený je prostě stíhán za smyšlenou opačnou povinnost o něčem akcionáře informovat, kterou v té době platný zákon nejenom nepřikazoval nýbrž, kterou dokonce platný zákon o zachování mlčenlivosti absolutně zakazoval.**

289. Takovýto postup je analogicky stíhání veřejného činitele, kterému zákon přikazuje dodržovat státní tajemství za to, že někoho, kdo není oprávněn k státnímu tajemství, uvedl v omyl tím, že ho o těchto státních tajemstvích předem neinformoval a nevyžádal si jeho souhlas.

290. Jedinou informační povinnost, kterou zákon 248/1992 v té době ukládal, bylo ustanovení paragrafu 25(1) který říkal

“Investiční povinnost je povinna nejdéle do tří měsíců po skončení pololetí a roku zveřejňovat zprávy o svém hospodaření a po uplynutí roku i svou účetní uzávěrku a účetní uzávěrku podílových fondů. To platí i pro investiční fond. Účetní uzávěrku ověřuje auditor.”

291. Po 18.8. 1993 neměl pan Kožený již žádnou funkci a nebyl tudíž ani jakkoliv právně zodpovědný za vedení jakéhokoli účetnictví nebo zveřejňování zprávy o hospodaření. To je i bylo povinností statutárních orgánů a ty vždy tak činily podle všech v té době platných předpisů. **Tyto předpisy však nikterak nevyžadovaly popis nějakých transakcí, ale zprávy o hospodaření účetní uzávěrky jsou souhrnem výsledků za dané období k určitému datu. Stejně tak nepochopitelně zjevné**

politicky účelový je názor soudu i obžaloby, že to měl být právě pan Kožený co měl nějakou informační povinnost, byť ze všech funkcí rezignoval již k 18.8. 1993, a jelikož veškeré informační povinnosti patří ze zákona společnosti samotné a jejím statutárním orgánům a tudíž neměli s panem Koženým to nejmenší společného.

292. Pozdějšími novelami byla zavedena povinnost informovat o skladbě portfolia informační povinností paragraf 25 a 26 zákona 248/1992. Je nutné zdůraznit, že i poté co tato povinnost vstoupila v platnost tak se jednalo o informační povinnost se zpožděním a nikoliv o nějaký souhlas. Navíc takováto informační společnost se striktně vztahovala na společnost a tudíž na statutární orgány a nikoliv pana Koženého, který neměl žádnou zákonnou pozici v Harvardských společnostech.

293. Zákon 248/1992 však ukládal opačnou povinnost mlčenlivosti při správě investičních fondů a obchodování s cennými papíry, protože to bylo v jejich nejlepším zájmu. **Je tudíž zcela logické, že i po přeměně na akciové společnosti byla mlčenlivost o obchodování s cennými papíry vůči vnějšku akciové společnosti taktéž stejně prospěšná.** Dále akciové společnosti měly pouze povinnost zveřejňovat účetní uzávěrky, podle v té době platných zákonů, které specifikovaly jednotlivé účetní položky, ale neměly žádnou povinnost zveřejňovat své portfolio.

J. Přeměna investičních fondů na akciové společnosti byla dělána se souhlasem MF ČR a soudu a proběhla dva roky před novelou zákona v roce 1998, který dále takovouto přeměnu neumožňoval.

294. V rámci trestního stíhání pana Koženého se dále soud i obžaloba opírají o údajnou nezákonnost či protiprávnost přeměny Harvardských investičních fondů na akciové společnosti. V době kdy přeměna fondů na běžné akciové společnosti probíhala začátkem roku 1996, se přeměňovali desítky ne-li stovky investičních fondů a ne pouze Harvardské investiční fondy. Nejednalo se tudíž v té době o nic neobvyklého ani nezákonného jelikož takováto přeměna investičního fondů na běžnou akciovou společnost vyžadovala **předchozí souhlas, Ministerstva Financí ČR jakož i písemný souhlas a rozhodnutí českého obchodního soudu co takovouto přeměnu svým rozhodnutím a zápisem učinil.**

295. Toto je potvrzeno i vypovědí Ing. Jiřího Bednáře v té době taktéž člen dozorčí rady Komerční Banky citovaného v obžalobě následovně

“Celý proces slučování fúzí byl věčně i formálně řízen právníky, KCP a MF ČR.

....

Ke sloučení do HPH uvedl, že okolností finančních trhů si vyžadovaly transformovat společnosti do větších společnosti - kapitálově silnějších a vzpomínám si, že celý proces přeměny HIF do HPH byl v podstatě řízen Ministerstvem financí, kde se chodilo na konzultace a kde ty pravidla slučování byla ověřována.”

296. Jednalo o běžný postup, který byl navíc odsouhlasený a zapsaný českým soudem a který odrážel dřívější přesvědčení, že investiční fondy jsou podobné a více méně identické s akciovými společnostmi. Výroky o nelegálnosti takovéto přeměny jsou zcela nepodložené a žádný v té době platný zákon nic takového nezakazoval. Jak soud, tak i obžaloba si prostě vymysleli v té době neexistující předpis a pravidla tak, aby mohli pana Koženého politický pronásledovat.

297. **Teprve o dva roky později poté co proběhly přeměny Harvardských investičních fondů na akciové společnosti byl novelou 124/1998 zákona 248/1992 byl rovněž udělán zákaz přeměny investičního fondu na jiný podnikatelský subjekt v novém paragrafu 35i (1), který stanovuje**

“Investiční společnost ani investiční fond se nesmí přeměnit na jiný podnikatelský subjekt.”

298. Nemůže být nejmenších pochyb, že jak soud tak státní zástupce měli dobře vědět, že pravidla a předpisy, z kterých obviňují pana Koženého prostě v té době prostě neexistovaly. nicméně se rozhodli pana Koženého stíhat i odsoudit v rámci v té době neexistujících právních předpisů. Účelovost a političnost takovéhoho činění a výmyslů v té době neexistujících předpisů je nade vší pochybnost. Je taktéž zcela jasné, že soud neměl nejmenšího zájmu se dopracovat správné právní charakterizace toho, co bylo zjevně zákonné.

299. Dále je nutné uvést, že daná přeměna Harvardských investičních fondů na akciové společnosti nebyla nikterak panem Koženým ovlivnitelná a nijak se ho ani netýkala, jelikož to bylo věci statutárních orgánů, dozorčí rady a akcionářů, kteří o této přeměně jednali, hlasovali a schválili zcela bez jakékoli účasti a bez nejmenšího zasahování pana Koženého. **To že jak soud tak ČR MF takovouto přeměnu schválilo, činí dané kroky naprosto legálními, protože se jednalo o souhlas českého státu samotného.**

K. Veškeré obchody byly uskutečněny a uzavřeny prostřednictvím licencovaného obchodníka s cennými papíry a na základě přijetí nejvýhodnější nabídky učiněné na veřejném trhu předem neurčenému okruhu osob.

300. Jak bylo opakovaně potvrzeno v rámci šetření a výsledků veškeré uskutečněné obchody byly prováděny licencovaným obchodníkem s cennými papíry Harvardskou Burzovní Společností. Takovéto obchody Harvardská Burzovní Společnost vždy realizovala přes Pražskou Burzu Cenných Papírů nebo RMS. Veškeré obchodní příkazy v podobě burzovních lístků specifikovaly identitu klienta, druh cenného papíru a cenové podmínky, avšak nikdy dané burzovní příkazy nespecifikovaly jakoukoliv identitu protistrany jelikož burzovní nabídky byly vždy dělány široké veřejnosti s možností účasti všech co měli zájem a byly tudíž nabídky předem neurčenému okruhu osob za účelem dosažení co nejlepší ceny.

301. Paragraf 17a (3) zákona 248/1992 ve znění novely 124/1998 Sbírky jasné stanoví

“Jestliže investiční společnost nebo investiční fond kupuje či prodává cenné papíry nebo práva s cennými papíry spojená na veřejném trhu, přijímáním návrhu určených předem neurčenému okruhu osob, má se za to že při jejich koupi či prodeji jednala s odbornou péčí.”

302. Jelikož veškeré obchody s veřejně obchodovatelnými cennými papíry prošli procesem přijímání návrhu předem neurčenému okruhu osob na veřejném trhu, to jest na Pražské Burze Cenných papírů nebo RMS, tak paragraf 17a (3) zákona 248/1992 Sbírky jednoznačně určuje, že takovéto prodeje či koupě proběhly s odbornou péčí a tudíž nemohly být schopny způsobit žádnou škodu.

L. Veškeré obchody proběhly s plnou odbornou péčí bez ohledu na příčinnou souvislost mezi obchodními průkazy a smlouvami a bez ohledu zdali transakce byly provedeny investičními fondy nebo přeměněnými akciovými společnostmi.

303. Pro účely posouzení transakcí soudem a dospění k názoru, že se vždy postupovalo s odbornou péčí, je tudíž zcela jedno jestli se obchodovalo na základě burzovních příkazů nebo na základě uzavřených smluv, protože zobchodování veškerých akcií se dělo na

volném trhu bez udání protistrany. Z tohoto důvodu byly také uzavřené obchody pro Harvardské fondy a společnosti vždy o něco výhodnější, než-li převládající trh. Po uzavření takovýchto obchodů se dané transakce samozřejmě staly cenotvorné jak na Pražské Burze Cenných Papírů tak v RMS.

304. Byť paragraf 17a (3) zákona 248/1992 ve znění novely 124/1998 Sbírky vstoupil v platnost o několik let později je zjevné, že je použitelný jako obrana jelikož je zjevně výhodnější. Rovněž byť se daný zákon ani paragraf 17a (3) zákona 248/1992 ve znění novely 124/1998 Sbírky nikterak nevztahoval na akciové společnosti je jasné, že předpoklad o naplnění postupu s odbornou péčí musí být rovněž splněn, když se obchody obdobně uskutečňovali po přeměně Harvardských investičních fondů na akciové společnosti.

M. Jakákoliv případná hypotetická škoda je věcí občansko-civilně právní nikoliv věcí trestně právní jakož je i věci investiční společnosti a nikoliv pana Koženého, jelikož zákon tak pozitivně vymezil zodpovědnost bez uvedení, že jiné části zákona nejsou dotčena

305. V případě, ale i kdyby nějaká škoda neznámo čím mohla obchody uvedenými v obžalobě vzniknout, což se absolutně nepřipouští, tak takováto škoda nemůže být jakoukoliv zodpovědnosti pana Koženého, který pokud vůbec nějak činil tak výlučně na přání a při plném souhlasu těch co měly neomezenou pravomoc o věcech rozhodovat, jakož i takováto čistě hypotetická škoda by byla věcí civilní občanskoprávní a nikoliv věcí trestně právní jak zákon jednoznačně určoval.

306. Podle paragrafu 5a (6) zákona 248/1992 Sbírky v pozdějším znění, který stanoví:

“Odpovědnosti za škodu způsobenou porušením povinností při obhospodařování majetku, se investiční společnost nemůže zprostit.”

Výše uvedený paragraf zákona jasně stanovuje, že škoda náleží společnosti a je věcí civilní občanskoprávní nikoliv trestní, protože zákon pozitivně normativně vymezuje takovouto škodu čistě právnické osobě, která se za jednání v kritické době podle trestního práva stíhat v ČR nedá. V případě kdy zákon pozitivně vymezí zodpovědnost za škodu určité osobě bez výhrady, že jiná opatření zákona, nejsou dotčena potom dána škoda přísluší výlučně této zákonem určené osobě. Je tudíž zcela jasné, že jakákoliv hypotetická škoda je zodpovědností investiční společnosti a nemůže být zodpovědností pana Koženého, bez ohledu, že žádná takováto škoda

tak jako tak nevznikla a zcela jistě nevznikla jakýmkoliv údajným transakcemi co měl pan Kožený podepsat.

N. Předpis o ocenění majetku investičního fondu znalci bylo zavedeno až v roce 1998.

307. Paragraf 18 (2) zákona 248/1992 ve znění novely 124/1998 Sbírky potom dále nově zavedl oceňování majetku investičního fondu znalcem

“Ocenění nemovitostí a movitých věcí se musí provést před jejich nákupem a dále ve lhůtách stanovených ve statutu fondu, nejméně však jedenkrát ročně. Ocenění provede znalec.”

Jelikož Harvardské investiční fondy přešly na akciové společnosti začátkem roku 1996 není ani teoreticky možné, aby jakkoliv pochybily tím, že nepřizvaly znalce provést ocenění majetku. Navíc obchody uvedené v obžalobě, na kterých se měl pan Kožený podílet se týkají období let 1995 až 1996, kdy samozřejmě žádný takovýto předpis ještě neplatil a navíc se týkají veřejné obchodovatelných cenných papírů, jejichž cena byla dobře známá a stanovena trhem.

O. Obchodní zákoník nebo zákon o akciových společnostech - povinnosti informovat / schvalovat

308. Stejně tak jako žádné obchody v dané době nepodléhaly nějakému souhlasu v rámci zákona 248/1992 Sbírky, tak v dané době taktéž žádné takovéto obchody či transakce nepodléhaly schvalování podle obchodního zákona 513/1991 Sbírky, který byl v dané době ve své emrionicke podobě jakož i samotná vláda zastávala názor minimální regulace trhu v rámci konsolidace majetku, která je rovněž znám jakožto třetí vlna privatizace. Je naprosto nesporné, že žádné schvalování transakcí akcionáři prostě v dané době neexistovalo.

309. Stejně tak je naprosto irrelevantní jaké pozdější a mnohdy velmi dramatické změny zákonů se po mnoha letech později uskutečnily, jelikož takovéto předpisy prostě nelze jakýmkoliv způsobem retroaktivně aplikovat. **Navíc veškeré tyto pozdější zákony mají specifickou doložku o pozdějším datu vstupu v platnost bez ohledu na mnoha ústavní, lidská a trestní práva a zákony, které tak přísně nařizují.**

P. Trestný čin podvodu podle v dané době platného zákona

310. Tímto se dále doplňuje a rozšiřuje odvolání proti právnímu a skutkovému nenaplnění trestného činu podvodu.
311. **Trestný čin podvodu je charakterizován vyvoláním nebo využitím omylu jiné osoby a pouze a teprve od novely z roku 1997, která se však nijak nevztahuje na dané období, taktéž “zamlčením podstatné skutečnosti”.** Podvodné jednání je vždy pácháno s úmyslem sebe nebo jiného obohatit na něčí úkor.
312. **Daná novela trestního zákoníku v roce 1997 tudíž rozšířila trestný čin podvodu, který do té doby mohl být pouze spáchán “vyvoláním nebo využitím omylu” taktéž činěním nebo nečiněním, které je zamlčení podstatné skutečnosti. Toto je významná skutečnost ve prospěch klienta.** Byl-li v dané době zákonně naplněn trestný čin podvodu jednáním A nebo B a pozdější novela rozšířila naplnění trestného činu podvodu jednáním A nebo B nebo C je jednoznačné, že v té době platný zákon je pro klienta výhodnější a řídící.
313. Trestní zákon c 40/2009 Sb. paragraf 2. jednoznačně přikazuje, že trestný čin se posuzuje podle zákona účinného, kdy byl údajný trestný čin spáchán a pouze podle zákona pozdějšího je takovýto pozdější zákon pro klienta příznivější.
314. **Rozhodnutí soudu obsahuje nesčetné a opakované odůvodnění klientovi viny na základě neobdržení předběžného souhlasu akcionářů ke každému jednotlivému obchodu či transakci.** Nejenom, že takový souhlas akcionářů nebyl zapotřebí a není zapotřebí, jelikož akcionáři nemají právo řídit společnost a zasahovat do transakcí, tak je údajně neobdržení souhlasu akcionářů jinou formou, kde soud říká, že něco bylo zatajeno akcionářům. Samozřejmě na dané informace neměli akcionáři jakékoliv zákone právo, které ani soud nespecifikoval a ani nemohl specifikovat jelikož žádné takové právo prostě neexistovalo a je smyšlenkou a lživým výmyslem. **Dále však i kdyby hypoteticky takového neexistující právo něco schvalovat akcionáři bývalo bylo existovalo a takového transakce, které by podléhali schvalování byly zmlčeny tak by tak jako tak nemohl být zákonně naplněn v dané době trestný čin podvodu již z toho prostého důvodu, že ‘zamlčení podstatné skutečnosti’ prostě nebylo v té době konáním nebo opomenutím konání zahrnutým pod trestným činem podvodu.**
315. **Je tudíž zjevně ze nejenom že soud vycházel z neexistujících předpisů a zákonů o souhlasu akcionářů které prostě nexistovali, tak dále soud učinil další velmi závažnou a opakovanou chybu když bral údajně nedání souhlasu akcionářů jako zamlčení pro naplnění trestného činu podvodu podle v té době platného zákona.** Soud dále a

zjevně chybil tím že porušil paragraf 2 trestního zákona a v neprospěch klienta používal ve svém rozhodování zákon jak v té době neexistující, tudíž odporující principu *nulem crimen sine lege*, tak tím že použil pozdější a méně výhodný zákon o podvodu pouze později rozšířený o zamlčení podstatně skutečnosti.

316. Je zřejmé že v daně době před novelou trestného činu podvodu v roce 1997 mohl být trestný čin podvodu naplněn pouze tehdy pokud by klient vyvolal nebo využil něčí omyl při uzavírání daných smluv a tak muselo být samozřejmě u osoby s příčinnou souvislosti a právem jednat. **Je zjevně že osoba nemající právo jednat a neschopna smlouvy za společnost podepsat, byť i kdyby byla uvedena v omyl, což se samozřejmě nestalo, není schopna vytvořit podmínky pro naplnění trestného činu podvodu prostě proto že neexistuje jakákoliv příčinná souvislost.** Jelikož akcionáři samosřejmě nemohou jednat za společnost a nemají podle zákona přístup k naprosto převažující většině informací které má společnost k dispozici a které mnohdy tvoří obchodní tajemství společnosti nebo jinak obnažuje strategické záměry firmy je jasné že **‘Čínská zed’ dělicí informace a rozhodování firmy od veřejnosti má velmi dobrý důvod jakož i nezbytný důsledek.**

317. Opakem trestného činu podvodu je samozřejmě souhlas nebo svolení podle paragrafu 30 trestního zákona a to i v případě kde vznikne skutečná právní škoda, a nikoliv pouze účetní ztráta, při svolení poškozeného. **Obrana klienta podle paragrafu 30 je rozvedena níže nicméně je třeba dále poukázat v kontextu podvodu že statutární orgány společnosti, kterých pan Kožený nebyl členem, co smlouvy uzavíraly, podepisovaly a schvalovaly měly veškeré informace a znalosti nezbytné k plnému a informovanému rozhodování, takovéto rozhodování činily a nesly za ně plnou právní odpovědnost nejsou nikterak právně stíhány ani akcionáři nikterak žalováni.**

318. Je tedy přinejmenším s podivem, že osoba co nebyla statutárním členem a nečinila rozhodování a nepodepisovala smlouvy a jednala vždy podle mnohonásobného schválení a souhlasu statutárních orgánů má být stíhána za podvod. Statutární orgány jsou řídicími a nejvyššími orgány společnosti, co za společnost jednají a také nesou zodpovědnost. Klient, pan Kožený, nebyl členem statutárních orgánů a neměl a ani nemohl nikterak rušit nebo zakázat co statutární orgány svobodně činili a opakovaně odsouhlasili. Pan Kožený navíc v dané době nebyl již léta ani přítomen v České republice natož aby se účastnil jakýchkoliv jednání představenstev, dozorčích rád či valných hromad.

319. Nesčetné příklady takzvaných “manažerských výkupů” (Management Buyouts-Leveraged Buyouts), kde člen statutárních orgánů

nebo management vykoupí celý majetek společnosti nebo jinak obchoduje se společností, kde je řídícím či statutárním členem jsou ilustrativními příklady, že ten kdo jedná za souhlasu představenstva má plnou ochranu zákona a nespáchá nějaký trestný čin. Stasisíce takovýchto transakcí se uskutečňují každý rok po celém světě a nejsou žádným podvodem. Tyto transakce jsou téměř vždy dělány na základě platby směnkami s pozdější mnoholetou splatností, kde kupující je takříkajíc ‘uvnitř’ společnosti, pozice a zodpovědnost, kterou dokonce ani pan Kožený nezastal. V takovýchto případech, kde obchody proběhnou za souhlasu statutárních orgánů, ať již dopadnou dobře nebo hůře, jsou prostě zákonem nenapadnutelné. Tomuto je tak po celém světě a ČR není výjimkou. Pan Kožený samozřejmě nepřebíral ani nemohl přebírat zákonnou zodpovědnost statutárních orgánů co smlouvy podepisovali a vše schvalovali. Navíc samozřejmě koupě cenných papírů, byť na splátky a při řádném zajištění v SCP a směnkami tak jak tomu vždy bylo, při dodržení cenových předpisů není a nemůže být nějakým podvodem a tudíž zvláště ne pokud je schválena statutárními orgány, tak jak veškeré transakce opakovaně schváleny byly.

320. Je zjevně ze pan Kožený nemohl a nikterak “nevyvolal nebo využil omylů”, aby naplnil podstatu tehdejšího zákona o podvodu. Statutární orgány a členové co jednali a měli právo jednat za společnost sami rozhodovali, sami smlouvy připravovali v ČR za pomoci svých právníků, sami je podepisovali, sami se přesvědčovali o cenových kurzech a diskutovali jejich vývoj jak mezi sebou tak s makléři, sami určovali protistrany, jakož i vše bez výjimky včetně zajištění splátkového kalendáře či jiného vyrovnání schvalovali a zaúčtovali. Dále členové statutárních orgánů mnohdy společnosti s jejich cennými papíry obchodovali také detailně znali a nebo byly dokonce jejich statutárními orgány a věděli mnohem více než-li kdokoliv jiný, kdy mohl nebo může vědět o jejich obchodních tajemstvích a tehdejší současné hodnotě. Pan Kožený prostě nebyl ani v teoretické pozici vyvolat nějaký omyl u osob, které měly vlastní mnohonásobně větší znalosti a přehled z pozic co zastávali. **Navíc osoby ve statutárních orgánech co smlouvy uzavíraly a podepisovaly a dále schvalovali byli renomovaní právníci ze statních orgánů včetně Kanceláře Prezidenta, Legislativního oddělení vlády, bývalí soudci a prokurátoři a členové arbitrážních tribunálů s odborností, vzděláním a historií činit správná odborná samostatná rozhodování.**

CAST 4

POPIS VEŠKERÝCH OBCHODŮ

Činění jehož se pan Kožený měl údajně dopustit, které však nebylo soudně nikterak prokázáno, protože nebyla nikterak ověřena pravost podpisu a mnohdy zcela jakýkoliv podpis jakož i mnohé stránky smluv chybí, se dá souhrnně popsat následovně:

321. Veškeré popsané obchody, které jsou předmětem obžaloby a trestního stíhání proběhly naprosto korektně podle běžných platných pravidel pro obchodování s cennými papíry. Bez ohledu na skutečnost, že veškeré obchody byly uzavírány a odsouhlaseny představenstvem a dalšími statutárními jakož i státními orgány podle paragrafu 30 trestního zákona je nutné k předchozím argumentům doplnit a zdůraznit, že transakce bez ohledu neporušily ani nemohly porušit paragraf trestního zákona o podvodu nebo jakýkoliv jiný paragraf trestního zákona.

322. Transakce které jsou předmětem stíhání pana Koženého jsou popsány v 98 bodech a dají se pro účely soudu a zjednodušení aplikace práva popsat a rozdělit do následujících kategorií:

CAST 4.1

Body 1 až 92:

- i. Veškeré transakce v bodech 1-92 se týkají vždy prodeje veřejné obchodovatelných Českých cenných papírů přes Burzu Cenných Papírů
- ii. Veškeré transakce probíhají před novelou obchodního zákoníku v období deseti měsíců od 2.8.1995 do 14.6.1996.
- iii. Žádný z bodů 1-92 se netýká nákupu cenných papírů
- iv. Žádný z těchto bodů se taktéž netýká jakýchkoliv obchodu s neveřejně obchodovatelnými cennými papíry.
- v. Žádná z těchto transakcí se netýká sloučení Harvardských společností nebo veřejné soutěže koncem roku 1997.
- vi. Ve všech případech je prodávajícím jedna či druhá Harvardská společnost
- vii. Kupujícím je vždy zahraniční subjekt v dané době vlastněný a kontrolovaný miliardářem a dvacetiletým členem představenstva Ford Motor Company jakož i jiných amerických veřejných společností panem Michaellem Dingmanem.
- viii. Pan Michael Dingman jehož majetek se pohyboval a dále pohybuje v řádu několika miliard amerických dolarů a obnáší nesčetné průmyslové koncerny po celém světě přesvědčil statutární orgány prodávajícího, aby byl schopen provést nákup cenných papírů na margin a s dvojnásobným zajištěním zaplacení kupní ceny.

ix. Bonita a reputace pana Michaela Dingmana byla nade vší pochybnost jakož bylo vždy i ručení v případě absolutně všech transakcí, které se skládalo jednak:

- a. ze zástavy prodávající ve Středisku Cenných Papírů proti samotným cenným papírům takto prodaným tak, aby kupující musel zaplatit do šesti měsíců až čtyř let nebo současně při prodeji nakoupených a zastavěných akcií pokud dříve a navíc dále
- b. ze směnek podepsaných za kupujícího panem Michaellem Dingmanem osobně na celkovou výši kupní ceny cenných papírů jako další dodatečně jištění v případě propadu burzovního kurzu zastavěných akcií.

A. Transakce a smlouvy připravené statutárními orgány podle bodů, které měl pan Kožený podepsat na jejich žádost za tehdejší investiční fondy a kde není známo kdo vystavil burzovní příkaz k prodeji:

323. Část smluv měla, která měla být údajně podepsána panem Koženým se souhlasem a na přání statutárních orgánů se týká Bodů 1 až 9, 15 až 23, 28 až 34, 41 až 49, 55 až 66, 69 až 80,

tedy celkem 58 smluv (9+9+7+9+12+12), které se týkaly prodeje akcií 7 cílových společností na převzetí kontroly takto:

- i. Spolana a.s.: 1, 6, 18, 23, 30, 32, 43, 47, 56, 57, 61, 72, 76, 77,
- ii. Sklo Union a.s.: 2, 15, 29, 44, 62, 73,
- iii. Biocel Paskov a.s.: 3, 5, 19, 20, 28, 31, 41, 48, 58, 63, 69, 70, 79,
- iv. Moravské Naftové Doly a.s.: 4, 9, 17, 21, 34, 42, 49, 59, 66, 80,
- v. Sepap a.s.: 7, 16, 33, 46, 64, 75,
- vi. Česká Námořní Plavba a.s.: 8, 22, 45, 55, 65, 74, 78,
- vii. Moravské Chemické Závody a.s.: 60, 71,

324. Jak je zřejmé ze souhrnu bodů pokud by bývalo nebylo velké množství rozdílných Harvardských společností a časového odstupu při akumulaci kontrolních balíků, tak by se jednalo pouze o sedm (7) prodejních transakcí namísto 58, které vytváří zcela mylný dojem. **Podstatou činu je tedy prodej toliko sedmi (7) společností byť rozloženy do více transakcí.**

325. **Jedinou kupující protistranou ve výše uvedených transakcích byla firma Stratton zastoupena a vlastněna panem Michael Dingmanem. Veškeré smlouvy a jejich obsah, podmínily a znění byly vyhotoveny statutárními orgány Harvardských společností v ČR za pomoci svých právních zástupců a široce konzultovány a poté zaslány**

k slavnostnímu podpisu za přítomnosti pana Michaela Dingmana, které jak smlouvy obsahující zástavní práva v Středisku Cenných Papírů proti prodaným cenným papírům samotným tak i další jištění a platbu směnkami, které pan Michael Dingman osobně podepsal. **Toto dvojí jištění zjevně mnohonásobně převyšovalo hodnotu cenných papírů, které Harvardské společnosti prodaly.**

326. Do té míry co pan Kožený něco v těchto případech podepsal, což není vůbec jisté ani soudně prokázáno, jelikož jeho podpis nebyl soudně ověřen a ani není vůbec jistá autentičnost smluv, bylo to na explicitní žádost statutárních orgánů a pouze to co statutární orgány sami vyhotovily a co mu také dále statutární orgány Harvardských společností zaslali nikoliv jako samostatné rozhodnutí na základě plné moci. Pan Kožený se nepodílel na přípravě jediného dokumentu a zvláště ne na vyjednávání jeho obsahu s protistranou což činil jak bylo opakovaně potvrzeno převážně Dr. Ivan Králík jako právní zástupce představenstev. Představenstva společnosti a její statutární členové s právními poradci vždy připravily veškeré smlouvy s maximální odbornou péčí nanejvýš erudovaných právníků včetně JUDr. Radka Resche, kterými byly a po mnohých vnitřních jednáních a změnách a konečném doplnění přesných kupních podmínek zaslali takto připravené smlouvy panu Koženému pro ceremoniální slavnostní podepisování s panem Michaelem Dingmanem. Jelikož pan Kožený smlouvy ani jejich přesné podmínky nevyjednával spoléhal se jakož i přesvědčoval, že veškeré dokumenty byly připraveny s maximální možnou odbornou péčí což mu bylo opakovaně potvrzeno jak statutárními orgány tak jejich právními poradci a je naprosto jasné, že dané smlouvy jsou nadstandardní svoji kvalitou a péčí přinejmenším v dané době jakož i dnes.

327. Obchodním a vysoce racionálním cílem těchto transakcí bylo vytvořit kontrolní balíky v sedmi výše zmíněných společnostech pomocí konsorcia a spřátelené strany v podobě pana Michaela Dingmana, jelikož zákon neumožňoval Harvardským investičním fondům překročit 20% podílu. Pan Michael Dingman ani firma Stratton taková omezení neměla. Navíc bonitnost pana Michela Dingmana zaručovala adekvátní likviditu a prostředky pro dosažení jak vytvoření nadpoloviční kontroly a převzetí těchto společností tak i příležitost využít a podílet se na dalších zahraničních investicích v rámci privatizace ve východní Evropě. Jak z důvodů ochrany proti znehodnocení akcií u minoritního podílu českých veřejné obchodovaných společností, tak z důvodů dalších investic bylo nadmíru výhodné a jediné možné řešení, na které byl pan Michael Dingman ochoten přistoupit uskutečnit dané transakce z velké části na dluh kupujícího tak jak bylo a je ve světě dnes a denně běžné. I tak smluvní zajištění všech transakcí bylo vysoce nadstandardní s dvojím jištěním.

328. Harvardské společnosti jak samotné tak pan Kožený se pokusily najít jiná možná výhodnější řešení v rámci ČR tak i v zahraničí včetně USA a jednali například jak s panem Sirem Johnem Templetonem, který byl jedním dalších zahraničních investorů v Harvardu tak s CSFB, Patriji a dalšími finančními společnostmi, ale žádné nenabídl ani částečně tak příznivé podmínky, které chránily před propadem cen u minoritních podílů jako pan Michael Dingman. Jednoduše řečeno pan Michael Dingman byl v té době jediný ochotný velký investor podstoupit obrovské riziko ve východní Evropě v měřítku co bylo nezbytné pro Harvardské investiční fondy, aby zabránily propadům minoritních balíků akcií co vlastnily.

329. Je důležité zdůraznit ze prodávající ve všech případech byly Harvardskými Investičními Fondy na něž platilo 20% omezení a proto nebylo jiného alternativního řešení jak zabránit ztrátám než-li prodejem do konsorcia bez zaplavení kapitálového trhu (který postrádal likviditu pro takové množství) a s nejlepší možnou ochranou proti znehodnocení a podílení se na dalších transakcích po vytvoření kontrolního balíku. Proto jednotlivé Harvardské Investiční Fondy prodaly podle jednotlivých bodů takto:

Harvardský kontrarianský investiční fond a.s. (HCIF) - Body 1 až 9,
Harvardský investiční fond menších společností a.s. (HIFMS) - Body 15 až 23,
Harvardský arbitrážní investiční fond a.s. (HIAF) – Body 28 až 34,
Harvardský diamantový investiční fond a.s. (HDIAF) – Body 41 až 49,
Harvardský růstový investiční fond a.s. (HRIF) – Body 55 až 66,
Harvardský dividendový investiční fond a.s. (HDIF) – Body 69 až 80,

B. Transakce podle bodů, kde smlouvy podepsali členové představenstev nikoliv pan Kožený za přeměnné nástupnické akciové společnosti, ale kde měl pan Kožený vystavit burzovní příkaz k prodeji:

330. Smlouvy podepsané statutárními členy představenstev se týkají Bodů 10 až 14, 24 až 27, 35 až 40, 50 až 54, 67 až 68, 81 až 92,

tedy celkem 34 smluv (5+4+6+5+2+12), které se týkaly prodeje akcií 12 společností z toho 3 cílových 9 dalších drobnějších mnohdy materiálně mnohem méně podstatných minoritních podílů.

Nebýt mnohých rozdílných Harvardských společností s mnoha různými řediteli co tyto transakce samostatně a o vlastní vůlí uzavírali a podepisovali by se jednalo o devět (9) dalších prodejů minoritních akcií a tři (3) doplňující prodeje z předchozích transakcí.

331. Tyto transakce a kontrakty podepsané statutárními orgány proběhly podle jednotlivých bodů takto:

- (i) **Sklo Union a.s.:** 10, 27, 35, 54, 67, 91
- (ii) **Sepap a.s.:** 11, 26, 36, 50, 90,
- (iii) **Fatra a.s.:** 12, 24, 37, 51, 89,
- (iv) **Crystalex a.s.:** 13, 39, 52, 86,
- (v) **ISC Múzo a.s.:** 14, 25, 40, 53, 83,
- (vi) **Pražka Teplárenská a.s.:** 38, 92
- (vii) **Komerční Banka a.s.:** 68, 84
- (viii) **Biocel Paskov a.s.:** 81
- (vix) **Poštovní Tiskárna Cenin a.s.:** 82
- (ix) **CEZ 2 a.s.:** 85
- (x) **Ospap a.s.:** 87
- (xi) **Moravské Naftové Doly a.s.:** 88

332. Smlouvy za prodávající Harvardské společnosti podepsaly tyto statutárně a zákonně oprávnění a plnou právní odpovědnost nesoucí statutární členové společnosti:

- (i) **JUDr. Jana Sainerova** - za Harvardskou Kontrarianskou Společnost a.s. podepsala transakce v bodech 10 až 14:
- (ii) **JUDr. Petr Paciorek** - za Harvardský Spolek Menších Společností a.s. podepsal body 24 až 27
- (iii) ???----za Harvardskou Arbitrážní Společnost a.s. podepsal body 35 až 40:
- (iv) **JUDr. Libor Dopita** za Harvardskou Diamantovou Společnost a.s. podepsal body 50 až 54:
- (v) **Ing. Jiří Bednář** za Harvardskou Finanční Společnost a.s. podepsal body 67 až 68:
- (vi) **JUDr. Marie Králiková** za HPH a.s. podepsala body 81 až 92:

333. Je zjevné, že v době kdy tito statutární členové tyto smlouvy podepisovali byli samozřejmě velmi dobře obeznámeni se všemi předchozími obchody, které odsouhlasily a i přes substantivní dobu od realizace prvních transakcí zaměřených na vytvoření kontrolních balíků se sami rozhodli, že nechtějí nést riziko za nicnedělání a nechtějí skončit s jakýmkoliv počtem minoritních akciových podílů, kde nejsou schopni vytvořit kontrolní balík a že je lepší toto riziko přenést na pana Michaela Dingmana. To že tyto smlouvy sami vyjednali a podepsali prokazuje, že plně chápali racionálnost i úspěšnost zvolené strategie a dále ji prohloubili.

334. To že statutární orgány prodaly likvidní akcie panu Dingmanovi namísto, aby je zpeněžily není nikterak překvapující přinejmenším ze dvou důvodů. Prvním je, že tím se zvyšovala úspěšnost a množství kontrolních

balíků v rámci konzorcia jakož zabránilo se vytvoření dalších prodejních tlaků na finanční trh v ČR. Druhým neméně důležitým a spojeným důvodem byl nepochybně zájem těchto nově vzniklých akciových společností podílet se na investicích organizovaných v Rusku a konkrétně do společnosti jako například SIDANCO, kde pan Dingman na oplátku financoval budoucí účast Harvardských společností na těchto investicích, přičemž celková investice konsorcia do samotné společnosti SIDANCO v té samé době činila jednu miliardu amerických dolarů. Je zjevné, že na takovémto počínání není nic neracionálního či závadného.

335. Jedinou kupující protistranou ve výše uvedených transakcích byla firma Husky vlastněna panem Michael Dingmanem a zastoupena převážně Polakisem K. Sarrisem vyjma několika zbytkových posledních obchodech v červnu 1996 na požádání a základě zplnomocnění při pracovní neschopnosti pana Polakise K. Sarrise panem Koženým.

- i. Polakis K. Sarris za kupujícího Husky podepsal body 10 až 14, body 24 až 27, zřejmě taktéž body 35 až 40, body 50 až 54,
- ii. Viktor Kožený za kupujícího Husky body 67 až 68, body 81 až 92, (veškeré body se týkají června 1996 při pracovní neschopnosti Pollakise K. Sarrise a v době po přeměně harvardských fondů na akciové společnosti, kdy pan Kožený již nijak nedisponoval platnou plnou mocí omezenou na investiční fondy)

C. Velmi omezená existence a platnost plné moci údajně vystavené panu Koženému představenstvem Harvard Capital and Consulting (HCC)

336. Je nutné poznamenat, že tak jak rozsudek a obžaloba správně uvádí, že výše zmíněné prodávající společnosti byly v případě prodeje v bodech 10 až 14, 24 až 27, 35 až 40, 50 až 54, 67 až 68, 81 až 92, již přeměněny na společnosti akciové, za které však neměl nikterak pan Kožený jakékoliv oprávnění jednat jelikož daná **plná moc vystavena 7.2. 1995 představenstvem HCC se vztahovala čistě na investiční a podílové společnosti nikoliv na přeměněné akciové společnosti**. Jakmile se tyto investiční a podílové společnosti přeměnily byla vystavena plná moc jednoduše neplatná a společnost řídily výlučně představenstva těchto akciových společností a veškerá práva za investiční a podílové společnosti jednat plynoucí z dané plné moci prostě skončila.

337. To jest od počátku roku 1996 kdy se různé investiční fondy přeměnily po schválení MF ČR na nastupitelské běžné akciové společnosti

nebylo postavení, pravomoc či právní zodpovědnost pana Koženého vůči těmto subjektům jiná než-li co měli lidé procházející se po Václavském náměstí. Po přeměně investičních společností na akciové společnosti je zcela jedno co pan Kožený činil či nečinil prostě proto, že neměl jakékoliv právní postavení ani právní schopnost jakkoliv činit a neexistoval jakýkoliv právní poměr, který by spojoval jeho osobu s danými přeměněnými společnostmi.

338. Pro úplnost je nutné uvést, že pan Kožený nikdy neměl jakýkoliv právní vztah či jinou povinnost vůči společnosti Sklo Union a.s. pan Kožený nikdy neměl jakoukoliv plnou moc pro Sklo Union a.s. nikdy nebyl členem jejich statutárních orgánů ani neměl jakýkoliv jiný právní poměr s touto společností. Sklo Union a.s. mělo své statutární orgány, které jednaly podle svého uvážení a přímo s panem Michaellem Dingmanem jakož i Danielem Arbesem, který pana Michaela Dingmana trvale v ČR zastupoval. Stejně tomu bylo v případě veškerých dalších českých společností, s kterými se obchodovalo. Pro pochopení právního postavení pana Koženého vůči přeměněným akciovým společnostem a jiným ČR firmám včetně Sklo Union a.s. nebo dalších bylo to samé jako mají například členové soudu vůči nadnárodním společnostem jako Nestlé, Exxon či ABB. Jednoduše žádné.

339. **Dále je nutné zdůraznit, že znalecký posudek Bohemia Experts strana 127 až 136 a dále strana 140 až 141 jasně prokazují, že naprosto převážná a drtivá většina všech smluv byla podepsána statutárními orgány. Zvláště v případě dvou zcela největších investičních fondů, kterými byly Harvardský dividendový a Harvardský růstový investiční fond je podíl údajných podpisů pana Koženého pouhých 20%. Pan Kožený rovněž nikdy nejednal za Harvardskou Burzovní Společnost, která prováděla veškeré obchody a ručila za správnost cen. Pokud se přihlédne k dodatkům ke smlouvám a dalším smlouvám o zápočtech, s kterými pan Kožený neměl cokoli společného tak je podíl pana Koženého na podepsaných smlouvách mizivý.**

D. Vysvětlení právního a příčinného vztahu mezi smlouvami a obchodními příkazy.

340. Pro posouzení právní zodpovědnosti pana Koženého jakož i jiných osob je nezbytné rozebrat a vysvětlit právní i příčinný vztah mezi smlouvami a obchodními příkazy k daným transakcím.

341. Obchodní příkaz nebo (Ticket Order/Multiple Ticket Order) je formulář vystavený, vyplněný a zasláný k formálnímu podpisu samotným

obchodníkem s cennými papíry a v tomto případě je to Harvardská Burzovní Společnost a.s. v té době člen Burzy Cenných Papírů na příkaz některého z členů představenstva po uzavření smlouvy a na jejím základě. V některých případech je také obchodní příkaz sdělení obchodníkovi s cennými papíry provést určitou transakcí s specifikovanými cennými papíry v udaném množství za nějakou většinou limitující cenu. Jak v jednom tak v druhém případě je obchodní příkaz bez jakékoliv specifikace protistrany s tím, že se rozumí, že daná cena je splatná okamžitě v hotovosti. Obchodní příkaz nikdy neuvádí jak protistranu tak jakkoliv platební podmínky s odložením. Obchodní příkaz je prostě souhlas prodat (nebo koupit) akcie X za cenu Y nebo lepší. Tudíž vše co osoba podepisující obchodní příkaz schvaluje je (a) jaké akcie se obchodují a (b) za jakou cenu. Obchodník s cennými papíry co formulář připravuje, vyplňuje a zasílá a poté realizuje odpovídá za dodržení cenových pravidel a všech vyhlášek týkajících se obchodování s cennými papíry. Tato obojí kontrola i zodpovědnost zabezpečuje, že se není možné odchýlit od právních předpisů. Dále do doby naplnění obchodního příkazu může být obchodní příkaz kdykoliv zrušen bez jakýchkoliv právních následků.

342. Co obchodní příkaz nebo (Ticket Order/Multiple Ticket Order) není a samozřejmě nebyl je smluvní vztah, který určuje jak protistranu tak i veškeré další dohodnuté podmínky včetně jištění a splátek nebo zákonného práva, kterou se smlouva řídí a podobně. Narozdíl od obchodního příkazu smlouva o prodeji cenných papírů je závazná pro obě strany okamžikem jejího podepsání. Smlouva určuje jak protistranu tak i veškeré další dohodnuté podmínky včetně jištění a splátek nebo zákonného práva, kterou se smlouva řídí a podobně.

343. Je tudíž jasné, že osoba podepisující obchodní příkaz odpovídá toliko za správnou cenu daných akcií tak, aby neporušila cenové předpisy a může své rozhodnutí měnit do obchodního naplnění příkazu, kdežto osoba připravující, schvalující a podepisující kontrakt o prodeji cenných papírů odpovídá taktéž za veškeré další obsahové aspekty, které smlouva zahrnuje a po jejím podpisu je smluvní vztah závazný pro obě strany.

344. Z obsahového rozdílu mezi obchodním příkazem a smlouvou vyplývá, že zatímco je možné a jednoduché vystavit obchodní příkaz na základě smlouvy, obchodní příkaz sám osobě nemá náležitosti pro uzavření jakékoliv smlouvy již z toho důvodu, že neobsahuje protistranu ani další náležitosti o splatnosti a podobně. **Z hlediska kauzality a zapříčinění škody je tedy jasné, že právně bezchybný obchodní příkaz není a nemůže být příčinou právně závadné smlouvy.** Na druhé straně z hlediska kauzace je jasné, že již uzavřená smlouva, vyjma ceny, je závazná pro následné vystavení obchodního příkazu, jelikož je to právoplatný závazek a obchodní příkaz je samozřejmě pouze jeho plněním.

345. Z hlediska právní zodpovědnosti pana Koženého je tudíž jasné, že v rámci bodů 10 až 14, 24 až 27, 35 až 40, 50 až 54, 67 až 68, 81 až 92 nemohlo a nezpůsobilo údajně a zatím zcela neověřené údajné podepsání obchodních příkazů žádnou škodu, protože:

346. Údajná škoda nevznikal chybnou prodejní cenou, která je jedinou variabilní položkou v obchodním příkazu nýbrž údajně vznikla údajným nezaplacením za splátky, což není akceptováno, a to bez ohledu zdali smlouvy předcházeli obchodním příkazům, byly podepsány současné či nikoliv. Obchodní příkazy, které pan Kožený měl údajně podepsat nezapříčinily jakoukoliv škodu, protože byly za ceny odpovídající cenovým předpisům a pan Kožený nemůže být odpovědný za smlouvy jiných a podepsány jinými právně plně zodpovědnými statutárními osobami, které ani neviděl, na kterých se nikterak nepodílel a ani nemohl nikterak ovlivnit.

347. I kdyby pan Kožený jemu zaslané a předem bezezbytku vyplněné obchodní příkazy z iniciativy statutárních orgánů společností a HBS býval z dobré víry a čistě symbolicky podepsal, tak jeho plná moc vystavena 7.2.1995 představenstvem HCC byla již neplatná což samozřejmě bylo nebo muselo být dobře známé statutárním orgánům společnosti co sami osobně smlouvy již podepisovali, protože si byly vědomi pravoplatné neschopnosti pana Koženého zavazovat vůči jakýmkoliv třetím stranám. Úkonem, který je právně neplatný a o němž všichni věděli nebo museli vědět, že je nanejvýše symbolický a právně neplatný nemohl způsobit pan Kožený žádnou škodu a zvláště proto, že údajně měl podepsat něco co bylo tak jako tak připraveno, vyhotoveno a odsouhlaseno zodpovědnými osobami ve statutárních orgánech společnosti, kteří již pravoplatné smlouvy o prodeji uzavřeli.

348. Je tedy zjevné, že soud taktéž dále chybil když tvrdil, že v případě transakcí v bodech 10 až 14, 24 až 27, 35 až 40, 50 až 54, 67 až 68, 81 až 92 pan Kožený "činil na základě plné moci nebo jako osoba disponující plnou mocí", protože pan Kožený žádnou takovou plnou mocí již nedisponoval což bylo všem statutárním orgánům dobře známo jelikož sami přeměnily investiční fondy na akciové společnosti čímž samozřejmě zanikl správcovský vztah na jeho základě HCC plnou moc údajně panu Koženému udělila.

E. Zodpovědnost statutárních orgánů za obsah připravených smluv

349. Jak bylo opakované ve výsleších svědků potvrzeno statutární orgány a jejich právní poradci připravovali veškeré kontrakty a posuzování zodpovědnosti se řídí starým diktem - *Verba cartarum fortius accipiuntur contra proferrentem* - slova psaného dokumentu musí být interpretována nejsilněji

proti těm co dokument vytvořili - a tím byly statutární orgány a nikoliv pan Kožený, který nikdy žádné smlouvy netvořil. **Tak jak je po celém světě běžné pokud mateřská firma vypracuje kontrakt, který zašle svému zástupci někde ve světě pro podpis potom veškerá zodpovědnost náleží mateřské firmě nikoliv zástupci, který jedná na základě vypracované dohody a zcela podle přání a schválení statutárních orgánů nikoliv nezávisle. Pan Kožený nemůže být právně zodpovědný za kontrakty co statutární orgány připravily a schválily jakož i nesly veškerou zodpovědnost neoddělitelnou od pravomocí statutárních orgánů.**

350. To že smlouvy co statutární orgány připravovaly byly finalizovány a odsouhlaseny v jazyce anglickém a podle Bahamského práva je zcela logické jelikož pan Michael Dingman ani Daniel Arbes a ani jeho právní poradci neznaly jak české právo tak ani český jazyk zatímco jak statutární orgány tak jejich právní poradci měly velmi dobrou, až perfektní znalost angličtiny. Z logistických důvodů musely být tudíž smlouvy dělány v angličtině a podle Bahamského práva. Jako alternativa, a tak jak zcela ve světě běžné, byly také delegovány podpisy nominálním ředitelům zahraničních společností nebo pověřeny jiné osoby v případě své či jejich nepřítomnosti nebo pracovní neschopnosti.

F. Smlouvy údajně podepsané panem Koženým a představenstvy měly taktéž poněkud jiné podmínky a jinak se lišily

351. Stručně shrnuto převážnou částí trestního obvinění bod 1 až 92 činí sedm cílových společností v době kdy prodávajícím byly Harvardské Investiční Fondy, ve kterých se veškerí zúčastnění dohodly vytvořit kontrolní balík akcií mimo území ČR a bez omezení na 20% podíl, protože české Harvardské Investiční Fondy nesměli 20% hranici překročit.

352. Zbytek transakcí bylo uděláno představenstvy již přeměněných akciových společnosti zbavit se urychleně minoritních podílů ve společnostech, kde nebyl zájem nebo možnost vytvořit kontrolní balík a předejít jejich následnému propadu a znehodnocení.

G. Veškeré obchody proběhli podle cenových pravidel MF platných v té době platných

353. Jak již bylo opakovaně uvedeno veškeré transakce proběhly zcela podle cenových pravidel a vyhlášek MF ČR tak i také Burzy Cenných Papírů. Toto je také odraženo ve výpočtu údajných ztrát, které se odvíjí od údajného nezaplacení a nikoliv chybné ceny, za které se cenné papíry obchodovaly. Je tudíž zcela jasné, že veškeré transakce v bodech 1 až 98 byly naprosto tržní povahy a zcela korektní. Prodat cenné papíry (nebo koupit) za běžné obchodní ceny není a nemůže být nějaká trestná činnost a

to bez ohledu zdali se prodávají tomu či onomu kupci, který je domácí či zahraniční.

354. Je dále nutné poznamenat jak je dále rozvedeno v sekci o chybách znalců, že porovnávat a používat nějaké průměrné ceny cenných papírů za rovněž neznámé období v takzvaných 'znaleckých posudcích' je zcela chybné a nepoužitelné, jelikož v té době ceny jednotlivých emitentů cenných papírů klesaly a stoupaly až o 20% až 30% denně a mnohdy i více. Je tudíž jasné, že použití takzvaných průměru cen je jednoznačně hrubou chybou takzvaných 'znalců'.

355. Pro úplnost je dále nutné dodat, že pan Kožený neměl, a také není jediného důkazu, že pan Kožený měl dokonce kdy v dané době, ani tušení jaké smlouvy údajně Sklo Union a.s s panem Michaellem Dingmanem a firmou Stratton uzavíral nebo na jakých podmínkách se pánové Daniel Arbes a Michael Dingman se společností, kde byl hlavním a majoritním vlastníkem dohodly. **Je nutné zdůraznit, že společnost Sklo Union a.s. nebyla nikdy žádným investičním fondem založeným HCC nýbrž byla od svého vzniku normální akciovou společností.** Důsledkem tohoto je, že nikdy nikdo jiný než-li představenstvo Sklo Union a.s. nerozhodoval nebo nespravoval nebo neuzavíral žádné transakce za danou společnost natož, aby někdo dokonce znal či kontroloval co se převádí či za jaké ceny se akcie převádí. Vztah mezi harvardskými fondy a později společnostmi byl stejný jako například vztah mezi společností ČEZ a Komerční bankou.

H. Dvojí zajištění všech obchodu zástavními právy v SCP a směnkami kupujícího

356. Veškeré obchody, na kterých se kdy nějak údajně měl pan Kožený podílet byť i symbolicky, pokud vůbec nějak, byly vždy a bez výjimky zajištěné jak (i) registraci zástavních práv v SCP tak (ii) platnými směnkami od kupujícího osobně podepsané panem Michaellem Dingmanem. Toto dvojí zajištění v době uzavírání obchodu zcela zabezpečovalo plně uhrazení kupní ceny a odpovídalo všem předpisům o dobrém hospodářském styku a povinnostem při správě cizího majetku. **Jednoduše řečeno smlouvy byly dělány tak, aby se pan Michael Dingman nebo lépe řečeno jeho firma Stratton nemohla neoprávněně obohatit tím, že prodá akcie co koupila a prostě nezaplatí.**

357. Toto zástavní právo je výslovně detailně a taktéž prominentně rozvedeno v každé smlouvě pod hlavičkou bodů tři "Security" neboli zajištění a je prostě klíčové a nepřehlédnutelné při jakémkoliv i zběžném přezkoumání daných smluv. Specificky smlouvy uvádějí:

“Security

..the parties acknowledge and agree that HC&C shall (sic) perfect security interest in the Shares pursuant to applicable laws of the Czech Republic by filing a lien or other evidence of this security interest against such Shares with the SPC and that Stratton shall (sic) cooperate with and assist in every reasonable way in perfecting said lien, including specifically by granting to HC&C a limited power of attorney authorizing it or its designee to act on behalf of Stratton to perfect such a security interest in the shares.”

což v překladu jasné stanoví:

“Zajištění

...strany smlouvy doznávají a souhlasí ze HC&C má povinnost precizně zaregistrovat zástavní právo proti akciím podle relevantních a aplikovatelných zákonů České republiky tím, že zaregistruje věcné břemeno nebo jinou evidenci tohoto zajištění proti akciím v SCP a Stratton má povinnost kooperovat and asistovat do maximální rozumně možné míry při precizním zaregistrování takového věcného břemena, včetně konkrétně vystavením firmě HC&C limitovanou plnou moc opravňující ji nebo její zástupce činit a jednat za Stratton za účelem precizního zaregistrování takového zástavního práva proti daným akciím.”

Aby bylo zcela zjevné, že soudní překlad zajištění v přípravném řízení je nepřesný a mylný, příslušný adekvátní překlad zajištění k tomu soudním tlumočnickem bodu 3 (Security – Zajištění) je přiložen jako příloha tohoto doplnění odvolání.

358. Je nezbytné zdůraznit ze slova **“HC&C shall (sic) perfect security interest in the Shares”** jsou příkazující a vytváří povinnost na straně HC&C takového zástavní právo precizně zaregistrovat. Slovo “shall” je v jakémkoliv anglickém právním textu vždy dán jednotný význam právní či zákonné povinnosti něčí činit. V případě, kdy se nejedná o právní či zákonnou povinnost pak se používá slovo “may” neboli může. Je tudíž zřejmé ze smlouvy co statutární orgány připravili a v některých případech požádali pana Koženého o podpis, pokud nepodepisovali sami, obsahovaly doložku o jistění, která ukládala povinnost HC&C precizně zaregistrovat zástavní právo proti akciím.

359. Za povšimnutí stojí, že oficiální znalecký překlad přeložil danou pasáž o zajištění naprosto zmatečně, nelogicky a chybně jako

“Zajištění

...smluvní strany uznávají a souhlasí, že [jméno Harvardského Fondu nebo HC&C] zlepší zajištění úroku na akciích podle příslušného českého zákona uplatněním zadržovacího práva nebo jiného potvrzení o zajištění úroku z cenných papírů u daných akcií v SCP a že Stratton bude spolupracovat a napomáhat každým odůvodnitelným způsobem v naplňování tohoto zadržovacího práva.”

Takovýto zkreslující chybný překlad zcela jasně opominul, že předmětem zástavy byly taktéž prodané akcie a nikoliv pouze jakýsi v českém překladu nespecifikovaný úrok na zhodnocení daných akcií. Pro porovnání v opětném překladu do anglického jazyka toto znamená

“Security

..the parties acknowledge and agree that HC&C will improve a security over interest rate earned on the Shares pursuant to applicable collateral laws of the Czech Republic by filing a lien or other proof of securing the interest rate from these given Shares with the SPC and that Stratton will cooperate with and assist in every justifiable way in the fulfilment said lien, ..”

360. S ohledem na závažnost nařčení, která byla proto panu Koženému vznesena je zcela vyloučené, že by dané povinné zajištění, jakož i neuplatnění vystavených směnky bylo prostě přehlédnuto, jelikož se vyskytuje opakovaně a mnohonásobně ve všech smlouvách a navíc obžaloba i soud směnky a tudíž i zajištění zmiňují byť okamžitě ignorují co se s takovým zajištěním stalo. Navíc je zřejmé, že toto zajištění tak jak smlouvy ukládaly bylo provedeno ve Středisku Cenných Papírů a bylo známo a nebo muselo být známo všem co se na přípravě obžaloby podílely. Jelikož prominentnost a důležitost jakož i nepřehlédnutelnost zajištění ve Středisku Cenných Papírů tak i klíčové neuplatnění směnky jsou prostě nepřehlédnutelné a ve všech dokumentech přítomné skutečnosti je naděvší pochybnost, že tyto byly účelově zamlčeny, aby mohla být uměle vykonstruováno trestní stíhání a odsouzení pana Koženého. Je zcela zřejmé, že i soud tyto

skutečnosti účelově ignoroval neboť i zcela nedbalém přístupu jsou zajištěny i směnky a jejich neuplatnění zcela nepřehlédnutelné.

361. Jak i sama obžaloba uvádí ve smlouvách, které měl pan Kožený podepsat je jednoznačně dále stanoveno ze **kupující je povinen splatit směnku do nejdéle čtyř let od uzavření transakce nebo okamžitě při prodeji cenných papírů pokud tak dříve.** Jinými slovy smlouva stanovila, že kupní cena musí být splácená okamžitě a současně jakmile kupující prodává cenné papíry co zakoupil pokud již zcela kupní cenu plně nezaplatil. Tato akcelerující klauzule plně zabezpečovala, že kupující Stratton nebo pan Michael Dingman nemohou zakoupené akcie zpeněžit pokud plně a kompletně nezaplatí do posledního haléře. Dalším a dodatečným jištěním a platebním nástrojem byla směnka vystavena kupujícím a podepsána panem Michaellem Dingmanem, jakožto také dodatečně ručení chránící prodávajícího před možným propadem cen prodaných akcií. Za účelem zajištění povinností splatit při prodeji akcií bylo rovněž provedeno zástavní právo v SCP proti takto prodaným akciím ve prospěch prodávajícího. Takovéto věcné břemeno na akciích v SCP dávalo absolutní jistotu prodávajícím, že jim žádný prodej ani částka neunikne pozornosti a že musejí nejdříve akcie v SCP odblokovat a zástavní právo zrušit před tím, než-li s nimi může kupující dále nakládat.

362. V době podpisu smlouvy což je jediná doba, kdy se měl pan Kožený hrát nějakou roli bylo vše uděláno tak, aby maximálně chránilo zájmy prodávajících společností. Převod akcií na kupujícího se samozřejmě neuskutečnil do té doby než-li prodávající strana neobdržela podepsanou smlouvu a jištění a platbu zbytku ceny právoplatně podepsanou směnkou. Pouze poté byly cenné papíry převedeny na kupujícího, avšak se zástavním právem prodávajícího v SCP. **To jest kupující byl v té samé pozici co občan, který si zakoupí dům na splátky s hypotékou a poté vlastní dům zatížený dluhem.** Je tudíž vyloučené, aby pan Kožený, nebo kdokoli jiný, tímto jednáním nějak porušil jakýkoliv paragraf platných zákonů.

363. Toto dvojí jištění způsobilo, že majetek, kterým kupec jistil mnohonásobně převyšoval hodnotu zakoupených akcií. Tomuto bylo proto, že jištění kupní ceny bylo akciemi samými plus veškerým majetkem kupujícího, který o mnoho řádu převyšoval hodnotu prodaných cenných papírů. Je tudíž naprosto absurdní tvrdit, že při takovémto zajištění má být pan Kožený nějak zodpovědný za údajné nesplacení kupní ceny.

I. Smlouvy obsahovaly 10% podíl na zisku z budoucího zhodnocení cenných papírů až do doby jejich prodeje

364. Smlouvy o prodeji cenných papírů panu Michaelovi Dingmanovi respektive firmě Stratton obsahovaly krom dvojího zajištění taktéž 10% podíl na budoucím zhodnocení prodaných akcií až do doby dokud je kupující neprodá. V praxi toto znamenalo, že obě strany v době podpisu počítaly, že společnosti, kterých se prodané akcie týkaly budou dlouhodobě restrukturalizovány panem Michaellem Dingmanem, který měl předchozí zkušenosti s restrukturalizací několika desítek obdobných a větších společností v USA, které odkoupil od mezinárodního koncernu Allied-Signál. **S tohoto důvodu byl ve smlouvách deseti procentní (10%) podíl na budoucím zhodnocení udělán ku prospěchu Harvardských společností tak, aby nebyl závislý na době splácení, která byla samozřejmě omezena, nýbrž tak, aby se toto zhodnocení týkalo doby časově neomezené, až po ukončení restrukturalizace podniků a jejich prodeje, který se v té době očekával kolem 4 let tak jak tomu je ve světě běžné.**

365. Bod 2 kupních smluv zahrnul takovýto podíl na budoucím zhodnocení do kupní ceny tím, že specificky ustanovil

“This promissory note shall be delivered simultaneously with the execution of this Agreement and shall provide for the payment of the principal sum due with interest at the rate of seven percent (7%) per annum compounded annually and shall also provide for the payment of an additional sum equal to ten percent (10%) of the net profit or gain realized on the subsequent sale of the shares. The form of the promissory note incorporating these and other terms of this Agreement and to be executed by Stratton is attached herto as an Exhibit A.”

V překladu tudíž kupní smlouvy v Bodů 2 stanovily

“Tato směnka musí být doručena současně s podpisem této Smlouvy a musí zabezpečit zaplacení hlavní dlužné částky se zúročení sedmi procent (7%) ročně kompoundovaných ročně a musí rovněž zaručit zaplacení dodatečné částky rovnající se deseti procentům (10%) čistého profitu nebo zisku realizovaného po následném prodeji akcií. Výtisk této směnky zahrnující tyto a jiné podmínky této smlouvy pro podpis firmou Stratton je přiložena jako Dodatek A.”

366. Je nutné upozornit, že poslední věta výše citovaného odstavce, která říká ***Výtisk této směnky zahrnující tyto a jiné podmínky této smlouvy pro podpis firmou Stratton je přiložena jako Dodatek A*** zcela jednoznačně potvrzuje a prokazuje, že příprava dané dokumentace byla dělána statutárními orgány Harvardských společností a jejich právními zástupci tak jak svědci opakovaně potvrdili.

367. Směnky, které byly podepsány panem Michaellem Dingmanem v rámci uzavřených smluv potvrzovaly a dále taktéž jistily splacení tohoto deseti procentního podílu na budoucím zhodnocení a specificky stanovily

“...In addition to the stated interest, the Maker shall also pay as additional interest (“Additional Interest”) an amount equal to ten percent (10%) of the profits or gains realized (after paying all brokerage costs, fees and commissions), if any, on the sale of the Securities or any part of thereof which were purchased pursuant to the terms of the Stock Purchase Agreement (“Agreement”).”

Což přeloženo jasné ustanovuje

“...Navíc k více uvedenému zajištění částky, Vystavitel (směnky) musí dále zaplatit další dodatečnou zajištěnou částku jejíž hodnota je rovna deseti procentům (10%) všech zisků a zhodnocení po jejich realizaci (po zaplacení všech burzovních nákladů, poplatků a komisi), pokud vůbec nějakých, při prodeji těchto cenných papírů nebo kterékoliv jejich částí, které byly zakoupeny v rámci a podle podmínek takového Kontraktu o koupi akcií.”

368. Je zcela účelové v rámci stíhání pana Koženého nejenom ignorovat zajištění ve Středisku Cenných Papírů a zajištění Směnkami kupujícího, ale rovněž ignorovat co se stalo s výnosem, že zhodnocení prodaných akcií, který byl taktéž smluvně a směnečně zajištěn. **Pokud pan Michael Dingman prodal nakoupené akcie se ziskem potom musel odvést deset procent všech výnosů a zhodnocení prodávajícím Harvardským společností. Pokud však pan Michael Dingman prodal tyto akcie se ztrátou potom je jednoznačné, že transakce byly zjevně výhodné pro Harvardské společnosti.**

J. Veškeré transakce, které měl pan Kožený nějak údajně podepsat měly vždy naprosto jednoznačně maximální smluvně dosažitelnou protihodnotu, která vždy převyšovala tržní hodnoty všech prodaných cenných papírů

369. Je mimořádně znepokojivé a zjevně politický účelové, že smluvní protihodnoty v rámci uzavřených prodejních smluv s panem Michaellem Dingmanem a jeho firmou Stratton byly jak obžalobou, tak soudem i samozřejmě zcela podjatým svědkem Častorálem zcela zamlčeny a ignorovány. Je přitom bez nejmenší pochyby, že uzavřené smlouvy jednoznačně specifikovaly plně právně adekvátní protihodnoty, které jsou běžné při komerčních transakcích a které tak jako tak převyšovaly ceny prodávajících akcií.

370. Protihodnoty, které jsou udány ve všech smlouvách se skládají z mnoha jednotlivých částí, které je nezbytné chápat jako celkovou souhrnou protihodnotu. Tato celková protihodnota obsahovala ve svých částech, krom dalších, následující protihodnoty

- i) **Celkovou částku 152 milionů Kč, neboli USD 5 milionů),** kterou pan Michael Dingman zaplatil v hotovosti a která byla rozložena mezi jednotlivé transakce a kterou prodávající Harvardské společnosti jednou a navždy obdržely v hotovosti.
- ii) **Zajištění všemi prodanými cennými papíry ve prospěch prodávajícího ve Středisku Cenných Papírů** na následující části protihodnoty uvedené ve smlouvě
 - a. celou částku kupní ceny
 - b. úroky 7% ročně
 - c. 10% budoucího zhodnocení cenných papírů
- iii) **Zajištění směnkami osobně podepsanými americkým miliardářem panem Michaellem Dingmanem od kupující mimořádně movité společnosti Stratton,** které jistily povinnost zaplatit
 - a. celou částku kupní ceny
 - b. úroky 7% ročně
 - c. 10% budoucího zhodnocení cenných papírů
- iv) **Podíl 10% na budoucím zhodnocení cenných papírů, který samozřejmě přímo závisel na dosažení kontrolního balíku, který v dané době nebyly Harvardské společnosti či fondy schopny sami vytvořit. Takovýto 10% podíl na budoucím zhodnocení i dosažená prodejní cena se musí samozřejmě brát v kontextu alternativní varianty, že by Harvardské společnosti skončily s téměř bezcenným minoritním podílem jelikož neexistovala ochrana minoritních akcionářů.**

- v) **Příslib poskytnutí podobných oddálených platebních podmínek od pana Michaela Dingmana za účelem budoucích investic do Ruska v podstatně vyšších objemech a přizvání do strategického konsorcia několika nejbohatších lidí na světě včetně 25% podílu na koupi jedné z největších olejových společností na světě SIDANKA a příležitosti obrovského zhodnocení.**

371. Celková protihodnota, kterou Harvardské společnosti v rámci uzavřených transakcí, tudíž obdržely byla vysoce nad hodnotou prodaných cenných papírů, které by se tak jako tak v případě nezaplacení promptně jako první vrátily zpět prodávajícím Harvardským společnostem s ohledem na zajištění v SCP. Navíc k této samo o sobě ekvivalentní protihodnotě Harvardské společnosti obdržely 152 milionů Kč neboli US\$ 5 milionů, roční úrok sedm procent (7%), desetiprocentní (10%) podíl na budoucím zhodnocení akcií i po úplném zaplacení kupní ceny až do jejich prodeje, další zajištění v podobě směnec podepsané americkým miliardářem Michaellem Dingmanem a jeho mimořádně movitou společností Stratton vystavené na celkový objem všech dlužných částí včetně úroků a budoucího zhodnocení.

372. Je zřejmé, že součet těchto protihodnot jednoznačně převyšuje hodnotu cenných papírů co Harvardské společnosti prodaly, protože ty samé cenné papíry jsou pouze jednou z mnoha dalších protihodnot co zpět obdržely. Nejenom, že součet těchto protihodnot zcela vylučoval, aby Harvardské společnosti utrpěly nějakou ztrátu nýbrž je rovněž zjevné, že do té míry co pan Kožený nějak vůbec jednal bylo to s naprostou odbornou péčí a za účelem přispět nebo zajistit Harvardským společnostem výhodnější než-li dosavadní podmínky. Do té míry co pan Kožený vůbec nějak činil, dělal tak uváženě a zodpovědně a bylo na statutárních orgánech společnosti postupovat dále podle těchto smluv, tak jak byly uzavřeny. Pan Kožený nanejvýš zabezpečil mimořádně dobře protihodnoty prodávajícím Harvardským společnostem, které vylučují poškození zájmu Harvardských společností a pan Kožený není a nemůže být zodpovědný za konání jiných, kteří smlouvy předělávaly a uzavíraly nové za zcela jiných podmínek.

K. Pan Kožený nepřevzal jakékoliv povinnosti za pana Dingmana zaplatit

373. Je zcela nepochopitelné proč má být pan Kožený stíhán i kdyby kupující pan Michael Dingman nebo jeho firma bývaly byly nezaplátily, což není připuštěno. Pan Kožený pokud vůbec nějak vystupoval v bodech 1-98

tak jakožto zástupce prodávajících českých společností, pro které zabezpečil dvojité zajištění a nikoli jako kupující co má povinnost zbytek kupní ceny uhradit. **Obchodní zákoník jasně stanoví, jakož i zdravý selský rozum, že povinnost zaplatit kupní cenu musí kupující a samozřejmě ne prodávající.** Není zákonného důvodu proč by měl být pan Kožený nějak zodpovědný za dluhy pana Michaela Dingmana, které byly navíc dvojnásobně zajištěné. **Neuvěřitelné je i to, že v rámci celého trestního stíhání nebyl pan Michael Dingman jakkoliv vyslechnut, aby vysvětlil zdali dluhy co nadělal také splatil jakož i kdy a jakým způsobem.** Rovněž nebyl vyslechnut Daniel Arbes, který pro pana Michaela Dingmana v České republice pracoval jakož i vše řídil na denní bázi. **Soud neví a nemůže vědět zda-li například bylo zapláceno panem Michaelem Dingmanem vše nebo velká část třeba i v hotovosti a někdo dané peníze prostě ukradl a nezaúčtoval.** Trestní stíhání klade panu Koženému za vinu, že kupující pan Michael Dingman za akcie nikdy nezaplatil aniž by pan Kožený měl sám jakoukoliv povinnost dluhy pana Michaela Dingmana nějak hradit, přičemž sám pan Michael Dingman jako dlužník nebo zástupce dlužící firmy, kterou vlastnil nebyl ani jednou dotázán jak se vypořádal se svými závazky. Takovýto postup je šokující a zcela prokazuje politickou účelovost celého procesu proti panu Koženému.

L. Pan Kožený nepřevzal povinnosti představenstev splacení dluhu při prodeji akcií vymáhat

374. Jak je zjevné z rozsudku i obžaloby pan Kožený je obviněn z toho, že údajně podepsal smlouvy nebo obchodní příkazy. To jest jak již bylo řečeno pan Kožený údajně způsobil uzavření smluvních vztahů, kterými byly prodány české cenné papíry firmě Stratton, vlastněné a kontrolované panem Michaelem Dingmanem. Jak již však bylo jednoznačně prokázáno veškeré takovéto prodeje byly dvojnásobně jištěny jak zástavou ve Středisku Cenných Papírů tak i směnkami podepsanými panem Michaelem Dingmanem. Je tedy zjevné, že samotné transakce prostě nebyly schopné vytvořit jakoukoliv škodu díky tomuto dvojímu zajištění.

375. Pro posouzení jakékoliv zodpovědnosti pana Koženého je nezbytné si uvědomit, že jediné co měl pan Kožený údajně učinit je tedy uzavření prodeje cenných papírů, které měli dvojnásobné zajištění a kde vlastní jištění každé transakce bylo mnohonásobně vyšší, než-li kterákoliv hodnota jakéhokoliv cenného papíru. **Kupující společnost Stratton měla další obrovský majetek skládající se z různých investic do Ruska jakož i ropného průmyslu, kterým taktéž ručila za splacení celé kupní ceny jelikož za směnky vystavené společností Stratton bylo samozřejmě ručeno celým majetkem dané firmy.** Je tudíž nemyslitelné,

že samotné podepsání smluv či uzavření obchodu s firmou Stratton bylo jakýmkoliv možným způsobem schopno způsobit nějakou škodu.

376.

V rámci uvedených transakcí je zřejmé, že nic neproběhlo do té doby dokud nebyly podepsány smlouvy a dvojí zajištění. V případě podpisu smluv samotnými členy statutárních orgánů nebylo samozřejmě nic co dále předávat a v případě údajného podpisu panem Koženým byly tyto smlouvy okamžitě předány statutárním orgánům Harvardských společností. **Uzavřením smluv a jejich předáním statutárním orgánům pro pana Koženého věci prostě skončily**, do té míry co vůbec nějak činil což není s ohledem na neověřené podpisy připuštěno. **Předáním podepsaných smluv a směnek panem Koženým Harvardským statutárním orgánům zbytek zodpovědnosti za řádné zaúčtování, zaregistrování zástavních práv a případné vymáhání směnek bylo v plné zodpovědnosti těchto statutárních orgánů.** Je důležité si uvědomit, že pan Kožený v dané době nebyl v České republice a ani jedinkrát se tam nevrátil a samozřejmě po předání všech dokladů neměl ani jakoukoliv možnost se o věci dále starat. **Další obhospodařování a realizace dvojího zajištění a plného splacení dlužné částky panem Michaellem Dingmanem samozřejmě patřilo statutárním orgánům Harvardských společností, které ze zákona zodpovídají za vedení společnosti a nemohou se této zodpovědnosti právoplatně zbavit.**

377. **Pan Kožený není a nemůže být zodpovědný za kroky či chyby co statutární orgány po předání dále učinily nebo opomenuly učinit.** Pan Kožený zabezpečil korektní tržní cenu a dvojí zajištění všech splatných částek a svým činěním, pokud vůbec nějakým, jednoznačně a prokazatelně žádný paragraf zákona nemohl ani porušit. Není a nemůže být věci pana Koženého, který byl mnohdy tisíce kilometrů vzdálen na opačném konci světa vědět či sledovat co ze zákona plyne, za společnost zodpovědná představenstva činí či nečiní. **Pan Kožený nedržel a ani nespravoval jakoukoliv investici či jakákoliv jiná aktiva jako například směnky a jištění v SCP z těchto transakcí poté co byly předány statutárním orgánům.** To že statutární orgány dané smlouvy a směnky měly nebo převzaly je zjevné, jak ze zaúčtování, které proběhlo v ten samý den co transakce probíhaly tak i z toho, že **veškeré smlouvy byly v tu samou dobu řádně archivovány jakož i, že veškeré jištění směnkami bylo řádně uschováno a bylo navíc obžalobou samotnou jako důkaz předloženo.**

378. Je tudíž nepochybné, že jak fyzické držení dvojího zajištění tak i veškerá zodpovědnost s tím spojená, která je zákonně neodlučitelná od pravomoci, které statutární orgány mají byla v rukou samotných

statutárních orgánů a jejich členů. Po dobu sedmnácti (17) let od uzavřených transakcí (a ani dodnes) nebyl pan Kožený ani jednou vyrozuměn, že nějaký dluh, který vyplývá z uzavřených smluv existuje natož, že by se měl nějak vymáhat.

M. Úmyslné ignorování co se stalo se zástavami a jištěním a proč nebylo využito když nemělo být údajně zaplacen

379. Je zcela neuvěřitelné a zjevně politicky účelové, že trestní stíhání a rozsudek byl udělán na základě údajného nezaplacení kupní ceny, přičemž kupující a údajný dlužník nebyl ani jednou dotázán. Pokud pan Michael Dingman nebo jeho český poradce Daniel Arbes, který se o jeho věci staral nějak docílili toho, že zakoupenými akcemi, kterými jistily, nezaplatili a nějak později přesvědčili statutární orgány, že nemají vymáhat dané směnky a tak je nezbytné zjistit proč se tak stalo. Toto údajně nezaplacení je však věcí mezi statutárními orgány a pány Michaelem Dingmanem a Danielem Arbesem a nemá s panem Koženým nic společného.

380. Soud nemůže ignorovat skutečnost, že pan Kožený předal korektní a dvojnásobné zajištění všech obchodů statutárním orgánům. Soud dále nemůže činit jakékoliv závěry o splacení či nesplacení těchto transakcí panem Michaelem Dingmanem, který údajně podle obžaloby zakoupené akcie obratem prodal a údajně aniž by zaplatil, aniž by bylo zcela a totálně objasněno co se stalo s dvojím zajištěním a proč směnky, které pan Michael Dingman nebyly dodnes tudíž nějak vymáhány či uplatněny.

381. Jak již bylo výše uvedeno a je naděvší pochybnost, že Harvardské společnosti a jejich statutární orgány plně vlastnily a držely jak směnky tak kontrolovali zajištění v SCP proti prodaným akciím až do splacení ceny dlužené částky. V případě daných směnek vystavených panem Michaelem Dingmanem je zřejmé, že to byly nejenom statutární orgány, které dané směnky držely, ale neuplatnily, nýbrž dále také samotný likvidátor Zdeněk Častoral, který tyto směnky převzal a plně jako jediný zodpovídal za jejich řádné vymáhání a obhospodařování, taktéž nepovažoval za vhodné ani jedinkrát dané a v té době bezpochyby platné směnky jakkoliv vymáhat, byť současně tvrdil a tvrdí, že kupující nikdy nezaplatil.

382. Stojí za povšimnutí, že likvidátor Zdeněk Častoral, který veškeré směnky vystavené panem Michaelem Dingmanem převzal a kontroloval nejpozději v roce 2000 účelové směnky nikdy k proplacení nepředložil a vyčkával na jejich statutární propadnutí a poté inicioval trestní stíhání pana Koženého, který samozřejmě

nikterak za kupujícího pana Michaela Dingmana nezodpovídá ani nezodpovídal.

383. Likvidátor Zdeněk Častorál učinil další samostatné účelové rozhodnutí ignorovat zástavní práva proti prodaným akciím a nedomáhat se jejich uplatnění nebo přinejmenším náhrady do té doby co nevyprší veškeré statutární lhůty a navíc samozřejmě tak neučinil ani dodnes.

384. Byť základní povinností likvidátora Zdeňka Častorala bylo po zjištění údajného nezaplacení panem Michaellem Dingmanem postupovat s odbornou péčí při správě cizího majetku a při 'zjištění' údajného nezaplacení kupních cen jak zástavy tak směnky okamžitě vymáhat a nenechat vypršet statutární lhůty. Likvidátor Zdeněk Častorál měl přinejmenším udělat dotaz na statutární orgány tak i kupujícího jakož i podat okamžitě žaloby proti kupujícímu Michaelovi Dingmanovi a Harvardským statutárním orgánům a veškerým jejich členům za údajnou nevysvětlenou ztrátu zajištění jakož i případné nezaplacení. Likvidátor Zdeněk Častorál nic takového neučinil a tak v případě prokázání údajného nezaplacení úmyslně způsobil škodu velkého rozsahu, byť sám v té době o údajném nezaplacení kupní ceny veřejně hovořil a písemně komunikoval.

N. Výpočet údajné škody je zcela chybný a založen na zcela nepodložené údajně efektivní krádeži cenných papírů panem Michaellem Dingmanem nebo zneužitím dvojího jištění představenstva Harvardských společností.

385. Pan Kožený samozřejmě nemůže být právně zodpovědný za nevyužití dvojího zajištění obchodu jak statutárními orgány Harvardských společností, tak i likvidátorem Zdeňkem Častorálem. Pokud tito lidé nečinili tak jak měli je jejich a nikoliv pana Koženého povinnost to vysvětlit a nést zodpovědnost příslušející jejich pravomocím. V každém případě soud se dopustil vážné chyby když zcela ignoroval co se stalo se zajištěním cenných papírů samotných ve Středisku Cenných Papírů a proč směnky podepsané panem Michaellem Dingmanem jsou vystavovány v soudní síni a nebyly nikdy uplatněny jak samotným likvidátorem Zdeňkem Častorálem co tvrdí, že nebylo zaplacen tak i statutárními orgány Harvardských společností co měly povinnost pečovat o řádné splácení. Postup soudu, který zcela ignoroval jak a co se stalo se zástavami v SCP tak proč nebyly žádné směnky ani uplatněny efektivně činil jako kdyby pan Michael

Dingman na straně kupujícího dané cenné papíry prostě a jednoduše ukradl a nic nezaplatil nebo jako kdyby statutární orgány Harvardských společností dvojí zajištění zcela zneužily. Pan Michael Dingman však zatím není stíhán jako nějaký zloděj a dokonce nebyl ani dotázán zdali zaplatil či ne. Navíc i pokud by pan Michael Dingman nezaplatil, což se nepřipouští, bylo by to zjevné, díky absolutnímu šlendriánství jak statutárních orgánů Harvardských společností tak i účelovému nezájmu likvidátora Zdeňka Častorála.

386. V případě kdy zjevně představenstva statutárních orgánů tak i jejich nástupce likvidátor Zdeněk Častorál zcela vědomě upustilo od vymáhání jak směnek tak zajištění akcií nemůže být pan Kožený shledán za zodpovědným a zvláště ne vinným tím, že způsobil nějakou údajnou škodu. Navíc takováto škoda pokud by vůbec vznikla byla zapříčiněna statutárními orgány Harvardských společností a likvidátorem Zdeňkem Častorálem, ale takováto údajná škoda nemůže být žádným způsobem ani kvantifikována do té doby než-li se vysvětlí co se stalo s dvojím zajištěním a proč nebylo použito proti kupujícímu Michaelovi Dingmanovi, který i kdyby něco dlužil, což není připouštěno, tak nyní právem poukáže na vypršení všech statutárních lhůt. Je tedy zcela zjevné, že i pokud by ke škodě došlo tak se netýká pana Koženého, který ji nikterak nezpůsobil a jednal s řádnou odbornou péčí, ale **škoda je očividně zaviněna likvidátorem Zdeňkem Častorálem samotným jakož i statutárními orgány Harvardských společností. Je tudíž zjevné, že soud není prostě ani v právní rovině schopen kvantifikovat údajnou škodu a to bez ohledu kdo ji zavinil aniž by bylo zcela jasné proč nebyly zástavy využity.**

387. Údajný věřitel, kterému již bylo plně zapláceno nebo věřitel dlužníka, kterého dluh statutárně propadl díky svému nečinění nemůže počítat s asistencí soudu, aby se obohatil o něco na co nemá ze zákona právo. Vzdá-li se věřitel svých zástavních práv a zajištění platí všeobecný předpoklad, že tímto krokem uznal plné uspokojení.

O. Prodej akcií do zahraničí za daných podmínek není trestný čin

388. Panu Koženému je opakovaně vyčítáno, že “vyvedl” akcie českých podniků do zahraničí. Zde je námitka taková, že zákon nezná pojem “vyvádění akcií” a proto prostě nemůže být ani nějakým trestným činem. Vyvádění je očividně slovo účelové vybrané politizovat a skandalizovat transakce, které prodaly české cenné papíry do zahraničí. Jak již bylo dříve rozvedeno právo zahraničních investorů investovat a právo českých subjektů prodat v dané době existovalo a nebyl porušen žádný zákon ani předpis, jelikož prostě v té době již žádného souhlasu nebylo za potřebí.

389. Je rovněž nutné si uvědomit, že v dané době nebylo na českém kapitálovém trhu ani silných a ani jakkoliv zkušených domácích investorů vyjma pouze z části privatizovaných a odstátněných bank, které navíc byly dále z řádově 70% vlastněny státem. Tyto státní banky samozřejmě neměly žádné zkušenosti se západním řízením podniků a navíc prodat zpět státním podnikům či státním bankám by bylo zcela proti společenskému účelu celé privatizace. Tudíž s ohledem na nezbytnost dosažení společenských prospěšných cílů a v rámci všeobecné politiky vlády byl prodej zkušenému zahraničnímu investorovi, kterým pan Michael Dingman bezpochyby byl, a stále je, jedinou reálnou možností, která byla v souladu s vládními a společensky prospěšnými zájmy, tak jak byly v té době medializovány všemi předními vládními činiteli. **Prodej zahraničnímu investorovi panu Michaelovi Dingmanovi, tak bezpochyby naplňoval prospěšný společenský zájem, tak jak je definován a porozuměn v rámci paragrafu 31. Trestního zákona**

P. Dvojí zajištění pro řádné splacení celé kupní ceny při prodeji akcií panu Michaelovi Dingmanovi zcela vyvrací politicky účelová tvrzení, že pan Kožený měl nějak zájem “vyvézt” akcie do zahraničí bez plného a řádného zaplacení kupní ceny kupujícím.

390. Jednání pana Koženého musí být posouzeno na základě pravěkého principu spravedlnosti *acta exteriora indicant interiora secreta*, který říká, že vnější jednání odráží vnitřní tajemství či úmysl. Vnější jednáním, které je předmětem obžaloby je, že pan Kožený měl údajně uzavřít transakce s tím, že nebude zaplacen. Jak již bylo výše poukázáno, pan Kožený udělal vše v jeho silách, aby byla absolutní jistota, že kupující pan Michael Dingman musel zaplatit a nemohl ze závazků jakkoliv vyklouznout nebo se vymanit. Zajištění jak ve Středisku s Cennými Papíry tak další jistění směnkami zcela znemožňovali jakoukoliv ztrátu na straně prodávajícího. Je tudíž jasné, že při **použití principu *acta exteriora indicant interiora secreta* každý objektivní pozorovatel dojde k závěru, že vnitřní úmysl pana Koženého bylo prokazatelně, aby pan Michael Dingman plně zaplatil.** Toto je zcela a naprosto neslučitelné s tím, co tvrdí obžaloba, že pan Kožený měl zájem bezúplatně vyvézt akcie do zahraničí. Je tudíž jasné, že dvojí zajištění prokazuje, že jednání pana Koženého bylo dle běžných norem hospodářského styku a zaručovalo prodávajícímu řádné zaplacení kupní ceny jakož i 10% podíl na budoucím zisku až do prodeje akcií po plánované restrukturalizaci.

Q. Smluvní a reálná protihodnota všech obchodů, které měl pan Kožený údajně podepsat za Harvardské společnosti vždy převyšovala prodejní cenu akcií

391. Mnohonásobné zajištění, které veškeré transakce obsahovali a které bylo jak obžalobou, znalci tak i soudem zcela účelově ignorováno jednoznačně prokazují, že obžaloba proti panu Koženému nemá jakékoliv reálného podkladu a je vykonstruovanou smyšlenkou, která navíc zcela ignoruje a porušuje právní předpisy a základní zákon pravidla oceňování zastavených veřejně obchodovatelných cenných papírů, směnek a pohledávek, tak jak je upraveno v zákoně 151/1997 Sbírky a jak je níže rozvedeno v rámci chyb, kterých se dopustili znalci

CAST 4.2

DODATKY KE SMLOUVÁM A SMLOUVY O ZÁPOČTECH

- A. Transakce, při kterých pan Kožený údajně buďto podepsal smlouvy nebo obchodní příkaz za Harvardské společnosti stály a stojí samy o sobě a neměli a nemají co společného s jakýmkoliv dodatky nebo zápočty.

392. Je zcela nezpochybnitelné, že v době kdy pan Michael Dingman a jeho firma Stratton projevila zájem o restrukturalizaci několika českých podniků a za tímto účelem nakoupila jejich akcie od Harvardských společností pan Michael Dingman byl jediným vlastníkem jakož i výkonným ředitelem firmy Stratton. Stejně tak zkušenosti a předchozí expertiza pana Michaela Dingmana s restrukturalizací několika desítek podniků v USA jakož i více nežli dvacetileté zkušenosti z představenstev jak Ford Motor Company, tak i jiných nadnárodních společností ho činila mimořádně kvalifikovaným pro úspěšně zvládnutí přetvoření odstraněných výrobních jednotek na pružné tržní firmy.

393. Okamžitě po nákupu prvních podílů v českých podnicích pan Michael Dingman začal pravidelně cestovat a trávit čas v České republice. Za účelem denního řízení zakoupených podílů pan Michael Dingman najal pana Daniela Arbese, který žil v Praze a řídil restrukturalizace zakoupených podniků jakož i schvaloval další strategická rozhodnutí s konzultací pana Michaela Dingmana. Pan Michael Dingman byl prostě zcela nezávislý zahraniční investor, který navíc ani nepovažoval osoby spojené s Harvardskými společnostmi za dostatečně zkušené restrukturalizaci podniku provést. Za tímto účelem jezdili do České republiky i jiní jeho pracovníci co na restrukturalizacích společně s panem Danielem Arbesem pracovali.

394. Taktéž pan Michael Dingman osobně se velmi aktivně podílel na přeměně firem v nichž zakoupil podíly. Během svých mnohých návštěv pan Michael Dingman veřejně informoval média o svých záměrech restrukturalizace různých podniků. Za tímto účelem pan Michael Dingman a firma Stratton organizovali mnohé valné hromady zakoupených společností za účelem vstupu dalších strategických průmyslových partnerů. Jedním z takových případů, který byl plně sledován médii byl vstup Evropského papírenského konglomerátu AssiDomain do české papírny Sepap a později také do Biocelu Paskov.
395. Transakce a restrukturalizaci co pan Michael Dingman a firma Stratton v roce 1995 a 1996 prováděla jednoznačně potvrzují, že záměr s kterým pan Michael Dingman vstoupil na český kapitálový trh taktéž plnil a činil tak zcela nezávisle a dle svého nejlepšího uvážení. Není nejmenšího podkladu, na kterém je možné tvrdit že pan Michael Dingman kupoval podíly s nějakým vedlejším či postraním úmyslem.
396. Jelikož restrukturalizace, která probíhala na základě uzavřených smluv a osobní mimořádně aktivní přístup pana Michaela Dingmana ke všem investicím byl velmi přesvědčivý o dlouhodobém investičním zájmu neměl a ani nemohl mít pan Kožený jakoukoliv znalost či nejmenší tušení když údajně buď nějakou smlouvu nebo obchodní příkaz podepsal, že by se nějak plánovalo tyto smlouvy dále modifikovat nějakými dodatky a že by plnění a uspokojení těchto smluv mělo proběhnout jinak než-li v hotovosti tak jak se očekávalo včetně 10% podílu na budoucím zhodnocení.
397. Smlouvy, které byly podepsány stály samy o sobě a byly prostě všemi zúčastněnými v době uzavírání brány jako zcela finální a konečné. Navíc samozřejmě pan Kožený nemohl mít zdání ani kontrolu nad tím co statutární orgány o své vlastní vůli a bez jeho vědomí v budoucnu učiní nebo naopak neučiní nebo jak se pan Michael Dingman bude v budoucnu rozhodovat. Je tudíž zcela naděvší pochybnost, že i pokud byl pan Kožený požádán podepsat nějakou transakci tak jedině za co může být zodpovědný je to co skutečně a prokazatelně podepsal nikoliv však za to, že se třetí strany později dohodly věci měnit dodatky a uzavírat další kontrakty o zápočtech.
398. Pokud tedy pan Michael Dingman nebude prokazatelně soudně usvědčen jako kupující, za gaunera a podvodníka, který když transakce podepisoval věděl ze smlouvy nehodlá a nebude plnit a že se z nich nějak vyvlékne potom musí být dané smlouvy brány samy o

sobě tak jak byly podepsány a jako zcela konečné a nikoliv jako část nějakého budoucího následného jednání, které nemohl nikdo ani předvídat.

B. Za dodatky a zápočty, které byly později podepsány statutárními orgány Harvardských společností jsou zodpovědností těchto členů statutárních orgánů co je podepsali nebo schvalovali a nikoliv zodpovědností pana Koženého

399. Je právně naprosto jednoznačné, že pan Kožený nemůže být vinen za rozhodnutí statutárních orgánů o dalších následných modifikacích, úpravách a dodatcích mnohem později po uzavření a kompletizaci daných obchodů. Je nezbytné upozornit, že nejenom pan Kožený nemůže být z něčeho takového vinen nýbrž taktéž, že pan Kožený prostě neměl žádné oficiální postavení v rámci jakékoliv Harvardské společnosti nějak takovýmto věcem bránit.

400. Jak výše a níže uvedené body prokazují Harvardské společnosti byly řízeny převážně JUDr. Ivanem Králíkem a mnohými dalšími ekonomi z Harvardské Burzovní Společnosti, kteří o obchodních věcech sami rozhodovali. Stejně tak když pan Michael Dingman jednal s představenstvy a statutárními orgány Harvardských společností během svých nesčetných návštěv v České republice tak tam prostě pan Kožený vůbec nebyl. Je tudíž naprosto nezvratné, že pan Kožený nehrál nejmenší roli co kdy a jak se v rámci Harvardských společností odehrávalo natož, aby se účastnil nějaké přípravy smluv, která byla opakovaně dělána právním oddělením, které také za veškeré transakce zodpovídalo.

401. Stejně tak jak tyto nespécifikované následné transakce nejsou žádnými body útoku obžaloby, tak také nemají co společného s panem Koženým natož, aby byly vůbec nějak kýmkoliv řádně přezkoumány jak je rozvedeno níže.

C. Trestní stíhání pana Koženého je a bylo vedeno s úmyslem zatajit podstatné skutečnosti, že (1) krom dvojího zajištění, které bylo ignorováno (2) smlouvy byly dále modifikovány dodatky a (3) novými smlouvami o zápočtech, které představenstva sama uzavírala bez vědomí pana Koženého.

402. Důkazem co nebylo zcela účelově zohledněno při politicky motivovaném stíhání pana Koženého jasně plyne ze strany 124 posudku Bohemia Experts který uvádí:

- a. "Bod 3.7 Otázka c 7a
- b. Kdo jménem jednotlivých fondů rozhodoval o nákupech, resp. prodeích cenných papírů.
- c. Pro všechny části otázky číslo 7 byly kontrolovány pouze smlouvy, které se týkaly přímo převodu cenných papírů, případně podpisy na komisionářských smlouvách, které souvisely s převody cenných papírů (soubor Harvard – smlouvy). ***Pro tento závěr nebyly použity smlouvy s konkrétními jmény a podpisy, které se týkali vzájemných zápočtů pohledávek, zároveň nebyly použity dodatky ke konkrétním smlouvám.***
- d. **Smlouvy ze kterých jsme čerpali, jsou místy neúplné (např. pouze 1. Strana) na některých smlouvách chybí datum a podpisy jsou necitelné."**

403. **Byť jakýkoliv dodatek ke smlouvě je její nedílnou součástí a takovéto dodatky zjevně podstatně měnily sjednané smluvní podmínky celý proces proti panu Koženému zcela ignoroval kdo, proč a s jakým úmyslem tyto smluvní dodatky uzavíral a měnil tak již uzavřené smluvní podmínky. Jak je dále uvedeno byly rovněž účelově ignorovány smlouvy o zápočtu pohledávek, které jsou sami o sobě novými smluvními kontrakty s kterými pan Kožený neměl cokoli do činění. Je zjevné, že ignorování dvojího zajištění prodejní ceny cenných papírů, tak smluvní dodatky co měnily smlouvy tak i ignorování následných smluv o zápočtech pohledávek je a bylo naprosto politicky účelové a je naprosto zřejmé, že se nejedná o nějaké přehlédnutí či nedbalost.**

403. **Není bez zajímavosti, že právě v případě zápočtu pohledávek poukazuje Bohemia Experts na případné problémy byť je potom obratem rozporuje. Toto je zřejmé ze závěru posudku Bohemia Experts na straně 196 kde se uvádí:**

“...Dalším problémem je zde nepřecenění závazků a pohledávky při jejich vzájemném zápočtu k 31. 12. 1995...”

404. Toto je v zajímavém kontrastu v doplnění výsledku znalce dne 10.11. 2005 kde na otázku státního zástupce Mgr. Jaromíra Jindřicha znalec vypovídá

“Veřejně neobchodovatelné cenné papíry se evidovaly v ceně za kterou byly pořízeny. Do roku 1996 zákon neukládal povinnost vytvářet opravné položky k cenným papírům.”

405. Je tudíž zjevně účelové, že pokud byly výhrady vůči jakýmkoliv zápočtům, které jsou zcela jinými smluvními vztahy od smluv o prodeji cenných papírů a s kterými pan Kožený neměl co dočinění, že tyto nebyly detailně přezkoumány. **Navíc je zřejmé, že v roce 1996 kdy se nedělali opravné položky na veřejně neobchodovatelné cenné papíry by rovněž nebylo logické pro statutární orgány společnosti jakkoliv vytvářet nějaké opravné položky proti pohledávkám plynoucím z neveřejně obchodovatelných cenných papírů.**

406. Dalším zjevným důvodem proč nebyly opravné položky vytvářeny byť i v případě pokud by tak bylo odůvodněné, což není jakkoliv připuštěno, byly samozřejmě **v té době platné daňové předpisy Ministerstva Financí ČR, které takovýto postup naprosto jasně znemožňovaly a považovaly takovýto postup o pokus o daňový únik.** Je tudíž zcela logické, že žádný ze statutárních členů či kdokoli jiný nemůže být dnes obviňován, že v dané době jednal způsobem, který neporušoval daňové předpisy.

D. Pan Kožený nebyl nijak zodpovědný za účetnictví ani zápočty jakož ani za jakékoliv dodatky ke smlouvám.

407. **Obchodní zákoník jednoznačně ustanovuje zodpovědnost statutárních orgánů za správné a úplné účetnictví.** Pan Kožený neměl jakoukoliv zodpovědnost za vedení účetnictví a ani nemohl být jelikož byl na druhé straně světa. Tato zodpovědnost patřila výslovně zvoleným a vysoce finančně kompenzovaným jakož i profesionálně kompetentním statutárním orgánům. **Další taková a právně nezávislá zodpovědnost za správné účetnictví samozřejmě patřila auditorům společnosti.**

408. Z výše zmíněných pasáží o dodatcích smluv a smlouvách o zápočtu pohledávek je zcela jasné, **že představenstva jednala a činila dle svého uvážení bez ohledu na předchozí smluvní podmínky, které měl pan Kožený uzavřít a vyžadovaly zaplacení celé kupní ceny v**

hotovosti. Takovéto změny smluvních podmínek dodatky nemají co společného s panem Koženým a jsou v příkrém rozporu s původně uzavřenými smlouvami, kterým svým obsahem a dvojnásobným zajištěním nebyly možné způsobit jakoukoliv škodu prodávajícímu.

409. **Pan Kožený nikdy neautorizoval nebo nepodepsal nějaký zápočet jménem Harvardských společností, tak jako tak ani tyto smlouvy jak je níže rozvedeno nebyly schopny způsobit jakoukoliv škodu a plně odpovídaly obchodnímu zákoníku a platným předpisům včetně daňových, které prostě striktně nařizovaly vést veškeré pohledávky řádně v pořizovacích cenách tak, aby nedocházelo nebo nemohlo dojít k daňovým únikům.**

E. Zápočet pohledávek ze závazků zjevně proběhl 1 Kč proti 1Kč, jelikož zákon v roce 1996 neukládal povinnost vytvářet opravné položky

410. **Je podstatné si uvědomit, že smlouvy o zápočtu pohledávek, které znalecký posudek okrajově zmiňuje a účelově nepřezkoumal je samostatným novým právním smluvním vztahem, které se statutární orgány rozhodly uzavřít a také uzavřely.** Statutární orgány společnosti jsou nejvyššími orgány společnosti s pravomocí i odpovědnostmi daných zákonem a pan Kožený není jakkoliv zodpovědný za jejich případné činy či nečiny, s tím, že se nepřipouští, že nikterak chybili. Pan Kožený, který byl na druhé straně světa nevěděl ani nemohl vědět co jaké představenstvo činí či nečiní v rámci jejich pravomoci natož jim cokoli zakazovat. **Obchodní zákoník výslovně povoluje zápočet pohledávek a tudíž není v jakémkoliv rozporu s právním řádem.** Jak bylo citováno z výsledku Bohemia Experts:

“Veřejné neobchodovatelné cenné papíry se evidovaly v cenné, za kterou byly pořízeny. Do roku 1996 zákon neukládal povinnost vytvářet opravné položky k cenným papírům.”

411. **Dá se tedy usoudit, že podle předpisů platných v roce 1996 představenstva společnosti provedla zápočty podle v té době platných předpisů a neměla ani důvod nikterak zvažovat opravné položky, které v té době zákon nevyžadoval, byť není jakkoliv připuštěno, že i kdyby zákon takovéto opravné položky vyžadoval tak, že by byly jakkoliv opodstatněny jelikož neveřejné obchodovatelné akcie měly obrovské hodnoty. Tak jako tak pan Kožený neměl jak s dodatky ke smlouvám tak nějakými dalšími smlouvám o zápočtech cokoli společného a toto bylo pravomocí i zodpovědností statutárních orgánů.**

Nákup neveřejně obchodovatelných akcií nebyl nikterak protizákonný a proběhl na přání statutárních orgánů Harvardských společností a bez právní zodpovědnosti pana Koženého

F. Neveřejně obchodovatelné akcie byly mimořádné hodnotě a ohodnocení majetku Daventree Ltd za Kč 40 miliard v roce 1996 bylo zcela odpovídající

412. **Obhajoba pana Koženého připouští a souhlasí, že s ohledem na odstup času, který činí 17 let není možné provést ocenění neveřejně obchodovatelných akcií a jiných aktiv.** Takovéto oceňování by bylo mimořádně problematické i po pěti či sedmi letech natož s odstupem takového času. **Nicméně obhajoba pana Koženého velmi razantně odmítá ze neveřejně obchodované akcie jsou bezcenné. Takovéto tvrzení je účelově nepravdivé a jak neudržitelný právní tak i obchodní nesmysl. Stejně tak je právní i obchodní nesmysl, že účetní hodnoty mají co společného s tržními hodnotami.** Pro jednoduchost jako příklad jsou akcie firem, které se zabývají internetem.

413. Náhled na stránky www.sharepost.com, který nabízí neveřejně obchodovatelné akcie nových privátních firem převážně v Silicon Valley, Californie USA. **Většina těchto firem nemá žádný čistý zisk, má zcela minimální základní jmění a minimální účetní hodnoty a přesto mnoho z akcionářů co tyto neveřejně obchodovatelné akcie prodávají obdrží cenu odrážející hodnotu firmy často miliardách USD.** Takováto situace není žádná výjimka a takových firem jsou tam desítky a donedávna tam byl i po delší dobu známý Facebook a i v době kdy prodělával se obchodoval za řádově tržní kapitalizací 20-30 miliard USD. **Je tedy nade vše pochybnost, že tvrzení obžaloby, jejích svědků a soudu, že neveřejně obchodovatelné cenné papíry jsou prostě bezcenné je nesmysl.** To že není cena známá nebo ji nelze zpětně adekvátně určit po nějakých 17 letech na tom nic nemění.

414. Nicméně není těžké prokázat, že stíhání pana Koženého je prokazatelně politické a založené na účelových lžích. **Není a nebylo v rámci trestního řízení vůbec těžké dohledat přinejmenším některé z investici a neveřejně obchodovatelných cenných papírů, které v té době Harvardské společnosti nebo Kyperské firmy, jejichž akcie harvardské společnosti koupily, vlastnily a které zahrnovaly například:**

- www.scbk.ru/e_company.html Segezha PPM Company - největší papírová obalová továrna v Evropě s nejpokročilejší technologií, která do devadesátých let produkovala dvě třetiny

všech papírových pytlů v bývalé USSR a dnes produkuje 400.000 tun sulphatové pulpy, 350.000 tun obalového papíru a 500 milionů pytlů ročně a zaměstnává 5,300 lidí. Toto dělá Segezhu jedním z největších světových producentů balícího papíru a produktů.

- www.tnk-bp.ru Dnes Sidanco produkuje 1,74 mboed (milionů barelů oleje ekvivalentních děné) a hrubé tržby za první čtvrtletí činily US\$ 16.000 m s předpokládaným ročním obratem UD\$60.000 milionů i.e US\$60 bn a čistým ziskem pro akcionáře nad US\$10 bn. Sidanco patří mezi deset největších privátních olejářských firem na světě.
- www.saratovglass.ru a také www.saratovglass.com Saratovsteklo je jedním z nejmodernějších sklářských závodů v Rusku s vývozem do 30 zemí světa. Výroba se specializuje na float glass jakož i automobilová a technická skla s vysokou přidanou hodnotou. Saratovsteklo je v mnoha rysech identický bývalé Slounion být s mnohonásobně větší produkci i trhem.
- <http://www.renaissancegroup.com/InvestmentBanking/About/> Renaissance je největší investiční bankou v Rusku a BRICS zemích jejíž cena se pohybovala na začátku dvacátého století kolem 2 až 3 miliard USD přičemž i po propadu Ruského trhu se prodal její menšinový 50% bez jedné akcie podíl za USD500m.

415. **Hodnota bývalých podílů v těchto firmách činí dnes odhadem kolem deseti až patnácti miliard USD neboli 200 až 300 miliard Kč. Takže pan Kožený je stíhán, že před nějakými sedmnácti lety měl způsobit, že se Harvardské společnosti na takovýchto gigantech podílely. Je nutné rovněž dodat, že podle obžaloby i rozsudku soudu toto mají být ty neocenitelné bezcenné společnosti, za které má jít pan Kožený sedět na deset let.**

416. Obrovské hodnoty, které společnost Daventree Ltd. vlastnila a jenž činily její akcie mimořádně hodnotné rovněž odraží výpověď svědka Gromuse uvedená v obžalobě samotné která říká

“Hodnota majetku DAVENTREE s odkazem na audit DAVENTREE ke konci roku 1996 byla někdy okolo 40 mld. Kč., tím že HPH patřila polovina, tak HPH mohlo patřit cca 20 mld. Kč. Majetek s největší hodnotou, který byl součástí DAVENTREE byl nepřímo držený podíl ve společnosti s názvem SIDANCO. Tato společnost

byla 5. největší ruská ropná společnost. Její hodnota podle analýzy ruské společnosti buď RENESSAINCE nebo ALFA CAPITAL byla 6 mld. USD."

417. To že hodnota SIDANCA v roce 1997 skutečně odpovídala odráží i nezávislý posudek České Znalecké a.s. který shodně uvádí

"Společnost Kantupan dne 24. prosince 1997 prodala 5 % akcií v ruské společnosti SIDANCO společnosti BRITISH PETROLEUM za celkovou částku 299.924.085 USD."

Jelikož 5% společnosti SIDANCO bylo prodáno za USD 300 milionů není tudíž nikterak těžké se dopočítat, že celková hodnota činila US\$ 6 miliard neboli USD 6.000 milionů. Je naprosto bezpochybné, že transakce koupě akcií SIDANCA mezinárodní společnosti British Petroleum proběhla na základě odborné péče a velmi pečlivého ocenění a zvážení výhodnosti transakce. Jelikož v tom samém období kdy Harvardské společnosti zakoupily akcie Daventree Ltd činilo nepřímá vlastnictví SIDANCA, skrze 100% dceru Daventree Daventree Resources Ltd. a 25% podíl v Kantupan Ltd který držel SIDANCO, zhruba patnáct procent (15%) je tedy velmi jednoduché zjistit, že minimální hodnota Daventree Ltd pouze na základě podílu ve společnosti SIDANCO činila US\$ 900 milionů. Je veřejně známo a webové stránky CNB dále potvrzují, že v dané době byl kurz amerického dolaru od Kč 33 až 35 za jeden US\$. Na tomto základě je věci jednoduchého výpočtu, že samotný podíl na SIDANCU měl hodnotu Kč 30 miliard. Jelikož Harvardské společnosti vlastnily 50% Daventree Ltd jejich podíl činil tudíž zhruba Kč 15 miliardám.

418. British Petroleum posléze dále pokračovalo v nákupu těchto mimořádně hodnotných a strategických akcií a zvětšilo svůj podíl v SIDANKU v dubnu 2002 z 10% na 25% za \$375m což vyústilo v tržní ocenění společnosti na "pouhé" US\$ 2.500 milionů neboli US\$ 2,5 miliardy, které odráželo předchozí nečekaný pád východních otevírajících se trhu. **V přepočtu byla tudíž celková tržní hodnota SIDANCA v roce 2002 řádově poloviční to jest podíl Harvardských společností činil Kč 7,5 miliardy.**

419. V následujících letech British Petroleum dále zvýšilo svůj podíl až na 50% v rámci BP-TNK konzorcia a společnost SIDANCO zvýšila svůj obrat na současných US\$ 60 miliard a zisk přes US\$ 10 miliard.

420. Obchodní uzávěrka auditovaná renomovanou mezinárodní firmou Grant Thornton dále správně vyčísluje hodnoty tak, jak jsou uvedeny v celkové výši 39 miliard Kč a naprosto korektně i logicky

odraží vzestup hodnot investic, který odpovídá danému období na ruském kapitálovém trhu. Navíc prostě není nikterak tuto auditorovanou uzávěrku zpochybňovat a vylučovat její zohlednění jak znalci chybně činily, jelikož by se tím zpochybňovala expertní práce mezinárodní mimořádně renomované auditorské firmy založena na soudobých poznatcích a soudobém odborném posouzení skutečných tržních hodnot firmou Grant Thornton přičemž žádný ze znalců nebyl dokonce ani schopen určit nějaké přesné či přibližné hodnoty či činit nějaké závěry jak díky odstupu času tak i díky chybějícím informacím což samozřejmě není překvapivé s odstupem doby 17 let.

421. S ohledem na volatilitu cen v Rusku a na jiných východních trzích se tržní hodnota společnosti mění ze dne na den a často podle odlivu a přílivu zahraničního kapitálu, který ovlivňuje nabídku a poptávku a nikoliv podle ohodnocení analytiků. Jednoduše řečeno není žádného experta na světě co je schopen vnést nějaké racionále o budoucím pohybu cen akcií a tudíž ani o budoucích hodnotách těchto společností. Mnohonásobná zhodnocení cen akcií jakož i mnohonásobný propad cen akcií jsou běžným jevem na takovýchto trzích. Výnosnost i spojená obrovská rizika odráží historický graf vývoje indexu ruského kapitálového trhu, který je přiložen a který dokumentuje jak 90% propad trhu v roce 1998 tak i dvacetinásobné (20x) zhodnocení v následujících několika letech. Je tudíž jasné, že investiční strategie do Ruska, za kterou je pan Kožený vinen byla naprosto správná a skutečně přinesla výjimečně dlouhodobé zhodnocení jakožto i výkyvy, které jsou s takovýmito investicemi nerozlučně spojeny.

422. Až do zcela nedávné doby nebylo prostě nikdy možné SIDANCO nějak přesně ocenit a toto zvláště platí pro léta 1995 až 2002 kdy euforie byla vystřídána krizí a potom opět vyrovnaným růstem. Je tudíž zcela nemožné jakkoliv provést nějaké zcela přesně ocenění zdali podíl Harvardských společností na SIDANCU měl hodnotu Kč 15 miliard nebo Kč 7,5 miliard nebo ještě menší když přišla krize v roce 1998. To že dnes by takovýto podíl na SIDANCU měl hodnotu kolen USD 15 miliard což činí v přepočtu Kč 300 miliard je sice mimořádně zajímavé, ale zcela irelevantní. Je však jasné, že SIDANCO i další společnosti byly prostě ohodnoceny nejlepším možným způsobem na základě soudobých informací a znalostí a tyto taktéž obrovské a mimořádné hodnoty odpovídají a korespondují skutečnosti tak jak jsou v auditovaných finančních závěrkách podchyceny a nejsou nikterak zpochybnitelné. To že dnes není znalosti, informací a báze na jakých by znalci mohly tehdejší hodnoty řádně určit nebo vyvrátit není žádným způsobem k tíži pana Koženého a takováto nejistota a dnes neurčité hodnoty je dle zákona jedině možné interpretovat v prospěch obžalovaného podle principu *in dubio pro reo*.
423. Stejně tak je důležité poznamenat, že v době 1995 až 1996 kdy se veškeré transakce uzavíraly tak jak je vidět z výše přiloženého grafu Ruský kapitálový trh vzrůstal a teprve koncem roku 1997 kdy začala probíhat veřejná soutěž o veškerý majetek Harvardského Průmyslového Holdingu a.s. tak bylo jasné, že se trh dramaticky obrátí a to samozřejmě také bylo zohledněno v konečně nižší ceně uzavřené soutěže. Tato nižší cena se navíc prokázala jako zcela racionální a správný odhad kupce o očekávaném vývoji na světových kapitálových trzích, které se posléze hluboko propadly. Je tudíž naprosto evidentní, že výkyvy cen, na které jsou předmětem stížnosti proti panu Koženému pouze přesně a jednoznačně odrážejí výkyvy na kapitálovém trhu a jinak to ani nemůže být. To samozřejmě není žádný trestný čin.
424. Jediné co je však zcela jistě možné je dospět k závěru, že akcie Davenport Ltd. byly mimořádně hodnotné a že jejich hodnota kolísala během doby jak je patrné z dvou velkých a prominentních transakcí co uzavřela společnost British Petroleum. Není rovněž překvapení, že žádný z manažerů ani členů představenstva British Petroleum není ani trestně ani civilně stíhán za to, že způsobili, že British Petroleum zakoupilo nějaké "bezceenné" akcie. Takovéto tvrzení je prostě nesmyslné, absurdní a zcela účelová lež. Je naprosto jasné, že pokud žádný z manažerů British Petroleum není stíhán nebo dokonce ani civilně žalován na mimořádně regulovaném anglickém trhu s

cennými papíry, že akcie SIDANCA byly bezcenné nemůže být tudíž ani pan Kožený souzen za to, že akcie Daventree Ltd, společnosti, která tuto investici vlastnila, byly bezcenné a neměly adekvátní protihodnotu. Hodnota akci SIDANCA byla a je vždy pro všechny zúčastněné naprosto stejná a to bez ohledu na vlastní strukturování transakce, které se všude běžně provádí přes takzvané 'special purpose vehicles' neboli společnosti speciálně založené pro takovýto účel.

G. Samotné české veřejné obchodovatelné akcie vlastněné společností Daventree Ltd v roce 1996 měly hodnotu Kč 3,5 miliardy

425. Jelikož jednání o koupi SIDANCA probíhaly od roku 1995 a byly finalizovány začátkem roku 1996 je také jasné, že i jiné veřejné obchodovatelné cenné papíry co v té době společnost vlastnila se zcela logicky během této doby průběžně měnily. **Některé veřejné obchodovatelné cenné papíry co Daventree Ltd vlastnila byly z české republiky, jiné byly ruské veřejné obchodovatelné cenné papíry jakož i ukrajinské veřejné obchodovatelné cenné papíry, které byly drženy přes různé většinou 100% vlastněné dceřiné společnosti. S ohledem na uplynutí 17 let od dané doby je prakticky nemožné provést přesné ocenění nicméně pouze podíl na českých veřejné obchodovatelných společnostech činil zhruba Kč 3,5 miliardy a posléze co byly prodány se logicky zmenšoval.**

426. V době kdy Harvardské společnosti zakoupily akcie Daventree Ltd je tedy zřejmé, že k investici do SIDANCA, která byla v té době uzavřena a měla hodnotu kolem Kč 30 miliard je nutné samozřejmě taktéž přičíst dalších Kč 3,5 miliardy v těchto cenných papírech, které jsou bezproblémovou částí z hlediska ocenění.

H. Celková výše pozdější investice do Azerbajdžánské privatizace ve výši několika set miliónů dolarů prokazuje další majetek Daventree Ltd ve stejné hodnotě

427. Stejně tak určitou dedukcí hodnot co dále byla ve společnosti Daventree Ltd se dá udělat z o něco pozdější investice do Azerbajdžánské privatizace v rámci několika set milionu US\$ a která byla převážně financována prodejem některých aktiv co Daventree Ltd v té době vlastnila. **Pokud se těchto několik set milionů amerických dolarů přičte k ohodnocení SIDANCA a hodnotě českých veřejné obchodovatelných cenných papírů je zřejmé, že ohodnocení Daventree Ltd korespondující Kč 40 miliardám v roce 1996 je zcela odpovídající.**

428. Je tudíž zcela zjevné, že obžaloba ani soud neměli zájmu objektivně posoudit skutečnost nýbrž pouze plnit politický cíl a uměle vykonstruovat záminku pro trestní odsouzení pana Koženého bez ohledu na pravdu a skutečnost jakož i obrovské hodnoty, které jak Harvardské společnosti tak Kyperské firmy vlastnily.

I. Akcie Daventree Ltd měly zcela přiměřenou protihodnotu jak při nákupu tak při jejich prodeji a změny v jejich ceně, prostě odrážely kolísající kapitálový trh v rozvíjejících zemích a zvláště pak v Rusku

429. Za účelem alespoň přibližného určení hodnot majetku Davetree Ltd pro posouzení adekvátnosti a přiměřenosti poskytnuté protihodnoty je proto zcela postačující množství informací a důkazu, které jednoznačně dokládají, že cena akcií Daventree Ltd zcela odpovídala jak při jejich nákupu Harvardskými společnostmi tak i v době veřejné soutěže když započal pokles cen ropy na světových trzích, pokles investic do Ruska a jiných zemí otevírajících se trhu spojených s globální finanční krizí, která jak je dobře známo mimořádně postihla i ruské státní obligace. To že 50% změna ceny na Ruskem kapitálovém trhu je běžná během pár týdnů či měsíců svědčí přiložený graf s tím, že je nutné dodat že zobrazená volatilita se týká celého ruského indexu kapitálového trhu a tudíž volatilita hodnot akcií jednotlivých emitentů je samozřejmě významě větší.

430. Hodnota akcií Daventree Ltd během let a zvláště v letech 1996 a 1997 význame kolísala na základě změny hodnot ruských a jiných východních investic a toto bylo nezbytně odraženo při jak jejich zakoupení Harvardskými společnostmi tak i jejich prodejem v rámci veřejné soutěže, která se uskutečnila zhruba třičtvrtě roku později a musela být tak jako tak za jinou tržní cenu co v té době převládala.

431. Je mimořádně cynické jakož i absurdní, že obžaloba i svědek Častorál na jedné straně tvrdí, že (i) když Harvardské společnosti akcie Daventree zakoupily tak měly nulovou hodnotu a poté (ii) když tyto akcie v rámci veřejné soutěže prodaly tak to bylo pod cenou. Výše uvedené důkazy vyvracejí jak jedno tak i druhé nařčení. Je přitom naprosto zákonem nepřípustné a zcela protiústavní stavět obžalobu na protiřečících se tvrzení jelikož takovýto přístup jednoznačně porušuje pravidla o spravedlivém procesu jakož i povinnost obžaloby přesně a jasně zdělit obžalovanému čemu se má bránit. Navíc je nutné poukázat že dle předpokladů ČR kapitálový trh se v té době taktéž nedařilo a zaznamenal znatelný pokles s tím, že dlouhodobé zhodnocení bylo řádově devětkrát (9x) horší než-li na ruském kapitálovém trhu jak je zjevné z níže přiloženého grafu. Mnohem hůře

se však ještě dařilo akciím společnosti u níž se vytvářela kontrola, které samozřejmě na indexu nejsou. Z tohoto hlediska je pouze možné konstatovat, že zvolená strategie přeorientace na ruský a jiné východní trhy byla z hlediska budoucích výnosů naprosto správná. Navíc jak je z níže přiloženého grafu zjevné, že i český kapitálový trh se v dané době běžně propadal o 40 až 60% jakožto index a ještě o mnohem více v případě jednotlivých emisí, které samozřejmě nediversifikovali riziko.

432. Je zcela zřejmé, že jakékoliv obchody s akciemi Daventree Ltd byly v naprostém souladu s reálnými hodnotami tak jak se vyvíjely, poskytly zcela normální a přiměřenou protihodnotu a byly běžnou atraktivní investicí. Tak jak mnohonásobný a opakovaný nákup akcií SIDANCA ze strany British Petroleum za různé tržní ceny nebylo samozřejmě žádný trestný čin nemohlo nic podobného být ani trestným činem pro kohokoliv z Harvardských společností a zvláště ne pro pana Koženého, který Harvardské společnosti při nákupu akcií Daventree Ltd ani nikterak nezastupoval.

J. Obchody s neveřejně obchodovatelnými akciemi byly ziskové a výnosné

433. Námitky vůči obchodování s neveřejně obchodovatelnými akciemi jsou zjevně nepodložené, protože se nejednalo pouze o vysoce hodnotné podniky a v mnoha případech gigantické kolosy, ale rovněž proto, že v roce 1996 i 1997 kdy tyto obchody probíhaly trh a jejich hodnoty vzrůstali a tudíž nebylo ani případu, kdy se dané neveřejně obchodovatelné akcie prodaly za méně než-li byly koupeny. To že později došlo ke globální finanční krizi a pádu trhu v roce 1998, který přetrvával několik let není vinou nikoho ze zúčastněných.

K. Pan Kožený nikdy nenakupoval a taktéž nepodepsal jakýkoliv nákup neveřejně obchodovatelných akcií za Harvardské společnosti.

434. Pan Kožený nikdy nevystupoval za Harvardské společnosti jako strana, která obchodovala veřejné neobchodovatelné akcie. V některých případech je možné, že bylo panu Koženému dáno na vědomí, že některé

obchody probíhají nicméně pan Kožený nebyl v pozici, která by mu jakkoliv právně umožňovala dané obchody ovlivňovat. Nicméně jelikož veškeré zmíněné obchody z neveřejně obchodovatelnými akciemi byly ziskové a není tudíž pochybnosti o jejich výhodnosti. Jediné akcie, které nebyly zpeněženy jsou akcie Daventree Ltd které si HPH rozhodlo ponechat ve svém portfoliu.

L. Neveřejné akcie jsou často mimořádně likvidní a ztráta likvidity není ztráta hodnoty a není žádný trestný čin.

435. Jak již bylo uvedeno neveřejné obchodovatelné akcie byly mimořádně hodnotné a nikterak nezmenšily hodnotu majetku Harvardských společností ba naopak jak několik příkladů ukázalo jejich hodnota byla a stále je obrovská a jednoznačně minimálně porovnatelná nebo převyšující a dnes mnohem větší než-li hodnota prodaných veřejně obchodovatelných akcií. **To že se jednalo o neveřejné neobchodovatelné akcie nikterak neznamená, že byly o cokoliv méně likvidní než-li některé veřejné obchodovatelné akcie.** Olejárenské firmy, papírny i sklo je považováno za klíčový průmysl a pokaždé kdy byl zájem zpeněžit tyto investice tak se velmi úspěšně zdařilo vyjma doby kdy globální kapitálový trh zkolaboval. Stejně tomu je u internetových firem, které jsou neveřejně obchodovatelné a mají nadbytek poptávky po svých akciích. Opět Facebook o jehož akcie byl i před veřejným obchodováním obrovský zájem je dobrý příklad a jeden z mnoha desítek a stovek takových firem.

436. Bez ohledu na likviditu neveřejně obchodovatelných akcií tak **není žádným trestným činem ani přestupkem prodat likvidní cenné papíry a zakoupit za ně méně likvidní neveřejně obchodovatelné cenné papíry protože se očekává jejich lepší budoucí zhodnocení.**

437. Přesto na stránce 196 znaleckého posudku Bohémi Experts pokračuje

“...Schéma je vždy stejné: Daventree Limited kupuje akcie a pohledávky Harvardských společností a jako protihodnotu dává své vlastní akcie. Všechny tyto smlouvy ...mají datum 30.6. 1996. Právě tyto smlouvy mohou být důvodem, proč je výše pohledávek k 31.12. 1996 tak nízká, v porovnání s údaji uváděnými v přílohách k účetním závěrkám k datum 31.12. 1995 a 14.6. 1996. Tyto operace se nemalou měrou podílely na ztrátě likvidity Harvardských fondů, protože fondy za své

pohledávky místo peněžních prostředků přijímaly neveřejné obchodovatelné akcie. Tržní hodnota těchto akcií se nedá bez podkladů z účetnictví emitentů těchto akcií vyčíslit.”

438. **Tvrzení že Harvardské fondy přijaly 30.6. 1996 neveřejně obchodovatelné akcie je nepravdivé jelikož ty již neexistovaly a jediné společnosti co převzali neveřejné obchodovatelné akcie byly již přeměně nástupnické Harvardské akciové společnosti a žádný zákon jim nebránil takovéto transakce uzavírat.** Tak jako tak pokud se statutární orgány rozhodly zakoupit po transformaci neveřejné obchodovatelné akcie tak, aby se mohly podílet na perspektivních investicích je to pouze logické a nikoliv nezákonné. Navíc takovéto činění nemá co společného s panem Koženým, dané transakce byly ziskové a nezpůsobily žádnou škodu a byly činěny statutárními orgány na základě jejich pravomoci a odpovědnosti v rámci obchodní strategie společnosti. To že hodnoty firem a podílu je v podstatě nemožné vyčíslit se 17 letým zpožděním není překvapující, ale realitou života, nicméně je nadmíru jasné, že se jednalo o mimořádně hodnotné firmy s dnešním obratem v desítkách miliard USD. Takovéto podíly nebo vlastnictví přes Kyperské společnosti prostě není bezhodnotné nebo jakkoliv nepřiměřené.

M. Výměna neveřejně obchodovatelných akcií jejichž cenu nelze dnes určit vlastněné akciovou společností SUT za jiné zahraniční akcie jejichž cenu nelze dnes rovněž určit nemůže být důvod pro stíhání natož trestný čin.

439. Jak již bylo dříve uvedeno Sklounion neměl nikdy nic společného s panem Koženým. **Sklo union nebyl nikdy ani nějakým investičním fondem nýbrž pouze běžnou akciovou společností s nímž byl dále státem vyňata velká část původního majetku v podobě plochého skla a který byl dále státem prodán firmě Glaverbel bez další kompenzace firmě Sklounion. Sklounion byl zcela řízen svými statutárními orgány a pan Kožený nikdy ani neměl jakoukoliv plnou moc za společnost jednat či jinak do věci jakkoliv zasahovat.** Pokud někdo měl vliv na Sklounion a jeho statutární orgány tak to byl pan Michael Dingman a jeho zástupce Daniel Arbes poté co se jejich firma stala majoritním a dominantním akcionářem. Tito pánové nebyli dokonce ani vyslechnuti ani jako svědci. Nicméně ze soudního posudku Bohemia Experts je zjevné, že není jakkoliv oprávněné a podložené dělat jakákoliv pochybnosti, že transakce s neveřejně obchodovatelnými cennými papíry proběhly jinak než-li zcela korektně na základě hodnot vycházejících z tehdejšího růstového tržního prostředí převládajícího v roce 1996 jakož i v té době převládající nabídky a poptávky po strategických investicích.

440. Na straně 203 posudku Bohemia Experts se uvádí:

- (a) **“V portfoliu SUT se v roce 1993 nacházely pouze cenné papíry neevidované u SCP. Jejich tržní hodnotu však nelze stanovit, protože nejsou k dispozici dostatečně podrobné údaje o hospodaření společnosti ve vlastnictví SUT.**
- (b) **V dalších letech se objevují v portfoliu SUT i akcie veřejně obchodovatelnéjejich hodnota... představuje pouze nepatrnou část z celé hodnoty portfolia , které je navíc tvořeno akciemi neveřejně obchodovatelných společností. Tržní ocenění neveřejné obchodovatelného portfolia rovněž nelze provést kvůli nedostatečným údajům o hospodaření vlastněných společností.**
- (c) **...Neveřejně obchodovatelné akcie byly rovněž rozprodány a do vlastnictví účetní jednotky se dostaly akcie kyperských společností. K 14.6. 1996 to byly akcie společnosti Harms Ltdv nominální hodnotě 3,3 mld. Kč (celkem 54 999 999 ks) K 31.12. 1996 už v portfoliu nebyly ani tyto akcie, nacházelo se zde naopak 91 299 598 ks akcií Daventree Ltd v přepočtu v nominální hodnotě za 4,2 mld Kč. Tržní ocenění tohoto podílu nelze provést.”**

441. A dále na straně 206

“Kvůli neexistenci dostatečných podkladů o společnosti Daventree, jejíž akcie tvoří zcela rozhodující část majetku HPH, a.s. – v likvidaci, nelze stanovit tržní hodnotu majetku této společnosti.”

442. To že akciové společnosti obchodují z cennými papíry je zcela běžně a je zjevně politický účelové takovéto věci skandalizovat a pohoršovat se nad nimi natož, aby byly nějaký trestný čin. Vše co se v daném případě stalo bylo, že Sklounion měl původně nějaké zřejmě české neveřejné obchodovatelné akcie jejichž hodnotu nelze určit a během doby s nimi obchodoval a na konci skončil s jinými tentokrát Kyperskými akciemi jejich hodnotu s ohledem na odstup času taktéž nelze určit. Navíc jak již bylo prokázáno kyperské společnosti vlastnily mimořádně hodnotné Ruské koncerny a špičkové podniky v několika mimořádně perspektivních a strategických odvětvích a tudíž tvrzení, že neveřejné obchodovatelné akcie jsou bez hodnoty je prostě absurdní a zcela neudržitelný nesmysl. Jelikož jak začáteční tak

konečné hodnoty prostě nejsou známe ani dohledatelné není možné zpochybňovat, že obchody tak jak proběhly odrážely tehdejší ceny a veškeré v té době dostupné informace, ke kterým samozřejmě strany obchodu přihlížely a které dnes po 17 letech prostě již nelze dále dohledat.

Část 4.3

Body 93 až 98:

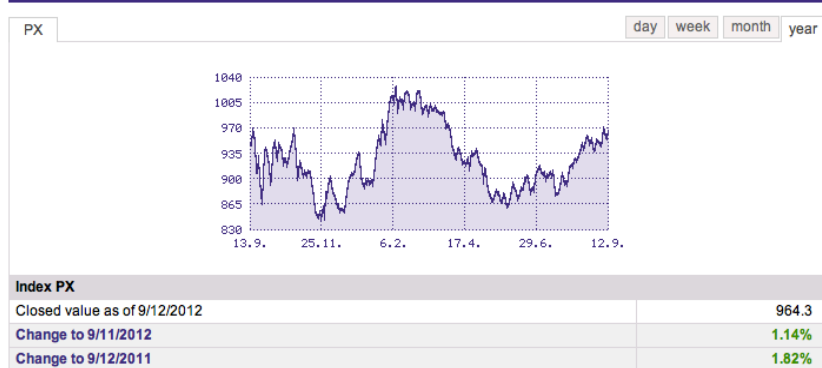
A. Transakce s akciemi SCP je běžná obchodní činnost za nejlepší možné ceny, která proběhla v hotovosti podle běžných cen. Žádný zákon nestanoví nebo nepředepisuje jak doby, po které je nezbytné akcie držet tak ani nevylučuje možnost proti obchodu, s kterou již nějakou transakcí udělal. Takovéto situace jsou naprosto běžné zvláště pak na malém kapitálovém trhu jako tehdy měla i dnes má Česká Republika. Stejně tak jedna či druhá strana na transakci vydělají a opačná strana naopak a nikdo nemůže mít jistotu, na které straně skončí jelikož ceny se nepředvídatelným způsobem mění a očekávané budoucí jsou prostě čistě spekulativní.

444. Veškeré transakce v bodech 93 až 98 se týkají nákupu akcií SPT Telecom dne 16. 3. 1995 Harvardskými společnostmi za nejlepší tržní cenu a prodeje těchto nakoupených akcií SPT Telecom za nejlepší tržní cenu po osmi dnech po řádově dvacetiprocentním propadu kurzu dne 23.3. 1995 zpět té samé společnosti.

445. Podstatou údajné viny pana Koženého je prostě běžná obchodní ztráta z tržní změny kurzu akcií SPT Telekom mezi nákupem a prodejem jak rozsudek jasně uvádí:

“Škoda, která jednotlivým Harvardským investičním fondům byla dílčími útoky uvedenými pod body I/93-98 výroku rozsudku o vině způsobena, jsou rozdíly mezi nákupními cenami akcií SPT Telecom podle smluv ze dne 16.3.1995 a prodejními cenami stejných akcií podle smluv ze dne 23.3.1995.”

446. Délka doby držení daných akcií není žádným způsobem relevantní, jak z hlediska toho, že ji zákon nezná tak i z hlediska možného zisku či ztráty, který je na burze vždy spekulativní, avšak je nutné poznamenat, že je naprosto běžné akcie nakoupit a také prodat jak v podstatně kratším časovém termínu tak i po delší době. **Jednoduše řečeno doba držení je právně irelevantní a zákon ji prostě nezná.**
447. Je tudíž jasné, že pro posouzení transakce soudem nezáleží jestliže nákup a prodej proběhl během jednoho dne, či za týden nebo kdyby se uskutečnil po měsících či dokonce letech. Prostě takovéto obchody nejsou nic neobvyklého. Délka vlastnictví je věci vlastníka a liší se běžně z minuty na minutu či ze dne na den záležíc jak se ceny akcií vyvíjí a jaké má kdo očekávání.
448. Je nezbytné soud rovněž upozornit na skutečnost, že při každém uzavřeném obchodu prodávající očekává budoucí cenu nižší a kupující budoucí cenu vyšší a je jasné, že jeden z nich na transakci vydělá a druhý naopak ne. Toto je běžná realita všech burzovních obchodů a žádný trestný čin ani samozřejmě vznikla škoda. Kdyby tomu bylo jinak nebylo by obchodníka s cennými papíry co nesedí ve vězení.
449. Názor obžaloby, že investice kde se trh otočil v neprospěch té či oné strany znamená nějaký trestný čin a škodu je tudíž naprosto neudržitelný jakož i nesmyslný jelikož přesně polovina zúčastněných vždy prodělá a ti samozřejmě nejsou a nemohou být viněni z nějakých trestných činů. Absurdita a předpojatost nařčení proti panu Koženému je tudíž jasná. Již pohled na známe stránky www.pse.cz, které patří Pražské Burze Cenných Papírů ukazují ze PX neboli pražský index, který má mnohonásobně nižší výkyvy cen, protože je sám o sobě velmi dobře diversifikovaným portfoliem se i během letošního roku změnil během pár týdnů o dvacet procent. Je tudíž jasné, že před 17 lety kdy byl kapitálový trh mnohem méně vyvinutý byly mnohem větší cenové výkyvy a že změny kurzu u jednotlivých akcií o takovéto procento byly prostě běžným a každodenním jevem.

B. Identita protistrany není schopna způsobit ztrátu jelikož zisk či ztráta jsou zapříčiněny výkyvy na kapitálovém trhu naprosto nezávisle na kteréhokoliv účastníkovi a nikoliv držením akcií tou či onou stranou či jejím prodejem té či oné straně. Tak jak již bylo výše rozvedeno paragrafu 29(6) zákon 248/1992 Sbírky v dané době zcela účelově nijak neomezoval obchody mezi dvěmi právníckými osobami a tudíž i podobné nesmyslné výmysly nemohou žádným způsobem právně obstát.

450. **Základní téze, na které se jak obžaloba tak i rozsudek zakládá je, že zpětný obchod s téže protistranou je prostě protizákonný a jediným důvodem, proč vznikly ztráty. Důraz se zde klade na tu samou identitu strany, od které společnost koupila a po nějaké době opět zpět prodala. Toto je potom skandalizováno jako nějaké “drancovací kolečko”. Takovýto přístup je zcela chybný, politický účelový a naprosto iracionální, protože se zaměřuje identitu protistrany jakožto důvod vzniku účetního rozdílu, kterým je v každé uzavřené transakci buďto účetní ztráta nebo účetní zisk.**

451. **Chybnost takovéhoho přístupu je zcela zjevná. Vlastní-li společnost například akcie SPT Telekom, potom je držitel těchto akcií vystaven ztrátám nebo ziskům, které plynou se změn kvótovaných cen těchto akcií na veřejném trhu, kterým je Burza Cenných Papírů nebo jiný státem uznávaný regulovaný centrální trh jako například byl RMS.**

452. **Je dobře známo, že pohyb akcií je ve své podstatě náhodný a je statisticky popsán jako “random walk” neboli náhodný Brownův pohyb s nějakým pozitivním koeficientem odrážející očekávané průměrné zhodnocení. Jinak řečeno, cena akcií na veřejném trhu není dopředu známá, nýbrž se pouze dá popsat jako jakési rozložení pravděpodobností, kde se budoucí cena akcií bude nacházet s tím, že součet neboli pravděpodobnostní integrál přes celé cenové pásmo je roven jedné.**

Právně a běžnými slovy řečeno, je jisté, že nějaká cena akcií STP Telekom v budoucnu bude, není však jisté jaká ani zdali bude vyšší nebo nižší. Pozitivní koeficient očekávaného zhodnocení není nic jiného než-li analytické vyjádření, že lidé předpokládají, že hodnota akcií bude v průměru stoupat.

453. Navíc je samozřejmě běžné jakož i základem tržního mechanismu, že různí účastníci na trhu mají odlišné názory na to, kam se bude budoucí cena třeba akcií STP Telekom ubírat a na základě takového odlišného názoru se vytváří nabídka a poptávka, která potom vytváří cenu akcií skrze realizované transakce. Jelikož vývoj cen, jak již bylo řečeno je zcela nejistý, nemůže vědět ani prodávající a ani kupující zdali akcie, které prodávají půjdou dolů nebo akcie, které kupují půjdou nahoru narozdíl a nebo zdali akcie, které prodávají budou stoupat či akcie, které kupují akcie budou klesat. **Tato nejistota budoucích cen na trhu je neoddělitelná od samotné účasti na kapitálovém trhu a při jakémkoliv držení nebo investování do akcií společnosti.** Je tudíž zřejmé, že společnosti, které buďto vlastnily nebo hodlaly investovat nebo investovaly či prodávaly akcie STP Telekom mohly nanejvýš pouze spekulovat a to bez ohledu na jakékoliv rozhodnutí nebo nečinění, zdali ceny STP Telekom budou klesat či stoupat.

454. Jelikož v dané době majoritní podíl STP Telekom byl již prodán nadnárodní zahraniční firmě, bylo zjevné, že se obchoduje pouze se zbytkovým minoritním podílem v STP Telekom. Řádově 30% STP Telekomu bylo privatizováno pomocí kupónu a Harvardské společnosti skončily se substantivní části těchto privatizovaných akcií. I přes tuto okolnost nikdo nevěděl ani nemohl vědět, jak se bude trh s akciemi STP Telekomu vyvíjet do budoucna. Poptávka tak i nabídka, jak s akciemi STP Telekomu, tak i dalších velkých společností jako například ČEZ a.s. atd se měnila z hodiny na hodinu a ze dne na den a vývoj budoucích cen akcií STP Telekomu byl dán seskupením kupujících a prodávajících, kteří vytvářeli cenu na trhu. Tento stav, který se doslova od hodiny k hodině měnil byl zcela mimo jakoukoliv kontrolu jednoho účastníka ať již prodával či kupoval. **Jednoduše řečeno tvorba cen byla diktována tržním mechanismem a takříkajíc “neviditelnou rukou Adama Smithse”.** který takovýto stav tvorby cen zavedl jako standard to všech novodobých ekonomických učebnic.

455. **Jelikož je a byla tvorba cen s cennými papíry STP Telekom dána trhem, tak když k 16.3 1995 Harvardské společnosti tyto akcie zakoupily, tak daná cena 2710 Kč za kus odpovídala přesně jejich tržní hodnotě v té době.** Jak obžaloba, tak ani rozsudek nezpochybňují, že tato nákupní cena byla jiná než-li správná a tržní a proto také ve výpočtu údajné škody se vychází z této ceny a žádné jiné alternativní hodnoty, což

samozřejmě je pouze logické a jedině možné, jelikož cena akcií STP Telekom i jiných v daný den byla prostě taková jaká byla. Navíc v té době byly provedeny opakované dotazy HBS, licenzovaného obchodníka s cennými papíry a člena Pražské Burzy Cenných Papírů, na veškeré větší známé držitele akcií STP Telekom, zdali by někdo z nich byl ochoten transakci uskutečnit za výhodnějších podmínek a odpověď byla vždy negativní a veškeré nabídky podstatně horší. **Je tedy bez jakékoliv pochybnosti, že v okamžik nákupu akcií STP Telekom 16.3. 1995 k žádné škodě nebo ztrátě nedošlo a nemohlo dojít.** Pro úplnost vysvětlení soudu v případě například terminovaných obchodu se samozřejmě využívají ceny co platí v den sjednání a potom se samozřejmě liší v pozdější den kdy se obchody realizují jak již bylo dříve vysvětleno na příkladě slučování společnosti z Wikipedie.

456. **Tak jak již bylo výše rozvedeno paragrafu 29(6) zákon 248/1992 Sbírky v dané době zcela účelově nijak neomezoval obchody mezi dvěmi právníckými osobami a tudíž i podobně nesmyslné výmysly nemohou žádným způsobem právně obstát. Je rovněž jednoznačné, že identita právní osoby jako protistrany transakce, která nebyla nikterak v dané době zákonem upravena nemohla příčinou či mít vliv na budoucí zisk či ztrátu způsobenou čistě tržními výkyvy.**

C. Nákup akcií SPT Telekom byl iniciován jak statutárními orgány tak i licensovaným obchodníkem s cennými papíry a v rámci podobných v té době uzavřených transakcí například se společností Patria Finance a dalšími byl jednoznačně cenově výhodný s tím že se očekával další růst ceny SPT Telekom tak jak tomu došlo bohužel až mnohem později.

457. **Nákup akcií STP Telekom dne 16.3. 1995 byl iniciován na popud několika členů statutárních orgánů Harvardských společností s tím, že mají nové "zaručené informace" že se cena STP Telekom vyšplhá na 3.500 Kč za kus. Pan Kožený neměl důvod tvrzení statutárních orgánů Harvardských společností nikterak zpochybňovat již proto, že v minulosti se mnohé jejich prognózy a doporučení ukázaly jako naprosto správná a mimořádně výhodná pro Harvardské společnosti. Obchodník s cennými papíry Harvardská Burzovní Společnost a.s. taktéž pana Koženého několikrát spontánně informovala, že obdrželi informace o prudkém vzrůstu zájmu o akcie STP Telekom a očekávají vzrůst ceny na řádově 3.500.- Kč za kus. Z několika stran najednou byl pan Kožený vystaven jak značnému tlaku, tak i učinit rozhodnutí a nezanedbat výhodnou investiční příležitost. Po pečlivém zvážení a opakované nezávislé "triangulaci" informací nabyt pan Kožený dojem,**

že zprávy o očekávaném vzestupu cen akcií STP Telekom se jeví jako plně opodstatněné a na doporučení pozitivně reagoval.

458. Navíc s ohledem na předchozí uzavřené transakce s akciemi SPT Telekom se takovýto nákup jevil jako příznivý a ziskový. Všem zúčastněným bylo totiž v té době dobře známo, že před několika měsíci 5.8. 1994 HC&C jako správce Harvardských fondu prodalo 100,000 kusů akcií SPT Telekom kupující firmě Patria Finance a.s. zastoupené Zdeňkem Bakalou za 2.800,- Kč za kus. Možnost nákupu těch samých akcií SPT Telekom za 2.710 Kč za kus naskytoval tedy příležitost jak nahradit prodané akcie a současně vydělat dalších 90 Kč za kus. To že předtím HC&C prodala akcie dráze Patrii Finance než-li je teď měla možnost zakoupit hrálo tudíž nemalou roli. Tento obchod s Patria Finance rovněž prokazuje, že Harvardské fondy a společnosti uzavíraly obchody prostě s tím, kdo nabídl nejlepší ceny. Obdobných obchodů s jinými společnostmi a jinými akciemi byly tisíce. Nákup dalších akcií SPT Telekomu tudíž splňoval podmínku prodej vysoko, kup nízko. Daná cena 2.710 Kč za kus byla dále ještě o něco příznivější než-li cena 2.740,- Kč za kus za kterou předseda představenstva Harvardského růstového investičního fondu Ing Jiří Bednař zakoupil 126.783 kusů SPT Telekom v té samé době.

D. Změna směru cen nastala naprosto neočekávaně a překvapivě tak jak je u kapitálového trhu časté a tak jako každý profesionální obchodník s cennými papíry I Harvardské společnosti měli "stop-loss limit" neboli limitující maximální výši ztrát při níž se klesající akcie prodaly za nejlepší možnou cenu tak jak je běžně.

459. Přestože akcie STP Telekom byly a dodnes jsou mimořádně kvalitní cenný papír v perspektivní oblasti telekomunikací a informační technologie došlo během osmi (8) dnů od jejich nákupu dne 16.3. 1995 k překvapivému a zcela neočekávanému zhruba 20% propadu trhu s akciemi STP Telekom, jakož se i objevily spekulace o možném dalším propadu cen těchto akcií, jakož i bonitě STP Telekom samotné. Jednoduše řečeno dne 23.3. 1995 se zdálo, že propad ceny akcií STP Telekom nebude mít konce a tudíž bylo učiněno pragmatické rozhodnutí nakoupené akcie STP Telekom dále nedržet a co nejrychleji je prodat za co nejlepší možnou cenu a tím zabránit dalšímu prohlubování ztrát z této obchodní pozice.
460. Je nutné poznamenat, že takovýto postup zamezení dalších ztrát při propadu daného emitenta cenných papírů je zcela běžný a vesměs jediný možný postup, zvláště na začínajícím kapitálovém trhu s minimálními informačními povinnostmi. Téměř každý profesionální správce investičních prostředků má po anglicku takzvaný "stop-loss limit"

neboli maximální výši ztrát, při které prostě otevřenou obchodní pozici uzavře opačnou transakcí, která ho imunizuje vůči dalším změnám cen daných cenných papírů.

461. K 23.3. 1995 jak již bylo řečeno, došlo k řádově 20% poklesu trhu cen akcií STP Telekom od jejich zakoupení dne 16.3. 1995. **Řádový pokles cen akcií STP Telekom v té době činil tedy zhruba 2,6% denně. Takovýto pokles cen akcií STP Telekom nebyl a ani nemohl být způsoben ani kupujícím ani prodávajícím, nýbrž nervózním trhem a nezodpovězenými otázkami ohledně bonitnosti emitenta STP Telekom, které se v té době šířily po kapitálové trhu. Díky tomuto propadu trhu poklesla za osm (8) dní později k 23.3. 1995 tržní hodnota zakoupených akcií již o celkovou částku 252.678.195,- Kč.**

462. Když Harvardské společnosti zakoupili dne 16.3. 1995 akcie STP Telekom, tak to bylo na doporučení jejich statutárních orgánů, jakož i HBS a v očekávání, že jejich hodnota bude dále stoupat až na 3.500,- Kč za kus a **nikdo ze zúčastněných nevěděl, nemohl vědět ani neměl ve své moci a kontrole předejít tomu, že akcie STP Telekom zaznamenají zhruba 2,6% denní propad své ceny a skončí o osm dní později na 2.215,- Kč za kus.** Tento vývoj cen byl prostě neočekávaný, překvapivý a zcela mimo kontrolu jak členů představenstev tak i pana Koženého. **Ve svých důsledcích denní pokles cen akcií STP Telekom o řádové 2,6% způsoboval denní pokles hodnoty o 31,5m Kč a byl burzovním rozdílem, podle kterého musely být držené cenné papíry dříve či později povinné přeceněny.**

E. Prodej akcií SPT Telekom proběhl naprosto regulárně přes obchodníka s cennými papíry a na základě nabídky neurčitému počtu osob a při dosažení nejlepší možné ceny. Stejně tak jak nastal propad trhu mohlo dojít k dramatickému růstu se zcela opačným výsledkem.

463. **Za účelem zamezení dalších ztrát Harvardská Burzovní Společnost byla požádána prodat dříve zakoupené akcie STP Telekom za co nejlepší cenu a tím daný obchod uzavřít.** HBS za tímto účelem kontaktovala veškeré významné finanční instituce v ČR a zde sídlící zahraniční i poradenské firmy. Dne 23.3. 1995 byly akcie STP Telekom prodány za 2.215 Kč za kus, což byla nejlepší možná i nabízená cena. Tímto prodejem se předešlo dalšímu následnému propadu kurzu akcií SPT Telekom, který dále pokračoval následoval než-li se o mnoho později akcie SPT Telekom vrátily nad očekávané 3.500,- Kč za kus a více. **Jelikož taktéž prodej akcií STP Telekom proběhl za nejlepších možných cen, které bylo možné 23.3. 1995 docílit, nevznikla samozřejmě tímto prodejem za absolutně nejlepší tržní cenu žádná právní škoda. Je tedy bez**

jakékoliv pochybnosti, že v okamžik prodeje akcií STP Telekom 23.3. 1995 rovněž k žádné škodě nebo ztrátě nedošlo a nemohlo dojít. Je však samozřejmé, že propad tržních cen akcií STP Telekom vyvolal proti všem očekáváním naprosto všech zúčastněných účetní ztrátu, které prostě nemohlo být ani předvídáno ani možné předejít.

464. Je nutné poznamenat ze investice Harvardských společností do akcií STP Telekom v rámci privatizace přinesly mimořádně zhodnocení a obrovský zisk jakož i také postoupené riziko. Díky jak výnosnosti, tak i zdánlivě bonitě, která se ukázala přinejmenším zčásti neoprávněná, považovali zcela logicky jak členové statutárních orgánů, tak i pan Kožený s akciemi dále obchodoval podle převládajících podmínek na trhu, který se dynamicky mnohdy den ode dne měnil a doposud mění. **Veškeré transakce, které kdy proběhly s akciemi SPT Telekom byly plně odpovídající nejlepšímu možným cenám a podle všech zákonů a předpisů.** To, že se situace na trhu dynamicky měnila, je pouze logické a nelze nic jiného očekávat. Tak, jak je tomu ve světě běžné, jednou se akcie prodávají a něco později zase kupují. Někdy obchodní riziko vyjde jindy bohužel nikoliv a pouze čas ukáže, kam se trh z racionálních či iracionálních důvodů rozhodl vydat, či na jakých kurzovních hranicích se zastaví. To však není a nemůže být známo předem kterémukoliv ze zúčastněných. **Stejně tak dobře jako propad trhu mohl následovat očekávaný vzestup akcií STP Telekom, který by byl vyústil v obrovský výdělek. To že se tak nestalo není vinnou nikoho a zvláště ne pana Koženého.**

F. Webové stránky o repurchase agreement z Wikipedie http://en.wikipedia.org/wiki/Repurchase_agreement nepochybně prokazují, že sale/buyback transakce neboli prodeje se zpětným nákupem jsou naprosto běžnou a po celém světě praktikovanou transakcí a tudíž nejsou žádným trestným činem ba dokonce ani přestupkem. Výmysly ohledně takzvaných "koleček" nejsou ničím více než-li naprostým nesmyslem, který nemá nejmenší právní bázi.

465. Obžaloba i rozsudek dále poukazují, že v případě jak nákupu tak prodeje akcií STP Telekom se jednalo o tu samou protistranu transakce, které vyústilo v takzvané "kolečko". Toto je zjevně politické a účelové skandalizování běžných obchodu, které dnes a denně po celém světě probíhají. **Je naprosto běžné jak na kapitálových trzích, tak i při běžné obchodní činnosti, aby ta sama firma co něco prodá jiné firmě to samé opět zpět zakoupila. Takováto transakce je natolik běžná, aby měla své oficiální jméno, které je známé v angličtině jako "sale-buyback" neboli prodej se zpětným nákupem.** Sale-buyback spadá ve většině případů do dvou kategorií: Jedna je, že se obě strany zavází prodaný majetek či hodnoty za předem danou cenu zpět odkoupit. Druhá je, že se strany zavází

koupit respektivně prodat koupený majetek zpět kupci v dané době za pozdější převládající cenu.

466. **To ze sale/buyback mnohdy také nazývaný repo, což je zkratka pro repurchase agreement, naprosto běžný je možné zjistit na stránkách**

Wikipedie

[http://en.wikipedia.org/wiki/Repurchase agreement](http://en.wikipedia.org/wiki/Repurchase_agreement) Zjevně podle obžaloby i rozsudku musí být takováto výše zmíněná činnost trestná a všichni ti, co tak činí včetně nejrenomovanějších investičních bank a poradních domů jsou trestné vinni, protože páchají takzvaná "kolečka".

467. Jakákoliv trestnost nebo nezákonnost "koleček" je neudržitelným výmyslem, jakož i absurditou, která nemá nejmenší oporu v zákoně. **Zákon nikterak neupravuje ani nezakazuje, aby prodávající, od kterého byla věc či cenný papír koupen, nesměl být poté kupujícím. Takovýto neexistující hypotetický předpis by také samozřejmě porušil veškerá pravidla o běžném hospodářském styku platná v čele EU a plně závazná pro ČR.** Navíc na kapitálovém trhu a to i na velkém, natož malém, je velmi omezeny počet hráčů a je zcela běžné, že finanční instituce a velcí investoři si mezi sebou tam a zpět obchodují s tím samým cenným papírem. Extremním případem jsou takzvaní "market-makers" to jest ti, co tvoří nebo se snaží tvořit trh z tím či oním cenným papírem. Podle logiky obžaloby a rozsudku rovněž tito vysoce renomovaní obchodníci na kapitálovém trhu musí být takzvanými "kolečkáři".

468. **O zjevnosti těchto absurdit o kolečkách není třeba dále hovořit, protože se vymykají všem civilizovaným a všeobecně uznávaným a právně platným normám. Běžné obchodní transakce popsané ve Wikipedii a provozované po celém světě prostě nejsou a nemohou být nějakým trestným činem a dokonce ani ne civilním přestupkem. Podjatost a klamavost takovýchto nařčení a podvodných výmyslů proti panu Koženému není zapotřebí rozvádět.**

G. Transakce s akcemi SPT Telekom nebyla však žádný sjednaný sale/buyback, ale výsledek nabídky učiněné preem neurčitěmu okruhu osob na relativně malém trhu kde se prostě musela přijmout nejlepší cena jelikož dělat transakci za cenu horší by bylo protizákonné

469. Je dále nutné podotknout, že **v případě SPT Telekom transakcí se nejedná ani dokonce o klasický buy-back, kde se strany nějak předem dohodly, že se zase odkoupí to co se prodalo, ale prostě o výsledek, který byl způsoben malým počtem účastníků na kapitálovém trhu v té době, kdy prostě jeden a ten samý subjekt, který akcie prodal prostě později nabídl nejlepší tržní cenu a koupil akcie zpět. Vše, čeho se tedy měl pan Kožený dopustit je, že údajně zapříčinil to, že se zakoupily**

akcie od subjektů, co nabízel nejnižší cenu mezi všemi ostatními účastníky a později ty samé akcie prodal subjektů, který nabídl nejvyšší cenu mezi všemi účastníky. To však nemůže být trestný čin, jelikož je to povinnost dobrého hospodáře. Měl snad pan Kožený uzavírat obchod s někým jiným kdo prostě nabídl horší podmínky?

H. Změna ceny akcií SPT Telekom je actus dei nemini facit injuriam - neboli Act of God který nezpůsobí (právní) škodu nikomu. Pan Kožený ani kdokoliv jiný není zodpovědný za actus dei.

470. Burzovní účetní ztráta samozřejmě není soudní škodou tak jako není burzovní výdělek neoprávněným obohacením. **Budoucí burzovní cena je dále tak neznámá, že naplňuje princip - actus dei nemini facit injuriam - neboli Act of God nezpůsobí (právní) škodu nikomu.** Bylo by samozřejmě krásné mít křišťálovou kouli a znát vývoj burzovních cen dopředu, bohužel toto je a nadále zůstane v oblasti fantasie.

I. Nákup akcií SPT Telekom byl naprosto racionální jelikož se jednalo o mimořádně kvalitní akcie, na kterých Harvardské společnosti obrovský vydělali a byl všeobecný veřejný předpoklad dalšího růstu jejich cen což je zjevně i se zájmu například Patria Finance a dalších kupců jímž Harvardské společnosti prodali za ceny vyšší než-li sami nakoupily. Takováto arbitráž kde Harvardské společnosti prodali výše než-li zakoupily například společnosti Patria Finance a dalším byla samozřejmě výhodným a lukrativním obchodem.

471. **Obchodní racionální důvod proč obchody s SPT Telekomem proběhly je tudíž velmi jednoduchý. V rámci privatizace Harvardské fondy vsadily velkou část privatizačních bodů na SPT Telekom a toto rozhodnutí se ukázalo jako zcela správné. Okamžitě po privatizaci bylo jasné, že akcie SPT Telekom jsou hodnotné a dalo se předpokládat, že se budou i nadále zhodnocovat a jejich cena bude stoupat.** Po určité době členové statutárních orgánů jakož i HBS informovali, že dle jejich zdrojů bude cena akcií SPT Telekom dále stoupat z 2,700 Kč za kus až na očekávaných 3,500 Kč za kus. S tohoto důvodu byl zájem zakoupit další akcie s očekávaným zhodnocením 800 Kč na kus což by odpovídalo dalšímu 30% zhodnocení. Dále přechodné zvýšení počtu kusů SPT Telekom měl účelově zvýšit množství již zakoupených akcií SPT Telekom a tím znásobit očekávané zhodnocení. **Bohužel předpokládaný vývoj cen SPT Telekom se neuskutečnil a namísto toho začaly ceny SPT Telekom klesat. Po několika dnech ztrát, které byly v průměru 2,6% denně, se statutární orgány rozhodly zmenšit počet akcií na původní stav po privatizaci přičemž cena naprosto nečekaně poklesla o řádově 20%.** Jelikož pokles cen SPT Telekom dále pokračoval Harvardské fondy poté dále pokračovaly v prodeji i původně nabytých

akcií SPT Telekom za kupóny a rovněž vyplatily slíbené desetinásobky až dvanácti násobky zhruba 300,000 podílníků z druhé vlny kuponové privatizace.

472. Je nezbytné zdůraznit, že například společnost Patria Finance, která zakoupila akcie SPT Telekom za 2800 Kč/kus, naproti podstatně příznivější ceně 2710 Kč/kus za kterou nakoupily Harvardské společnosti, by mohla být taktéž někým obviňována, že způsobila následnou ztrátu poté co jejich cena spadla. Je samozřejmé, že nic takového absurdního se neděje byť Patria Finance a pan Zdeněk Bakala co jí osobně podepsal dopadli ještě hůře. Budoucí ceny prostě není možné znát dopředu a jejich budoucí hodnota je vždy prostě spekulativní.

473. Strategie Harvardských fondů byla zcela racionální a konzistentní a proto i když měly možnost akcie SPT Telekom na začátku prodat tak neprodaly, nýbrž upřednostnily akcie zapůjčit s jistým zhodnocením několika procent navíc k jejich očekávanému budoucímu zhodnocením. Tímto si Harvardské fondy zajistily pevné úroky a příjem, přičemž se dále na změně kurzů akcií SPT Telekom podílely. Toto je běžná finanční operace, kterou si firmy a fondy po celém světě vylepšují ziskovost a která i v případě Harvardských fondů přinesla pozitivní čistý zisk. Je tedy zcela logické, že Harvardské fondy dále pokračovaly v nákupu akcií SPT Telekom, když k tomu byla příležitost a dělaly tak za v té době nejlepší možné ceny s tím, že nebylo jediné větší finanční instituce co nebyla přímo kontaktována Harvardskou Burzovní Společností. Ten, kdo nabídl nejlepší cenu, ten prostě uzavřel daný obchod a jinak ani tomu nemohlo být. Chybný názor, na kterém je obžaloba postavena, je, že pokud společnost X koupí akcie od společnosti Y tak je nesmí společnost Y zpět prodat, byť ta nabízí jednoznačně nejlepší cenu, je prostě právní nesmysl. Navíc takovýto přístup, aby společnost X neprodala společnosti Y, ale nějaké řekneme společnosti Z za méně příznivé ceny, je prostě v rozporu se zákonem, který přikazuje činit obchod za co nejvýhodnější ceny. Rozhodnutí Harvardských fondů navýšit objem akcií SPT Telekom je prostě obchodním rozhodnutím a žádným trestným činem. Je a bylo rovněž racionální a správné akcie prodat, když se vývoj cen oproti předpokladu otočil.

474. Harvardské fondy vsadily na akcie SPT Telekom jak v rámci privatizace tak i okamžitě po privatizaci s očekáváním dalšího vzestupu s ohledem na bonitnost společnosti a perspektivnost odvětví. Investice do SPT Telekomu byla zcela správná a přinesla obrovské zhodnocení být došlo opačnému výkyvu cen akcií. Toto je prostě nejistota spojená s kapitálovým trhem. Veškeré transakce, jak nákupy, tak prodeje proběhly za v té době nejlepší možné ceny a v hotovosti, jakož i s

plným souhlasem a vědomím a na přání statutárních orgánů s ohledem na předpoklady pozitivní vývoj cen akcií SPT Telekomu. Toto je běžný obchod a nikoliv nějaký trestný čin, protože nikdo nezná a nemůže znát s nějakou jistotou dopředu vývoj cen akcií na burze. Obchodovat za nejlepší možné ceny bez ohledu na identitu protistrany je taktéž pravidlo co platilo a dále platí bez jakékoliv výjimky, kterým se prostě obchodní činnost řídí, nikoliv nějaký trestný čin.

J. Každá společnost, která obchoduje s akciemi má jak ziskové tak ztrátové obchody. Harvardské společnosti jak sám svědek Častorál docílily špičkových výsledků i majetku a zatímco pan Častorál si stěžuje za příliš nízkou prodejní cenu všeho majetku v rámci pozdější veřejné soutěže, byť ta není a nikdy nebyla předmětem obžaloby a jakéhokoliv stíhání a není relevantní pro soud se jí zabývat, je nutné upozornit, že je mimořádně podjaté, nekorektní a politicky cíleně vybrat z mnoha tisíců uzavřených obchodu jeden kdy se cena proti očekávání otočila v neprospěch. Navíc takovýto pokles byl pro Harvardské společnosti menší než-li pro ostatní jelikož zakoupili tyto akcie za méně než-li ostatní jako například Patria Finance nebo další.

475. Je nutné dodat a poukázat, že při jakémkoliv pohybu akciového kurzu budou vykazovat protistrany transakce to jest kupující a prodávající samozřejmě opačný účetní dopad. Toto je naprosto běžné a neoddělitelné od všech transakcí a účetním ziskem nebo účetní ztrátou při běžné obchodní činnosti. **Je zcela politicky účelově vybrat z tisíců obchodu, které společnosti uzavřely a které byly dominantně ziskové příklad kdy došlo proti všem předpokladům k opačnému vývoji cen. Tak jako tak, i kdyby Harvardské společnosti prostě pouze již nakoupené akcie SPT Telekom v rámci privatizace držely a nezakoupily další, tak by tak jako tak byly vystaveny tomu samému propadu jejich tržní ceny za kus, byť samozřejmě, jelikož zákon v té době neukládal vytvářet opravné položky, byla by tato ztráta pouze zohledněna v době jejich prodeje.** Má-li společnost nějaké akcie a rozhodne-li se nějaké další přikoupit prostě není a nemůže být nějaký trestný čin, ale běžné obchodní rozhodnutí.

476. Navíc počínání Harvardských společnosti bylo prokazatelně hospodárnější a výnosnější tím, že nakoupily dané akcie za 2,710 Kč/kus narozdíl od například Patria Finance, která koupila od Harvardských společnosti za 2,800 Kč/kus. Absurdita stíhání pana Koženého při uzavření lepších obchodů pro Harvardské společnosti než-li ostání jako například pan Zdeněk Bakala pro jiné firmy je zjevná.

K. Transakce s akciemi SCP Telekom jsou naprosto legální a jelikož proběhly na základě přijímání návrhu předem neurčenému okruhu osob

jak je očividné z burzovních lístků tak naplňují podmínky paragrafu 17a (3) zákona 248/1992 a podle zákona proběhly s plnou odbornou péčí a je tudíž nemožné, že způsobily jakoukoliv škodu. Navíc tyto transakce proběhly zcela platbou v hotovosti.

477. Tak jako veškeré obchody co Harvardské společnosti uzavíraly tak i obchody s SPT Telekom proběhly skrze licensovaného obchodníka s cennými papíry Harvardskou Burzovní Společnost, která si za vyhledávání nejlepší možné tržní ceny rovněž účtovala běžné makléřské provize a poplatky, a naplňují podmínky paragrafu 17a (3) zákona 248/1992 Sbírky, který jasně stanoví, že přijímání návrhu určeny předem neurčenému okruhu osob, což je očividné z burzovních lístků, které neobsahují jakoukoliv protistranu, je zákonem ustanovený předpoklad ze veškeré jednání proběhlo s veškerou odbornou péčí. Navíc tyto transakce proběhly zcela platbou v hotovosti.

478. Tvrzení, že běžné transakce, které proběhly v hotovosti za burzovní ceny jsou nějaký trestný čin je prostě zneužívání soudního procesu za účelem intimidování pana Koženého. Stejně tak je podjatost a smyšlenost o neexistujících zákazech obchodování se stranou s kterou již byl nějaký obchod uzavřen nejenom šokující nýbrž taktéž zcela opresivní a šikanující zneužití soudního procesu. Tak jak již bylo výše rozvedeno paragrafu 29(6) zákon 248/1992 Sbírky v dané době zcela účelově nijak neomezoval obchody mezi dvěma právníky osobami a tudíž i podobně nesmyslné výmysly nemohou žádným způsobem právně obstát.

479. Z výše uvedeného rozboru je naprosto jasné, že obvinění proti panu Koženému je naprosto uměle vytvořené na základě (i) smyšlených a nikdy neexistujících předpisů o nemožnosti uzavírání obchodu se stranami, s kterými již někdy předtím společnost obchodovala, (ii) stejných nesmyslů týkajících se povinností prodat jiným zájemcům za horší ceny, aby se dodržel neexistující výše zmíněný předpis, (iii) stejně tak je nesmysl, že dvě společnosti v dané době nesměly mezi sebou uzavírat obchody byť žádný takový předpis v dané době neplatil a určitá omezení vstoupila v platnost mnoho let později, (iv) jakož i postup proti panu Koženému, který přímo odporuje paragrafu 17a (3) zákona 248/1992 Sbírky, že dané obchody proběhly s odbornou péčí (v) mnoha další porušení práv a předpisů o volnosti obchodování a činění v rámci českých a EU zákonných ustanovení.

480. Bez ohledu na protiprávnost postupu proti panu Koženému a samozřejmou povinnost soudu za řádný výkon úřední moci a aspekty

lidských, práv která byla opakovaně v případě pana Koženého jednoznačně porušena tím, že je stíhán na základě neexistujících předpisů obhajoba dále zdůrazňuje, že není možné plýtvat státní prostředky na stíhání prokazatelně neexistujících porušení zákona. To že na tehdejší právní úpravu, kdy transakce probíhaly může být a zjevně je rozdílných politických názoru na věci nic nemění. Pravidlo *nulem crimen sine lege* není možné obejít nebo ignorovat.

CAST 4.4

PODJATOST, VĚCNÁ CHYBNOST A UMYSLNÉ ZATAJENÍ PODSTATNÝCH SKUTEČNOSTÍ V RÁMCI ZNALECKÝCH POSUDKŮ

A. Soudní tlumočník jednal podjatě a nelogicky a chybně přeložil veškeré smlouvy a jištění cennými papíry v SCP jako kdyby neexistovalo a takovýmto zamlčením poškodil pana Koženého a uvedl soud v omyl.

492. Soudní tlumočník, který překládal veškeré smlouvy a směnky v rámci takového překladu všech smluv svými chybami zatajil zajištění celé kupní ceny v případě veškerých transakcí zástavním právem proti všem prodaným akciím v SCP a na místo toho svým chybným překladem vyvolal mylný dojem, že dané transakce zajišťovali pouze jakýsi neznámý úrok a že žádná část kupní ceny tudíž nebyla zajištěna.

493. Překlad z anglického jazyka do českého je tak fundamentálně odlišný od původního významu, že zcela zkresluje a zatajuje řádné zajištění celkové kupní ceny oproti prodaným akciím, že ve svém důsledku je naprosto nepoužitelný pro účely posuzování trestné právní odpovědnosti pana Koženého. Překladatel přeložil dané naprosto klíčové pasáže smluv a zajištění podjatě, věčně chybně a zatajil svým jednáním podstatně skutečnosti ve prospěch pana Koženého.

B. Soudní překlad je nejenom chybný, nýbrž taktéž odporuje zdravému rozumu i kontextu všech dokumentu jak jednotlivé tak i kolektivně popisující transakce

494. Znalecký překlad je nejenom naprosto chybný, ale i posouzeno zcela selským rozumem natolik nelogický a zmatečný a iracionální tím, že jakkoliv nezapadá do kontextu dokumentu, že muselo být tlumočnickovi samotnému naprosto jasné, že předkládá soudu

překlad, který neodpovídá a nemůže odpovídat jak realitě tak ani smyslu originálního textu.

C. Překladatel si musel být vědom a nebo při vynaložení běžné řádné péče by si musel být vědom, že překlad, který předkládá odporuje skutečnosti a zamlčuje nejpodstatnější část transakcí o zajištění

495. Tlumočník přeložil klíčové pasáže o zajištění tak, že jsou iracionální a nedávají běžný obchodní smysl. Takovéto závažné pochybení tlumočníka důvodně zakládá podezření, že tlumočník svým činěním nenaplnil pouze nedbalostní podstatu věci, ale nýbrž, že takovýto chybný překlad byl předložen soudu s vědomím znalce, že je a nebo, že musí být chybný a zkreslující. Důvodem takového závěru je, že je povinností každého překladatele přeložit význam z jednoho jazyka do druhého a v rámci takového překladu znalec překladatel vždy posuzuje a překládá význam, který je vždy dobře znám a zapadá nedílně do kontextu celého překladu.

D. Soud činil závěry na základě chybných a podvržených dokumentu o kterých tlumočník jakož i zjevný zadavatel pan Zdeněk Častorál museli být dobře obeznámeni jako o závadném a takovýmto činěním mohl být spáchán a právně naplněn trestný čin podvodu na soud jakož i v rámci celého stíhání pana Koženého.

496. Je zcela jasné, že zcela chybný, podjatý a naprosto zkreslující překlad klíčových pasáží o skutečném mimořádně dobrém zajištění veškerých transakcí, který znalec předložil nemůže být použit jako důkaz v rámci soudního řízení proti panu Koženému a ani proti kterékoliv jiné osobě. Český překlad a anglický platný text smluv a směnek jsou významově dva zcela odlišné dokumenty, kde český překlad neodráží nejvýznamnější podstatu proběhlých transakcí ohledně řádného zajištění. Ve své podstatě překlady veškerých smluv a směnek nelze označit jinak než-li za podvrh a padělek a falešný dokument zcela nepřipustitelný v jakémkoliv soudním líčení jakož je i podvodem na soud a další státní orgány.

497. Je zjevné, že pokud by tlumočník odvedl řádně a odborně svoji práci byl by soud postaven před nezbytnost posouzení využití takového zajištění v rámci všech uzavřených transakcí, byť je zřejmé, že pokud by se soud pečlivě věcí zaobíral byl by soudu sám objevil chybný překlad znalce, který je v kontextu iracionální a neodůvodnitelný, naprosto zřejmý. Je zjevné, že soud žádný takovýto překlad ani pozorně nečetl jinak by při výpočtu údajné škody musel přinejmenším posoudit zástavu neznámého úroků a další okolnosti o dalším zajištění, které plynou i z chybného překladu jakož i co se s

těmito protihodnotami, který kupec pan Michael Dingman poskytl dále stálo. Soud sice uvedl, že se případem pana Koženého zabýval ve zbylém čase kdy soud neplnil jiné povinnosti, ale tato skutečnost není prostě žádným řádným odůvodněním proč veškeré důkazy včetně smluv nebyly řádně přezkoumány a proč soud bez zjevného vlastní zvážení věci téměř doslova převzal slova a závěry jiných.

E. Padělky a falešné překlady znalce překladatele jsou nepřipustitelné ať je padělaná nebo zfalšifikována 'pouze' jejich nejpodstatnější část nebo zdali se padělaní a podvod týká i dalších částí stejně tak jako falešná bankovka je falešná na základě malých chyb, kterých se penězokazec dopustil a které byly nahlédnutím odhaleny.

498. Je nezbytné soud upozornit, že takovéto zavrženíhodné činění tlumočnicka zřejmě není jediným místem pochybení a lze předpokládat, že nový odborný překlad objeví další stejně významné pasáže, které byly znalcem překladatelem prostě zfalšovány a úmyslně či nedbalostně překrouceny. Stejně tak jako falešná bankovka je falešná na základě malých chyb, kterých se penězokazec dopustil a které byly nahlédnutím odhaleny, tak dělá falešný překlad jedné či více pasáží celý překlad daného dokumentu falešným v absolutní rovině a plně šíří, a to i kdyby byly ostatní části řádně přeloženy, což se nikterak nepřipustí. Řečeno jinými slovy pro identifikaci falsifikátu nebo padělku nějakého dokumentu stačí ukázat, že alespoň nějaká jeho část neodpovídá skutečnosti a byla vyhotovitelem nebo tím, kdo dokument předkládá nějakým způsobem zkreslená od dokumentu původního. Tím že byl obsah dokumentu nějakým způsobem zkreslen činí prostě daný dokument soudně naprosto nepřipustitelný.

499. Zamlčení řádného zajištění v rámci chybného překladu soudního tlumočnicka jednoznačně prokazuje, že znalec překladatel je podjatá a nevěrohodná osoba, která jednoznačně připravila podvodný a klamavý překlad ovlivnit soud i celý politický motivovaný proces proti panu Koženému. Proces s panem Koženým na základě chybných, padělaných a podvržených překladů uzavřených transakcí nemůže obstát a odvolací soud nemá jiné možnosti než-li výrok soudu na základě takovýchto dokumentů zcela zrušit *ab initio*.

F. Iracionalita a chybnost překladu včetně zamlčení nejpodstatnějších skutečností o zajištění všech transakcí, která je jednoznačná z kontextu dokumentu a taktéž z časové okolností vyhotovení překladu ukazuje, že zřejmě jednal nebo musel jednat pod vlivem pana Častorala, který s

největší pravděpodobností znalce překladatele za takovouto činnost dával finanční úplatu. Znalec překladatel musí být předvolán podat vysvětlení svého podvodného činu.

489. Obhajoba rovněž žádá, aby soud předvolal znalce překladatele k vysvětlení jednoznačně závadného překladu jakož i aby soud zjistil jak a kým byl znalec vybrán a z jakých zdrojů a kým byl znalec zaplacen. Důvodem takového přezkoumání je důvodné podezření, že znalec překladatel, který takto závažně a zjevně účelově vyvolal mylný dojem zatajením nejpodstatnějších skutečností nebyl nezávislým znalcem překladatelem nýbrž byl pod vlivem pana Zdeňka Častorala, který znalce zaplatil a ovlivňoval tak, aby klíčové pasáže o zajištění prodejní ceny byly prostě zamlčeny.

490. Je zcela zjevné, že pokud znalec překladatel nebyl vybrán soudem a taktéž zaplacen soudem tak překlady jsou rovněž nepřipustitelné na základě vlivů pana Zdeňka Častorala nebo jiné podobné osoby, která takového znalce ovlivňovala tak, aby se dopustil jednání jejichž účelem bylo poškození pana Koženého a zkrácení podstaty uzavřených smluv v rámci soudního procesu. Stejně tak pokud znalec překladatel byl dříve v kontaktu s panem Častoralem nebo Staňkem či jinou podobnou osobou je předpoklad, že znalec není znalcem nezávislým nýbrž, že jednal pod jejich vlivem a na jejich přání.

G. Podjatý a účelově chybný překlad, který byl dílem finanční úplaty jedné z účastněných stran, nebo vyhotoven pod vlivem pana Zdeňka Častorala, není přípustitelný pro soudní posuzování a tudíž ani neexistuje správný neutrální znalecký překlad na kterém by soud mohl vůbec dále postupovat.

491. Ze znalecké překlady byly vytvořeny pod vlivem pana Zdeňka Častorala, nebo jiných podobných osob, je nadmíru pravděpodobné, jelikož je důvodné předpokládat, že pan Zdeněk Častorál, který opakovaně podával stížnosti na policii a nezná příliš anglického jazyka nemohl žádné smlouvy studovat tak jak opakovaně tvrdí do doby pokud nebyly přeloženy do jazyka českého. Je tudíž zjevné, že pokud pan Častorál podával trestní oznámení bez prostudování smluv, kterým plně, pokud vůbec nějak, rozuměl tak činil bez opodstatnění a pokud si smlouvy nechal někým přeložit je logické, že v rámci takovéto činnosti pracoval se znalcem, kterého potom účelově ovlivňoval. Takovýto znalecký překlad, který je navíc podjatý a naprosto chybný, a který byl s největší pravděpodobností vyhotoven na základě finanční úplaty ze strany pana Častorala není přípustitelný a zcela jistě není nezávislým znaleckým překladem.

H. Závěry soudu činěné na prokazatelně chybném překladu, který je účelovým podvodem za s největší pravděpodobností finanční úplatu znalci překladateli jsou naprosto neplatné a odvolací soud nemá jinou možnost než-li je zcela zrušit a nařídít vyhotovení nových překladů a jejich posouzení *ab initio*.

500. Tak jako tak existující znalecké překlady jsou zcela nepřipustitelné v absolutní rovině díky podvodu a zamlčení podstatných skutečností a musí být vyloučeny a další soudní jednání může pokračovat pouze poté a na základě správných a korektních jakož i nezávislých překladů smluv a zajištění tak jak významově odpovídá v anglickém originálu, který je pro všechny strany závazný.

I. Veškeré další znalecké posudky týkající se ohodnocení nebo přezkoumávání smluvních cen jsou právně zcela nepřipustitelné a to v absolutní rovině jelikož porušují princip zákazu retroaktivity zákonů a předpisů

501. Není právní pochybnosti, že jediné zákony podle, kterých může být kterákoliv osoba a tudíž i pan Kožený stíhán nebo, které mohou být použity proti jeho osobě jsou ty co v dané době platily a popřípadě zákony pozdější pokud jsou příznivější. Toto pravidlo zákazu retroaktivity odráží principy demokratické společnosti známé jako *nullum crimen sine lege* jakož i nezbytnosti předvídatelnosti právních dopadů za činění. Je tudíž jasné, že i veškeré aspekty týkající se ohodnocování a znaleckých posudku musí být dělány tak, aby byly založeny pouze na v té době platných zákonech a předpisech tak jak tehda existovaly nebo pozdějších výhodnějších.

502. Jak již bylo výše uvedeno v době týkající se zmíněných transakcí žádný zákon nevyžadoval jakékoliv znalecké ocenění či dobrozdání, které by takovéto transakce podmiňovalo či jakkoliv vyžadovalo. Naopak v této době platily zcela odlišné zákony, které se týkali například povinnosti zachovat mlčenlivost raději než-li informovat akcionáře nebo v případě spojení společností jak soud citoval svědka Častorála

“K novele obchodního zákoníku, která byla přijata deset dní po sloučení HIF uvedl [svědek Častorál], že při oceňování majetku museli být dva znalci, přičemž vklad do společnosti

Daventry Ltd. oceněn nebyl, společnosti se slučovaly nikoliv podle vlastního jmění, ale podle základního jmění, přičemž vlastní jmění bylo odlišné od jmění základního.”

Společnosti v té době byly ze zákona povinny se slučovat podle základního jmění nikoliv podle jakéhokoliv jiného pravidla a již zcela vůbec ne podle znaleckého ocenění. Obdobně tomu bylo při veškerých obchodech, které nepodléhaly žádnému oceňování.

503. Jelikož žádné transakce v dané době nepodléhaly oceňování není prostě ze zákona možné používat pozdější v té době neexistující zákony co stanovily pravidla jak povinnosti určité obchody oceňovat tak i tyto nové zákony zavedly metodiku a pravidla jakým způsobem takovéto oceňování má být provedeno. Jelikož metodika a předpisy o oceňování jsou prostě novými zákony s novými standarty a předpisy není možné, aby byl pan Kožený či kdokoliv jiný posuzován na základě předpisů o oceňování co prostě v té době nikterak neexistovaly. Takovýto postup zcela jednoznačně porušuje zákaz retroaktivity zákonů.

504. Má li být pan Kožený či jiná osoba měřená nějakým metrem potom to musí být ten samý metr, který v dané době platil a nikoliv takový metr nebo měřítko či standard jaký byl pouze mnohem později zaveden. Jde tudíž o to, že pan Kožený jakož i transakce co v té době probíhaly, a to bez ohledu kdo je uzavíral, musí být posuzovány pouze v té době platných předpisů o oceňování a žádných jiných.

505. Je naprosto jednoznačné a bezpochybné, že jelikož v dané době prostě neexistovala žádná pravidla jak oceňování provádět měl každý účastník na trhu naprostou volnost jaké faktory a veličiny v rámci posuzování hodnot zváží a jakým způsobem jim příloze nebo naopak nepřiloží význam při uzavírání transakcí. Tudíž je naprosto jasné, že žádná "běžná pravidla" pro ocenění prostě v dané době neexistovala. Řeceno jinak v dané době, kdy transakce probíhaly nebylo metodiky a pravidel podle, kterých i kdyby oceňování bylo vyžadováno, což se nepřipouští, by musela strana obchodu nějak postupovat a které by předepisovalo zohledňování některých věcí a naopak vylučovaly zohlednění věci jiných. Výše a způsob ocenění nebo použité metodiky se v dané době prostě lišilo od osoby k osobě a bylo vždy věci čistě smluvní strany a nikoho jiného.

J. První normy pro oceňování obchodních transakcí se objevily teprve až po ukončení veškerých transakcí a to ještě pro jiné účely a na základě dnes univerzálně kritizované metodiky jako chybné a dokonce i sám pan Zdeněk

Častorál se ztotožňuje s tímto názorem. Jakákoliv retroaktivní aplikace byt' i těchto špatných norem není možná jelikož by porušila ústavní práva a další mnohé předpisy o zákazu retroaktivity.

506. Jelikož podnikání bylo v době socialismu samo o sobě trestným činným není nikterak překvapující, že vývoj obchodních zákonů trval mnoho let jakož i bylo úmyslem tehdejší vlády trh co nejdéle ponechat bez regulací tak, aby se dosáhlo rychle koncentrace majetku v rukou nových vlastníků, která povede k restrukturalizaci a další modernizaci. Z tohoto důvodu prostě v době kdy transakce probíhaly obchodní zákoník ani zákon 248/1992 Sbírky neznal roli znalce pro dané účely obchodování s cennými papíry. Takováto role znalce v rámci obchodního zákoníku se poprvé objevila po 30.6. 1996 a to v mimořádně omezené formě například pro spojování společností. Navíc první formy oceňování nebyly příliš rozdílné od předchozích postupu tím, že se opíraly o různé účetní položky aniž by zohledňovaly skutečné tržní hodnoty, které se téměř vždy mimořádně a mnohonásobně liší od účetních hodnot.

507. To že se oceňování znalci objevilo v rámci právních předpisů relativně pozdě a metodologie, která má být byla několikrát změněna není nikterak překvapující jelikož účetnictví v době socialismu podléhalo státnímu tajemství, absolutní neochota vedoucích pracovníků sdílet finanční výsledky společnosti vytvořila po několik let informační vakuum kde nebylo možné nebo mimořádně obtížné obdržet jakékoliv účetní a finanční podklady od nově zprivatizovaných společností. V dané době nebylo tudíž jiné možnosti než-li provádět obchody na základě mimořádně neúplných a často pouze rámcových informací. Pouze poté co předpisy o zachování mlčenlivosti a o státním či obchodním tajemství byly nahrazeny povinnostmi informovat akcionáře se věci začali pomalu měnit. Je samozřejmě jasné, že bez informační povinnosti není možné provádět oceňování podniků a tudíž tato historická chronologie má svoji praktickou příčinnou logiku.

508. Tak jak bylo již řečeno když se role znalců objevila v obchodním zákoníku po 31.6. 1996 tak se oceňování řídilo vesměs účetními konvencemi, které se samozřejmě mimořádně lišily od skutečných hodnot. Nicméně co je podstatné, že před specifickou úpravou o provádění znaleckých ohodnocení zákonem neexistovaly žádné relevantní předpisy jak provést skutečná ohodnocení. V praxi toto samozřejmě znamenalo, že neexistoval jednotný objektivní metr jak ohodnocovat. Dalším mimořádně závažným problémem v dané době byl výše zminěný nedostatek informací pro ohodnocování jakož i totální neznalost znatelného počtu osob schopných či kvalifikovaných a znalých jak takováto ohodnocování provádět.

Výsledek tohoto stavu se projevil tím, že převážná část aktiv byla prostě v té době obchodována na základě nabídky a poptávky a nikoliv na základě nějakých technických či analytických modelu tak jak je dnes běžné.

509. Tvorba cen na základě nabídky a poptávky není žádný trestný čin a je naprosto typická pro takzvané “emerging markets” neboli začínající trhy jakož i pro tvorbu cen surovin na komoditních burzách. Jelikož prostředí, v kterém transakce probíhaly odráželo svoji dobu jakož i existující nebo lépe řečeno chybějící legislativu co by vyžadovala nějaká oceňování natož, aby předepisovala jakým způsobem se má co oceňovat není prostě ze zákona možné nějakých 17 let později hodnotit transakce, které probíhaly na základě pozdější legislativy a na základě pozdější dramatické změny předpisů o oceňování. Takovýto postup by jednoznačně porušil zákaz o retroaktivitě zákonů.

K. Prvním zákonem o oceňování majetku byl zákon 151/1997 Sbírky, který však není možné použít v absolutní rovině jelikož vstoupil v platnost teprve 1. ledna 1998 dlouho po uzavření veškerých transakcí.

510. Prvním skutečným zákonem o metodice jak provádět oceňování majetku byl zákon 151/1997 sbírky, který teprve vstoupil v platnost dnem 1. ledna 1998 . Není tudíž ani nikterak překvapující, že veškeré profesionální akreditace znalcům, kteří se podíleli na vypracovávání různých znaleckých posudků v tomto případě, nejsou a nebyly z doby kdy transakce probíhaly a tudíž ani v dané době prostě nemohly provádět jakákoliv podobná ocenění podniku jelikož

- (i) zákon znalecké oceňování pro obchody s cennými papíry prostě nevyžadoval
- (ii) nebyl žádný předpis o metodologii jakým způsobem takovéto znalecké ohodnocení cenných papírů provádět
- (iii) transakce s cennými papíry většinou probíhaly na základě nabídky a poptávky a nikoliv na základě analytických modelu o ohodnocování.
- (iv) první zákona úprava o hodnotách, která platila teprve do změny obchodního zákoníku dne 31.6. 1996 byla jak je nyní historický všude rozeznáváno zcela chybná a tudíž znalecké ocenění i kdyby bylo prováděno nemohlo být o nic lepší

511. Je tudíž zcela nepřijatelné, aby byl pan Kožený či kdokoliv jiný posuzován za transakce uzavřené v době kdy ani sama vláda a stát

nebyla schopna schválit správné zákonné předpisy pro věci tak jednoduché jako je například spojení společnosti. Jak pan Čatorál poukazuje „společnosti se slučovaly nikoliv podle vlastního jmění, ale podle základního jmění“. Slučovat společnosti podle základního jmění je samozřejmě chyba a nesmysl nicméně je nutné poznamenat, že slučování podle vlastního jmění je naprosto stejný nesmysl a pouze jiná forma anachronismů, protože vlastní jmění a tržní hodnota se v naprosto drtivé většině případů mnohonásobně liší tak jak je dále rozvedeno.

512. „Zjevná ubohost tehdejší legislativy nebo lépe řečeno skutečnost, že v mnoha případech prostě vůbec neexistovala, není žádnou vinou ani trestným činem pana Koženého, který na takovéto nedostatky nejdou veřejně poukázal, nýbrž musí být brána přesně co byla a to jest mimořádně široký a mnohdy zcela účelově zákonem neregulovaný právní prostor, který byl dán všem podnikatelům a účastníkům na kapitálovém trhu.

L. Znalci nemohou postupovat podle předpisů a norem, které byly v době transakcí využity jelikož žádné takové normy prostě neexistovali a bylo na smluvních i subjektivních vjemech hodnot za jaké ceny byly v té době transakce všeobecně uzavírány. Stejně tak nemůžou být použity archaické normy vycházející z účetních hodnot jelikož ani tyto neexistovaly a stejně tak jako tak byly zrušeny a nejsou přípustitelné jelikož jsou neplatné i méně výhodné. Je tudíž zjevné, že právně přípustitelné oceňování majetku či transakcí není možné provést v absolutní rovině jelikož vždy takový postup jedním či druhým způsobem poruší zákon a ústavní práva pana Koženého i jiných osob.

513. Není tudíž nejmenší pochyby, že znalci kteří v dané době neměli a ani nemohly mít žádnou akreditaci pro oceňování obchodu s cennými papíry se teď snaží vytvářet znalecké posudky na základě v té době neexistujících zákonů a předpisů. Znalci samozřejmě nemohou ani činit nebo postupovat podle v té době podle neplatných jakož i podle pana Čatorála chybných předpisů o základním jmění a podobných nesmyslech na které si sám stěžuje. Představa že znalci vytvoří logické a správné ocenění na základě v té době neplatných a nelogických jakož i jednoznačně vadných předpisů aniž by se museli uchýlit k metodice co v té době ani zákon nepřipouštěl natož, aby platila je zcela nemožné a stejně tak je tudíž nemožné provést jakékoliv správné znalecké ocenění z dané doby aniž by byl porušen zákon o zákazu retroaktivity.

514. Není rovněž bez zajímavosti, že i jakékoliv novodobé a metodicky správné ocenění, i kdyby bylo provedeno korektně, tak by

prostě nemohlo být ani v té době aplikováno prostě proto ze například zákon o sloučení předepisoval zcela nelogicky slučování podle základního jmění a činit jinak by bylo prostě porušením tehdejšího platného zákona. Je sice zjevné, že zákon by neměl být nesmyslný nicméně i když je zákon zjevně nesmyslný bylo v té době nezbytné se jím řídit. *Není však možné využívat nesmyslných zákonů poté co byly změněny za účelem jejich porušení a tudíž jakékoliv objektivní a správné znalecké posudky a oceňování musí zákonně porušit zákaz o retroaktivitě a nesmí být připuštěny ani použity jelikož se jedná o v té době neexistující předpisy a neexistující zákony nebo dokonce protiprávní postup odporující tehdejším zákonům.*

M. Ocenění podle dnes platných zákonů je nepřipustitelné jelikož neumožňuje zohlednění hodnot a vjemů, které v době transakcí byly běžně používány pro dosažení smluvní ceny. Zákon 151/1997 Sbírky je tudíž zjevně nepřipustitelný jelikož je pro pana Koženého i další osoby méně výhodný než-li v dané době platné zákony o oceňování, které prostě neexistovaly.

515. Nepřipustitelná retroaktivita zákona 151/1997 Sbírky plyne rovněž z ustanovení paragrafu 2 (1) zákona 151/1997 Sbírky který říká:

“Majetek a služba se oceňují obvyklou cenou, pokud tento zákon nestanoví jiný způsob oceňování. Obvyklou cenou se pro účely tohoto zákona rozumí cena, která by byla dosažena při prodeích stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. *Přitom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměr prodávajícího nebo kupujícího ani vliv zvláštní obliby. Mimořádnými okolnostmi trhu se rozumí například stav tísně prodávajícího nebo kupujícího, důsledky přírodních či jiných kalamit. Osobními poměry se rozumějí zejména vztahy majetkové, rodinné nebo jiné osobní vztahy mezi prodávajícím a kupujícím. Zvláštní oblibou se rozumí zvláštní hodnota přikládaná majetku nebo službě vyplývající z osobního vztahu k nim.*”

516. Vyloučení aspektu tísně či okolností na trhu jakož i další faktory, které byly předtím v rámci oceňování či vyjednávání cen běžné tak vytváří nová a přísnější a méně výhodná pravidla pro oceňování a tudíž jakákoliv aplikace zákonů 151/1997 podle, kterého veškerí znalci museli závažně postupovat, aby neporušili dnes platné

zákony a postupy automaticky porušuje zákaz retroaktivity a takovéto posudky jsou tudíž zcela nepřipustitelné v absolutní rovině.

517. Skutečnost, že zákon 151/1997 Sbírky explicitně vyloučil určité aspekty oceňování rovněž prokazuje, že před vstupem tohoto zákona v platnost dne 1. ledna 1998 byly tyto nové vyloučené faktory běžné při stanovování hodnot a jak pan Kožený tak kterýkoliv statutární člen byl v dané době plně oprávněn zohlednit aspekty jakož například zcela chybějící ochrany minoritních akcionářů či propadu cen akcií po vytvoření kontrolního balíku nebo taktéž jiné situace na veřejném trhu ve veškerých obchodech. Stejně tak před vstupem zákona 151/1998 Sbírky v platnost mohl kterýkoliv obchod zohlednit další osobní faktory nebo dokonce záliby.

518. *Jelikož není a nikdy nebude možné určit do jaké míry tyto předtím běžné a později zakázané aspekty oceňování přispěly k ohodnocení té či oné transakce, není a nikdy nebude možné dělat závěry, že by kdykoliv mohla vzniknout jakákoliv škoda jelikož zákon v době předchozí umožňoval přičtení takzvaných měkkých hodnot jakož i externích vlivů na trhu či v rámci platných nebo lépe řečeno chybějících zákonu o ochraně minoritních akcionářů, který samozřejmě byl důležitým aspektem Nash equilibria.*

N. Existence zákona 36/1967 o znalcích a tlumočnících samozřejmě nikterak neřeší problematiku norem oceňování jak je zjevně jasné z doby kdy tento zákon vstoupil v platnost bylo v Československé Socialistické republice jakékoliv podnikání trestným činem. Předmět činění znalců a tlumočníků se v době socialismu prostě týkal zcela jiných věcí a ti dokonce ani nevěděli co je cenný papír.

519. To že zákon 36/1967 o znalcích a tlumočnících existoval na této skutečnosti nic nemění, jelikož podstatou znalecké činnosti bylo oceňování cenných papírů a podniků podle předpisů, které prostě v dané době nikterak neexistovali. Znalecké posudky musí být tudíž vyloučeny a jsou nepoužitelné jelikož:

(a) pokud využívají správnou moderní metodologii tak porušují zákon o zákazu retroaktivity

(b) *pokud vyžijí v té době platné anachronické a archaické předpisy tak ty nejdříve zcela neexistovaly a pozdější byly zrušeny, protože jsou a byly všeobecně považovány za závadné*

O. Zákon 151/1997 Sbírky o oceňování rovněž nelze použít v absolutní rovině jelikož se explicitně nevztahuje na sjednávání cen. Zákonodárci správně vyloučili paragrafem 1(2) využívání tohoto zákona pro stalinistické šikanování podnikatelů tím, že budou napadaný obchody privátních subjektů na základě nějakých pozdějších ohodnocení pokud to v dané době platné zákony výslovně nepředepisovaly.

520. Dalším důvodem proč je zákon 151/1997 Sbírky zcela nepřipustitelný pro nějaké posuzování správnosti cen při běžných obchodech je obsažen v paragrafu 1(2) téhož zákona který jasné říká:

“Zákon se nevztahuje na sjednávání cen a neplatí pro oceňování přírodních zdrojů kromě lesů.”

521. Je tudíž zcela jasné, že účelem zákona 151/1997 Sbírky nebylo nikdy vytvořit situaci, kdy veškeré smluvní strany musely jednat na základě odborného ocenění podle tohoto zákona, aby neporušily zákon. Odborné ocenění či ohodnocení je podle zákona 151/1997 zapotřebí pouze za situace pokud to jiný platný zákon nebo předpis vyžaduje. Svoboda smluvních stran vyjednávat a udělat dohodu není zákonem 151/1997 dotčena pokud tak není stanoveno jinak.

522. Veškeré transakce předmětem tohoto řízení proběhly před platností zákona 151/1997 Sbírky k 1. lednu 1998 a bez jakýchkoliv jiných zákonných předpisů, které by v té době vyžadovali nějaké ohodnocení pro realizaci transakcí. Jelikož veškeré obchody proběhly taktéž na základě volného sjednání cen je použití tohoto zákona nepřipustitelné a to v absolutní rovině. Stejně tak je naprosto nepřipustitelné využívat nebo přizvat znalce, aby napadali volné sjednávání v cen mezi subjekty, kteří žádným způsobem nepodléhali takovéto povinnosti.

523. Cíl a předmět obžaloby a celého procesu proti panu Koženému je postaven na thesi, že jakýkoliv smluvní obchod, který se nějak liší od pozdějších odborných posudků, byť odborné ohodnocení zákon jako předpoklad pro uzavření transakce nikterak nevyžadoval, musí být trestnou činností. Takováto absurdní pozice je nejenom zcela odporující všem směrnici Evropského Společenství o volnosti sjednávání cen, ale takováto pozice jasně odporuje paragrafu 2(1) zákona 151/1997 jelikož by alternativní interpretace vedla k efektivní likvidaci běžného tržního hospodářství. To že by veškeré smluvní strany potřebovaly dohled znalce je samozřejmě nesmyslné a tudíž jelikož žádný v té době platný předpis znalce nevyžadoval, proces ohodnocení se v mnoha směrech lišil a samozřejmě ani zákon

151/1997 Sbírky v té době neexistoval jsou tudíž veškerá předložená ohodnocení prostě ústavně nepřipustná.

P. Znalci chybili tím, že retroaktivně aplikovali standarty a předpisy jakož i normy pro oceňování, které v dané době neexistovaly a které zcela změnilý způsob určování ohodnocení

524. Znalci dále chybili když opětovně retroaktivně použil k posuzování hodnot zákony a předpisy, které v dané době neplatily a vylučovaly zohlednění mnohých aspektů oceňování praktikovaných v té době jakož i podle zahraničních běžných norem relevantních k oceňování majetku, kterým je například situace a okolností na trhu jakož i platné zákony upravující ochranu minoritních akcionářů a alternativní varianty. Znalci tudíž chybili tím, že přijali zadání vyhotovit znalecké posudky podle zákona 151/1997 Sbírky, který vstoupil v platnost 1. ledna 1998 a to ještě ve zněních pozdějších předpisů. Je zcela nepřipustné, aby tyto pozdější předpisy o měření a stanovení hodnot byly retroaktivně vyžadovány a použity v rámci soudního procesu na oceňování majetku před jejich vstupem v platnost. Je samozřejmě taktéž logické, že znalci nemohou vyhotovovat znalecké posudky na základě neexistujících pravidel tak jak to v té době bylo. Jakékoliv "běžné postupy" pro oceňování v dané době vůbec neexistovaly a lišily se od osoby k osobě či od firmy k firmě a od situace k situaci.

Q. Znalci chybili tím, že neupozornily soud na nemožnost využití v dané době neexistujících norem a předpisů pro oceňování, které neexistovali a dále rovněž neupozornily soud za nemožnost zohlednění hodnot a veličin, které v dané době byly běžné a které pozdější zákon 151/1997 Sbírky dnes zakazuje.

525. Znalci chybili i tím, že neupozornili soud, že v době kdy neexistovaly žádné předpisy pro oceňování a smluvní strany běžně zohledňovaly různé objektivní i subjektivní hodnoty, že prostě není možné objektivně posoudit či dělat nějaké závěry o sjednaných cenách jelikož prostě v dané době žádné předpisy upravující tyto ceny neexistovaly a tudíž není možné dělat nějaké závěry.

526. Znalci dále chybili tím, že neupozornili soud na skutečnost, že pozdější zákon 151/1997 Sbírky vylučuje zohledňování běžných faktorů, které před vstupem tohoto zákona v platnost byly běžně využívány, včetně situace na trhu a chybějící ochrany minoritních akcionářů jakož i dalších objektivních a subjektivních příčin mající

běžně vliv na ceny i v rámci dnes uzavíraných obchodů pokud nejsou výslovně a z platného zákona vázaný povinností uzavírat smluvní ceny pouze na základě ocenění.

- R. Znalci chybili tím, že využili znalecké posudky pro účelovou diskreditaci smluvních cen zcela v rozporu se zákonem o znalcích a podle paragrafu 1(2) o oceňování podle zákona 151/1997 Sbírky, který nedovoluje takovýto postup pokud to zákon explicitně nevyžadoval.

527. Znalci rovněž dále chybili tím, že zcela v rozporu s ustanovením paragrafu 1 (2) ze zákon 151/1997 Sbírky nesmí být použit na posuzování smluvního ujednání cen, pokud tak zákon výslovně v dané době nevyžadoval, takovéto závěry a znalecké posudky činily byť toto zákon explicitně zakazuje. Důsledek znaleckého posuzování všech smluvních cen aniž by to v té době zákon jakkoliv vyžadoval, ve svém důsledku vyžaduje naprosto absurdní oceňování všech transakcí všemi účastníky na jakémkoliv trhu a je naprosto v rozporu s úmyslem a cílem zákonodárce jak a kdy má být zákon 151/1997 sbírky využit.

528. Je nutné upozornit, že je povinnosti znalců bez ohledu na zadání být obeznámeni s obsahem znaleckého zákona nebo lépe řečeno absenci znaleckého zákona jakož i absenci pravidel pro oceňování v dané době a upozornit zadavatele, že není možné vypracovávat znalecké posudky a dělat závěry, které jsou v rozporu s právními předpisy nebo jinak zcela nemožné. Znalci dobře věděli, že v dané době nebylo předpisů nebo pravidel pro takovéto oceňování a znalci měli povinnost upozornit soud, že nemohou provádět ocenění nebo přijmout zadání postupovat na základě neexistujících nebo vymyšlených a retroaktivních předpisů.

- S. Znalci chybili tím, že použili průměrné ceny v rámci znaleckých posudků když denní výkyvy cen v té době byly obrovské. Je zjevné, že činit jakékoliv účetní či právní závěry na základě průměru není možné a toto prostě není možné v absolutní rovině jelikož jak výpočet účetních hodnot tak činění jakýchkoliv právních závěru musí vycházet z naprosto přesných cen a přesných výpočtů. Jakýkoliv výpočet dělaný na základě průměrných cen je tudíž nepoužitelný pro závěry o ztrátách či škodách nebo za účelem posuzování výhodnosti či nevýhodnosti obchodu.

529. Znalci dále chybili tím, že vyhotovili znalecké posudky, které se v případě veřejně obchodovatelných akcií opíraly o jakési "průměrné dení ceny" přičemž je dobře známo, že ceny na trhu cenných papírů mnohdy kolísají o desítky procent během téhož dne. Je tedy zcela jasné, že posudky vyhotovené na základě "průměrných cen" nemohou

být použity pro jakýkoliv výpočet natož činění jakýchkoliv jiných závěru.

530. To že historické dohledávání přesných cen po téměř sedmnácti letech je těžké nebo lépe řečeno nemožné je pochopitelné nicméně trestní obvinění a veškeré výpočty musí vycházet z cen přesných a žádných jiných. Obhajoba trvá na znaleckých posudcích na základě přesných a ověřených cen a nejsou-li takováto přesná data s odstupem doby dosažitelná nemůže být děláno jakýchkoliv závěrů nebo znaleckých posudků v neprospěch pana Koženého či jakékoliv jiné osoby.

531. Znalci tudíž dále chybili když neupozornili soud a dělali nepodložené závěry na základě průměru cen i když je jasné, že přesné ceny transakcí jsou jediným možným měřítkem pro takovéto posuzování a zákon nedovoluje spekulovat na základě nějakých průměrů natož činit nějaké závěry jelikož skutečné ceny se mnohdy vysoce lišily od svých průměrů a takovéto tržní výkyvy nemohou dát bázi jak pro nějakou trestní či civilní zodpovědnost pana Koženého či jiných osob, které transakce uzavírali.

T. Znalci chybili tím, že nezohlednili blokové obchody, které probíhaly na Burze Cenných Papírů byť byli o takovéto skutečnosti informováni.

532. Znalci dále chybili tím, že vyhotovily znalecké posudky, které nezohledňovaly ceny blokových obchodů, tak jak byly v té době obchodovány na Burze Cenných Papírů a podle platných pravidel Ministerstva Financí ČR. Ustanovení cenových pravidel pro blokové obchody Ministerstvem Financí ČR bylo klíčové pro cenotvorbu i racionální obchodování velkých balíků na otevřeném trhu Pražské Burzy Cenných Papírů a nezohlednění blokových obchodu a jejich cen na Pražské Burze Cenných Papírů činí znalecké posudky zcela zkreslené, defektivní a podjaté. Znalecké posudky, které se neopírají o ceny blokových obchodu na volném trhu nemohou být využity pro činění jakýchkoliv závěru.

533. Blokové obchody jsou zcela běžné po celém světě tak jak samozřejmě byly i v dané době naprosto legální a explicitně povolené a běžně prováděné všemi účastníky na organizovaném kapitálovém trhu v ČR. Je zjevné, že znalci buďto z nedbalosti či neznalosti ani nezohlednily takovéto blokové obchody nebo činily podjatě a prostě blokové obchody a jejich běžné použití prostě před soudem zatajili a ve svých posudcích nikterak nezohlednili.

534. Znalci dále chybili tím, že vyhotovili znalecké posudky nejenom bez cen blokových obchodů, které samozřejmě jsou zveřejňovány Pražskou Burzou Cenných Papírů, ale rovněž tím, že vyhotovili znalecké posudky, které využívají jakýchsi průměrných, ale také zcela jasně neznámo jakým způsobem převzatých dat třetí stranou. Takováto převzatá data třetí osobou nejsou hodnověrná jak již průměrem tak také zpracováním dat samotných. Převzatá a zprůměrovaná data, která jsou základem znaleckých posudků jsou nevěrohodná, jednoznačně metodologicky chybná, svým průměrováním obsahují významné chyby ve všech nebo téměř ve všech údajích a ani nemohou a nebyly autentizovány nebo potvrzena jejich správnost. Znalci chybili tím, že nevypracovali posudky na základě přesných dat od Pražské Burzy Cenných Papírů a na základě cen blokových obchodů, tak jak v té době probíhaly a jsou i dnes v databázi Pražské Burzy Cenných Papírů. Je tudíž zcela jasné, že takováto vážná pochybení znalců a podjatost jakož i zkreslování údajů nemohou být bázi pro nějaké účetní či právní závěry natož jakékoliv výpočty nějaké údajné škody či účetní ztráty.

U. Znalci chybili tím, že vypracovali znalecké posudky na základě nevěrohodných dat a údajů nad, kterými sám zdroj vyjadřuje pochybnost o správnosti a zbavuje se jakékoliv právní a jiné odpovědnosti. Znalci jednali podjaté i tím, že jediný zdroj dat, který si vybrali a na základě, kterého cily závěry byl takový, že sám zdroj vyjadřuje pochybnosti nad jeho přesností a zbavuje se jakékoliv zodpovědnosti. Je zjevné, že zdroj dat, který sám o sobě tvrdí, že je nepřesný a nedůvěryhodný, zjevně vypracován pro zcela jiné účely jakož i zprůměrován a nezohledňující blokové obchody, nemůže být použit v rámci jakéhokoliv soudního řízení.

535. Nedůvěryhodnost údajů převzatých dat od třetí strany z webových stránek www.akcie.cz dokládá i samotné varování, které tyto stránky obsahují a které zní:

“Finanční skupina Fio neodpovídá za správnost, úplnost a aktuálnost obsahu internetových stránek, neodpovídá za jakoukoli přímou i nepřímou škodu vzniklou v souvislosti s připojením a užíváním internetových stránek a jejich obsahu a dále neodpovídá za jakoukoli škodu vzniklou Využití jakýchkoli informací na internetových stránkách je výlučně věcí uvážení a odpovědnosti daného uživatele.”

536. Nevěrohodnost nad věčným i metodickým pochybením použitých dat odráží i samotné vyjádření znalce Bohemia Experts s.r.o., které závěrem varuje

“...neposkytujeme žádné záruky ani nepřebíráme žádnou zodpovědnost za přesnost jakýchkoliv, vyjádření nebo výpočtů, u kterých je uvedeno, že byly poskytnuty někým jiným a které byly použity při tvorbě této analýzy.”

Využití a spoléhaní se na materiály v rámci trestně právní odpovědnosti, o kterých sám svědek a expert vyjadřuje pochybnost o správnosti a spolehlivosti a “neposkytuje žádné záruky ani nepřebírá žádnou zodpovědnost” je zcela nepřípustné. Trestně právní odpovědnost musí být postavena na jistotě a správnosti nikoliv jakýchsi zprůměrovaných a pochybně zpracovaných a navíc zcela zjevně od třetí strany přebraných nespolehlivých i metodicky nesprávných datech shromážděných pro zcela jiné historické informační účely. Je tudíž zcela zjevné, že veškeré posudky, které se opírají o data finanční skupiny Fio nebo jiné podobné třetí strany jsou zcela nepřípustitelné jakož i metodicky nesprávné a musí být vyloučeny.

V. Znalci chybili tím, že vypracovali znalecké posudky na základě podjatých údajů vytvořených jednou zúčastněných stran

537. Znalci dále chybili tím, že vyhotovili a předali znalecké posudky, které byly zcela nepochopitelně vypracovány na základě politicky podjatých a stížnost podávajících osob v podobě Zdeňka Častorála a pana Stanka a jejich společníků. Posudek, který se opírá o data připravenýma jednou ze zúčastněných stran soudního sporu činí posudek podjatý, závadný a chybějící nezávislého ověření. V tomto směru se posudek Bohemia Experts s.r.o., tak jak sami uvádí zcela nepochopitelně opírá o webové stránky samotného žalujícího, které jsou uvedeny jako jeden ze zdrojů. Specificky se jedná o www.hph-likvidace.cz/konkurz3.htm, které jsou oficiální stránky likvidátora HPH pana Častorála. Posudek, který se opírá o data a prohlášení jedné ze stran sporu je zcela zjevně podjatý a to v absolutní rovině a musí být zcela vyloučen jelikož vypracované závěry nemohou být nic jiného než-li účelovou objednávkou. Je zcela logické, že takovéto činění je identické nepřípustnému ovlivňování znalce v celém znaleckém procesu.

538. Je sice možné, že zjištění přesných dat po sedmnácti letech může být těžké nebo prakticky nemožné nicméně to nic nemění na věci, že pan Kožený jakož i další osoby musí být posuzovány na základě přesných údajů, které mají přesnou vypovídající hodnotu a nikoliv na základě spekulací o průměrech a ignorování nejvýznamnějších blokových obchodů. Stejně tak chybějící data prostě nemohou být výtvozem jedné ze stran sporu tak jak se jí to hodí. Takovýto postup je jednoznačné podjatosti znalců a účelovým

postupem poškodit pana Koženého. Není-li možné činit přesně závěr na základě přesných dat nemohou znalci ani soud činit jakékoliv jiné závěry na základě zdrojem potvrzených nepřesných údajů a spekulativních předpokladů.

X. Znalci chybili tím, že vyhotovili znalecké posudky na základě zadání, které omezovalo a vylučovalo přezkoumání právního plnění uzavřených kontraktů jakož i nepeněžitého plnění, které znalcům muselo být zřejmé již v době zadání a zcela jistě v rámci vyhotovení znaleckých posudků a dlouholetého procesu jak je ze znaleckých posudků a vypovědí znalců a jejich přítomnosti u soudu patrné. Přijetí zadání, které vylučuje zohlednění jiného než-li peněžitého plnění v rámci uzavřených transakcí je samo o sobě na první pohled podjaté. Podjaté zadání nemůže být základem pro zkoumání či dokonce závěry o trestně právní či jiné zodpovědnosti žádné osoby.

539. Znalci chybili i tím, že samotné zadání znaleckého posudku bylo zcela jasně neúplné tím, že nevyžadovalo přezkoumat (i) jak skutečnosti právního charakteru jako například zajištění explicitně uvedena ve všech smlouvách (ii) tak závazky subjektů a jejich plnění ať již bylo peněžní či nepeněžní jako adekvátní protihodnotu. Takovéto omezení zadání je specificky zdůrazněno v omezujících podmínkách kde Bohemia Experts s.r.o. výslovně říká:

“Za skutečnosti právního charakteru nepřebíráme žádné zodpovědnosti. Nebylo provedeno žádné šetření týkající se vlastnických práv nebo závazků posuzovaného předmětu.”

540. Je zcela jasné, že omezující podmínka “nechat právně a zjevně ani znalecky přezkoumat veškeré smlouvy” účelově odráží chybějící zohlednění dvojího zajištění zástavami v SCP a směnkami, které bylo součástí všech smluv. Zcela nápodobné “neprošetření závazků posuzovaného předmětu” odráží chybějící plnění smluv jinými adekvátními protihodnotami v rámci jiných a dodatečných smluv podepsaných jinými osobami než-li panem Koženým. At' již v ve svém důsledku či úmyslné zadání znaleckého posudku bylo jednoznačně podjaté, protože explicitně vylučovalo zcela předvídatelnou a plnou obhajobu pana Koženého v rámci daných skutečností, v podobě dvojího zajištění a jiného proti plnění, které tak měli a byly experty ignorovány. Neúplnost a podjatost zadání posudku jakož i přijetí jejich vypracování za takovýchto podmínek, kde byla zcela zjevně a explicitně úmyslně vynechána předvídatelná obhajoba pana Koženého činí závěry posudku podjaté v absolutní rovině.

541. Je nezbytné zdůraznit, že při detailním přezkoumání smluv znalci, na rozdíl od pouhého náhledu na první stranu smlouvy pokud vůbec nějak, jelikož znalci sami přiznávají, že pouze obdržely neúplné účetní dokumenty, by znalci museli objevit dvojí zajištění veškerých transakcí jak v SCP tak i vystavenými směnkami podepsanými panem Michaellem Dingmanem a i první pohled na takovéto zabezpečení a protihodnotu by vedlo každého objektivního znalce k závěru, že uzavřené transakce a hodnoty vždy zcela odpovídaly běžným obchodním postupům a poskytnuté protihodnoty byly více než-li adekvátní a jednoznačně vždy převyšující hodnotu prodaných akcií. V případě, kdy protihodnota transakci převyšuje protihodnotu prodaných cenných papírů je zjevné, že další napadání pana Koženého či jiných osob je prostě neodůvodnitelné a nemůže pokračovat.

542. To že zadání znalcům účelově a podjatě takovéto protihodnoty nezdalo posoudit a ve své podstatě takovéto zadání přikázalo znalcům tyto protihodnoty zamlčet a ignorovat činí jak jednání znalců samotných tak i zadavatele za zjevně podjaté jelikož každé běžné normální zadání by specifikovalo detailně přezkoumat poskytnuté protihodnoty v rámci uzavřených smluv a jak a kdo s nimi následně naložil.

Y. Znalci dále chybili tím, že se nechali ovlivňovat panem Častorálem a přebírali jeho úsudky a vyrobené podklady namísto, aby pracovali nezávisle a nepodjatě a takovýmto jednáním znalci napomáhali, aby byla porušena rovnost stran jakož i tím, že připustili nepodložené dokumenty, okopírovanou a podjatou slovtvorbu a neexistující právní teorie nekvalifikovaných a podjatých osob za účelem politické skandalizace. Znalci, kteří přebírají ideologické a skandalizující pasáže, které zákon nikterak nezná jsou zjevně na první pohled podjatí.

543. Znalci dále chybili tím, že se nechali ovlivňovat panem Častorálem a porušil rovnost stran při stání i v činění závěru tím, že připouštěli dokumenty a závěry, které nesmějí a nemohou být použity pro objektivní zpracování znaleckých posudku. Množství takovýchto vyrobených dokumentu a závěrů, které je nepřipustitelné a rovněž irrelevantní učinilo celý znalecký proces podjatý a zjevně politický motivovaný. Příkladem takového ovlivňování jsou identické slovní pasáže použité panem Častorálem, které nejsou známé nebo použité v žádném platném zákonu nýbrž jsou vyfabrikovanou politicky motivovanou slovtvorbou.. Plagiarizace takovýchto politický účelových sousloví je doslova prošpikována celými posudky.

Z. Znalci jednoznačně chybili tím, že opakovaně ignorovali skutečnosti, které ve svém důsledku zcela vyvracejí nařčení proti panu Koženému. Přes podjatost zadání měli znalci povinnost nečinit závěry aniž by přezkoumali veškeré a nikoliv pouze peněžní poskytnuté protihodnoty jelikož znalci velmi dobře ví, že převážná část transakcí v moderním světě má nepeněžní plnění či zajištění nebo jiné nepeněžní protihodnoty tak jak tomu bylo v podobě zajištění všech prodaných akcií v SCP a vystavenými směnkami jejichž uplatnění jakož i kdy a kým tak byly uplatněny nebylo nikterak nikdy přezkoumáno.

544. Znalci dále chybili tím, že ignorovali zajištění veškerých obchodů jak smenkami tak registraci v SCP. Je zcela nepochopitelné jak znalci věci posuzovali a na základě jakých dokumentů, jelikož každá podepsána smlouva obsahuje jednoznačně a opakovaně toto samé zajištění. Je nutné podotknout, že není jasné zdali znalci vůbec viděli nebo dokonce četli dané smlouvy, jelikož nesrozumitelný, jednoznačně a na první pohled chybný a absurdně ilogický překlad jištění v českém překladu by jistě u každého znalce vzbudil mnoho otázek.

545. Jak je z textu znaleckých posudků zřejmé znalci mnohdy ne-li ve všech případech obdrželi pouze přední stránku smlouvy nebo dokonce pouze nějaký sumář a nikoliv jejich obsah, který jednoznačně dokumentoval nadstandartní zajištění každé transakce. Je zcela zjevné a je dokonce znalci samými doznáno, že nepracovali s řádnými či úplnými dokumenty a není tudíž pochyb, že takovýto postup vedl k mylným závěrům. Pokud by znalci smlouvy řádně prostudovali museli by dojít k závěru, že dané smlouvy byli řádně a dvojmo zajištěny a nemohly tudíž způsobit žádnou škodu.

546. Je samozřejmě nutné podotknout, že chybný překlad tlumočníka, který zamlčel zajištění všemi akciemi v SCP a mluvil o nějakém zajištění neznámého úroku byl sám o sobě klamavý byť natolik iracionální, že by vzbudil pochybnosti a podezření u kvalifikovaného a pečlivého znalce, který by bezpochyby takovýto chybný překlad promptně objevil. Proč znalci tak neučinili není známo, ale je zjevné, že tak bylo buď z nedbalosti či nezájmu.

AA. Znalci chybili i tím když tvrdili, že neveřejné obchodovatelné akcie jsou bezhodnotné, nebo že omezující hodnotou je základní nebo vlastní kapitál, protože neuměli nebo lépe řečeno nechtěli ocenit v mnoha případech jasné kvantifikovatelné hodnoty akciových podílů co společnosti vlastnily být takovýto majetek se pohyboval v

miliardách dolarech a jeho cena je a vždy byla veřejně známá. Podjatost v neocenění například akcií Sidanca a dalších gigantických společnosti jednoznačně prokazuje naprostou podjatost znalců jakož i účelový přístup a zanedbání ocenit i to co lehce ocenit šlo.

547. Znalci chybli když tvrdili, že neveřejně obchodovatelné akcie nemají hodnotu nebo když je hodnotu s ohledem na odstup času nemožné přesně stanovit, že takováto hodnota je taktéž nulová nebo zanedbatelná. Takováto tvrzení byla dělána i když je všeobecně známo že neveřejně obchodovatelné cenné papíry zahrnují podniky jejichž hodnota je prokazatelně v miliardách dolarech.

548. Znalci chybili tím když tvrdili, že účetní vlastní nebo základní jmění nějakým způsobem koresponduje s aktuální hodnotou společnosti když je všeobecně známo, že jak vlastní tak základní jmění se téměř vždy významně liší od tržních hodnot. Důkazem takového rozdílu jsou mnohé statistiky ze všech světových burz jakož i při uvádění akcií na trh tak i v rámci transakcí private equity.

549. Takovýmto postupem zatajení cen akcií společnosti, které byly známi znalci závažně porušily zákon a úmyslně nebo nedbalostně uvedli soud v omyl. Zatajení miliardových hodnot společnosti jako je například Sidanco a dalších, které byly drženy v portfoliu zahraničních neveřejně obchodovatelných společností vyústil v podvod na soud. Tímto podvodem bylo jak (i) že není možné tyto hodnoty ocenit, byť přinejmenším tak jednoznačně bylo možné alespoň pro část investic s tím, že zjevně ne veškeré investice bude možné s odstupem sedmnácti let takto přesně ohodnotit, tak (ii) i tvrzení že hodnota neveřejně obchodovatelných společností musí být nulová nebo zanedbatelné nominální jmění, protože znalci nebyli schopni či lépe řečeno nechtěli ocenit majetek a akciové podíly co ocenit mohly a (iii) že některý majetek je prostě nemožné přesně ocenit s odstupem času byť jeho hodnota je nebo byla zjevně obrovská.

550. Obhajoba pana Koženého zdůrazňuje, že soud prostě nemůže ignorovat miliardové hodnoty co neveřejně obchodovatelné společnosti vlastnily v rámci různých akciových podílů a takovéto poskytnutí miliardových hodnot je naprosto v rozporu s uměle vytvořenou obžalobou, která je prostě v příkrém rozporu s danými skutečnostmi, které jsou jako například u společnosti Sidanco naprosto veřejné a velice široce známé. Takovéto obrovské protihodnoty prostě ani nedávají nejmenší důvod v pokračování řízení proti panu Koženému a jsou mrháním státních prostředků, které by měli být použity na

stíhání skutečně kriminality a nikoliv použity k vytváření nepravd a nesmyslných nařčení postavených na naprosto falešných tvrzeních.

BB. Znalci chybili když buď ze znalosti či úmyslné neposoudili naprosto běžnou goodwill/dobrou vůli společnosti, která tvoří její nedílnou součást celkové hodnoty. To že znalci před soudem zatajili goodwill/ dobrou vůli společnosti svědčí o jejich podjatosti, nedbalosti a zájmu poškodit pana Koženého. Zatajením goodwill/ dobré vůle společnosti před soudem se znalci dopustili podvodu a uvedli soud tak úmyslně v omyl nebo tak jednali z nedbalosti a neznalosti ze vůbec goodwill/dobrá vůle společnosti existuje a má skutečnou a plně porovnatelnou hodnotu s majetkem hmotným.

551. **Znalci opakovaně chybili když posuzovali rozdíl mezi účetními hodnotami a tržním oceněním jakožto způsobenou ztrátu byť je téměř nemožné najít transakce, kde účetní hodnoty odpovídají tržním hodnotám. Takovýmto vážným pochybením znalci zcela nepochopitelně činili závěry, že goodwill neboli dobrá vůle společnosti musí být nulová pokud vůbec znalci věděli, že goodwill neboli dobrá vůle existuje jakožto položka, která odráží takzvané měkké hodnoty společnosti.**

552. Ignorováním goodwill neboli dobré vůle společnosti znalci prokazatelně chybili a tím poškodili pana Koženého. **At' již úmyslně či nedbalostí nebo díky chybějící kvalifikaci znalců dobrá vůle / goodwill společnosti, který je neodlučitelnou částí a ve většině případů naprosto převažující částí hodnoty společnosti nebyla vůbec brána v ohled a byla považována za nulovou hodnotu. Takovýto přístup ignorování goodwill / dobré vůle společnosti činí veškeré znalecké posudky naprosto vadné a defektivní jakožto zjevně podjaté a neúplné tím, že zamlčují klíčovou část hodnoty společnosti.**

553. Znalci rovněž ve svých posudcích činili závěry, které jsou v příkrém rozporu a jednoznačně protiprávní a proti zákonu v rámci Evropských a světových norem o řádném finančním vykazování, které jednoznačně přikazuje zaúčtování a rozeznávání goodwill / dobré vůle v rámci hodnot společnosti. **Je nutné zdůraznit ze plně hodnotné zohlednění dobré vůle / goodwill v rámci posuzování hodnoty společnosti na základě uzavřených transakcí je povinností vyplývající z finančních předpisů, směrnic a zákonů plně platných v rámci ČR. Normy, které předepisují zohlednění goodwill/ dobré vůle a to jako povinnost v absolutní rovině jsou platné po celém světě a to jak v rámci US GAAP tak jako podle International Financial Reporting Standarts (IFRS), které platí v čele EU včetně toho, že jsou závazné v ČR. Nezohlednění goodwill/ dobré vůle tak jak bylo učiněno znalci je**

naprosto zásadním pochybením, které dělá znalecké posudky podjaté a jednoznačně chybné a nepoužitelné v absolutní rovině.

554. Amatérsky a metodicky naprosto defektivní přístup znalců, že tržní hodnota společnosti je stejná jako základní nebo vlastní jmění je jasné při prvním pohledu na základní finanční ukazatele na webových stránkách. Například již náhled na [http://ycharts.com/rankings/price to book value?p=85&s=calc&d=asc](http://ycharts.com/rankings/price%20to%20book%20value?p=85&s=calc&d=asc), které uvádějí násobky skutečně tržní ceny jakožto násobku účetních cen jasně prokazují, že je zcela běžné, aby byla skutečná tržní hodnota desetinásobkem účetních hodnot tak jak je naprosto jasné z přiložené stánky. Podle absurdního závěru znalců nic takového není možné a musí se jednat o údajný podvod.

Rank	Symbol	Company	Price / Book Value	Pro Rating
4201	RMTI	Rockwell Medical	10.13	Go Pro
4202	QLIK	Qlik Technologies	10.20	Go Pro
4203	VHI	Valhi	10.21	Go Pro
4204	ROL	Rollins	10.24	Go Pro
4205	DXCM	DexCom	10.27	Go Pro
4206	ACHN	Achillion Pharmaceuticals	10.29	Go Pro
4207	IHG	InterContinental Hotels Group	10.30	Go Pro
4208	CRDS	Crossroads Systems	10.34	Go Pro
4209	LLTC	Linear Technology Corporation	10.36	Go Pro
4210	SHW	Sherwin Williams	10.38	Go Pro
4211	NVDQ	Novadaq Technologies	10.42	Go Pro
4212	CBOE	CBOE	10.46	Go Pro
4213	Z	Zillow	10.48	Go Pro
4214	PCLN	priceline.com	10.51	Go Pro
4215	ASUR	Asure Software	10.54	Go Pro
4216	SCSS	Select Comfort Corporation	10.60	Go Pro
4217	CRM	salesforce.com	10.62	Go Pro
4218	WU	The Western Union Company	10.67	Go Pro

555. Je ilustrativní a důležité, aby se soud obeznámil alespoň s pár příklady společnosti které jsou nejenom gigantické, ale současně taktéž dobře známé po celém světě a včetně České Republiky. Zářivým příkladem je například firma Philip Morris International jejíž P/BV je na [http://ycharts.com/companies/PM/price to book value](http://ycharts.com/companies/PM/price%20to%20book%20value) ve výši 403 (slovy čtyřistatři) násobků účetní hodnoty tak jak je níže doloženo. Důvodem této výše je samozřejmě skutečnost, že se jedná o holdingovou společnost ve podstatě identickou s Kyperskými firmami jako byl například Stratton či různé jiné offshore společnosti, které přes malé nominální základní či vlastní jmění vlastnily gigantické firmy v hodnotách mnoha miliard dolarů.

556. V tomto kontextu je nutné soud upozornit, že pro Kyperské firmy či jakékoliv zahraniční a zvláště pak offshore společnosti je naprosto běžné, že i když akcionáři do takovéto společnosti vloží obrovský kapitál nebo velmi cenné akcie tak, že se účetní registrovaný kapitál běžně nemění. Základním důvodem pro takový postup je samozřejmě skutečnost, že nikdo z akcionářů nemůže být nijak poškozen jelikož v případě jediného akcionáře, který drží 100% akcií je jedno jakou mají nominální hodnotu a v případě více akcionářů to taktéž nevadí pokud všichni přispívají výši vkladů ve stejném poměru, v kterém drží akcie takovéto společnosti. Toto je důvod proč firma Philip Morris International má P/BV 403 krát násobek a stejně tak by mohla mít P/BV jakékoliv jiné pokud by si to její vlastníci přáli.

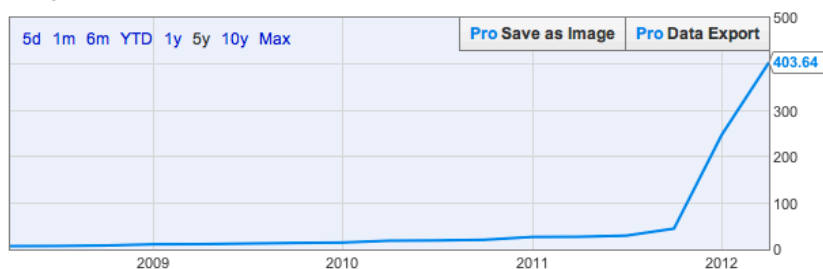
Philip Morris International (PM) ▼ 86.68 -1.70 -1.92% Sep 12, 5:21PM [Add to Watchlists](#) [C](#)

Quote Interactive Charts Data [Pro Ratings](#) Key Stats Performance Valuation News Dashb

Philip Morris International Price / Book Value

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

Philip Morris International Price / Book Value Chart [View Full Chart](#)

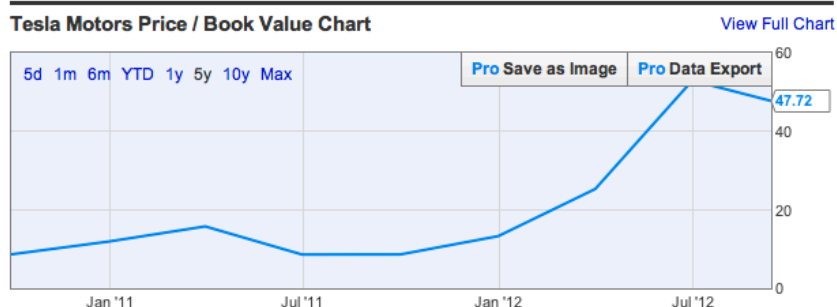
557. Stejně tak společnost Tesla Motors známá všem fanouškům automobilů, která vyrábí plně elektrická auta má P/BV 47 (slovy čtyřicet sedm) krát vyšší než-li účetní hodnoty jak je zřejmé z údajů na http://ycharts.com/companies/TSLA/price_to_book_value webových stránkách jak je jasné z přiloženého grafu.

Tesla Motors (TSLA) ▲ 28.22 +0.42 +1.51% Sep 12, 5:22PM [Add to Watchlists](#) [Create an Alert](#)

Quote	Interactive Charts	Data	Pro Ratings	Key Stats	Performance	Valuation	News	Dashbo
-------	--------------------	------	-------------	-----------	-------------	-----------	------	--------

Tesla Motors Price / Book Value: 47.72 for Sept. 12, 2012

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

558. Podobně světoznámá ratingová agentura Moody's Corporation má P/BV pěkný 90 (slovy devátí) násobek účetní hodnoty jak je jasné z [http://ycharts.com/companies/MCO/price to book value](http://ycharts.com/companies/MCO/price%20to%20book%20value) a přiloženého grafu.

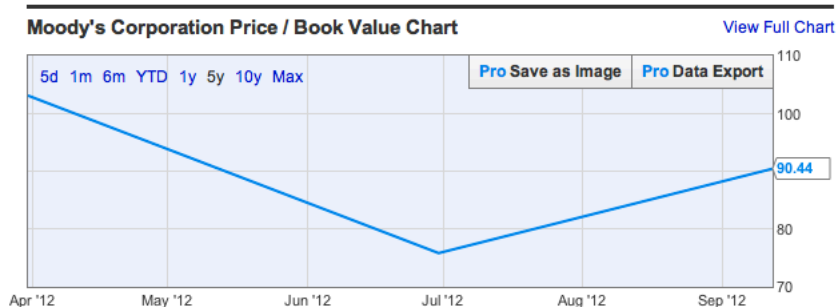
Moody's Corporation (MCO) ▲ 43.59 +1.09 +2.56% Sep 12, 5:21PM [Add to Watchlists](#) [Create an Alert](#)

Quote	Interactive Charts	Data	Pro Ratings	Key Stats	Performance	Valuation	News	Dashbo
-------	--------------------	------	-------------	-----------	-------------	-----------	------	--------

Moody's Corporation Price / Book Value:

90.44 for Sept. 12, 2012

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

559. Stejně tak výrobce filmů, které se běžně v České Republice promítají Lions Gate Entertainment má P/BV 45 (slovy čtyřicet pět) jak v detailů uvedeno na webových stránkách [http://ycharts.com/companies/LGF/price to book value](http://ycharts.com/companies/LGF/price%20to%20book%20value) a jak potvrzuje níže přiloženu graf.

Lions Gate Entertainment (LGF) ▼ 15.14 -0.34 -2.23% Sep 12, 5:22PM [Add to Watchlists](#)

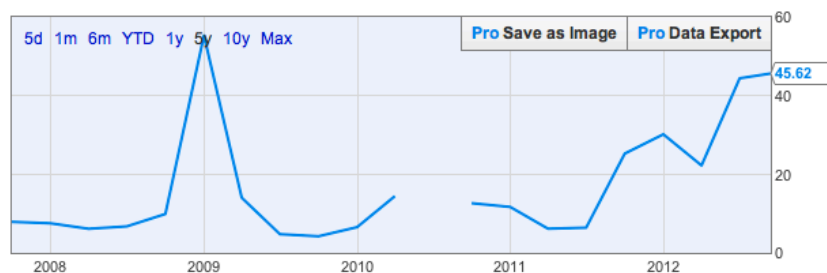
Quote	Interactive Charts	Data	Pro Ratings	Key Stats	Performance	Valuation	News	Dashboard
-------	--------------------	------	-------------	-----------	-------------	-----------	------	-----------

Lions Gate Entertainment Price / Book Value:

45.62 for Sept. 12, 2012

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

Lions Gate Entertainment Price / Book Value Chart [View Full Chart](#)

560. Výrobce známých zubních past a dalších kosmetických prostředků Colgate-Palmolive dobře známých i v České Republice má P/BV 19 (slovy devatenácti) násobek účetní hodnoty jak je jasné z [http://ycharts.com/companies/CL/price to book value](http://ycharts.com/companies/CL/price%20to%20book%20value) a přiloženého grafu.

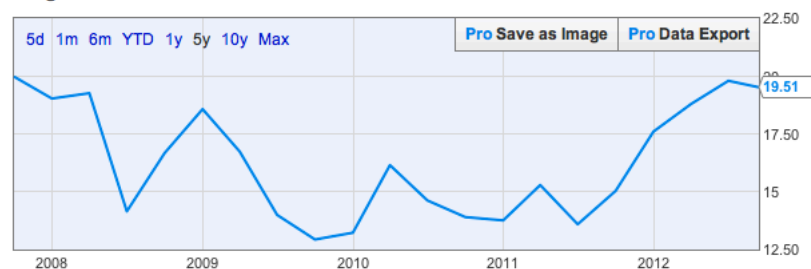
Colgate-Palmolive (CL) ▼ 102.62 -0.20 -0.19% Sep 12, 5:21PM [Add to Watchlists](#) [Create an alert](#)

Quote	Interactive Charts	Data	Pro Ratings	Key Stats	Performance	Valuation	News	Dashboard
-------	--------------------	------	-------------	-----------	-------------	-----------	------	-----------

Colgate-Palmolive Price / Book Value: 19.51 for Sept. 12, 2012

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

Colgate-Palmolive Price / Book Value Chart [View Full Chart](#)

561. Letecká a zbrojařská firma Lockheed Martin, která vyrábí dopravní letoun C-130 Hercules jakož i moderní stíhačku F-35 Lightning II má P/BV 13 (slovy třináct) jak je jasné, že stránek [http://ycharts.com/companies/LMT/price to book value](http://ycharts.com/companies/LMT/price%20to%20book%20value) a přiloženého grafu.

Lockheed Martin (LMT) ▲ 92.41 +0.17 +0.18% Sep 12, 5:22PM [Add to Watchlists](#) [Create an Al](#)

Quote Interactive Charts Data **Pro Ratings** Key Stats Performance Valuation News Dashb

Lockheed Martin Price / Book Value: 13.61 for Sept. 12, 2012

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

Lockheed Martin Price / Book Value Chart

[View Full Chart](#)

562. Společnost Amazon.com, která je rovněž velmi dobře známá svým internetovým prodejem knih a mnohých jiných věcí po celém světě včetně České Republiky na P/BV 15 (slovy patnácti) násobek jak je zřejmé z webových stránek http://ycharts.com/companies/AMZN/price_to_book_value a přiloženého grafu.

Amazon.com (AMZN) ▼ 255.59 -0.08 -0.03% Sep 12, 5:21PM [Add to Watchlists](#) [Create an Al](#)

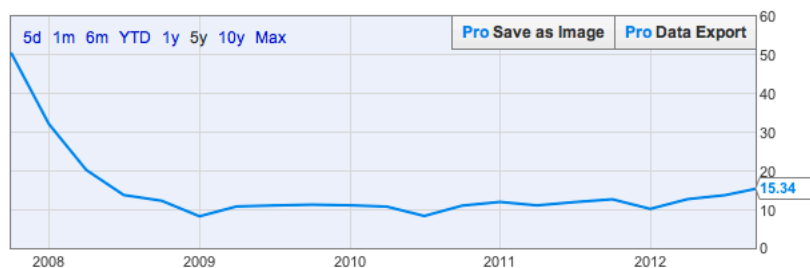
Quote Interactive Charts Data **Pro Ratings** Key Stats Performance Valuation News Dashb

Amazon.com Price / Book Value: 15.34 for Sept. 12, 2012

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

Amazon.com Price / Book Value Chart

[View Full Chart](#)

563. Mnohým známý mobilní operátor Cellcom Israel na P/BV 10 (slovy deseti) násobek jak je naprosto zřejmé z webových stránek http://ycharts.com/companies/CEL/price_to_book_value a přiloženého grafu.

Cellcom Israel (CEL) ▼ 7.77 -0.15 -1.89% Sep 12, 5:22PM [Add to Watchlists](#) [Create an Alert](#)

Quote Interactive Charts Data **Pro Ratings** Key Stats Performance Valuation News Dashb

Cellcom Israel Price / Book Value: 10.89 for Sept. 12, 2012

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

Cellcom Israel Price / Book Value Chart [View Full Chart](#)

564. Stejně tak známý výrobce polívek vyobrazených Andy Warolem Campbell Šoup na P/BV 12 jak je vidět z nahlédnutí ze stránky [http://ycharts.com/companies/CPB/price to book value](http://ycharts.com/companies/CPB/price%20to%20book%20value) a přiloženého grafu.

Campbell Soup Company (CPB) ▲ 34.63 +0.04 +0.12% Sep 12, 5:21PM [Add to Watchlists](#)

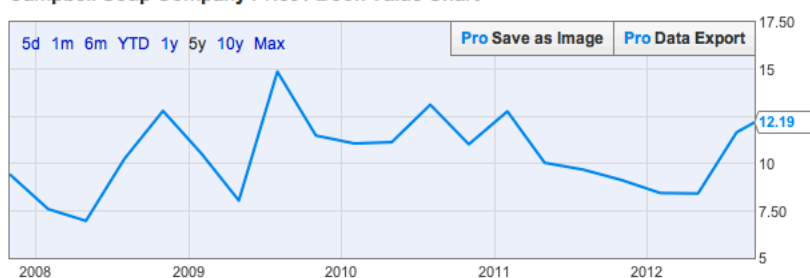
Quote Interactive Charts Data **Pro Ratings** Key Stats Performance Valuation News Dashb

Campbell Soup Company Price / Book Value:

12.19 for Sept. 12, 2012

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

Campbell Soup Company Price / Book Value Chart [View Full Chart](#)

565. Společnost MasterCard jejíž karty jsou v České Republice zcela běžné má P/BV 9 (slovy devíti) násobek účetní hodnoty jak je zřejmé z [http://ycharts.com/companies/MA/price to book value](http://ycharts.com/companies/MA/price%20to%20book%20value) a přiloženého grafu.

MasterCard (MA) ▲ 445.94 +3.07 +0.69% Sep 12, 5:22PM [Add to Watchlists](#) [Create an Alert](#)

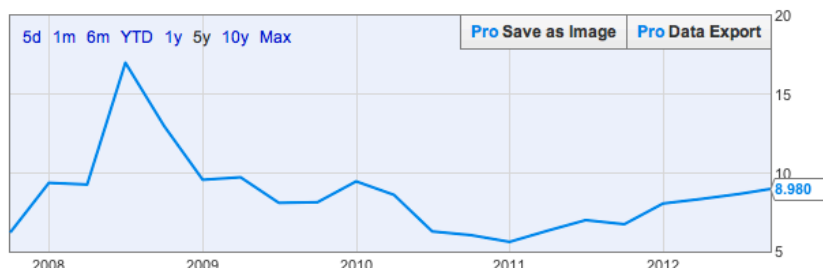
Quote Interactive Charts Data **Pro Ratings** Key Stats Performance Valuation News Dashb

MasterCard Price / Book Value: 8.980 for Sept. 12, 2012

View over 70 metrics like PE Ratio, Revenues, and Profit Margin ▼

MasterCard Price / Book Value Chart

[View Full Chart](#)

566. Těchto deset případů je pouze malou ilustraci nezvratné skutečnosti, že měřítko hodnot společnosti není jejich účetní hodnota. Na webových stránkách shrnujících P/BV násobky http://ycharts.com/rankings/price_to_book_value?p=87&s=calc&d=a se najde soud na tisíce takovýchto příkladů. Podstatou věci je, že jak veřejné tak privátní společnosti, které se běžné vykupují z burzy mají hodnoty, které prostě nemají jako všeobecné pravidlo nic společného s hodnotami účetními. Jak příklady ukazují je zcela jedno zdali se jedná o výrobce zubní pasty nebo polévky, či společnost co provádí služby nebo obchoduje přes internet či produkuje filmy nebo něco zcela jiného. Stejně příklady jsou v bankovníctví, výrobě léčiv, jiných finančních službách a téměř ve všech odvětvích. Rozdíl mezi účetními cenou a tržní cenou je běžné všude po celém světě známá jako goodwill/ neboli dobrá vůle společnosti.

CC. Goodwill / dobrá vůle společnosti je ze zákona a podle všech domácích i mezinárodních finančních předpisů rozeznána jako plněhodnotná hodnota, která navíc nepodléhá běžnému odepisování nebo amortizaci tak jak je známá.

567. Pochybení znalců tím, že nezohlednili goodwill/ dobrou vůli společnosti činí samozřejmě jakýkoliv výpočet údajně vzniklé škody naprosto závadným, podjatým a chybným jelikož část ceny, která odráží goodwill/ dobrou vůli společnosti nemůže nikdy být nějakou škodou, protože je ze zákona plně rozeznána jakožto nehmotná protihodnota, která musí být takto respektována v rámci smluvně uzavřených transakcí. Řečeno jinými slovy, goodwill společnosti je nevyhnutelným důsledkem plynoucích z uzavřených transakcí a je nezákonné a protiprávní goodwill / dobrou vůli společnosti ignorovat. Důraz se klade rovněž na znění finančních a právních

předpisů, které příkazují, že goodwill/ dobrá vůle nepodléhá odpisování amortizací jako běžná hmotná aktiva nýbrž se čas od času předhodnocuje na základě uzavřených obchodu.

DD. Samotná existence goodwill / dobré vůle společnosti jednoznačně prokazuje, že skutečně tržní hodnoty se nerovnájí jak základnímu jmění tak ani vlastnímu jmění tak jak znalci mylně uváděli, ale že v převážné většině společnosti je skutečná tržní hodnota společnosti mnohonásobkem jak základního tak vlastního jmění. Je samozřejmé, že kdyby tomu tak nebylo tak by vždy goodwill/ dobrá vůle musela být nulová a jelikož není důvodů pro existenci pojmů či veličiny odrážející nulové hodnoty je tudíž jasné prokázáno, že tržní a účetní hodnoty se musí lišit.

568. Pochybení znalců s ohledem na zatajení hodnoty goodwill/dobré vůle je naprosto jasné již z existence dobré vůle samotné, která jakožto separátní veličina samozřejmě opírá svoji existenci na základě, že je nenulová jelikož by jinak byla zcela zbytečná. Jak již bylo uvedeno dříve goodwill/dobrá vůle je převážně mnohanásobkem a ne pouze malou částí celkové tržní hodnoty společnosti a tudíž pochybení znalců má rázu zatajení převážné části hodnoty společnosti a předstírání, že prostě neexistuje. Takovéto jednání je prostě klamavé a podvodné a nezbytné muselo uvést soud v omyl. Zatajení goodwill/ dobré vůle rovněž prokazuje naprostou podjatost a profesionální nezpůsobilost znalců.

569. Skutečnost, že znalci ani jedinkrát běžné rozdíly mezi účetními hodnotami vlastního či základního jmění a tržními hodnotami společnosti nezmínili a neupozornili soud dokonce ani na existenci goodwill/dobré vůle, nýbrž zcela chybně vyvozovali a přesvědčovali soud, že takovýto rozdíl je ztrátou a škodou, prokazuje naprostou profesionální nezpůsobilost ať již z úmyslu poškodit nebo prostě masovým defektům v jejich profesionální kvalifikaci vyvozovat nějaké závěry o ztrátách či dokonce škodách. Pouze ze temných dob Stalinismu se brali duševní hodnoty jako bezcenné nicméně existující platné zákony a předpisy jednoznačně stanoví opačné. *Pochybení všech znalců ignorováním goodwill / dobré vůle společnosti je naprosto neomluvitelné a ve svých důsledcích úmyslným klamáním soudu.*

570. Obhajoba důrazně upozorňuje soud, že ignorování hodnoty goodwill/ dobré vůle společnosti znalci jakožto i v rámci laických úvah svědků jako pan Častorál i obžaloby jenž zjevně nepovažuje goodwill / dobrou vůli společnosti za jakoukoliv hodnou nýbrž důvod ztráty činí celý proces proti panu Koženému za naprosto defektivní a postaveny na neudržitelném jakož i protizákonném nesmyslu, že v době "knowledge economy" neboli znalostní ekonomie takovýto

majetek, který dokonce tvoří převážné hodnoty téměř všech společností nemůže být zohledněn v rámci uzavíraných transakcí.

571. Způsob jakým znalci postupovali a který zcela ignoroval goodwill/ dobrou vůli společnosti ve své podstatě kriminalizuje veškeré obchody po celém světě. Absurdnost a nelogičnost takového přístupu a důsledky, které má činit takovýto postup naprosto chybný, bez hodnotný a podjatý. V rámci ignorování goodwill/dobré vůle znalci samozřejmě žádným způsobem nevysvětlují a ani nemohou vysvětlit jak je možné, aby se cena akcií společnosti změnila aniž se změnilo základní či vlastní jmění společnosti aniž by byla způsobena právní škoda a nějaký trestný čin. Podle přístupu znalců kdy tržní cena akcií či společnosti vždy odrazí pouze vlastní či základní mění prostě neumožňuje žádné tržní změny cen společnosti bez spáchání trestného činu. Takovýto přístup by byl mimořádně komický pokud by nebyl činěn v rámci trestně právního řízení a dělán z úmyslem poškodit pana Koženého a uvést soud v omyl.

EE. Znalci dále chybili tím, že ignorovali a neposoudili jak (i) *acquisition premium* tak ani (ii) *control premium* nebo (iii) *Nash-Equilibrium* v rámci alternativ, které Harvardské společnosti měly za účelem podílení se na kontrole společnosti v době kdy neexistovala žádná ochrana minoritních akcionářů.

572. Znalci chybili nejenom tím, že zcela nepochopitelně považovali za maximální hodnoty společnosti za účetní základní či vlastní jmění bez jakékoliv goodwill/ dobré vůle, která běžné odráží měkké a převládající hodnoty téměř všech společností ale taktéž tím, že nezohlednili *acquisition premium* neboli *premium pro přebírání společnosti*.

573. Definici *acquisition premium* je například na <http://www.investopedia.com/terms/a/acquisitionpremium.asp#axzz2405xV2uo> v investopedi jako:

“The difference between the actual cost for acquiring a target firm versus the estimate made of its value before the acquisition.

During a merger and acquisition, companies will first estimate the cost that they wish to pay for a target firm. As the entire M&A process takes many weeks, the price paid for the target firm may in fact be higher or lower than its market price at the time of completion because of economic fluctuations.”

Což je v českém překladu

“Rozdíl mezi skutečnou cenou za zakoupení cílové společnosti na rozdíl od odhadů její hodnoty před zakoupením.

Během spojení a akvizic, společnosti nejdříve odhadnou cenu, kterou chtějí zaplatit za cílovou společnost. Jelikož celý proces M&A [fúzí a akvizic] trvá mnoho týdnů, **cena zaplacená za cílovou společnost může ve skutečnosti být vyšší nebo nižší než-li její tržní cena v době kompletace s ohledem na ekonomické výkyvy.**

574. Je tudíž naprosto zřejmé, že nejenom ze účetní hodnoty vlastního nebo základního jmění nejsou a nemohou být měřítkem skutečných tržních cen a hodnot tak jak znalci zcela chybně tvrdili, jelikož je zjevné, že tržní ceny se stále mění každý den zatímco účetnictví samozřejmě stagnuje a mění se pouze v době uzavřených nákupních či prodejních transakcí po uplynutí daného období, **nýbrž také, že skutečné nákupní ceny se mění od odhadů a očekávaných cen před zakoupením jakož i že finální cena je buďto vyšší nebo nižší než-li taková tržní cena v době kompletace s ohledem na výkyvy trhu. Samozřejmě tyto výkyvy a změny se převážně odrážejí v ohodnocení goodwill/ dobré vůle společnosti a nikoliv hmotných aktiv. Tudíž i z tohoto pohledu je pochybení znalců zohlednit goodwill/dobrou vůli společnosti do očí bijící a fundamentální chybou.**

575. Stejně tak znalci chybili i tím, že nezohlednili **control premium neboli cenová přírážka pro přebírání společnosti.**

576. Definicí *control premium* neboli příplatku za kontrolu společnosti je možné najít například na stránkách Wikipedie http://en.wikipedia.org/wiki/Control_premium, která vysvětluje control premium následovně:

“Control premium is an amount that a buyer is usually willing to pay over the current market price of a publicly traded company. Contrary to a widely held view, this premium is not justified by the expected *synergies*, such as the expected increase in cash flow resulting from cost savings and revenue enhancements achievable in the merger. Synergies are achieved whenever two companies combine their operations and therefore, should not be included in the control premium. It is accepted that synergies should be captured by the shareholders of the acquirer. **The justification for the control premium lies in the expected value that the acquirer expects to achieve from obtaining**

control over the size and timing of the cash flows of the company as well as results from the changes in the company management that will follow the acquisition. Perhaps the target company is mismanaged and its profitability can be increased through lowering executive compensation (for example). **The amount of control is the buyer's decision and is based on their belief of the value they can add to the target company.**

Normally, the control premium is industry-specific and amounts to 20–50% of the **market capitalization** of a company calculated based on a 20-trading-day average of its stock price.

In general, the maximum value that an acquirer firm would be willing to pay should equal the sum of the target firm's intrinsic value, the value of control (or control premium), synergies that the acquiring firm can expect to achieve between the 2 firms **and the opportunity cost of not acquiring the target firm (i.e. loss to the acquirer if a rival firm acquires the target firm instead).**

Example

Company XYZ has an EBITDA of \$1,500,000 and is currently available for sale at an Enterprise Value(EV)/EBITDA multiple of 5x. This gives the company a valuation of \$7,500,000 ($=\$1,500,000 * 5$). A potential buyer may believe that they can improve the EBITDA to \$2,000,000 by just replacing the CEO, who is currently overpaid. Thus, he could potentially value the firm at \$10,000,000 since the value he expects to achieve from replacing the CEO is the extra \$500,000 ($=\$2,000,000 - \$1,500,000$) in EBITDA, which in turn translates to \$2,500,000 ($=\$500,000 * 5$ or $=\$10,000,000 - \$7,500,000$) control premium over the initial value of the firm.”

Toto je v českém překladu

“Cenová přírážka pro přebírání společnosti je obnos, který je kupující obvykle ochoten zaplatit nad současnou tržní cenou veřejné obchodovatelné společnosti. Narozdíl od široce sdíleného názoru, takováto cenová přírážka není odůvodněná očekávanými synergii, jako například očekávané zvýšení toku peněz, který je výsledkem, že zmenšení nákladů a zvýšení příjmů, které se dají docílit v rámci sloučení. Synergie jsou dosaženy kdykoliv dvě společnosti spojí svojí činnost a tudíž, neměly by být zahrnuty do cenové přírážky za kontrolu. Je uznáno, že synergie by měly být zachyceny ve prospěch akcionářů kupující firmy. **Odůvodnění pro cenovou přírážku leží v očekávané hodnotě kterou kupující očekává dosáhnout z obdržení kontroly nad**

velikostí a načasováním toku peněz dané společnosti jakožto i z výsledků ve změně vedení společnosti, které bude následovat po zakoupení. Možná že cílová společnost je chybně manažována a její profitabilita může být zvýšen skrze snížení platu vedení společnosti (například). **Hodnota kontroly je věcí kupujícího a je založena na jejich přesvědčení o hodnotě, kterou jsou schopni přidat do cílové společnosti.**

Normálně je přírážka za kontrolu společnosti odvislá od daného odvětví a čítá od 20 do 50% tržního ohodnocení společnosti na vypočteného na základě průměru 20 obchodních dnů cen akcií.

Všeobecně , maximální hodnota kupující firma by měla být ochotna zaplatit by se měla rovnat součtu vlastní hodnoty cílové firmy, hodnoty kontroly (přírážka za kontrolu), synergiami, která kupující firma může očekávat dosáhnout mezi dvěma firmami **a ceny jiných příležitostí nezakoupit cílovou společnost (jinými slovy ztrátu kupujícímu pokud konkurenční firma zakoupí cílovou společnost namísto jich).**

Příklad

Společnost XYZ má EBITDA [příjem před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací] v výši \$1,500,000 a je momentálně na prodej za 5ti násobek poměru Hodnota Společnosti(EV)/EBITDA . Toto dává společnosti ocenění \$7,500,000 ($=\$1,500,000 \cdot 5$). Potenciální kupec může věřit že vylepší EBITDA až na \$2,000,000 pouze tím, že nahradí CEO, který je momentálně přeplacen. Tudíž kupec by mohl potenciálně ohodnotit firmu na \$10,000,000 jelikož hodnota, kterou očekává dosáhnout tím, že vymění CEO je o \$500,000 vyšší ($=2,000,000 - \$1,500,000$) EBITDA, což se obratem přemění do \$2,500,000 ($=\$500,000 \cdot 5$ nebo $=\$10,000,000 - \$7,500,000$) prémii za kontrolu společnosti při ocenění firmy. “

577. Z výše uvedeného příkladu je naprosto jasné, že účetní hodnota a tržní hodnota jsou velmi rozdílné pojmy jakož i názor na tržní hodnotu společnosti je výlučně věcí kupujícího na základě změn, které plánuje provést. **Je tudíž nad jakoukoliv pochybnost, že přírážky nad účetní ceny jsou naprosto běžné a nejsou žádnými ztrátami a škodami tak jak znalci naprosto milně a zcela nesprávně šíří. Řečeno jinak přírážka nad účetní hodnoty společnosti odráží tržní ocenění, které provádí kupující a které samozřejmě ve své**

důsledku odráží i goodwill / dobrou vůli společnosti jakož i obchodní plánované změny.

FF. Cena jiných příležitostí neboli důsledky plynoucí z neuzavřených transakcí jsou nedílnou součástí racionálního rozhodování o investicích. Znalci zcela opět pochybili tím, že nezohlednili důsledky daná transakce neprovést čímž by Harvardské společnosti skončily s téměř bezhodnotným minoritním podílem díky neexistující ochraně menšinových akcionářů. Posouzení veškerých transakcí je tudíž defektivní nejenom díky ignorování goodwill/ dobré vůle společnosti, ale rovněž díky opomenutí znalců ocenit důsledky transakce neudělat a skončit s téměř bezhodnotným minoritním podílem. Takovéto opětovné opomenutí znalců opět potvrzuje jejich podjatost, neschopnost a zájem poškodit pana Koženého.

578. Přinejmenším stejně ne-li více tak důležitá je pasáž, která popisuje jakým způsobem se nahlíží na hodnotu firmy a jaké faktory se zohledňují. Ta jasně říká:

“Všeobecně , maximální hodnota kupující firma by měla být ochotna zaplatit by se měla rovnat součtu vlastní hodnoty cílové firmy, hodnoty kontroly (přirážka za kontrolu), synergiami, která kupující firma může očekávat dosáhnout mezi dvěma firmami a ceny jiných příležitostí nezakoupit cílovou společnost (jinými slovy ztrátu kupujícímu pokud konkurenční firma zakoupí cílovou společnost namísto jich).”

Nejpodstatnější částí je zde nezbytnost zahrnout “ceny jiných příležitostí nezakoupit cílovou společnost (jinými slovy ztrátu kupujícímu pokud konkurenční firma zakoupí cílovou společnost namísto jich).” Tato pasáž jednoznačně zohledňuje, že v mnoha příležitostech negativní finanční důsledky, které vyplynou z nic nečinění a nerealizování transakce jsou mnohem horší než-li transakci udělat byť i kdyby byla o něco ztrátová, protože alternativa neudělat ji je mnohem horší.

579. Dalším z nesčetných pochybení všech znalců bylo nejenom nerozeznání veškerých tržních hodnot, které přesahují účetní hodnoty nýbrž také naprosto chybné a zcela šokující nezohlednění mimořádně negativních finančních důsledku to jest obrovských finančních ztrát neudělat dané transakce s cílovými společnostmi. Znalci tudíž chybili jak tím, že nezohlednili nehmotné hodnoty nýbrž chybili i tím, že nezohlednili jasné a předvídatelné masové ztráty plynoucí z rozhodnutí takovéto transakce neučinit.

580. Znalci chybili tudíž i tím, že naprosto chybně ignorovali v rámci posuzování transakcí skutečnost, že v dané době neexistovala ani ta nejmenší ochrana minoritních akcionářů v ČR a skončit s minoritním podílem v té době v podstatě znamenalo, že si akcionáři mimo kontrolní balík, který se vytvořil mohou se zbytkem akcií co se týče jejich hodnoty doslova a do písmena takříkajíc vytapetovat; tj že takovýto minoritní podíl se stal téměř bezcenný a spadl většinou na 10% původních hodnot v rámci dosažení kontroly. Tato skutečnost chybějící ochrany minoritních akcionářů v době transakcí byla všem dobře známa jakož i byla součástí různých komentářů v rámci různých vypovědí i všeobecně diskutována ve sdělovacích prostředcích. To že tato ochrana chyběla bylo účelové za dosažením kontrolních balíků v rukou specifických nových vlastníků tak, aby mohly provodit důrazné kroky, které byly zapotřebí po ukončení privatizace.

581. Finanční dopad, který měla chybějící ochrana pasivních nic nečinících akcionářů byl ve svém důsledku takový, že přišli o velkou část toho co získali zatímco ti co byli aktivní si prošli o něco navíc než původně tím, že zmocnění se kontroly společnosti a tím, že ji ovládli v podstatě se zmocnili a ovládli veškerý majetek firmy jelikož minoritní akcionáři neměly v té době žádný nárok na vykoupení za ceny blízké skutečnému podílu jejich akcií na společnosti. Je důležité zdůraznit, že majoritní akcionář nemusel činit cokoli, aby byl způsoben nenávratný propad akcií minoritních investorů. Je pouze logické, že Harvardské společnosti a jejich zástupci činili vše pro to, aby se nedostali do pozice netratných minoritních akcionářů, které čekali obrovské ztráty.

582. Tak jak je výše jasné stanoveno součástí vyhodnocování hodnoty firem je i situace kde nic nedělat je mnohem horší a vysoce ztrátová než-li jakákoliv jiná alternativa. Taková byla také situace v době kdy transakce probíhaly a Harvardské fondy nesměly podle zákona prosázeného panem Tomášem Ježkem vlastnit více nežli 20% akcií a současně nebylo ochrany minoritních akcionářů. Nic nečinít by bylo prostě katastrofální.

583. Znalci, kteří transakce posuzovali se však ničím takovým nezabývali. Znalci vycházeli z naprosto chybných simplistických Marxisticko Leninistických přístupů, že účetní hodnoty jsou jediné hodnoty společnosti a nesmyslů, že vlastní či základní kapitál dává základ pro výpočet ztrát a škod. Nesmyslnost, chybnost a naivnost takovýcho přístupu je naprosto zjevná ať již se jedná o prostě ignorování běžných goodwill / dobré vůle a normálních násobku mezi tržní a účetní hodnotou tak jak jsou běžně uváděny pod Pricee/ Book

Value ratios. Stejně tak je naprosto šokující pochybení, že znalci nerozeznali, nebo lépe řečeno v rámci podjatosti ani neměli zájem rozeznat, že nic nečinit by způsobilo katastrofální ztráty daleko převyšující jakékoli změny v akciových kurzech v rámci uzavřených transakcí. Namísto toho znalci činily závěry o ztrátách a škodách, které jsou nesmyslné a dokonce protizákonné v rozporu se všemi finančními pravidly o zohledňování nehmotných hodnot.

GG. Racionalita všech uzavřených obchodů vyplývá z Nash-equilibria na jehož pochopení stačí dobrý selský mozek. Pochopit že neuzavřít dané transakce a nezískat tak ochranu před masovým propadem cen by bylo bývalo katastrofální pro Harvardské společnosti je triviální. Uzavřené transakce, z kterých je pan Kožený vinen zabezpečily nejenom dvojnásobné protihodnoty a zajištění, úroky a podíl na budoucím zhodnocení narozdíl od jistého propadů cen minoritních podílů.

584. Ekonomická teorie, která vyhodnocuje optimální rozhodování a která byla v rámci investiční strategie Harvardských společnosti použita je známá jako Nash-equilibrium. Nash equilibrium je právě takovým mechanismem co vyhodnocuje jak aktivní činění tak i důsledky nic nečinit. Nash-equilibrium je dobře popsáno například ve Wikipedii na stránkách http://en.wikipedia.org/wiki/Nash_equilibrium . Za účelem zjednodušení stačí citovat následnou pasáž:

“Game theorists use the Nash equilibrium concept to analyze the outcome of the **strategic interaction** of several **decision makers**. In other words, it provides a way of predicting what will happen if several people or several institutions are making decisions at the same time, and if the outcome depends on the decisions of the others. **The simple insight underlying John Nash's idea is that we cannot predict the result of the choices of multiple decision makers if we analyze those decisions in isolation. Instead, we must ask what each player would do, taking into account the decision-making of the others.**”

Což je v českém překladu

“Lidé zabývající se teorií her používají koncept Nash-equilibria pro analyzování výsledků strategických střetnutí několika aktérů, kteří činí rozhodnutí. Jinými slovy, Nash-equilibrium dává způsob jak předpovědět co se stane pokud několik osob nebo institucí dělají rozhodnutí v tu samou dobu, a pokud výsledek záleží na rozhodnutích jiných. Zjednodušený

náhled na myšlenku na které je postaveno Nash-equilibrium je že nejsme schopni předvídat volby jednotlivých aktérů co činí rozhodnutí pokud analyzujeme tyto rozhodnutí izolovaně. Namísto toho se musíme ptát co by každý hráč dělal, s přihlédnutím k rozhodovacímu procesu ostatních.”

585. Za účelem vysvětlení Nash Equilibria v rámci obhajoby pana Koženého není zapotřebí se zabývat abstraktní matematikou nýbrž aplikovat takzvaný selský rozum. Teorie Johna Nashe říká, že pro vyhodnocení optimální strategie je nezbytné vyhodnotit rozhodování a rozhodovací proces ostáních soutěžících. Podle ekonomické teorie je samozřejmé, že v případě trhu kde chybí ochrany minoritních akcionářů bude většina racionálních hráčů usilovat o vytvoření majoritní kontroly a získání vlivů nad kontrolní přírážkou celé společnosti. Toto ve svém důsledku znamená, že ten hráč co se dostane ke kontrole vyhrává a ten co se k ke kontrole společnosti nedostane utrpí mimořádně velkou ztrátu v podobě hlubokého propadu akcií. Je samozřejmé, že hráč, který nesmí přesáhnout řekněme 20% akcií nemůže nikdy zvolit vítěznou strategii a jediné co zbývá je propad akcie než-li se vytvoří kontrolní balík. Tak naprosto logicky tomu bylo i v případě Harvardských fondu. Bohužel tato situace je exemplárním případem naprosté neschopnosti a nekompetentností jak státní správy tak i legislativců, kteří takovýto zákon se všemi důsledky schválili - pokud však jediným cílem zákona 248/1992 Sbírky tak jak bych schválen nebylo vynutit prodej všech akcií vesměs do zahraničí jelikož domácí kapitál prostě v daně době neexistoval.

586. Je absurdní a naprosto cynické, že pan Kožený a Harvardské společnosti jsou napadány a dokonce stíhány za volbu strategie, která byla jediná možná s ohledem na platné zákony, které omezovali procenta akcií ve vlastnictví a ekonomické prostředí a v rámci možnosti absolutně nejvýhodnější. Samozřejmě s ohledem na politizování věci kolem pana Koženého toto není překvapující nicméně je věcným a mimořádným pochybením znalců nevyhodnotit v rámci posuzování transakcí alternativní nicnecinenei, které by mělo katastrofální důsledky. Jak již bylo výše uvedeno součástí ohodnocení musí nezbytně být i zváženo důsledky/ztráty plynoucí danou transakcí neprovést.

HH. Někteří znalci dokonce naprosto absurdně tvrdily, že při transakcích s neveřejně obchodovatelnými akciemi vznikla ztráta přestože tyto akcie byly posléze prodány za vyšší ceny a byly prokazatelně ziskové. Absurdnost, chybnost a podjatost takovýchto tvrzení není třeba komentovat.

587. Znalci chybili když tvrdily, že nákupem neveřejně obchodovatelných akcií vznikla ztráta když tyto neveřejně obchodovatelné akcie byly posléze prodány za vyšší cenný. Ignorování takovýchto skutečností svědčí o slepé podjatosti a zájmu poškodit pana Koženého bez ohledu na skutečnosti a dosažený zisk. Je rovněž podstatné zdůraznit, že žádné z takovýchto transakcí nebyly dokonce a zcela logicky ani součástí útoku obžaloby proti panu Koženému.

588. Naprosto absurdně znalci dokonce prováděli závěry o hodnotách a ztrátách jakož i škodách vzniklých na základě rozdílů mezi základním jměním a sjednanou cenou, byť dokonce svědek Častoral si stěžuje v rámci svých výpovědí, že při slučování v té době platný zákon prikazoval slučování podle základního jmění a nikoliv podle vlastní jmění. Samozřejmě pouze sjednané tržní hodnoty jsou rozhodující a dané rozdíly mezi tržními hodnotami tak jak jsou nebo byly sjednány nejsou absolutně nic nezákonného a samozřejmě nejsou žádnou ztrátou. Samoučelnost takovýchto zcela chybných tvrzení znalců je nade vší pochyb.

589. Mnohonásobné a opakované pochybení znalců ve všech významných aspektech týkajících se hodnoty společnosti a násobku tržních cen na základě goodwill/dobré vůle společnosti, negativní ceny neboli penále transakce neuzavřít či z neveřejně obchodovatelné akcie nejsou bezhodnotné ba naopak jak se dnes a denně ukazuje v rámci stamiliardových transakcí v oblasti private equity, prokazuje naprostou inkompetencí, zaujatost a podjatost znalců zamlčet hodnoty, zamlčet samotné hluboké racionálně transakcí zabránění propadu minoritních podílů, a uvést soud v omyl v neprospěch pana Koženého. Substance defektního přístupu je tak hluboká a týká se tolika rozdílných věcí, že je nezbytné vyvodit závěr, že takovéto podvodné jednání bylo úmyslné. Když se k věcem dále přidá podvodný a naprosto chybný překlad soudního tlumočníka je jasné, že tažení proti panu Koženému je politické a nemá co společného s jak s fakty tak běžnými normami i postupem.

II. Znalci dále hrubě pochybili tím, že si ani nepřčetli a pořádně neprostudovali uzavřené smlouvy týkající se všech útoku proti panu Koženému, protože by v takovém případě prostě zjistili, že kupující pan Michael Dingman nejenom, že v rámci všech těchto smluv poskytl mnohonásobné protihodnoty v rámci dvojího zajištění a dalších úroků, hotovostí a podílů na budoucím zajištění nýbrž taktéž těmito protihodnotami právně a efektivně zaplatil. Po přijetí těchto protihodnot jakožto platby v rámci uzavřených transakcí byl pan Kožený takříkajíc zcela

mimo další věci a bylo na statutárních orgánech Harvardských společnosti jak s takovýmto majetkem naloží.

590. Znalci chybili i tím, že neocenili a vůbec nepřihlíželi natož, aby správně ocenili hodnotu vystavěných směnec podepsaných panem Dingmanem jakož i ocenily hodnotu dalšího zajištění všech transakcí v podobě zástavních práv v SCP proti všem prodaným cenným papírům jakožto i dalšího peněžitého zaplacení zálohy či podílu na budoucím zhodnocení prodaných cenných papírů. Lze se důvodně domnívat, že takovéto neocenění protihodnot znalci v rámci uzavřených transakcí bylo úmyslné a nikoliv pouze dáno podjatým zadáním, protože objektivní znalecké posudky by musely upozornit na skutečnost, že nelze dělat závěry o nezaplacení bez pečlivého přezkoumání všech poskytnutých protihodnot v rámci uzavřených transakcí.

591. Znalci chybili i tím, že řádně neposoudili obsah uzavřených smluv a dvojího zajištění a tím samozřejmě nemohly ani vyvozovat nějaké závěry o zaplacení či nezaplacení, protože neposoudily jak poskytnuté protihodnoty na základě uzavřených smluv tak ani co se s takovými poskytnutými protihodnotami stalo přestože pan Michael Dingman těmito protihodnotami jasně zaplatil. Je zjevným pochybení znalců a taktéž důkazem o jejich podjatosti, že nezjistili proč nebyli statutárními orgány či likvidátorem samotným uplatněny směnky podepsané panem Dingmanem pokud údajně nezaplatil, což není připuštěno.

JJ. Znalci chybili i tím, že nezjistily co se stalo a jak bylo dále naloženo s dvojím zajištěním a jakož i protihodnotami, které tvořily zaplacení v rámci uzavřených transakcí v rámci kterých byla naprosto nepochybně poskytnuta mimořádná a nadstandartní protihodnota. Je tudíž jasné, že i kdyby se na transakcích nějak pan Kožený podílel, což není nijak prokázáno ani připuštěno, tak tyto transakce absolutně nemohly způsobit žádnou škodu jelikož prodané akcie byly samy o sobě zajištěny v SCP a směnky jakož i další hotovost a podíl na budoucím zhodnocení poskytovaly mnohonásobné protihodnoty. Podle obžaloby samotné jsou tudíž tyto mnohonásobné protihodnoty činěním pana Koženého jak je naprosto jasné při naprosto základním prostudování všech uzavřených smluv. Je absurdní vinit pana Koženého, že zabezpečil nadprůměrně výhodné podmínky pro Harvardské společnosti v rámci naprosto všech smluv které jsou útoky obžaloby.

592. Stejně tak znalci chybili když nezjistily proč statutární orgány či likvidátor samotný nikdy neuplatnil zástavní práva proti prodaným akciím, které existovala ve všech transakcích pokud pan Dingman údajně nezaplatil což není nijak připuštěno. Pan Kožený nikdy nebyl

vinen, že by Harvardské společnosti tyto protihodnoty nedostály nebo že by Harvardským společnostem nějak bránil jak směnky či zástavy v SCP uplatnit ve prospěch Harvardských společností. Je jasné, že ani nic takového není možné protože jednoznačně ***jak Harvardské společnosti tak i likvidátor měli tyto směnky po jeden a půl desetiletí k dispozici aniž by je kdykoliv měli zájem uplatnit nebo se o toto nějak pokoušeli. Stejně tak není věcí pana Koženého proč statutární orgány odblokovali zajištění akcií v SCP pokud nebylo údajně zapláceno což není nikterak připuštěno.***

593. Útoky obžaloby proti panu Koženému jsou jasné a čistě vyjmenované smlouvy, za které je pan Kožený stíhán. Toto jsou velmi specifické transakce, které měli naprosto perfektní zajištění a protihodnoty jakož i mimořádně výhodné podmínky ochrany proti propadu cen a dalších podílů na budoucím zhodnocení prodaných akcií bez uvázání financích prostředků. Obhajoba zdůrazňuje, že prostě není báze, na které může být pan Kožený dále stíhán, protože zcela prokazatelně dané útoky jsou naprosto nepodložené. Stejně tak je zcela irrelevantní co statutární orgány dále s těmito hodnotami činily protože to nemá s panem Koženým ani danými body útoku obžaloby proti panu Koženému cokoliv společného.

KK. Znalci ignorovali a zamlčeli nejdůležitější část obsahu smluv o nadstandardním zajištění v rámci všech smluv, které jsou útokem obžaloby a namísto detailního prostudování zaplacení protihodnotami v rámci těchto uzavřených smluv, které jsou předmětem útoku obžaloby se znalci povrchně zabírali jakýmisi dalšími smlouvami, které prostě nejsou a nikdy nebyly součástí útoku proti panu Koženému a které zorganizovali a podepsali statutární orgány o své vlastní vůli. Pan Kožený nemůže být souzen za věci které nejsou útokem obžaloby a nebyly řádně posouzeny a přezkoumány. Je právo každého obžalovaného vědět za jaké věci je souzen a tyto jsou uvedeny v útocích obžaloby. Útoky obžaloby prostě nejsou a nikdy nebyly nějaké další neznámé smlouvy s nimiž ani pan Kožený nemá nic společného a které nikterak nezapříčinil a hlavně ani nebyl stíhán. Obžaloba i soud se musí držet věcného obvinění, tak jak je specifikováno v rámci jednotlivých útoku obžalobou samotnou. Ta neuvádí žádné jiné smlouvy ani transakce krom těch co jsou specificky vyjmenovány v jednotlivých bodech útoku.

594. Znalci tudíž chybili i tím, že neposoudili správné plnění transakcí na kterých se měl pan Kožený nějak údajně podílet, protože namísto plného a správného posouzení smluv, které jsou předmětem útoku obžaloby znalci zcela nepochopitelně neposoudili jejich obsah a namísto smíchávali a polovičatě a povrchně posuzovali nějaké další naprosto jiné transakce uzavřené následně statutárními orgány a

nikoliv panem Koženým. Takovéto smíchání různých smluvních vztahů je nepřipustitelné pro trestní posuzování pana Koženého, protože takovéto transakce za Harvardské společnosti nepodepsal, protože byly iniciativou statutárních orgánů a hlavně ani takovéto transakce nejsou předmětem útoku obžaloby.

595. Takovéto následně transakce jsou zcela jinými smluvními vztahy podepsané jinými osobami a které zjevně museli měnit původní smluvní podmínky smluv, které jsou panu Koženému vytýkány. *Je samozřejmě právně nemožné vynít pana Koženého z věci co jiné osoby zapříčinily a podepisovali jakož i z čehož nebyl ani pan Kožený obžalován.*

596. Podstatou trestního stíhání v každém demokratickém státě je jistota a přesná znalost útoku obžaloby, která je takto z tohoto důvodu specifikuje v jednotlivých bodech. Takováto specifičnost útoku obžaloby, která je čistě její volbou na základě sesbírané evidence je to co je předmětem obhajoby a co také specificky varuje obžalovaného co se musí snažit obhájit. Jednoznačnost obžaloby v rámci vyjmenovaných útoku plyne jak z české legislativy tak i ústavy jakožto i článku 6 ECHR neboli evropského soudu pro lidská práva. Obhajoba zdůrazňuje, že pan Kožený nemůže být souzen za věci za které nebyl obžalován ani za věci, které jednoznačně nebyly ani řádně, pokud vůbec nějak, přezkoumány. Soud z tohoto důvodu musí učinit rozhodnutí čistě na základě posouzení smluv vyjmenovaných v jednotlivých útocích obžaloby a nikoliv věcí, které nejsou a nikdy nebyly součástí útoku proti panu Koženému.

LL. Celkový přístup znalců je naprosto podjatý a závadný. Znalci činily závěry na základě posouzení pouze první stránky uzavřených smluv a nikoliv jejich celého a správně přeloženého překladu a tím znalci zamlčely obrovské nadstandartní hodnoty. Znalci se potom povrchově zabývali smlouvami, které se netýkají pana Koženého. Smlouvy, které pan Michael Dingman podepsal jasně specifikují čím bylo zaplaceno a bylo povinností znalců zjistit co se s poskytnutými protihodnotami stalo, protože je nepochybné, že tyto hodnoty byly Harvardským společností v pořádku předány a zabezpečeny. Je očividné že směnky a zajištění všech transakcí v SCP je řádným právním zaplacením i protihodnotou, která naprosto vylučuje, že pan Kožený způsobil jakoukoliv škodu.

597. Je nezbytné připomenout, že pan Kožený je vinen ze špatných smluvních vztahů či transakcí, které jsou vyčísleny v útocích obžaloby a nikoliv z nejmenovaných dalších transakcí uzavíraných představenstvy společnosti. Kdyby znalci nechybili a vykonávali svoji povinnost tak jak měli tak by bývalí žádne posoudili plný obsah všech

uzavřených smluv namísto pouze první stránky tak jak činili a promptně by zjistili, že v rámci těchto smluvních vztahů bylo plně protihodnotné plnění. To jakým způsobem potom statutární orgány dále s protihodnotami nakládali není prostě předmětem obžaloby.

598. Je zcela mimo obžalobu a útoky proti panu Koženému kdo, kdy a jaké pozdější transakce uzavíral. Naprosto logicky tudíž takového další obchody nikdo nehodnotil, nepřezkoumával a jak sami znalci výslovně uvedli se jimi nikterak nezabývali dokonce ani za účelem přezkoumávání toho kdo dodatky a následně smlouvy podepisoval.

599. Znalci sami taktéž přiznávají, že pro posouzení zaplacení či nezaplacení nepracovali jak s plnými smlouvami tak ani dokonce s úplným účetnictvím. Stejně tak znalci doznali, že smlouvy ani nijak neprostudovali natož, aby zjistily co se stalo se zaplacením a protihodnotami co pan Michael Dingman řádně poskytl. Je naprosto nemožné činit trestněprávní závěry na základě neúplných účetních podkladů a při ignorování právního obsahu smluv, kde není zjevné co se s majetkem či protihodnotou posléze stálo. To že znalci nedostali úplné podklady není sice jejich vinou nicméně ale chybili tím, že činily závěry kde takového činění díky chybějícím podkladům prostě není možné.

600. Obžaloba proti panu Koženému je jasná a skládá se z útoku a vyjmenovaných smluv, na kterých se měl pan Kožený nějak podílet nebo údajně na příkaz statutárních orgánů podepsat. Obžalobou proti panu Koženému není a nikdy nebylo, že má být odpovědný či vinen z nějakých jiných uzavřených smluv než-li těch co jsou v obžalobě zmíněny. Je mimořádně jednoduché se přesvědčit, že veškeré smlouvy na kterých se údajně pan Kožený měl podílet, což není připuštěno, měly jak zajištění v SCP proti prodaným akciím, jištění směnkou podepsanou panem Michaelem Dingmanem a další zálohové platby v hotovosti a podíl na budoucím zhodnocení prodaných akcií. Je naprosto zjevné, že tyto smlouvy nebyly schopny způsobit nejmenší škodu ba naopak poskytli nadměrnou protihodnotu. Pokud by znalci pečlivě prostudovali dané smlouvy a nikoliv pouze jejich první stránky tak by zcela nezbytně k takovému závěru došli.

MM. Znalecké posudky jsou dále nepřípustné jelikož znalci nejsou znalecky akreditováni ani nemají řádné odborné znalosti a příslušnost provádět závěry na základě cizích zákonů a cizích předpisů a na základě běžných postupu v cizích zemích. Znalci prostě nemají příslušnost bez řádné akreditace činit jakékoliv závěry o věcech zahraničních, jelikož o takových věcech nic neví a jsou se zákona v pozici laiků.

601. Veškeré znalecké posudky znalců jsou prokazatelně chybné jak v České Republice tak i samozřejmě po celém světě. Nicméně dodatečným důvodem pro vyloučení těchto posudků je rovněž skutečnost, že veškeré posuzování majetku a transakcí za hranicemi České Republiky je věcí zahraničních expertů, kteří jsou tak rozeznáni zahraničními soudy a úřady v zemích, kterých se transakce týkají. Z obsahu a naivity předložených posudků je naprosto zřejmé, že čeští "znalci" nemají nejmenší ponětí o běžných offshore společnostech a jak probíhá vložení vkladů do těchto společností akcionáři. Takováto naprostá naivita a neznalost je logická jelikož čeští znalci jsou prostě neznalí cizích zákonů a předpisů, které platí v cizích zemích. Znalci tudíž chybili když neupozornili soud na skutečnost, že s ohledem na veškeré věci mimo Českou Republiku prostě právně nejsou v jiné pozici nežli těch co jsou laiky.

602. Znalci dále chybili když nerozeznali, že nejenom nemají řádnou akreditaci něco oceňovat nebo posuzovat v zahraničí, nýbrž že absolutně nemají ani příslušnost nějak zpochybňovat skutečně znalce a experty jako například řádně akreditovanou a v zahraniční soudně uznanou firmu Grant Thornton co veškeré finanční výkazy a závěry bez výhrady potvrdila jako naprosto správně jak podle místních zahraničních předpisů tak podle všech mezinárodních účetních norem a konvencí. Je zjevné, že žádný ze znalců nejsou nikde v zahraničí zapsáni jako znalci. Stejně tak žádný ze znalců nemá ani mezinárodní akreditaci provádět ohodnocování v zahraničí nebo věci týkající se zahraničních transakcí či zpochybňovat zahraniční skutečné experty, které jsou v dané zemi a mezinárodně rozeznáni. Je tudíž jasné, že veškeré posudky týkající se jakkoliv zahraničí jsou prostě nepřipustitelné jelikož vyžadují znalost zahraničních zákonů a předpisů, které mohou podat čisté skuteční akreditování zahraniční experti jako je firma Grant Thornton.

NN. Znalci bez minimální mezinárodní kvalifikace jako mezinárodní auditoři a mezinárodní investiční poradci musí být vyloučení jako znalci jelikož postrádají nezbytnou kvalifikaci

603. Znalci, kteří nejsou řádně akreditováni jako mezinárodní auditoři a nemají mezinárodní licence pro investiční poradenství nemohou vykonávat znalecké funkce a musí být vyloučení jako znalci. S ohledem na princip mezinárodní comity nenei možné, aby před soudem vykonávali pozici znalců lidé jejichž vzdělání, názory a rozhled nepřesahuje okresní základní školu. Naivnost a naprostá chybnost v základním přístupu a porozumění hodnot, které znalecké posudky předkládají je naprosto ostudná. Podjatost a nesprávnost

přístupu znalců v tolika aspektech oceňování je naprosto bezprecedentní a nejenom, že takovéto nesmysly musí být vyloučeny nýbrž rovněž je nezbytné přezkoumat a zrevidovat základní minimální znalosti těch co znalecké posudky budou v budoucnu provádět. Je proto nezbytné, aby soudní znalci podléhali základní mezinárodní akreditaci jako mezinárodní auditoři a mezinárodní investiční poradci také by jejich výtvořby dále nebyly nesmyslnými anachronismy, podvody a čistými fantaziemi vymykající se všem finančním a účetním předpisům.

00. Znalecké posudky o hodnotách a ocenění jsou nepřipustitelné a podjaty na základě skutečnosti, že jsou dílem členů komunistické StB jakožto i příslušníků komunistického režimu nebo komunistických informátorů převlečených do roubu duchovních kazatelů.

604. Předpojatost znaleckých posudků a jejich nepřijatelnost plyne ze skutečnosti, že nejenom dané posudky jsou profesně defektivní jednoznačně pramení z minulosti znalců, kteří tyto posudky vyhotovovali. Jelikož je známé, že osoby které byly členy StB nesmějí vykonávat určité funkce v rámci státní správy včetně výkonu profese soudců je stejně tak nepřijatelné, aby znalecké posudky na základě, kterých soud má posuzovat případ obžalovaných a pana Koženého byly výtvořem členů StB a to bez explicitního souhlasu a proti opakovaným námitkám obžalovaného a v tomto případě taktéž při opakovaných námitkách o političnosti celého procesu. Připustit znalecké posudky členů StB, kteří navíc ještě jednoznačně vykazují určité personální vazby a jiná propojení je prostě nepřipustné jelikož takovýto krok vede ve své podstatě k adoptování názoru soudem tak jako kdyby soud sám byl členem StB a toto je prostě nepřipustné.

605. S ohledem na dané skutečnosti je jasné ze práce společnosti Bohemia Experts podepsané panem Josefem Knapkem je zjevně výtvořem členů StB jak jasné prokazují přiložené výpisy.

Výsledek hledání "Knápek"

pořadové číslo výsledku: 17405150

Osoby zapsané ve svazcích STB

Příjmení, jméno	Narozen(a)	Bydliště	Typ spolupráce Evidující správa STB	Krycí jméno Svazek
Knápek Josef	12.09.1948		Důvěrník Plzeň	Miloš 26193
Knápek Josef	???		Tajný spolupracovník Hradec Králové	Jirka 3609
Knápek Josef	13.05.1957	Ruprechtická 2272 PRAHA 9	Hlavní správa rozvědky StB neurčeno	165306

[zpět na zadávání podmínek](#)

Zpracováno 29 záznamů

Tento seznam má pouze informativní charakter, je neprodejný a byl pořízen na internetu
dne: 23.09.2012, 19:54:58 hod.

Informace jsou čerpány z databáze N.I.T.C., s.r.o., aktualizované dne 01.05.2000
Obsahové připomínky a reklamace zasílejte na adresu petr@cibulka.cz

Copyright © 1999 GreenBottle Software

což jednoznačně odpovídá osobním údajům uvedených v obchodním věstníku jak

Tel. 221 997 111, Fax: 224 919 927

Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

Ministerstvo spravedlnosti České republiky

Znalec:	RNDr. JOSEF KNÁPEK IČ: 17044103
Adresa	
Adresa	Ruprechtická 2272/2 193 00 Praha 9
Okres	Hl.m. Praha
Kraj	Hlavní město Praha
Kontakty	
Telefon	281921164, 602305545
Mobilní telefon	
E-mail	
Datová schránka	
Další kontakty	
zaměstnavatel	Bohemia Experts, s.r.o., Křížkova 1, 18600 Praha 8, tel.: 221711321, fax: 221711310
doručovací adresa	Ruprechtická 2272/2, 193 00 Praha 9
přechodná adresa	
OBORY ZNALECKÉ ČINNOSTI	
EKONOMIKA	
OBOR / Odvětví / Specializace	
EKONOMIKA Ceny a odhady cenných papírů, RM-S, burza cenných papírů	
Údaje byly získány dne 09/24/2012 01:06 AM z počítačové sítě Internet. V případě, že se domníváte, že obsahují chyby, obraťte se prosím na příslušný krajský soud.	

je níže doloženo

606. Stejně tak je znalecký posudek pana Petra Tůmy který působil v Hradci Kálovém má s velkou pravděpodobností, taktéž osobní a jiné propojení na StB.

Výsledek hledání "TUMA "

pořadové číslo výsledku: 17403785

Osoby zapsané ve svazcích STB

Příjmení, jméno	Narozen(a)	Bydliště	Typ spolupráce Evidující správa STB	Krycí jméno Svazek
Tůma Petr	28.11.1942		Agent Hradec Králové	Tomáš 10418
Tůma Petr	28.11.1942		Tajný spolupracovník Hradec Králové	Tomáš 1041805

[zpět na zadávání podmínek](#)

Čas zpracování: 0.04 s
Zpracováno 179 záznamů

Tento seznam má pouze informativní charakter, je neprodejný a byl pořízen na internetu
dne: 22.09.2012, 23:45:41 hod.

Informace jsou čerpány z databáze N.I.T.C., s.r.o., aktualizované dne 01.05.2000
Obsahové připomínky a reklamace zasílejte na adresu petr@cibulka.cz

Copyright © 1999 GreenBottle Software

607. Znalec překladatel pan Petr Geldner je navíc dokonce kazatelem v Církvi bratrské a je tudíž nemožné aby současné a nepodjaté fungoval jako soudní znalec překladatel natož ještě zcela chybné a podvodné předkládal falešné překlady. Jako osoba s jeho minulosti je dále možné se domnívat, že fungoval jako informátor a agent cizích rozvědných služeb není-li tak tomu i dodnes.

Vítejte v Církvi bratrské!

KDO JSME ZÁKLADNÍ DOKUMENTY SBORY, KONTAKTY TEXTY, VYUČOVÁNÍ KALENDÁŘ KŘÍŽOVATKA

přihlásit se

Ing. Petr Geldner

Aktuální zařazení v Církvi bratrské
kazatel - správce sboru ve sboru [Poděbrady](#)

E-mail
petr.geldner@cb.cz

Poštovní adresy
byt:
Vrchlického 109, 290 01, Poděbrady

Ostatní kontakty
telefon mobil +420 777
telefon kancelář +420 325
online skype petr.geldner

Česká evangelikální aliance

608. Navíc osoby duchovní jsou svým postavením postaveny zcela mimo věci soudní jak je naprosto zjevně z CASE OF Eva Dudová a Zdeněk Duda v Cech Republic ECHR No 40224/98 a je tudíž jasné, že

osoby v takovéto pozici jsou předpojaté popřípadě taktéž právně ze zákona neschopné řádně vykonávat pozici znalce. V případě, že však Petr Geldner připustí, že nevykonával pozici znalce překladatele jako náboženský kazatel potom se musí řádně před soudem zodpovídat za svůj chybný a podvodný překlad. V každém případě je však znalecký překlad církevního kazatele zcela nepřipustitelný jelikož je jak chybný tak i podjatý. Tak plyne ze závěru o konstruktivním vyčlenění nebo separace náboženských skupin a sekt ze státu a soudního procesu.

PP. Pro úplnost vytvoření předpojetí znalců a dokreslení obrazů je nezbytné rovněž přihlédnout ke komunistické a StB minulosti klíčových osob, které zjevně znalce ovlivňovaly a kontrolovaly.

609. Svědék Zdeněk Častorál byl v době temného komunismu šéfem Komunistické Vysoké Policejní Školy, kde s přesvědčením a horlivostí přednášel zásady Marxisticko Leninské diktatury a cvičil spolehlivé kádry StB přičemž sám prošel několikaletým výcvikem v Rusku a bezpochyby činil dále jako agent pracující pro zahraniční informační zprávy. Jelikož je všeobecně známo, že osoby na nejvyšších místech bývalého režimu a spolupracující z jinými zahraničními službami měly své svazky staženy a dále pokračují a jsou pod kontrolou těchto služeb je velmi odůvodněné že pan Častorál je jedním z takovýchto osob.
610. Stejně tak spolupracovník pana Častorála a mladší ze svědků pan Karel Stanek má pravděpodobně minulost neodlučitelnou od StB jak je vidět z přiloženého výpisu.

Výsledek hledání "Stanek"

pořadové číslo výsledku: 17407456

Osoby zapsané ve svazcích STB

Příjmení, Jméno	Narozen(a)	Bydliště	Typ spolupráce Evidující správa STB	Krycí jméno Svazek
Staněk Karel	24.11.1950		Důvěrník Ústí nad Labem	Standa 26033
Staněk Karel	20.03.1920		Důvěrník Brno	Stan 17153
Staněk Karel	01.01.1600		Hlavní správa rozvědky StB neurčeno	0

[zpět na zadávání podmínek](#)

Čas zpracování: 0.04 s

Zpracováno 233 záznamů

Tento seznam má pouze informativní charakter, je neprodejný a byl pořízen na internetu
dne: 24.09.2012, 19:28:39 hod.

Informace jsou čerpány z databáze N.I.T.C., s.r.o., aktualizované dne 01.05.2000
Obsahové připomínky a reklamace zasílejte na adresu petr@cibulka.cz

Copyright © 1999 GreenBottle Software

611. Obdobně je soudce Dušan Paška pouze dalším ze členů KSČ
Jméno soudce Pašky je na oficiální černé listině komunistických
soudců zveřejněných samotným Ministerstvem Spravedlnosti tak jak
je níže doloženo.

JUDr. NOVOTNÝ Radim
JUDr. PACHOLÍKOVÁ Dana
JUDr. PALONCYOVÁ Květoslava
JUDr. PAŠKA Dušan
JUDr. PILLEROVÁ Anisja
JUDr. PIPKOVÁ Hana
ROMÁNKOVÁ Milada

612. Je tudíž naprosto zřejmé, že předpojatí znalci z StB a
komunistického režimu či ti co se přetvařují za rouškou
náboženských kazatelů byly vybráni tak, aby vyhotovili posudky,
které nemají se zákonem nebo skutečnými tržními hodnotami nic
společného a aby v rámci tohoto procesu zkreslili vše co se dá včetně i
těch naprosto nejjasnějších fakt a skutečností. Podjatost a neférovost
procesu řízeného a kontrolovaného předáky z StB a KSČ a agentů
zahraničních tajných služeb je nepochybná.

ČÁST 4.5

PODJATOST, VĚCNÁ CHYBNOST A ÚMYSLNÉ ZATAJENÍ PODSTATNÝCH SKUTEČNOSTÍ A UPLATŇOVÁNÍ NEEXISTUJÍCÍCH A VYMYŠLENÝCH ZÁKONŮ SOUDEM

Předchozí pochybení soudu jak byla podána v odvolání a doplnění odvolání se dále doplňuji o další níže uvedené body.

A. V době 1995 až 1996 kdy transakce probíhaly žádný zákon nevyžadoval odborné ocenění znalcem pro kteroukoliv transakcí.

613. V době 1995 až 1996 kdy dané transakce probíhaly tak jak obžaloba tak i soudní rozsudek opakovaně staví údajnou vinu pana Koženého na tom, že transakce, byť zcela absurdně i v těch kde pan Kožený nikterak nezastupoval Harvardské společnosti, údajně vyžadovaly odborný znalecký posudek a ohodnocení byť samozřejmě jak obžaloba tak ani soud neuvádějí jediný takový zákon či předpis, který by v dané době takovéto ocenění znalcem nějak prokazoval.

614. To že není uveden jediný platný zákon či předpis kde byla v dané době transakce podmíněna znaleckým posudkem není nikterak překvapující, jelikož veškerá takováto ustanovení vešla v platnost pouze později a samozřejmě nemohou být retroaktivně uplatňována proti panu Koženému či komukoliv jinému. To že v pozdější době bylo takového znaleckého ocenění zapotřebí například pro spojení společnosti či nákupu určitého majetku je sice zajímavé, ale právně pro posouzení daných skutečností zcela irelevantní, jelikož jak obžaloba tak ani soud nesmí zakládat stíhání či posuzování jednání či činění nebo nečinění na v té době neexistujících předpisech.

615. Obhajoba nemá povinnost prokazovat neexistenci takového zákona nýbrž je na obžalobě a soudu takovýto v dané době platný zákonný předpis přesně citovat a uvést. To že se tak nestalo není překvapující jelikož žádný takový předpis o povinném ocenění prostě době daných transakcí neexistoval. Je zcela zjevné a naprosto politický účelové vinit pana Koženého za (i) transakce při nichž nikterak nezastupoval Harvardské společnosti a (ii) vynít pana Koženého za údajné porušení zákona vyžadujícího předchozí ocenění znalce, který prostě v dané době nikterak neexistoval.

B. Soud úmyslně retroaktivně aplikoval v té době neexistující zákony na základě nabádání obžaloby a svědka Častorála byt' soud jednoznačně věděl, že takovým jednáním porušuje zákon.

616. Je nezvratnou skutečností, že tvrzení obžaloby i soudu o nezbytnosti nějakého ocenění znalci jsou zcela právně nepodložena a prostým výmyslem předpisů, které v dané době neexistovaly. Soud tudíž vážně chybil když v rozsudku uvedl

“Vkládá-li se veškerý majetek společnosti ve formě cenných papírů, musí být oceněn”

Soud věděl nebo musel vědět, že v době kdy transakce probíhaly žádný takový zákon nebo předpis prostě neexistoval. Přesto soud i obžaloba si zjevně takový předpis prostě vymysleli jelikož se hodil za účelem stíhání pana Koženého. Nebo když se soud opíral o retroaktivnost zákonu o sloučení jak bylo nabádáno svědkem Častorálem a jak sám soud v rozsudku výslovně uvedl

“K novele obchodního zákoníku, která byla přijata deset dní po sloučení HIF uvedl [svědek Častoral], že při oceňování majetku museli být dva znalci, přičemž vklad do společnosti Daventree Ltd. oceněn nebyl, společnosti se slučovaly nikoliv podle vlastního jmění, ale podle základního jmění, přičemž vlastní jmění bylo odlišné od jmění základního.”

Soud podobně dále chybil v rozsudku když tvrdil

“Při slučování do HPH navíc nebyl majetek Harvardských investičních fondů oceněn, jak bylo povinností”

Je tudíž naprosto zjevné, že soud si byl velmi dobře vědom, že transakce probíhaly před vstupem zákona v platnost a přesto soud i obhajoba zcela úmyslně a cíleně retroaktivně aplikována zákon do doby, kdy prostě nikterak neexistoval. Je jednoznačné, že jak soud tak i obžaloba věděli nebo museli vědět, že závazným způsobem porušují ústavní i lidská práva ECHR pana Koženého když tak činily. Takovýto zjevně předpojatý postup dále prokazuje, že soud již předem nahlížel na pana Koženého jako vinného, zjevně plnil politické úlohy telefonní justice, a rovněž se odmítl zabývat jakoukoliv byt' naprosto právně přesvědčivou obhajobou pana Koženého.

617. Z takového jednání, jakož i z hlediska, že se soud sám prohlásil za předpojatý, je zjevné, že soud prostě postupoval tak, aby pana Koženého odsoudil bez ohledu na v dané době platné zákony. Navíc samozřejmě slučování Harvardských společností nebylo žádným způsobem ani předmětem bodů útoku obžaloby a soud se jim prostě vůbec neměl zabývat. Přesto soud zcela mechanicky a doslova opakoval nesmyslné výmysly pana Častorála okopírované obžalobou a když bylo opakovaně poukázáno, že nemají oporu v dané době existujících zákonů tak prostě takovýto argument zcela ignoroval.

C.Žádné takové zákony či povinnosti prostě v době před 31.6. 1996 neexistovaly. Zcela logicky taktéž v dané době ani neexistoval jakýkoliv právní předpis jak by takovéto hypotetické oceňování mělo být znalci provedeno a toto bylo upraveno až Zákonem o oceňování majetku č. 151/1997 Sbírky, který stanovil metodiku oceňování s platností od 1. ledna 1998, která do té doby prostě ani nijak neexistovala.

618. Jak je zřejmé z rozsudku soudu samotného a citování výše zmíněné pasáže svědka Častorála soud si byl velmi dobře vědom, že veškeré dané transakce proběhly, byť krátce kolem deseti dnů, před novelou obchodního zákoníku k 30.6. 1996 přesto soud jednoznačně úmyslně aplikoval retroaktivně předpisy do doby před jejich schválením kdy prostě neexistovaly tak, aby mohl pana Koženého odsoudit. Je zcela zřejmé, že soud tak činil přesto, že mu muselo být naprosto jasné, že retroaktivnost aplikace zákonů je zcela nepřípustná a přímo odporující Ústavě České republiky jakož i paragrafu 1 trestního zákona 40/2009 Sbírky – Zákaz retroaktivity jakož i ECHR a všem civilizovaným normám a spravedlivému procesu.

619. Tak jak je výše i níže rozvedeno soud nechybil pouze v rámci retroaktivity aplikování při spojování společností nýbrž v mnoha dalších podobných případech jako například za účelem vytváření neexistujících podmínek, pravidel a předpisů o oceňování nebo s ohledem na nějakou zcela neexistující informační povinnost v době kdy platil paragraf o povinném zachování mlčenlivosti. I při naprosto základním náhledu na zákony, které v dané době platily a byly závazné je naprosto jasné, že žádný takovýto předpis prostě neexistoval a je politický účelovou fantazií, která nemá právního opodstatnění. Je naprosto nepochybné, že přes opakovaná upozornění soud prostě vědomě a účelově takovéto skutečnosti a argumenty ignoroval a rozhodl se opakovat politická obvinění proti panu Koženému na základě neexistujících zákonů tak jak je účelově vyrobil pan Častoral a jak je obžaloba zjevně bez nejmenšího přezkoumání účelově opsala.

D. Soud zcela chybně a nesprávně považoval, že jediný hodnotný majetek akcie českých veřejně obchodovatelných společností pouze však v přímém držení

620. Předpojatost soudu potvrzuje i skutečnost, že soud zcela chybně a nesprávně jakož i naprosto absurdně považoval, že jediný hodnotný majetek akcie českých veřejně obchodovatelných společností, avšak pouze a výlučně v případě pokud tyto české veřejné obchodovatelné cenné papíry byly přímo vlastněny Harvardskými společnostmi nikoliv však pokud byly tyto české veřejné obchodovatelné cenné papíry vlastněny skrze podíl na zahraničních převážně Kyperských společnostech. Absurdnost a jakož i zlý úmysl takového počínání není zapotřebí komentovat bez ohledu však:

621. Není pochyb, že soudu muselo být velmi dobře známo ze existují i jiné další hodnoty krom českých veřejně obchodovatelných akcií, které běžně tvoří majetek společnosti a jsou samozřejmě zcela plně hodnotné jelikož toto je běžně známo i těm nejjednodušším osobám natož soudu. Nicméně za účelem naplnění jednoznačné politické objednávky soud zcela úmyslně a vědomě ignoroval veškeré informace, které jasně plynuly z uzavřených smluv jak ohledně zástav tak pohledávkách a jisticích směnkách jakož i registraci zástavních práv v SCP proti prodaným papírům. Stejně tak soud nakládal a považoval za bez hodnotné veškeré zahraniční cenné papíry ať již veřejně či neveřejně obchodovaných společností bez ohledu na jednoznačné hodnoty v řádech miliard amerických dolarů.

622. Soud byl zcela jednoznačně upozorněn na plnohodnotnost jiného majetku Harvardských společností, které prodávající společnosti obdrželi jako plné a mnohonásobné protihodnoty. Toto je dosvědčeno například z výpovědi Ing. Jiřího Bednaře citovaného samotným soudem

“Když byl svědek [Ing Jiří Bednař] v průběhu svého výslechu v hlavním líčení tázán na majetek jednotlivých společností při jejich slučování dne 20.06.1996, tak uvedl, že „pohledávky jsou také aktiva“. Z dalších doplňujících dotazů pak vyplývá, že svědek věděl, že v době slučování ve fondech již nebyly cenné papíry, ale pouze pohledávky za prodané cenné papíry.”

Samozřejmě, že soud byl velmi dobře obeznámen s obsahem všech smluv, s kterými se po mnoho let detailně zaobíral včetně mnohonásobného

zajištění. V tomto směru soud velmi dobře věděl, že jištění uvedených pohledávek bylo jak směnkami tak v rámci zástavy veškerých prodaných cenných papírů – přičemž není možné opomenout již provedené částečné vyrovnání kupní ceny v hotovosti a další budoucí podíl na zhodnocení prodaných akcií, který byl rovněž jištěn směnkami a zástavami všech akcií v SCP. Znalost soudu o ekvivalentních hodnotách, které se nacházejí v Harvardských společnostech dále například plyne z opakovaných referencích v obžalobě, rozsudku i výpovědích o jisticích směnkách.

623. Jakožto důsledek takového posuzování hodnot soud sice v rozsudku doznal, že “bylo zapláceno”

“Oba obžalovaní tím...prakticky vyvedli majetek na kyperské firmy bez adekvátní náhrady, kdy za převod bonitních cenných papírů českých firem bylo placeno pouze jakýmsi směnkami nebo započtením vzájemných závazků a pohledávek.”

Je jednoznačné, že takovéto počínání prostě nenaplnuje jakýkoliv trestný čin a je běžnou komerční praxí. Přinejmenším nicméně soud jednoznačně doznal, že “bylo zapláceno”.

624. Nicméně je jasné, že soud považoval takovéto zaplacení “pouze jakýmsi směnkami nebo započtením vzájemných závazků a pohledávek.” za zcela a naprosto bezcenné když soud v rozsudku uvedl

“HIF [Harvardské akciové společnosti] se pak slučovaly podle základního jmění a již prázdné bez cenných papírů českých podniků”

Je tudíž zcela zjevné, že stíhání jakož i rozsudek ohledně pana Koženého je založeno na předpokladu nebo lépe řečeno absurdním výmyslu, že není jiných hodnot než-li veřejně obchodovatelných českých společností a tudíž jako důsledek logicky vyplývá, že veškeré společnosti co nevlastní české veřejné obchodovatelné akcie musí tedy být taktéž “prázdné a bez hodnoty”. Zjevně z takového výroku dále vyplývá, že veškeré domácí i zahraniční neveřejné obchodovatelné akcie jsou bezcenné. Nesmyslnost a Kafkovska absurdnost takového tvrzení je zjevná.

625. Je zcela nepředstavitelné, že by soud či dokonce běžný laik uvěřil nebo mohl uvěřit, že není jiného majetku než-li českých

veřejné obchodovaných akcií v přímém držení, jelikož zjevně i takové české veřejné obchodovatelné akcie, které měly sice podle znalců tržní hodnotu Kč 3,5 miliardy a které byly v držení Davenport Ltd byly soudem považovány za zcela bez hodnotné. Je naprosto jasné, že cílem soudu nebylo dospět k nějakému objektivnímu posouzení věci nýbrž najít způsob jak skandalizovat Harvardské společnosti jako prázdné jen proto, že prodali české veřejné obchodovatelné akcie a posléze nakoupily jiné zahraniční akcie. Cílem soudu bylo zjevně odsoudit za každou cenu pana Koženého a takového jednání a přístup soudu zcela potvrzuje, že se jedná o čistě politický proces.

E. Soud zcela iracionálně a podjaté zavrhl platbu zápočtem jako legální prostředek plnění závazků zcela v rozporu se zákonem 191/1950 Sbírky a zákona 513/1991 Sbírky a považoval směnky jakož i zajištění všemi prodanými cennými papíry v SCP za naprosto bez hodnotné.

626. Opovrhující ohodnocení soudu týkající se hodnoty smének je zcela nepochopitelné a prostě šokujícím jednáním soudu vymykající se jakýmkoliv pravidlům. Nemůže být nejmenších pochyb, že soud i samotný soudce Paška měl bohaté zkušenosti s aplikací Směnečného a šekového zákona 191/1950 Sbírky, který existoval po více než-li polovinu století včetně doby hlubokého socialismu během níž soudce taktéž působil. Nelze rovněž opomenout poukázat soudu na ustanovování paragrafu 91 až 98 zákona 191/1950 sbírky, které přímo pojednávají o směnkách podle cizích zákonů jakož i paragraf 19 týkající se hodnoty zajištění.

627. Není zapotřebí rozebírat, že jištění či platby směnkami jsou běžnou komerční záležitostí a mají odpovídající protihodnoty hodnoty tak jak jsou uvedené a zajištěné. Šikanózní a zcela podjatý přístup soudu je tudíž zcela v rozporu s řádným výkonem soudcovské funkce. Navíc postup soudu samotného zcela jednoznačně porušuje platná ustanovení zákonů na jejichž dodržování má soud dbát.

628. Stejně tak v případě zcela běžných komerčních zápočtů, které jsou jakož i ve době byly dokonce detailně upraveny v rámci obchodního zákoníku, je zcela nepochopitelné a šokující, že soud považoval daný postup za něco nezákonného. Je naprosto jasné ze soudu bylo dobře známo ze zápočty jsou běžnou obchodní činností podléhající běžnému obchodního zákoníku zákona 513/1991 Sbírky paragraf 358 až 364.

629. Za pozornost soudu stojí velmi dobře známé znění paragrafu 364 zákona 513/1991 který jasné stanoví

“Na základě dohody stran lze započít jakékoliv vzájemné pohledávky.”

F. Soud chybil tím, že vinil pana Koženého, že neinformoval a nevyžadoval předchozí souhlas akcionářů před prodejem cenných papírů když žádná taková povinnost neexistoval a navíc dokonce ani dodnes neexistuje a naopak v té době platný zákon vyžadoval zachování mlčenlivosti podle paragrafu 28 zákona 248/1992 Sbírky.

630. Soud dále chybil když zcela v rozporu v té době platným zákonem 248/1992 Sbírky o Investičních Fonděch a společnostech dával za vinu panu Koženému, že předem neinformoval nebo nevyžadoval souhlas akcionářů k uzavíráním obchodům. Nejenom, že pan Kožený neměl žádnou takovouto povinnost z hlediska svého postavení, ale takovéto soudem vyžadované informování akcionářů bylo naprosto v rozporu v té době platným požadavkem paragrafu 28 zákona 248/1992 o zachovávání mlčenlivosti.

631. Rozhodnutí soudu o údajné chybě pana Koženého neinformovat nebo nevyžadovat souhlas akcionářů je přímo v rozporu v té době platnými zákony a je naprosto logické, že jak pan Kožený tak ani jiní členové statutárních orgánů zcela logicky žádný v dané době platný zákon neporušily nýbrž se jim příkazně řídily. Je mimořádně alarmující, že jak soud tak i obžaloba zakládají údajně pochybení pana Koženého na věcech a konání, které prostě bylo v dané době dokonce protizákonné. Do té míry co se zákon později změnil a zavedl informační povinnost tak se tak stálo zcela až dlouho poté co byly veškeré transakce uzavřeny a tudíž soud dále chybil tím, že porušil princip a zákona ustanovení o nemožnosti retroaktivnosti zákonů a další ústavní práva s tím spojená.

632. Dále je nutné upozornit, že tak jak i soud doznal, pan Kožený prostě neměl žádnou oficiální roli v rámci Harvardských společností a i do té míry co později jiná a zcela rozdílná informační povinnost vznikla tak je takováto informační povinnost povinností společnosti samé popřípadě jejich statutárních členů a nikoliv osob, které nemají vůči společnosti žádný právní vztah jako pan Kožený, který dokonce nikdy ani nebyl prokuristou žádné z Harvardských společností. Je tudíž zřejmé, že jak v dané době tak ani později a ani teoreticky pan Kožený jakožto osoba stojící mimo Harvardské společnosti neměla a ani nemohla mít žádnou informační povinnost.

633. Je tudíž jasné, že přinejmenším ze tří zcela odlišných právních důvodů neměl pan Kožený žádnou povinnost akcionáře nějak informovat jelikož (i) nebylo zákona, který by tak přikazoval (ii)

zákon nařizoval opačnou povinnost mlčenlivosti (iii) pan Kožený neměl žádnou právní pozici ani nikdy nebyl prokuristou jakékoliv Harvardské společnosti a nebyl tudíž ani osobou na než se kdykoliv nějaká povinnost infomovat v takovémto případě mohla nebo i dnes může vztahovat

G. Soud chybil tím, že retroaktivně aplikoval standarty a předpisy jakož i normy pro oceňování, které v dané době neexistovaly a které zcela změnily způsob určování ohodnocení

634. Soud dále chybil když opět retroaktivně použil k posuzování hodnot zákony a předpisy, které v dané době neplatily a výslovně vylučovaly zohlednění mnohých aspektů v té době jakož i podle zahraničních běžných norem relevantních k oceňování majetku. Konkrétně soud chybil tím, že přikázal vyhotovit znalecké posudky podle zákona 151/1997 Sbírky, který vstoupil v platnost 1. ledna 1998 a to ještě ve zněních pozdějších předpisů. Je zcela nepřipustné, aby tyto pozdější předpisy o měření a stanování hodnot byly retroaktivně vyžadovány a použity v rámci soudního procesu na oceňování majetku před jejich vstupem v platnost.

635. Stejně tak soud chybil i tím, že žádal vyhotovit znalecké posudky o obchodování s cennými papíry kdy prostě nebylo žádných norem či předpisů jak dané cenné papíry vůbec oceňovat a toto bylo prostě věci nabídky a poptávky jakožto i naprosto svobodné a neomezené volby a rozhodování jednotlivých osob, které se lišily od osoby k osobě. V dané době kdy prostě transakce probíhaly taktéž tudíž neprobíhalo žádné oceňování podle "běžných norem" jelikož prostě žádné neexistovali a i kdyby existovaly, což není připuštěno, tak prostě nebyly žádným zákonem ani závazným předpisem natož, aby se v zákonech či nějaké písemně veřejné přístupné formě v té době vůbec někde vyskytovaly. Je tudíž jasné, že neexistující pravidla prostě nemohou být použita k ocenění jelikož v dané době prostě každý dělal tak jak uměl a podle toho jaký měl názor na takové či jiné akcie v době kdy stále existovala naprosto minimální a v praxi velmi opožděná informační povinnost – ne li informační vakuum.

H. Soud chybil tím, že využil znalecké posudky pro účelovou diskreditaci smluvních cen zcela v rozporu s paragrafem 1(2) pozdějšího zákona 151/1997 Sbírky zákonem o znalcích, který vysloven nedovoluje takovýto postup pokud to zákon explicitně nevyžadoval

636. Soud rovněž dále chybil tím, že zcela v rozporu s ustanovením paragrafu 1 (2) ze zákon 151/1997 Sbírky nesmí být použit na posuzování smluvního ujednání cen, pokud tak zákon výslovně dané

době nevyžadoval, takovéto závěry a znalecké posudky připustil. Závěr soudního rozhodnutí ve svém důsledku vyžaduje naprosto absurdní oceňování všech transakcí všemi účastníky na jakémkoliv trhu a je naprosto v rozporu s úmyslem a cílem zákonodárce jak a kdy má být zákon 151/1997 sbírky využit.

637. Rozhodnutí soudu využívat jakýkoliv znalecký postup v rámci zákona 151/1997 Sbírky aniž by to zákon explicitně vyžadoval není přípustný a je chybný v absolutní rovině jelikož tento zákon nelze jinak použít za účelem zpochybňování smluvních cen jak je explicitně uvedeno. Stejně tak je chybný příkaz soudu vyhotovit znalecké posudky v době neexitujících předpisů, jelikož žádné takové vyhodnocení podle neexitujících předpisů prostě není možné a bylo v době kdy transakce probíhaly vždy svobodnou volbou dané osoby jakožto i důsledkem prostě nabídky a poptávky.

638. Je tudíž zjevné, že soud chybil tím, že se snažil přehodnocovat transakce, které probíhaly v době naprosto minimálních právních předpisů a bez jakýchkoliv standartu pro oceňování cenných papírů. Takovéto pozdější měřítko a standarty se prostě nedají aplikovat retroaktivně a to v absolutní rovině.

I. Soud chybil tím, že připustil průměrné ceny v rámci znaleckých posudků když denní výkyvy cen v té době byly obrovské

639. Soud dále chybil tím, že připustí znalecké posudky, které se v případě veřejné obchodovatelných akcií opíraly o jakési “průměrné denní ceny” přičemž je dobré známo, že ceny na trhu cenných papírů mnohdy kolísají o desítky procent během téhož dne. Je tedy zcela jasné, že posudky vyhotovené na základě “průměrných cen” nemohou být použity pro jakýkoliv výpočet natož činění jakýchkoliv jiných závěru a zvláště ne pro výpočet jakýchkoliv účetních ztrát či dokonce škod.

J. Soud chybil tím, že nepřikázal znalcům zohlednit blokové obchody, které probíhaly na Burze Cenných Papírů být byl o takovéto skutečnosti informován

640. Soud dále chybil tím, že připustil znalecké posudky, které nezohledňovaly ceny blokových obchodu tak jak byly v té době obchodovány na Burze Cenných Papírů a podle platných pravidel Ministerstva Financí ČR. Ustanovení cenových pravidel pro blokové obchody Ministerstvem Financí ČR bylo klíčové pro cenotvorbu i racionální obchodování velkých balíků na otevřeném trhu Pražské Burzy Cenných Papírů a nezohlednění blokových obchodu a jejich cen

na Pražské Burze Cenných Papírů činí znalecké posudky zcela zkreslené, defektivní a podjaté. Znalecké posudky, které se neopírají o ceny blokových obchodu na volném trhu nemohou být využity pro činění jakýchkoliv závěru.

641. Soud dále chybil tím, že připustil znalecké posudky nejenom bez cen blokových obchodu, které samozřejmě jsou zveřejňovány Pražkou Burzou Cenných Papírů, ale rovněž tím, že připustil znalecké posudky, které využívají jakýchsi průměrných, ale také zcela jasně neznámo jakým způsobem převzatých dat třetí stranou. Takováto převzatá data nejsou hodnověrná jak již průměrem tak také zpracováním dat samotných. Převzata a zprůměrována data, která jsou základem znaleckých posudku jsou nevěrohodná, jednoznačně metodologicky chybná, svým průměrováním obsahují významné chyby ve všech nebo téměř ve všech údajích a ani nemohou a nebyly autentizovány. Konkrétně soud chybil tím, že nepřikázal znalcům přepracovat posudky na základě přesných dat od Pražské Burzy Cenných Papírů a na základě cen blokových obchodu tak jak v té době probíhaly a jsou i dnes v databázi Pražské Burzy Cenných Papírů.

K. Soud chybil tím, že připustil znalecké posudky na základě nevěrohodných dat a údajů, nad kterými sám zdroj vyjadřuje pochybnost o správnosti a zbavuje se jakékoliv právní a jiné odpovědnosti

642. Nedůvěryhodnost údajně převzatých dat z webových stránek www.akcie.cz dokládá I samotné varování, které tyto stránky obsahují a které zní:

“Finanční skupina Fio neodpovídá za správnost, úplnost a aktuálnost obsahu internetových stránek, neodpovídá za jakoukoli přímou i nepřímou škodu vzniklou v souvislosti s připojením a užíváním internetových stránek a jejich obsahu a dále neodpovídá za jakoukoli škodu vzniklou Využití jakýchkoli informací na internetových stránkách je výlučně věcí uvážení a odpovědnosti daného uživatele.”

643. Nevěrohodnost nad věcným i metodickým pochybením použitých dat odráží i samotné vyjádření znalce Bohemia Experts s.r.o., které závěrem varuje

“...neposkytujeme žádné záruky ani nepřebíráme žádnou zodpovědnost za přesnost jakýchkoliv, vyjádření nebo výpočtu, u kterých je uvedeno, že byly poskytnuty někým jiným a které byly použity při tvorbě této analýzy.”

Využití a spoléhání se na materiály v rámci trestně právní odpovědnosti o kterých sám svědek a expert vyjadřuje pochybnost o správnosti a spolehlivosti a “neposkytuje žádné záruky ani nepřebírá žádnou zodpovědnost” je zcela nepřipustné. Trestně právní odpovědnost musí být postavena na jistotě a správnosti nikoliv jakýchsi zprůměrovaných a pochybně zpracovaných a navíc zcela zjevně od třetí strany přebraných nespolehlivých i metodicky nesprávných datech shromážděných pro zcela jiné historické informační účely. Je tudíž zcela zjevné, že veškeré posudky, které se opírají o data finanční skupiny Fio jsou zcela nepřipustitelné jakož i metodicky nesprávné a musí být vyloučeny.

L. Soud chybil tím, že připustil znalecké posudky vypracované na základě podjatých údajů vytvořených jednou z účastněných stran

644. Soud dále chybil tím, že připustil znalecké posudky, které byly zcela nepochopitelně vypracovány na základě politický podjatých a stížnost podávajících osob v podobě Zdeňka Častorála a pana Staňka a jejich společníků. Posudek, který se opírá o data připravená jednou ze zúčastněných stran soudního sporu činí posudek podjatý, závadný a chybějící nezávislého ověření. V tomto směru se posudek Bohemia Experts s.r.o. tak jak sami uvádí zcela nepochopitelně opírá o webové stránky samotného žalujícího, které jsou uvedeny jako jeden ze zdrojů. Specificky se jedná o www.hph-likvidace.cz/konkurz3.htm, které jsou oficiální stránky likvidátora HPH pana Častorála. Posudek, který se opírá o data a prohlášení jedné ze stran sporu je zcela zjevně podjatý a to v absolutní rovině a musí být zcela vyloučen jelikož vypracované závěry nemohou být nic jiného než-li účelovou objednávkou.

M. Soud chybil tím, že žádal znalecké posudky se zadáním, které omezovalo a vylučovalo přezkoumání právního plnění uzavřených kontraktů jakož i nepeněžitého plnění, které soudu muselo být zřejmě již v době zadání a zcela jistě v rámci dlouholetého procesu jak je z výnosu soudu samého zřejmé.

645. Soud chybil i tím, že samotné zadání znaleckého posudku bylo zcela jasně neúplné tím, že nevyžadovalo přezkoumat (i) jak skutečnosti právního charakteru jako například zajištění explicitně uvedena ve všech smlouvách (ii) tak závazky subjektů a jejich plnění ať již bylo peněžní či nepeněžní jako adekvátní protihodnotu. Takovéto omezení zadání je specificky zdůrazněno v omezujících podmínkách kde Bohemia Experts s.r.o. výslovně říká:

“Za skutečnosti právního charakteru nepřebíráme žádné zodpovědnosti. Nebylo provedeno žádné šetření týkající se vlastnických práv nebo závazků posuzovaného předmětu.”

646. Je zcela jasné, že omezující podmínka “nechat právně přezkoumat veškeré smlouvy” účelově odráží chybějící zohlednění dvojího zajištění zástavami v SCP a směnkami, které bylo součástí všech smluv. Zcela nápodobně “neprošetření závazků posuzovaného předmětu” odráží chybějící plnění smluv jinými adekvátními protihodnotami v rámci jiných a dodatečných smluv podepsaných jinými osobami než-li panem Koženým. At' již v ve svém důsledku či úmyslné zadání znaleckého posudku bylo jednoznačně podjaté, protože explicitně vylučovalo plnou obhajobu pana Koženého v rámci daných skutečností, v podobě dvojího zajištění a jiného proti plnění, které tak měli a byly experty ignorovány.

647. Pochybení soudu nepřezkoumat detailně řádné zajištění v rámci všech smluv uzavřených a týkajících se útoku obžaloby je zcela alarmující jelikož je i bylo naprosto *předvídatelné a v tomto případě i soudu známé*, že mnohé smlouvy mají nepeněžitě plnění a je tudíž klíčové toto nepeněžitě plnění přezkoumat a zjistit co se s takovými protihodnotami stalo a kdo tak přikázal. Soudu bylo dobře známo přinejmenším jištění směnkami vystavenými panem Michaellem Dingmanem jakožto kupujícím přičemž ani soud ani obžaloba natož stěžovatel pan Častorál učinily jakýkoliv pokus zjistit zdali pan Michael Dingman nějak zaplatil. Skutečnost, že se ani soud nikdy nezeptal nebo nezabýval tím proč jak statutární orgány tak pan Častorál nikdy tyto směnky proti panu Michaelovi Dingmanovi neuplatnily byť tvrdí ze údajně nebylo zapláceno prostě svědčí o podjatosti soudu a nezájmu dojít pravdy jakožto i účelového stíhání pana Koženého na základě umělých a vykonstruovaných nepravd.

N. Soud dále chybil tím, že porušil rovnost stran tím, že připustil nepodložené výpovědi a neexistující právní teorie nekvalifikovaných a podjatých osob za účelem politické skandalizace.

648. Soud dále chybil tím, že porušil rovnost stran při stání i v činění závěru tím, že připouštěl osoby, které nesmějí a nemohou podávat svědectví jelikož nejsou ani experty a ani nemají osobní zkušenost či informace o daných věcech. Množství svědectví, které je nepřipustitelné a rovněž irelevantní učinilo celý proces podjatý a zjevně politický motivovaný a navíc jak soud sám doznal bylo takovéto hearsay evidence neboli “ušaté svědectví” hlavním důkazem, na kterém soud svůj rozsudek odůvodňoval . Jelikož tato pochybení byla již šíře ji rozvedena v předchozích dříve podaných

dokumentech odvolání tak nejsou dále opakována v tomto doplnění.
Takovýmto jednáním soud porušil Ústavní zákon číslo 1/1993 Sbírky a Článek 37(3) Listiny základních práv a svobod.

O. Soud jednoznačně chybil tím, že opakovaně ignoroval skutečnosti, které ve svém důsledku zcela vyvracejí nařčení proti panu Koženému

649. Soud dále chybil tím, že ignoroval zajištění veškerých obchodu jak směnkami tak registrací v SCP. Je zcela nepochopitelné jak soud věci vůbec posuzoval a na základě jakých dokumentů dělal soud svá rozhodnutí jelikož každá podepsána smlouva obsahuje jednoznačně a opakované tyto samé zajištění. Je nutné podotknout, že není jasné zdali soud vůbec četl dané smlouvy jelikož nesrozumitelný, jednoznačně a na první pohled chybný a absurdně ilogicky překlad jištění v českém překladu by jistě u každého soudu vzbudil mnoho otázek.

P. Soud chybil a poškodil pana Koženého chybným výpočtem údajné škody tím, že zcela ignoroval obdržené protihodnoty v rámci všech uzavřených smluv týkajících se bodů útoku obžaloby.

650. Zcela chybným ignorováním proč nebylo využito dvojího zajištění všech smluv jak (i) směnkami tak i (ii) v SCP soud poškodil pana Koženého, protože toto dvojí zajištění je a vždy bylo nedílnou součástí plnění a protihodnot v rámci uzavřených smluv. Je tudíž zcela zjevné, že soud jednal chybně a podjatě proti panu Koženému když nepřiznal hodnotu poskytnutých jištění jak směnkami tak zastaví v SCP při výpočtu údajně škody být tyto hodnoty byly jednoznačně a prokazatelně prodávajícími Harvardskými společnostmi obdrženy.

651. Je jednoznačné, že výpočet škody soudem byl dělán podjatě a zjevně z politických důvodů neboť každý nezávislý pozorovatel musí dospět k závěru ze takovéto dvojí zajištění směnkami a v SCP oproti prodaným akciím samotným není schopné způsobit nejmenší škody prodávajícímu. Soud dále zcela ignoroval další poskytnuté protihodnoty v rámci uzavřených transakcí včetně peněžitého plnění a dalšího 10% podílu na budoucím zhodnocení prodaných akcií.

652. Je dále zcela nepřípustné a opovržení hodné, že soud své výpočty po vynesení rozsudku měnil a tím samozřejmě měnil i rozsudek být zřejmě tak činil na základě neudržitelnosti a iracionálnosti svého předchozího postupu ani nezapočítat poskytnutou hotovost v rámci peněžitého plnění. Takovéto jednání je naprosto neslučitelné s výkonem funkce soudce.

Q. Soud dále chybil když připustil posudky znalců týkajících se hodnot cizích společností, které se řídí pravidly a předpisy v cizích zemích, ve kterých znalci nejsou kvalifikováni jakkoliv provádět jakékoliv závěry o hodnotách.

653. Znalecké posudky znalců, kteří nejsou znalci v cizích zemích, ve kterých investice byly drženy nebo uskutečněny a jsou nanejvýš laickými názory bez odborné kvalifikace a znalosti zahraničních zákonů a předpisů a jsou navíc prokazatelně chybné. Toto je naprosto základní pravidlo u všech soudních případů týkajících, že skutečnosti mimo zemí v které soudní jednání probíhá.

654. Z chybných amatérských výroků o mnohých aspektech cen a oceňování je naprosto jasné, že údajní znalci nejsou ani minimálně kvalifikováni provádět domácí ocenění i kdyby však byly tak akreditovány tak tato ocenění jsou prokazatelně chybná jelikož ignorují základní aspekty nehmotných hodnot jakož i opportunity cost transakce neuskutečnit. Soud však musí prohlásit znalecké posudky českých znalců za laické a nepřipustitelné a to v absolutní rovině co se týče veškerých zahraničních výroků o hodnotách cizích firem nebo číších investic. Důvodem je, že tito čeští "znalci" prostě nejsou rozeznávanými znalci v zahraničních právních oblastech kde se tyto investice nacházejí. Je zjevné, že tito lidé co oceňování prováděli nemají dokonce ani těch nejmenších poznatků o běžném strukturování zahraničních investic v rámci takzvaných offshore společností. Nejenom to tito lidé jsou taktéž naprosto neznali veškerých běžných aspektů týkajících se vkladu do takovýchto zahraničních společností v rámci běžného západního obchodu a v těchto zemích platných zákonů.

655. Stejně tak jako je otázka cizího práva otáčka cizího znalce je zahraniční investice otázkou zahraničního a nikoliv českého znalce i kdyby skutečně něco o oceňování věděl protože prostě nezná právně platné předpisy a zákony v cizích zemích. Otázka znaleckých posudků je otázkou země, ve které transakce probíhaly. Znalci o skutečných hodnotách v nadnárodním měřítku je a byla nadnárodní renomovaná auditorská firma Grant Thornton jenž veškeré investice a aktiva řádně podle mezinárodních a zahraničních pravidel prověřila a potvrdila. Čeští znalci s nanejvýš omezenými a navíc zcela chybným a mnohdy neexistujícím vzděláním nejsou jakkoliv kompetentní zpochybňovat zahraniční světové uznávané experty a na něco takového prostě ani nemají potřebnou kvalifikaci.

656. Soud tudíž zcela chybil když se domníval, že čeští znalci jsou nějakými zahraničními experty či dokonce mají příslušnost něco v

zahraničí posuzovat. V případě skutečně řádně kvalifikovaných českých znalců tato příslušnost patří nanejvýš oceňování a posuzování hodnot v rámci České republiky a nikoliv mimo ní. Jelikož nejenom ze veškerí znalci prokazatelně hrubé a opakovaně absurdním způsobem nezohlednily nehmotné hodnoty společnosti a opportunity cost transakce neudělat, či různá příplatky při přebírání společnosti a kontrolních balicích což dělá jejich posudky defektivní, podjaté a nepřipustné i v ČR, tak dále veškerí tito znalci jsou naprostými diletanty i ve všech otázkách týkající se ze zahraničí již na základě skutečnosti ze nejsou připuštěni a kvalifikováni nějaké takové znalce posudky vypracovávat v cizích zemích jelikož o jejich předpisech a zákonech vůbec nic neví.

657. Je tudíž jasné, že co se týče věci v zahraničí znalci prostě nemají žádnou příslušnost ani kvalifikaci o nějakých hodnotách či ocenění vůbec hovořit. Ze zákona je jejich pozice v zahraničí a v otázkách týkajících se jiných zemí ničím jiným než-li že jsou laiky a amatéry. Takovéto amatérské výtvary jsou nepřipustné v absolutní rovině. Soud tudíž chybil tím, že připustil posudky bez řádné příslušnosti a zahraniční akreditace takovéto posudky, týkající se věci odborných, licensovaných a z cizích zákonů plynoucích, vůbec provádět.

R. Soud chybil jakož i znalci chybili a poškodil pana Koženého chybným výpočtem údajně škody tím, že zcela ignoroval obdržené protihodnoty v rámci všech transakcí týkající se nabytí všech neveřejně obchodovatelných cenných papírů.

658. Tak jak bylo výše jednoznačně prokázáno tržní a účetní hodnoty se mimořádně liší a to běžně i o dva řády. Stejně tak není těžké vytvořit situaci kdy tento rozdíl je ještě větší v rámci začínajících společnosti nebo v případech offshorových nebo zahraničních holdingu.

659. Soud chybil když zcela běžným logickým uvažováním nerozeznal, že přístup znalců který se zakládal na tom, že jediné základní nebo vlastní jmění jsou skutečně jakožto i jediné možné a nejvyšší hodnoty společnosti, nemůže být správný. Soudu samozřejmě muselo být známo, že ceny společnosti se mění ze dne na den a jak neveřejné tak veřejné společnosti se prostě obchodují za každý den jiné ceny. Stejně tak není žádného zákona či předpisů jak soud dobře věděl, že by sjednaná cena prodeje společnosti musela být a nějakým způsobem odpovídat účetním hodnotám jako například základní či vlastní jmění. I při vynaložení minimálního úsilí a aplikace znalosti běžného občana co se alespoň minimálně zajímá o obchody s cennými papíry by soud okamžitě věděl, že je naprosto

běžné, že se většina společnosti obchoduje za mnohonásobky účetních hodnot a že takzvané price/book value P/BV poměr dosahuje běžně deseti a dokonce i stonásobku.

660. Je tudíž jasné a zřejmé ať již se jednalo o české či zahraniční ať Kyperské či jiné neveřejně obchodovatelné společnosti soud chybil když nerozeznal naprosto jednoznačně chybný přístup znalců, kteří zjevně postupovali na jakési mutaci Maxisticko Leninských názorů, že jediná hodnota společnosti je hmotný majetek a že prostě neexistuje žádný goodwill/dobrá vůle společnosti nebo na předpokladu, že společnosti které drží investice musí bezpodmínečně převyšovat kapitál po vkladu akcionářů takovýchto investic do společnosti.

661. Je přitom jednoznačné, že v případě například správce Harvardských společnosti HCC již pouze známost jména a celkové množství klientů, které v rámci obou vln privatizace přesáhlo 1,3 milionů občanů má mimořádnou hodnotu jakož i veškeré další smluvní podmínky v rámci, kterých byla prováděná správa domácích i zahraničních finančních prostředků. Cena 2,4 miliardy Kč v dané době při kurzu 35kc za dolar odpovídala USD 68 milionům což v porovnání s nabídkou USD 80m za HCC od společnosti EPIC Viděn a EPIC USA, která byla opakovaně učiněna byla cena výhodná jakož i naprosto přiměřená. To že takováto částka je přiměřena je jasné již z ročního 2% poplatků, který při USD 1,4 miliardě činil USD28 milionů ročně. Je tudíž zjevné, že současná hodnota takovéhoho toku peněz i po nákladech činí vysoko nad sto milionů dolarů a pořízení HCC za USD67 milionů bylo vysoce lukrativní i bez dalšího zohlednění očekávaného růstu.

662. Jelikož v dané době nebylo pravidel pro oceňování tak daná transakce samozřejmě nemusela vycházet ze vzorce $PV = CF(0)/(r-g)$ kde $CF(0)$ je správcovský poplatek v současném roce, je diskontní sazba a g je očekávaný růst. Nicméně je jasné, že i při využití tohoto ocenění byl nákup akcií HCC jednoznačně výhodný. Skutečnost, že harvardské společnosti poté dále prodaly HCC se ziskem pouze potvrzuje danou skutečnost a samozřejmě zisk z transakce naprosto vylučuje nějakou škodu.

663. Řeceno jinak, hodnota mladých úspěšných a agresivních společností, které uspěly a vytvořily si renomé je založena na předpokladech budoucího růstu je jednoznačné, že smluvní hodnoty, že které se tyto společnosti obchodovaly museli odrážet takového dostane úspěch, mimořádný dosažený i další očekávaný růst jakož i historické a očekávané tržby v rámci očekávaného dalšího rozvoje. Je tudíž naprosto běžné, že v rámci výše spravovaného majetku v řádu

USD 1,4 miliardy dolarů a množství akcionářů nad jeden millon se společnosti oceňují na základě 100 až 200 dolarů za klienta, který odráží diskontovaný očekávaný budoucí tok peněz nebo na základě očekávaného růstu a procenta trhu která daná společnost kontroluje jakož i další objektivní a subjektivní aspekty a mnohé detailní předpoklady a názory v které byly běžné v době kdy neexistovala žádná pravidla pro oceňování používány. Je samozřejmé, že takovýto tržní přístup k hodnotám se v řádech naprosto liší od základního či vlastního kapitálu společnosti.

664. Naprostá naivita znalců při oceňování se dá velmi dobře taktéž zdokumentovat již tím, že prostě v naprosto drtivé většině případů kupující nemá ani tu nejmenší šanci, aby zakoupil společnost za její základní či vlastní jmění. Tak je tomu samozřejmě v podstatě všech licencovaných a regulovaných společností jako jsou například správci investičních fondů jelikož samozřejmě jejich příjem se odráží od výše spravovaného majetku a nikoliv od základního kapitálu.

665. Každé takovéto ohodnocení kdyby bylo bývalo pečlivě děláno podle dnešních předpisů tak by probíhalo v duchu dané doby za nějakých předpokladů o budoucím růstu a nějakých diskontovaných sazbách odpovídající rizikům a dávalo přibližně to samé ohodnocení za které se v té době běžně obchody uskutečňovaly a jakož i odrážely skutečnou nabídku a poptávku po daném druhu akcií odrážející soudobou reputaci společnosti. Je tudíž jasné, že takovéto společnosti měly tržní hodnoty mnohonásobkem základního či vlastního jmění, které samozřejmě řádným způsobem odráželo goodwill/ dobrou vůli společnosti tak jak byla v dané době smluvními stranami vyhodnocena. Soud jakož samozřejmě i znalci tudíž jednoznačně a naprosto prokazatelně chybili když prostě ignoroval to co je všude po světě velmi dobře známo ze tržní ceny cenných papírů či jiných věcí prostě odráží smluvní podmínky, které jsou výsledkem názoru a kupujícího a prodávajícího o mnohých veličinách na základě kterých se v dané době prostě tvořila smluvní cena.

666. Naprosto chybné je i další tvrzení znalců, že v případě kdy společnost například vytvoří byt i účelově účetní ztrátu, například tím, že prodá a nakoupí cenné papíry tak, aby daňové rozpoznala snížení cen jedné či druhé investice, prostě vede k závěru, že hodnota společnosti musí být menší než-li její základní či vlastní jmění. Toto je naprosto chybný a nesmyslný závěr, který opět lze vyvrátit i běžným pohledem na obchodování cenných papírů po celém světě kdy společnost vykazuje sice účetní ztrátu, ale její Price/Book Value je v řádu desetinásobku. Stejně tak je tomu i v případě například internetových a jiných společností, které byt vykazují ztráty po

mnoho let tak mají miliardové tržní hodnoty. Je naprosto zjevné, že tzv. experti jasnou naprosto neznají dokonce i naprosto základních znalostí o hodnotách firem a je naprosto nepochopitelné jak tacito lidé vůbec mohly dosáhnout nějaké akreditace. Takovéto chybné, laické a naivní výroky znalců pouze prokazují, že stíhání pana Koženého politické a podjaté a znalecké posudky jsou totálně defektivní smyšlenosti.

667. Stejně tak v případě jiných společnosti jako například Stratton a Straton Paper, Daventree Ltd. jakož i mnohých dalších je naprosto jasné, že soud chybil i zde když nerozeznal naprosto chybný přístup znalců, který stejným způsobem prostě ignorovali gigantické společnosti, které naprosto jasně a prokazatelně tyto Kyperské společnosti vlastnily. Je nezbytné poukázat na naprostou neupřímnost jak pana Častorala, který zjevně mnohé do karet nehodící se dokumenty tajil, tak obhajoby, která by přinejmenším mohla dobře zjistit co skutečně kdy, která Kyperská společnost vlastnila.

668. Nicméně z auditu Daventree Ltd. a mnohých jiných transakcí, které museli být součástí účetnictví je nezvratné, že tyto společnosti jak v době transakcí tak i později vlastnily majetek v hodnotě mnoha miliard dolarů ať je to již SIDANCO, Segezha, Saratov či Renaissance nebo mnohé jiné. Obdobně hodnoty samozřejmě se tykaly i investic na Ukrajině a v Azerbaidžánu. Soud tudíž naprosto chybil když ignoroval mezinárodní auditory Grant Thornton potvrzené mnohomiliardové investice, které byly v roce 1995-1996 oceněny na 39 miliard Kč. Stejně tak je jednoznačné, že společnost Stratton Paper neboli Stratton Papír v českém překladu jak bylo mediálně mnohokrát publikováno vlastnila různé papírenské podniky včetně Segezha Pulp and Paper s informacemi na stránkách http://www.scbk.ru/e_company.html.

669. Jelikož podniky, které se zabývají výrobou buničiny a papírů se běžně oceňují na základě zabudované výrobní kapacity je jasné, že je možné přinejmenším přibližně určit hodnotu Segezhy v době kdy transakce probíhaly. V případě společnosti Segezha Pulp and Paper se jedná o ocenění výroby buničiny jakož i ocenění výroby pytlového papírů a pytlů samotných. Řádově každých 100,000 tun kapacity ročně má hodnotu několika set miliónů dolarů záležící na vývoji trhu. V dané době měla Segezha výrobní kapacitu řádově 1,000,000 (slovy jeden milion) tun papíru a buničiny ročně a takzvaná replacement value jakož i market value se pohybovali v řádech několika miliard dolarů. Pořizovací cena 7,2 miliardy Kč v dané době odpovídala při kurzu 35 Kč za dolar zhruba USD205 miliónů. Jelikož v té samé době

společnost Assi Domain zakoupila podíl v Sepap Steti a.s. s kapacitou ani ne 100,000 tun ročně při ocenění společnosti na USD150 milionů dolarů je jasné, že o něco vyšší cena za téměř desetinásobek takovéto kapacity je velmi lukrativní. To konec konců bylo potvrzeno i ziskovým následným prodejem společnosti Sepap Paper a je tudíž nemožné a nesmyslné, aby vznikla jakákoliv škoda když naopak vznikl jasný zisk. Absolutně smyšlené a naprosto naivní a laické předpojaté názory znalců, že "lze předpokládat" ze Startton Paper měl hodnotu nominálního kapitálu několika tisíců kyperských liber jsou i v rámci běžného selského rozumu naprosto jasné.

670. Soud tudíž chybil a jednal podjatě když prostě ignoroval auditorské zprávy renomované mezinárodní firmy Grant Thornton potvrzující bez výhrad, že majetek držený v rámci různých společností včetně Daventee Ltd má hodnotu 39 miliard Kč neboli zádové USD 1,4 bn. Je nezbytné zdůraznit, že tito renomovaní zahraniční auditoři jakož i jejich česká domácí pobočka společnosti Grant Thornon si byla samozřejmě plně vědoma jaké jsou základní či vlastní jmění té či oné společnosti, které drželi jednotlivé gigantické investice nicméně naprosto v souladu se všemi mezinárodními auditorskými normami ocenily tento majetek a investice podle řádných tržních hodnot a nikoliv podle minimálního nominálního kapitálu společnosti které tyto investice drží. Soud nemůže ignorovat auditorované účetní uzávěrky potvrzené renomovanou mezinárodní firmou jenom na základě, že s odstupem téměř sedmnácti let není možné provést nové ohodnocení a dělat nějaké závěry o hodnotách. Takovýto postup soudu je prosto jednoznačně chybný, protože soud prostě nemůže ignorovat potvrzení mezinárodní renomované auditorské firmy o USD 1,4 miliardě majetku a říkat že společnost je prostě "prázdná" a má nulovou hodnotu jen protože znalci prokazatelně nechtěli takovýto majetek ocenit být naprosto zjevně museli vědět, že velká část hodnot jsou i dnes dobře zjištělné a naprosto prokazatelné v miliardách dolarů. Takovýto postup proti panu Koženému není nic jiného nežlý zlá vůle a zneužívání úřední moci.

671. Není-li auditované účetnictví a auditorská firma napadena za jasné porušení povinností není prostě v žádném případě možné zpochybňovat výsledky její práce, která byla v dané době provedena na základě jak soudobých tak veškerých dostupných informací, které dnes již nejsou ani v budoucnu nemohou být k dispozici. Navíc jak znalci tak i obžaloba a sám svědek Častorál jednoznačně potvrdily, že nezakládají své názory na celém, ale pouze částečném a naprosto neúplném účetnictví. Závěry které jsou činěny na základě pouze částečných dokladů jsou právně neudržitelné a nemohou přesvědčivé

vypovídat o veškerých poskytnutých hodnotách či formě plnění. Soud tudíž zcela pochybil když dělal závěry na základě neúplných účetních dokumentů a závěrů, že není možné provést ohodnocení.

S. Soud chybil i tím, že nerespektoval hodnoty auditorovaných finančních výsledků mezinárodní renomovanou firmou Grant Thornton aniž by kdokoliv napadl, že tyto závěry jsou jakkoliv chybné. Soud tudíž chybil když vyslovoval pochybnosti a navíc ještě tyto auditorované finanční uzávěrky ignoroval čistě na základě toho, že po téměř sedmnácti letech chyby jak informace tak i většina dokumentu činit nějaké závěry o hodnotách.

672. Soud chybil když interpretoval nemožnost, nebo raději neschopnost a nezáměr znalců provést řádné ohodnocení, jakožto neexistující nulové hodnoty přestože se jedná o hodnoty prokazatelně v řádech miliard dolarů. Takovéto zásadní pochybení soudu svědčí o předpojatosti a postupu soudu na principu presumpce vinny a *in dubio contra reo* namísto presumpce nevinny a principu *in dubio pro reo*. Navíc je nutné zdůraznit, že dokonce ani část týkající se “in dubio” nebyla žádným způsobem naplněna jelikož auditované účetní uzávěrky mezinárodní renomované společnosti stojí a platí tak jak byly učiněny a bez jakýchkoliv výhrad a to že je znalci nebyly schopni zneplatnit naopak potvrzuje, že jsou platné, správné a řídící dokumenty o hodnotách, které soud nemá právo nikterak zpochybňovat.

673. Soud tudíž chybil i tím, že chybně interpretoval okolností kdy skutečně vzniklá pochybnost o chybnosti auditované účetní uzávěrky renomovanou mezinárodní firmou, která nikdy nebyla nikterak vůbec zpochybněna. Skutečnost, že po téměř sedmnácti letech a při chybějících jak informacích tak i většině dokumentů, kdy prostě není možné činit nějaké závěry o hodnotách není schopno podle zákona vytvořit nějakou pochybnost o nesprávnosti toho co prostě již s ohledem odstupem času a chybějících dokumentů a informací již nelze prověřit. Kdyby byly zpochybňovány veškeré auditorské zprávy, které prostě nelze s ohledem na odstup času nebo chybějící dokumenty ověřit potom by musely být zpochybněny veškeré takovéto auditorské zprávy jelikož po dvou či třech letech je téměř prakticky nemožné dohledat informace, které v dané době byly běžně dostupné a řídící. Je však také naprosto jasné, že takovýto postup předpokladu zpochybnění by vyvolal naprostý chaos a účelové pronásledování kdy všichni by musely činit a jednat tak, aby byly vždy schopni prokazovat svoji nevinu. Toto je nesmysl a proto také po celém světě naprosto univerzálně platí, že břemeno na zpochybnění správnosti auditorské zprávy, a natož renomované mezinárodní

auditorské firmy, leží na obžalobě která musí naděvší pochybnost prokázat ze auditorská firma nějak specificky pochybila.

674. Soud je proto žádán sjednat opravu a pochybení předchozího soudu a přivést do souladu s běžnou právní praxí a plně zohlednit veškeré řádné a plně platné a nikterak nezpochybnitelné audity společnosti Daventree Ltd., které byly provedeny mezinárodní renomovanou auditorskou firmou Grant Thornton a která jednoznačně vykazuje minimální majetek přes 39 miliard Kč. Tato auditorská zpráva je nezpochybnitelná již proto, že sami znalci opakovaně doznali, že nejsou žádným způsobem schopni dnes již ocenění řádně provést a to přes opakované vyzvání soudem tak učinit. Řečeno jinak - neschopnost něco zpochybnit nečiní věc samotnou zpochybněnou. Naopak neschopnost věc samotnou zpochybnit v důsledku potvrzuje správnost.

T. Soud chybil a poškodil pana Koženého i tím, že ignoroval hodnoty směnek, hodnoty ze zajištění cennými papíry v SCP oproti všem prodaným akciím jakož i zálohové platby v hotovosti a podíl na budoucím zisku z již takto prodaných akcií

675. Soud zcela chybil tím, že vůbec nijakým nezkoumal skutečnou podstatu uzavřených smluv, které jsou předmětem bodů útoku obžaloby proti panu Koženému. Pokud by soud býval provedl řádnou analýzu podstaty uzavřených smluv tak by soud musel dospět k názoru, že být protihodnoty a zajištění v rámci uzavřených smluv byly ještě vyšší a to dokonce velmi podstatně vyšší než.li hodnoty prodaných akcií. Taktéž kdyby si soud byl řádně prostudoval obsah těchto smluv tak by mu bylo jasné, že zajištění bylo děláno takovým způsobem, aby bylo vyloučené, že by mohlo dojít k nějakému poškození Harvardských společností. Zajištění protihodnot v rámci všech uzavřených smluv se skládalo přinejmenším ze čtyř částí, které jsou jasné popsány v uzavřených smlouvách. Tyto čtyři části zajištění a protihodnot jsou: (i) platba v hotovosti (ii) platba směnkou kupujícího za zbytek pořizovací ceny podepsanou osobně panem Michaellem Dingmanem (iii) zajištění v SCP proti všem prodaným akciím až do jejich následného prodeje včetně pořizovací ceny, úroku 7% ročně a 10% podílu na budoucím zisku z případného zhodnocení těchto již prodaných akcií. Soud naprosto nepochopitelně nezohlednil řádně ani jediný bod z těchto čtyř výše uvedených protihodnot.

U. Soud chybil a činil zcela předpojatě když při vynesení rozsudku dokonce nerozeznal a neuznal ani plnění ceny v hotovosti.

676. Zaprvé soud zcela chybil tím, že řádně nezohlednil při vynesení rozsudku dokonce ani platbu v hotovosti jakožto částečné hrazení v rámci nákupu akcií panem Michaellem Dingmanem. Předpojatost a pochybení soudu v rámci posuzování případu pana Koženého je očividné již ze skutečnosti, že v době když soud spěchal vyhlásit rozsudek nad panem Koženým tak tak činil bez nějakého zdůvodnění, které soud sdělil, že bude dodáno později. Při vyhlášení rozsudku se soud neomezil na vyjádření vinný či nevinný tak jak mnohdy běžné a soud však hned rovněž dále spěchal pana Koženého odsoudit a vynést rozsudek o údajných škodách. V rámci takového počínání soud si prostě počínal tak, že naprosto ignoroval i veškeré hotovostní platby učiněné panem Michaellem Dingmanem jako kdyby prostě neexistovaly nebo měly nulovou hodnotu. Takovéto neuvěřitelné pochybení soudu je prostě šokující.

V. Soud chybil když již vynesení rozsudek dále později v tajnosti předělával a poté vynesl rozsudek zcela jiný. Takovéto předělávání již vynesení rozsudků je prostě právně nepřipustné.

677. Když byl soud později upozorněn, že nezohlednil ani dokonce platby v hotovosti počal soud svůj rozsudek po vyhlášení měnit jelikož bylo zjevné ze takovýto přístup je naprosto neodůvodnitelný. Z hlediska procedurálního soud tudíž vynesl platný a finální písemný rozsudek který poté soud dále měnil takže následný rovněž písemný rozsudek není ten samý ale nějaký jiný a prostě není ani zřejmě který rozsudek je ze zákona platný zdali ten co soud poprvé prohlásil jako finální či ten který soud dále posléze měnil. Nicméně je jasné ze soud přistupoval k případu pana Koženého takovým způsobem, že ani hotovostní platby kupujícího nebyly považovány za dostačující hodnoty, aby byly soudem zohledněny a započítány.

W. Soud zcela chybil když ignoroval jasné a naprosté zaplacení zbytku kupní ceny řádně vystavenou a plnohodnotně jištěnou směnkou tak jak běžné podle všech zákonů po celém světě.

678. Zadruhé soud chybil tím, že ignoroval jasné podmínky smlouvy kde je výslovně uvedeno ze zbytek kupní ceny je zaplacen kupujícím vystavenou směnkou tak jak je po celém světě běžné v rámci velké části transakcí, které dnes a denně probíhají tímto způsobem. Toto je jasné ze samotného obsahu věcech uzavřených smluv, které jasné stanoví

"2. Purchase Price

...

b. The balance of the purchase price shall be paid by Stratton delivering to HCC a promissory note...

...

3. Security

The promissory note shall be secured ...by the Shares. In this regard, the parties acknowledge and agree that HC&C shall (sic) perfect security interest in the Shares pursuant to applicable laws of the Czech Republic by filing a lien or other evidence of this security interest against such Shares with the SPC and that Stratton shall (sic) cooperate with and assist in every reasonable way in perfecting said lien, including specifically by granting to HC&C a limited power of attorney authorizing it or its designee to act on behalf of Stratton to perfect such a security interest in the shares."

což v překladu jasné stanoví:

"2. Kupní cena

...

b. Zbytek kupní ceny musí být zaplacen Strattonem tím, že dodá HCC směnku ...

....

3. Zajištění

Tato směnka musí být zajištěna ... [prodanými] Akciemi. V tomto směru, strany smlouvy doznávají a souhlasí ze HC&C má povinnost precizně zaregistrovat zástavní právo proti akciím podle relevantních a aplikovatelných zákonů České Republiky tím, že zaregistruje věcné břemeno nebo jinou evidenci tohoto zajištění proti akciím v SCP a Stratton má povinnost kooperovat and assitovat do maximální rozumné možné míry při precizním zaregistrování takového věcného břemena, včetně konkrétně vystavením firmě HC&C limitovanou plnou moc opravňující ji nebo její zástupce činit a jednat za Stratton za účelem precizního zaregistrování takového zástavního práva proti daným akciím."

Z obsahu uzavřených smluv je tudíž naprosto jasné, že soud zcela ignoroval skutečnost, že kupující řádně zaplatil z části v hotovosti a zbytek kupní ceny směnkami, které byly navíc jednoznačně jištěny všemi prodanými akciemi v SCP s tím ze "HCC má povinnost precizně zaregistrovat toto zástavní právo". Zde je zdůrazněno, aby si soud povšiml, že povinnost řádně registrace zástavního práva byla smluvně převzata společností HCC a tudíž jejich statutárními orgány a nikoliv panem Koženým, který samozřejmě nic takového ani nemohl

vykonávat jelikož se v České Republice vůbec ani nevyskytoval ani neměl ve společnosti HCC jakoukoliv právní pozici. Je tudíž jasné, že podpisem smlouvy o prodeji s řádným zaplácením a zajištěním platebních instrumentů byly tyto transakce právně zcela uzavřeny a pan Kožený nemohl do věci nijak dále zasahovat jelikož ty byly řádně předány společnosti a statutárním orgánům HCC. Je tudíž naprosto jasné, že v rámci transakcí, které se týkají všech bodů útoku obžaloby bylo po právní stránce jednoznačně plně zapláceno.

X. Soud chybil když nerespektoval po více než-li půl století běžně používaný Směnečný a šekový zákon 191/1950 Sbírky, který explicitně připouští platbu a zaplácení cizí směnkou a naprosto chybně považoval takovýto postup za “nulovou” hodnotu a “nezaplácení” což je samozřejmě po právní stránce zcela chybné.

679. Soud tudíž naprosto chybil i tím, že odmítl respektovat základní obchodní zákony a předpisy jakožto i běžné obchodní smluvní ujednání týkající se použití směnek jakožto platebních instrumentů. Takováto pochybení soudu jsou ještě více nepochopitelná jelikož zákon Směnečného a šekového zákona 191/1950 Sbírky existovala již v České Republice po více než-li polovinu století včetně doby hlubokého socialismu během níž soudce taktéž působil. Platba směnkou je naprosto běžná obchodní činnost. Nelze rovněž opomenout poukázat soudu na ustanovení paragrafu 91 až 98 zákona 191/1950 sbírky, které přímo pojednávají o směnkách podle cizích zákonů jakož i paragraf 19 týkající se hodnoty zajištění. Stejně tak soud chybil když prostě ignoroval obchodní zákoník 513/1991 Sbírky, který výslovně využití směnek jakožto platby a protihodnoty v rámci běžných obchodních transakcí připouštěl a považoval za zcela plnohodnotné.

Y. Soud chybil když zcela ignoroval naprostou a jednoznačnou výhodnost všech uzavřených smluv pro Harvardské společnosti.

680. Za třetí soud zcela ignoroval naprostou a jasnou výhodnost všech uzavřených transakcí již v rámci naprosto nadstandardního zajištění a součtů všech protihodnot, který významné převyšovaly existující hodnoty prodaných akcií. Soud je zde žádán věnovat důslednou pozornost co všechno Harvardské společnosti v rámci všech uzavřených smluv obdržely. Již na první pohled je jasné, že samo ručení kupujícího pana Michaela Dingmana veškerými prodanými akciemi v prospěch prodávajícího v SCP zcela vylučuje, že by prodávající obdržel hodnotu jakkoliv menší nežli byla hodnota prodaných akcií. Toto samo o sobě již vylučuje jakoukoliv škodu. Naopak prodávající Harvardské společnosti si polepšily svoji pozici o

další hodnoty, které již buď obdržely například nevratnou platbu v hotovosti jakožto částečné plnění a 10% podíl na veškerém budoucím zhodnocení takto prodaných akcií jakož i další ručení kupujícího v rámci běžných smluvních podmínek za zbytek kupní ceny.

681. Je tudíž zcela jasné, že Harvardské společnosti smluvně obdržely hodnoty, které jednoznačně přesahovaly hodnoty takto prodaných akcií a nikdy nemohly být v horší pozici nežli kdyby dané akcie dále vlastnily. Naopak tím, že si Harvardské společnosti zabezpečily mimořádně dobrou cenu a ochranu proti situaci, že ponesou obrovské ztráty po vytvoření kontrolního balíků akcií, jelikož neexistoval ochrana minoritních akcionářů, tak si velmi polepšily a nejenom, že měly nárok na pouhou nejistou hodnotu těchto akcií tak navíc obdržely jak hotovost, tak minimální cenu jakož i podíl na kontrolním a akvizičním příplatku který byl díky 20% omezení pro Harvardské společnosti prostě nedosažitelné. Soud tudíž naprosto chybil když řádně neposoudil obrovský přínos Harvardským společnostem, které výše uzavřené transakce přinesly.

Z. Soud chybil když vůbec nezvážil jak zjevně velmi nevýhodné a těžké byly podmínky kupujícího pana Michael Dingmana, který zaplatil miliony dolarů a nesl veškerá rizika propadu cen akcií a Harvardské společnosti se i nadále těšily 10% podílu na budoucím zhodnocení těchto akcií navíc k jejich zaručené minimální prodejní hodnotě a 7% úroku.

682. Začtvrté soud zcela chybil i tím, že si neuvědomil a nerozpoznal co vlastně dané transakce znamenali pro kupujícího pana Michael Dingmana. Ten jako kupující zaplatil mnoho miliónů dolarů v hotovosti ve prospěch Harvardských společností, přičemž zakoupené akcie byly zatíženy věcnými břemeny jak v SCP tak i směnečným jištěním, které obsahovalo zajištění nejenom celé kupní ceny bez ohledu na již zaplacené milióny dolarů ve prospěch Harvardských společností, ale takovéto dvojí zajištění se dále vztahovalo nejenom na zbytek kupní ceny, ale rovněž i 7% úrok a 10% budoucí zhodnocení prodaných akcií.

683. Řečeno jazykem finančním pan Michael Dingman v rámci smluvních podmínek (i) zaplatil miliony dolarů a (ii) dál ve svém důsledku Harvardským společnostem zdarma takzvanou put opci neboli právo prodat jištěné svými směnkami - to je v proto že v případě propadu cen prodaných akcií byly Harvardské společnosti ve finančně identické situaci jako kdyby byly obdrželi put opci, a (iii) v případě vyšších cen a jinak nedosažitelného příplatku za akciové balíky obdržely Harvardské společnosti zdarma takzvanou call opci

neboli právo na nákup se strike price neboli pevnou cenou rovnající se ceně za kterou prodaly na 10% takovýchto akcií a (iv) během doby kdy kupující držel tyto cenné papíry tak navíc ještě platil 7% ročně (v) a samozřejmě byl povinen zaplatit zbytek kupní ceny, který byl jištěn všemi akciemi co koupil.

684. Je naprosto jasné, že toto nejsou žádné výhodné podmínky pro pana Michaela Dingmana jelikož pokud nebude zhodnocovat dané investice přinejmenším o 7% ročně tak přijde o veškerou investovanou hotovost jakož i veškeré takto spekulativně zakoupené papíry a bude dále smluvně zodpovědný za zbytek ceny. Není tudíž nikterak překvapující, že poté co si pan Michael Dingman uvědomil co vlastně dané smluvní podmínky znamenají tak jak sám okamžitě vyrazil do České republiky jakož i najal vysoce kvalifikované pracovníky jako pan Daniel Arbes a další, aby mu s tímto obtížným úkolem pomohly. Naopak Harvardské společnosti, které již dostaly milióny dolarů pana Michaela Dingmana a měly na smlouvány přinejmenším další 7% roční zhodnocení z prodané ceny jakož i 10% podíl na budoucím zhodnocení a dobře věděli, že v nejhorším případě i kdyby pan Dingman nic nebyl schopen splnit tak dostanou zpět veškeré prodané akcie a ponechají si již obdržely.

685. Soud tudíž chybil když nerozeznal, že nejenom dané uzavřené transakce nebyly pro Harvardské společnosti nevýhodné nýbrž, že byly mimořádně nevýhodné pro kupující stranu pana Michaela Dingmana. Finanční zájmy Harvardských společností byly vždy maximálně chráněny a cenné papíry, které prodaly byly vždy součástí jištění, které Harvardské společnosti od kupujícího obdržely jakož si navíc Harvardské společnosti polepšily o (i) milióny dolarů, které pan Dingman musel zaplatit, (ii) jistotu vysoké prodejní ceny a ochranu před propadem akcií (iii) průběžně dobře minimální zhodnocení 7% ročně a (iv) 10% podíl na zisku na akciích co již prodaly. i prostý selský rozum pochopí, že toto jsou mimořádně výhodné transakce z pohledu Harvardských společností jelikož veškeré jištění a hodnoty jsou ve prospěch Harvardských společností s v podstatě neexistujícím rizikem a veškeré závazky a nejistoty spadají na kupujícího pana Michaela Dingmana, který je vystaven situací, že při nejmenších problémech ztratí vše co investoval ve prospěch Harvardských společností.

AA. Soud chybil když nerozeznal, že uzavřením daných transakcí si Harvardské společnosti vyznáme polepšily v porovnání s držením a nic nečiním těchto akcií.

686. Za účelem naprosté úplnosti argumentů, že Harvardské společnosti nikdy nebyly v rámci uzavřených transakcí v horší pozici nežli kdyby sami akcie dále vlastnily je zcela jasné z obsahu jištění směnek samotných. Každá uzavřena transakce byla prokazatelně jištěna jak smlouvou tak i směnkou jak sám soud i obžaloba připouští. Pouhý náhled na první stránku anglického textu těchto směnek činí jasně, že obsahem jištění je “prinipal”, “interest 7% per annum” a “additional 10% interest”. Je tudíž bezpochybné, že jištěná byla celková dlužná část pořizovací ceny, roční úrok 7% jakož i 10% podíl na budoucím zhodnocení takto prodaných cenných papírů. Stránka 3 (slovy tři) všech směnek potom jednoznačně potvrzuje, že “This promissory note is secured ... by the shares of stock of [sold shares]” neboli v českém překladu “Tato směnka je jištěna ...akciovým podílem [prodaných akcií]”. Není tudíž nejmenších pochyb, že jak smlouvy, které navíc ukládaly HCC registraci věcného břemena proti prodaným akciím v SCP tak i směnky, které jistily veškeré rozdílné části smluvních protihodnot byly perfektně a řádně vyhotoveny.

BB. Soud chybil když zjevně neposoudil skutečný obsah smluv a podstatu všech transakcí které byly navíc plně uzavřené a řádně zaplacené v duchu zákona 191/1950 Sbírky.

687. Je zjevně ze soud tudíž chybil když řádně neposoudil skutečný obsah jak smluv tak i směnek. Pokud by soud nebyl pochybil tak by bylo jasné ze veškerá kupní cena byla řádně a podle všech běžných komerčních zákonu zaplacená. Navíc obsah smluv i směnek jasně prokazuje ze takovéto zaplacení bylo v nadstandardních hodnotách dokonce přesahující hodnoty samotných prodaných akcií. Namůže být tudíž nejmenších pochyb ze pan Kožený ani kdokoliv jiný kdo tyto transakce údajně zapříčinil mohl spáchat jakýkoliv trestný čin či nějak podkodit Harvardské společnosti. Naopak veškeré smlouvy a směnky jsou natolik výhodné až je neuvěřitelné a nepochopitelné ze pan Michael Dingman podepsal dokumenty které přeneslo veškeré riziko i možné ztráty čistě na kupujícího bez minimálního rizika na prodávajících Harvardských společnostech které si naopak významně finančně polepšily.

688. Veškeré body útoku obžaloby se skládají z výše uvedených a řádně zaplacených a zajištěných transakcí. Tyto smlouvy jsou po právní stránce plně ukončené řádným zaplacením které se skládalo z hotovosti a řádně zajištěné směnky která se vztahovala jak na bezhotovostní část hodnoty a 7% úrok tak i dokonce i na budoucí 10% zhodnocení akcií. Takovéto transakce jsou prostě právně uzavřené a konečné. Tyto transakce jsou naprosto korektními a běžnými komerčními obchody a nezpůsobily a nemohly způsobit

žádnou škodu. Útoky obžaloby jasné říkají ze údajná škoda vznikla z těchto transakcí. Toto je prokazatelně chybné a neudržitelné tvrzení. Soud je povinen hodnotit objektivně výše uvedené body útoku a jasné vyjmenované transakce a dojít k jedinému možnému závěru ze tyto transakce nemohly a ani jakýmkoliv způsobem neporušily nějaký zákon.

CC. Soud chybil tím že se zabýval věcmi které nikterak nejsou obsahem bodů útoku obžaloby. Stejně tak soud chybil když vinil pana Koženého transakce které byly uskutečňovány za Harvardské společnosti zcela jinými osobami.

689. Obžaloba předložila jakož i soud měl řádně prozkoumat zdali některý z bodů útoku obžaloby v rámci jasné specifikovaných a vyjmenovaných transci způsobil nějakou škodu tak jak opakované písemně stanoveno. Pokud, tak jak je z výše uvedených bodů obhajoby naprosto jasné žádná taková škoda prostě vzniknout nemohla, potom případ proti panu Koženému musí skončit a výrok předchozího soudu musí být zrušen. Obžaloba proti panu Koženému jasné a jednoznačně specifikovala útoky obžaloby a transakce "kde vznikla škoda". Obžaloba nikdy nezahrnula do bodů útoku proti panu Koženému nějaké další transakce. Vůbec již nezahrnovala obžaloba nějaké další stovky či tisíce jiných transakcí co byly prováněny jinými osobami na základě jiných obchodu.

690. Pokud obžaloba chtěla některé jiné transakce zahrnout do obžaloby proti panu Koženému měla možnost je zahrnout do svých útoku. To ze tak neučinila svědčí tudíž i pro důvod ze nebylo důvodů. Pokud soud zjistí ze žádný z bodů útoku obžaloby a těchto specifických transakcí nezpůsobil žádnou škodu potom případ proti panu Koženému končí a soud nemůže extrapolovat do dalších věci mimo specifické útoky obžaloaby. Tyto věci nebyly řádně přezkoumány, obžalovaný nebyl řádně a specificky vyrozuměn jaké údajně další transakce by měl obhajovat a navíc tyto transakce jsou věci zcela jiných osob a statutárních orgánů Harvardských společnosti. Z těchto a mnoha jiných právních důvodů případ proti panu Koženému začíná a končí útoky obžalaby.

DD. Soud chybil i tím ze ignoroval vyrovnání hodnot v rámci zápočtu být takovéto vyrovnání bylo dokonce Obchodním zákoníkem plně uzákoněno. Soud dále chybil když takovéto hodnoty dále zpochybnoval nebo dokonce považoval za nulové.

691. Nicméně i kdyby se soud naprosto chybně zabýval transakcemi které nejsou body útoku obžaloby, a kde by jednoznačně takovýto postup byl chybným a nezákonným procesem proti obžalovanému panu Koženému bez řádného a specifického vyrozumění jaké další transakce má obhajovat, potom je jasné ze ani zde na první pohled obžaloba nemůže uspět jelikož:

692. Obsah v daně době platného obchodního zákoníku deatine pojednával o zápočtech pohledávek a zvláště pak v paragrafu 364 zákona 513/1991 který jasné stanoví

“Na základě dohody stran lze započíst jakékoliv vzájemné pohledávky.”

693. Je naprosto jasné ze již samotná slova “lze započíst jakékoliv vzájemné pohledávky” jednoznačně vykazují ze tvorba pohledávek různým způsobem v rámci běžné obchodní činnosti byla zákonem připuštěna jakožto důsledek běžné obchodní činnosti. Řečeno jinak zákonodárci jednoznačně počítali ze mnohé ne li převážná většina obchodu ve společnosti se svobodným trhem se bude odehrávat v bezhotovostní podobě, s časovým rozlišením, a na splátky, které prostě vytvoří pohledávky “všeho druhu”. Argument obžaloby a stěžovatelů, že obchodní činnost na splátky se vznikem pohledávek má být nějaký trestný čin je prostě nesmysl, který nemůže obstát již z toho důvodů ze zákon tak výslovně připouštěl. Soud tudíž ve svém přístupu, že “jakési” pohledávky nejsou ani majetkem ani žádnou hodnotou ale dělají společnosti “prázdné” je naprosto chybný a jednoznačně podjatý. Tvrzení soudu, že hodnoty vyslovené uvede v obchodním zákoníku jakožto plně platné mají být bez hodnotné je nanejvýš iracionální a plně odporující všem platným zákonům jak muselo být soudu známo když svoje rozhodnutí činil.

EE. Soud dále chybil když se zabýval nějakými dalšími jakkoliv blíže nespecifikovanými transakcemi mimo různé dílčí útoky obžaloby. Takovéto právní smíchávání různých právních úkonů jiných rozdílných osob mimo obžalobu prostě není přípustné a ani se zákona možné.

694. Z obžaloby není známo kdo kdy jaké specifické transakce následovně činil a proto prostě není možné se efektivně bránit proti neznámým a nikde nespecifikovaným útokům obžaloby, které nikde neexistují. Jediné co je kde uvedeno je že později možná proběhly nějaké zápočty či jiné neznámé transakce. Bez ohledu, že pan Kožený není z žádných z těchto transakcí obžalován, je nutné upozornit soud ze jediným způsobem jak může vůbec nějaký zápočet kdy probíhat je prostě proti nějaké protihodnotě.

695. Nikde v útocích obžaloby není specifikováno co byly tyto transakce, kdo je měl podepsat, proč a kdy proběhly a jaký měly mít dopad. Kdyby toto bylo přesně uvedeno obhajoba pana Koženého může jednotlivé transakce detailně rozebrat a obhájit. Jelikož tomu tak není jediné není řádná obrana prostě možná a jediné co je jasné je, že cenné papíry či jiné neznámé hodnoty co zjevně museli statutární orgány Harvardských společností, nikoliv však pan Kožený, zakoupit byly zřejmě od společnosti pana Michaela Dingmana a byly tak zakoupeny na splátky byť za zřejmě podstatně výhodnějších podmínek nežli za kterých pan Michael Dingman zakoupil akcie od Harvardských společností. Soudu samozřejmě musí být již zde jasné, že takovéto fádňácké popisy nějakých "dalších transakcí" nemohou být prostě součástí obžaloby.

FF. Soud chybil když zcela ignoroval řádné potvrzené tržní hodnoty mezinárodně uznávanými znalci a experty nadnárodní auditorskou společností Grant Thornton. Soud taktéž naprosto chybil když srovnával neschopnost nezájem českých prokazatelně nekvalifikovaných znalců provést ohodnocení, přes jasné hodnoty v miliardách dolarů, s tím že jejich neschopnost znamená že tyto hodnoty byly či jsou nulové.

696. Jediné co lze dedukovat, což však není a nedělá dané věci žádnou částí obžaloby, je že pořízené cenné papíry a jiné hodnoty byly zjevně řádně zaúčtovány a zohledněny v účetních uzávěrkách řádně auditovaných mezinárodní renomovanou formou Grant Thornton nebo její pražskou pobočkou a to bez jakékoli výhrady. Je podstatné a soud nemůže ignorovat, že žádná z těchto auditorovaných účetních uzávěrek nebyla jakkoliv zpochybněna natož prokázána jako chybná. To že po sedmnácti letech není možné najít materiály a data pro přesná ocenění nezpochybňuje soudobou práci renomovaných auditorů. Naopak šetření co nic nedocílilo a nic neprokázalo je jednoznačně právně neopodstatněné. To že žádné ohodnocení nemohlo být provedeno je něčím na čemž se veškeré strany včetně znalců opakovaně shodly. Výsledný dopad takového nemožného zpětného oceňování je prostě ze auditované hodnoty tak jak byly uvedeny v závěrečných zprávách a výsledovkách Harvardských i zahraničních společností prostě stojí a musí být soudem brány tak jak byly v daně době bez rezervací auditorů potvrzeny. Soud prostě nemůže zpochybňovat to co nebylo prokázáno jako chybné.

GG. Soud chybil když jednal tak jako kdyby Harvardské společnosti a kupující pan Michael Dingman neměly ze zákona transakce provádět tak jak je prováděly být to zákon jak v daně době tak i dnes umožňoval a umožňuje.

697. Stejně tak soud musí připustit že bylo plně právo jak Harvardských společnosti tak i pana Michaela Dingmana mezi sebou vzájemně provádět obchody, které daly vzniku nějakým pohledávkám a poté co obě strany tak souhlasily tak bylo naprosto zákonné a v pořádku dané pohledávky vyrovnat zápočtem. Navíc nikde není ani náznaku, že by dané vyrovnání pohledávky proběhlo jinak nežli jedna ku jedné neboli koruna proti koruně. Nejenom, že je takovéto vyrovnání ze zákona výslovně povolené, ale je taktéž prospěšnou a běžnou činností po celém světě kde se takovéto zápočty dějí dnes a denně. Je tudíž zjevné, že soud zcela chybil když považoval zápočty za nějaké nezákonné čínění. Stejně tak soud chybil když s despektem popisoval zahraniční transakce či zahraniční zákony a opovrhoval tak dokonce anglo-saským právním systémem a Bahamskými zákony.

698. Stejně tak soud nemůže zpochybňovat zápočty či obchody se směnkami ať již se dějí podle českého či zahraničního práva. Jak již bylo výše opakovaně poukázáno směnečný zákon platil již v době totality od roku 1950 a vztahoval se i na směnky zahraniční. Směnky jsou navíc běžné a po celém světě používány platební instrument včetně bankovního styku, kde směnky zahraničních vystavitelů byly běžně přijímány českými domácími subjekty.

HH. Soud chybil i v tom, že neposoudil v dané době platné a řádné předpisy, které neumožňovaly rozeznávat ztráty či běžně přeceňovat s ohledem na velmi striktní daňové předpisy, které takovýto postup braly jakožto daňový únik či krácení daně státu. To co je nemožné ze zákona provést nemůže být žádným trestným činem.

699. Soud musí dále i přihlédnout ke skutečnosti, že v době kdy probíhali veškeré obchody platily zcela odlišné finanční předpisy, které prostě neumožňovaly odepisování pohledávek. Důvodem takového postupu byla rigorozní daňová pravidla, která nahlížela na nevymahatelnost pohledávky jakožto na problém daného právního subjektů s tím, že český stát dále pokračoval ve zdaňování byť i nevymahatelných pohledávek tak jako kdyby tvořily řádný a plnohodnotný příjem i hodnotu. To že se jak pohledávky tak závazky nepřeceňovaly a neodepisovaly bylo prostě pravidlem doby, které muselo být dodržováno jelikož daňové předpisy ani neumožňovaly cokoliv jiného. Přeceňování pohledávek tudíž nepřicházelo v úvahu ani v teoretické rovině. Je tudíž jasné, že soud chybil i v tom že řádně nezohlednil ze smluvní strany ani neměly v dané době teoretickou možnost jakýmkoliv způsobem průběžně zohledňovat změny cen, i kdyby nastaly což není připuštěno, v rámci opravných položek a

prostě museli provádět transakce tak, aby zápočty probíhaly v řádných nasmlouvaných hodnotách jedna ku jedné.

II. Soud chybil když nerozeznal ze auditorované účetní uzávěrky jsou prostě neoddiskutovatelným faktem odrážející řádné tržní hodnoty, které prostě nemohou být ignorovány.

700. Jelikož je jednoznačné, že soud nemůže zpochybňovat řádné mezinárodními auditory bez výhrady potvrzené finanční výkazy, které navíc byly řádnou povinností statutárních orgánů českých společností a neměly s panem Koženým cokoli společného, a stejně tak soud musí akceptovat, že neexistovala žádná pravidla pro oceňování a smluvní ceny byly převážně výsledkem nabídky a poptávky a veškeré strany prováděly vyrovnání v rámci běžných předpisů tak činí prokazatelně veškeré obchody právně nenapadnutelné. Auditorované účetní uzávěrky a výkazy jsou prostě nenapadnutelným faktem o existujících hodnotách a soud je musí brát tak jak byly v dané době auditory bez výhrad potvrzeny. Nabádání obžaloby či znalců, že auditorované zprávy mají být prostě ignorovány je naprostý nesmysl, který jak nemá opodstatnění tak i odporuje všem běžným světovým normám a odráží nepřipustitelný přístup presumpe vinny nikoliv presumpci nevinny. Povinnost prokázat chybnost finančních výsledků je čistě povinností obžaloby a ta potvrdila jakož i znalci, že s ohledem na odstup času tak již učinit nelze jelikož není možné provést ocenění. To že auditorované účetní správy jsou správné dokud je obžaloba nevyvrátí jako jednoznačně chybné odráží základní prvek demokratického státu o presumpci nevinny.

JJ. Soud chybil i při posuzování hodnoty společnosti Daventree Ltd. jakož i jiných zahraničních společností.

701. Jak již bylo výše rozvedeno soud i znalci chybili jak po odborné stránce tak i ze zákona podle chybějící kvalifikace když zpochybňovali hodnoty, které byly řádně ověřeny zahraničními renomovanými experty a mezinárodními znalci včetně nadnárodní auditorské společnosti Grant Thornton. V rámci takovýcho chyb soud a znalci "předpokládali", že maximální hodnota společnosti musí být nanejvýš jejich základní jmění přičemž toto je zjevný nesmysl. Ještě hůře znalci vůbec nepřezkoumali hodnoty investic co jak Davetree Ltd co jiné zahraniční společnosti drželi v rámci různých investic. Namísto toho znalci zcela chybně tvrdily že jelikož tyto investice neumí ocenit jejich hodnota je nulová. Stejně tak chybné znalci říkaly, že jiné hodnoty jim nejsou známy byť je jasné, že jim prostě známy být nechtěly jelikož jsou jasné zřejmě z auditorovaných finančních výsledků jakož i veřejné dostupných informací, protože se

jedná I v dané době jednalo o hodnoty v řádu miliard dolarů. Soud tudíž chybil když zcela účelově přijímal zjevně chybné znalecké posudky.

KK. Soud chybil tím, že bral běžné tržní cenové výkyvy s cenami akcií na kapitálovém trhu jako důvod pro výpočet právní škody co měl pan Kožený údajně způsobit.

702. Soud chybil i tím, že bral běžné změny tržních hodnot v rámci uzavřených smluv za důvod pro výpočet způsobené škody bez ohledu na skutečnost, že pan Kožený i kterýkoliv účastník na kapitálovém trhu není schopen znát dopředu jak ceny akcií nebo je nějak ovlivnit dle své libosti.

703. Přístup soudu proti panu Koženému a výpočet škod na základě tržních vlivů, s kterými pan Kožený neměl jak co do činění či nemohl nijak ovlivnit jednoznačně odráží neobjektivní a podjatý přístup, který potvrzuje předchozí tvrzení pana Koženého, že důvodem jeho stíhání je “telefonní justice” určitých politiků jejíž cílem je znemožnit politické působení a fyzický vstup pana Koženého na území ČR.

LL. Soud chybil když nerozeznal ze burzovní obchody byly vždy uzavírány přes licencovaného makléře s cennými papíry podle paragrafu 17a (3) zákona 248/1992 Sbírky a mají plnou zákonnou ochranu odborné péče.

704. Podjatost a opakované pochybení soudu je prokázáno i tím, že soud prostě ignoroval, že veškeré uzavřené transakce naplňují podmínky paragrafu 17a (3) zákona 248/1992 Sbírky, který jasně stanoví, že přijímání návrhu určeny předem neurčenému okruhu osob, což je očividné z burzovních lístků, které neobsahují jakoukoliv protistranu, je zákonem ustanovený předpoklad, že veškeré jednání proběhlo s veškerou odbornou péčí.

705. Soud tudíž zcela nepochopitelně a zjevně podjaté činil závěry, že tržní výkyvy cen akcií jsou vinou pana Koženého, který tak způsobil trestný čin “výkyvů cen akcií”, který ve svém důsledku zapříčinil údajnou právní škodu. Nesmyslnost takového přístupu je zjevná.

MM. Soud dále chybil když považoval nějaké obchody mezi právními osobami v dané době za trestný čin, protože žádné takové omezení prostě neexistovalo a vztahovalo se čistě na velmi omezený okruh fyzických osob, do kterých by tak jako tak pan Kožený nespadal, protože neměl ze zákona žádné právní postavení v rámci Harvardských společností.

706. Stejně tak soud chybil i tím, že prostě ignoroval neexistující omezení na smluvní vztahy s uzavřenými protistranami, které v té době prostě neexistovali. I kdyby nepodložené závěry o nějakém propojení společnosti v zahraničí měli racionální bázi a zakládali se na pravdě, což je zcela odmítnuto a není prokazatelně pravdou, tak ani v takovémto případě by obchody neporušily žádný v dané době platný zákon včetně ustanovení paragrafu 29(6) zákona 248/1992 Sbírky, který se vztahoval pouze na určité fyzické osoby, s kterými tak jako tak nebyly žádné obchody uzavřeny.

NN. Soud chybil tím, že se nedržel obžaloby jednotlivých útoku proti panu Koženému a posuzoval věci které nejsou součástí vzneseného stíhání proti panu Koženému.

707. Soud chybil tím, že se zabíral věcmi, které nemají cokoli společného s útoky obžaloby proti panu Koženému a hodnotil tak věci, které nebyly předmětem jak obžaloby tak a především obhajoby pana Koženého. Pan Kožený může zcela logicky hájit pouze útoky obžaloby a nikoliv přidružená další zcela nejasná a fádňá narčení, kterými se soud opětovně jakož i chybně byť povrchově zabýval přestože se zjevně týkají zcela odlišných transakcí jakož i naprosto jiných osob v rámci představenstev společnosti s kterými nemá a neměl pan Kožený co společného.

708. Je nutné zdůraznit, že pan Kožený není obžalován, že způsobil podepsal nějaké zápočty či že podepsal nějaké dodatky ke smlouvám, které prostě ani nejsou předmětem útoku. Důvodem je, že tyto další změny a další následné transakce jsou a vždy byly činěny čistě z vůle statutárních orgánů, kteří je taktéž realizovali.

709. Stejně tak pan Kožený nebyl nikdy obžalován, že nakoupil nějaké neveřejně obchodovatelné akcie včetně akcií Davenport Ltd., které znalci nebyli schopni ohodnotit byť jejich obrovská hodnota je nadmíru zřejmá. Tyto transakce jsou samozřejmě věci statutárních orgánů Harvardských společností, kteří je zorganizovali a podepsali. Žádná z těchto transakcí samozřejmě taktéž není uvedena v rámci útoku proti panu Koženému.

710. I kdyby však tyto transakce byly součástí útoku proti panu Koženému tak je jak nezpůsobil tak ani nebyly nikterak přezkoumány ani taktéž nezpůsobily nějakou škodu a přinesly buď okamžitý zisk nebo hodnotný majetek, který se poté dále prokazatelně po desetiletí dále zhodnocoval jak je zřejmé z mnohých uvedených investic v

portfoliu Daventee Ltd. jejichž hodnota dnes čítá desítky miliard dolarů.

711. Soud dále svá pochybení bezčetně kumuloval tím, že nezohlednil nejenom obdržené protihodnoty v rámci dvojího zajištění smluv, které jsou podstatu útoku proti panu Koženému, ale taktéž i tím, že zcela chybně považoval akcií Davetree Ltd za bezcenné, přestože bylo jasné ze investice této společnosti obsahovaly extrémně výnosné a mimořádně cenné podniky. To že znalci tyto podniky neocenily nebo nebyli schopni určit jejich hodnotu je irelevantní, jelikož při naprosto laickém posouzení je jasné, že hodnoty těchto firem byly i v dané době v miliardách dolarů na základě podobných transakcí například uzavřených s British Petroleum. Tvrdit že hodnota těchto investic byla nulová nebo neurčitá je úmyslné poškozování pana Koženého a jednoznačně prokazuje úmysl pana Koženého kriminalizovat bez ohledu na nařčení naprosto vyvracející skutečnosti.

OO. Soud chybil tím, že za účelem odsoudit pan Koženého opakovaně stavěl na jakýchsi domněnkách a to v mnoha desítkách případech.

712. Soud chybil tím, že opakovaně stavěl své názory jakož i rozhodnutí proti panu Koženém na domněnkách a nikoliv skutečnostech jak je patrné z několika desítek pasáží výroku soudu, které výslovně citují že “je možné se domnívat”. Domněnky nejsou základem pro spravedlivý a objektivní proces a soud opakovaně přijetím takovýchto domněnek porušil presumci nevinu pana Koženého a s tím spojena ústavní práva.

713. Je zjevné, že takovýmto postupem soud naplnil podezření opakovaně vyslovené panem Koženým v rámci podílnictví a pokračování soudce Pašky v činnosti podchycené zákonem 198/1993 Sbírky jakož i neoprávněnosti daného soudce posuzovat jednání pana Koženého na základě předchozích rozhodnutí Ústavního Soudu jakož i plnění politických objednávek a příkazů.

PP. Soud dále chybil když nerozeznal že znalec překladatel jednal podjatě a nelogicky a chybně přeložil veškeré smlouvy a jištění cennými papíry v SCP jako kdyby neexistovalo a takovýmto zamlčením poškodil pana Koženého a uvedl soud v omyl

714. Soud, který by se skutečně podepsanými smlouvami přinejmenším základně zaobíral by naprosto jistě dospěl k závěru, že znalec překladatel, který překládal veškeré smlouvy a směnky v rámci takovéhoho překladu všech smluv svými chybami zatajil

zajištění celé kupní ceny v případě veškerých transakcí zástavním právem proti všem prodaným akciím v SCP a na místo toho svým chybným překladem vyvolával mylný dojem, že dané transakce zajišťoval pouze jakýsi neznámý úrok a že žádná část kupní ceny tudíž nebyla zajištěna. Soud chybil když nevynaložil odbornou péči smlouvy přezkoumat když v překladu těchto smluv se objevily nelogické a do kontextu nezapadající zajištění neznámým úrokem.

QQ. Soud pochybil i tím, že se nedotázal znalců tlumočnicků o podmínkách uzavřených transakcí když znalecký překlad odporuje zdravému rozumu i kontextu všech dokumentu jak jednotlivé tak i kolektivně popisující transakce

715. Soud, který by se překlady řádně zaobíral by nezbytně musel dojít k závěru, že znalecký překlad je nejenom naprosto chybný, ale i posouzeno zcela selským rozumem natolik nelogický a zmatečný a iracionální tím, že jakkoliv nezapadá do kontextu dokumentu, že muselo být soudu naprosto jasné, že je předkládán soudu znalecký překlad, který je mimořádně pochybný a neodpovídá nebo nemůže odpovídat jak realitě tak ani smyslu originálního textu. Soud chybil i tím, že nepředvolal znalce tlumočnicka řádně k výsledku.

RR. Soud rovněž chybil a je nepochopitelné proč v rámci zadání znaleckých posudků o hodnotách a protihodnotách transakcí bylo soudem explicitně vyloučeno důkladně přezkoumání původních dokumentu a podmínek za kterých veškeré transakce proběhly tak jak je tomu běžné.

716. Naprosto nepochopitelné namísto pečlivého přezkoumání původních a přeložených dokumentu v rámci posouzení obchodních transakcí a poskytnutých protihodnot znalci byly naprosto naopak veškeré smlouvy i další dokumenty explicitně vyloučeny soudem, že zadání o posouzení transakcí a znalci se prostě těmito smlouvami nikterak nezabírali natož, aby je studovali a řádně posoudily. Když znalci něco obdrželi tak to byly mnohdy pouze první strany smluv a zřejmě možná vůbec ne podepsané směnky. Namísto toho znalci se soustředili pouze na hotovostní plnění tak jako kdyby dle názoru soudu a obžaloby prostě neexistovalo plnění jiné buďto zápočtem nebo nákupem jiných cenných papírů.

717. Skutečnost, že jednoznačně závadný znalecký překlad byl vytvořen za zjevně nikoliv nezávislých podmínek a navíc za úplatu a poté bylo jakékoliv přezkoumání či zpřístupnění těchto dokumentu soudním zadáním ve své podstatě vyloučeno dává podezření, že se takováto skutečnost nestala náhodou, ale že se jedná o cílový a politický účelový přístup, aby skutečný obsah smluv v bodech útoku obžaloby nebyl řádně

posouzen, protože jednoznačně hovoří ve prospěch pana Koženého a takovéto smlouvy prostě nemohly dát vznik žádné právní škodě.

SS. Soud dále chybil když činil závěry na základě chybných a podvržených dokumentu a o kterých soud sám měl přinejmenším mít mimořádně pochybnosti

718. Je zcela jasné, že zcela chybný, podjatý a naprosto zkreslující překlad klíčových pasáží o skutečném mimořádně dobrém zajištění veškerých transakcí, který znalec předložil nemůže být použit jako důkaz v rámci soudního řízení proti panu Koženému a ani proti kterékoliv jiné osobě. Český překlad a anglický platný text smluv a směnek jsou významově dva zcela odlišné dokumenty, kde český překlad neodráží nejvýznamnější podstatu proběhlých transakcí ohledně řádného zajištění. Ve své podstatě překlady veškerých smluv a směnek nelze označit jinak nežli za podvrh a padělek a falešný dokument zcela nepřipustitelný v jakémkoliv soudním líčení jakož je i podvodem na soud a další státní orgány.

719. Je zjevné, že pokud by soudní tlumočník odvedl řádně a odborné svoji práci byl by soud postaven před nezbytnost posouzení využití takového zajištění v raci všech uzavřených transakcí, byť je zřejmé, že pokud by se soud pečlivě věci zaobíral byl by soudu sám objevil chybný překlad znalce, který je v kontextu iracionální a neodůvodnitelný, naprosto zřejmý. Je zjevné že soud chybil i tím žádný takovýto překlad ani pozorně nečetl jinak by při výpočtu údajně škody musel přinejmenším posoudit zástavu neznámého úroku a další okolností o dalším zajištění které plynou i z chybného překladu jakož i co se s těmito protihodnotami který kupec pan Michael Dingman poskytl dále stalo. Soud sice uvedl, že se případem pana Koženého zabýval ve zbylém čase kdy soud neplnil jiné povinnosti ale tato skutečnost není prostě žádným řádným odůvodněním proč veškeré důkazy včetně smluv nebyly řádně přezkoumána a proč soud bez zjevného vlastní zvážení věci téměř doslova převzal slova a závěry jiných.

TT. Soud chybil tím že nepoukázal na iracionalitu a chybnost překladu včetně zamlčení nejpodstatnějších skutečností o zajištění všech transakcí, která je jednoznačná z kontextu dokumentu a taktéž z časové okolností vyhotovení překladu ukazuje, že znalec překladatel zjevně jednal nebo musel jednat pod vlivem pana Častorala, který s největší pravděpodobností znalci překladateli za takovouto činnost dával finanční úplatu. Soud proto dále chybil i tím, že znalec překladatel nebyl předvolán podat vysvětlení svého podvodného činění.

720. Soud chybil i tím, že nepředvolal překladatele k vysvětlení jednoznačně závadného překladu jakož i aby soud zjistil jak a kým byl znalec vybrán a z jakých zdrojů a kým byl znalec zaplacen. Důvodem takového přezkoumání je důvodné podezření, že znalec překladatel, který takto závazně a zjevně účelově vyvolal mylný dojem zatajením nejpodstatnějších skutečností nebyl nezávislým soudním tlumočnickem znalcem překladatelem nýbrž byl pod vlivem pana Zdeňka Častorala, který s největší pravděpodobností znalce zaplatil a ovlivňoval tak, aby klíčové pasáže o zajištění prodejní ceny byly prostě zamlčeny.

721. Je zcela zjevné, že pokud znalec překladatel nebyl vybrán soudem a taktéž zaplacen soudem tak překlady jsou rovněž nepřipustitelné na základě vlivů pana Zdeňka Častorala nebo jiné podobné osoby, která takového znalce ovlivňovala tak, aby se dopustil jednání jejichž účelem bylo poškození pana Koženého a zkresení podstaty uzavřených smluv v rámci soudního procesu. Stejně tak pokud znalec překladatel byl dříve v kontaktu s panem Častoralem nebo Staňkem či jinou podobnou osobou je předpoklad, že znalec není znalcem nezávislým nýbrž ze jednal pod jejich vlivem a na jejich přání.

UU. Soud dále chybil pokud připustil podjatý a účelově chybný znalecký překlad, který byl dílem finanční úplaty jedné z účastněných stran, nebo vyhotoven pod vlivem pana Častorala, který není připustitelný pro soudní posuzování a tudíž ani neexistuje správný neutrální znalecký překlad na kterém by soud mohl vůbec dále postupovat.

722. Že znalecké překlady byly vytvořeny pod vlivem pana Zdeňka Častorala, nebo jiných podobných osob, je nadmíru pravděpodobné jelikož je důvodné předpokládat, že pan Zdeněk Častorál, který opakovaně podával stížnosti na policii a nezná příliš anglického jazyka nemohl žádné smlouvy studovat tak jak opakovaně tvrdí do doby pokud nebyly přeloženy do jazyka českého. Je tudíž zjevné, že pokud pan Častorál podával trestní oznámení bez prostudování smluv, kterým plně, pokud vůbec nějak, rozuměl tak činil bez opodstatnění a pokud si smlouvy nechal někým přeložit je logické, že v rámci takovéto činnosti pracoval se znalcem, kterého potom účelově ovlivňoval. Takovýto znalecký překlad, který je navíc podjatý a naprosto chybný, a který byl vyhotoven s největší pravděpodobností na základě finanční úplaty ze strany pana

Častorala není přípustitelný a zcela jistě není nezávislým znaleckým překladem.

VV. Závěry soudu činěné na prokazatelně chybném překladu, který je účelovým podvodem za s největší pravděpodobností finanční úplatu znalci překladateli jsou naprosto neplatné a odvolací soud nemá jinou možnost nežli je zcela zrušit a nařídit vyhotovení nových překladů a jejich posouzení *ab initio*.

723. Tak jako tak existující znalecké překlady jsou zcela nepřipustitelné v absolutní rovině díky podvodu a zamlčení podstatných skutečností a musí být vyloučeny a další soudní jednání může pokračovat pouze poté a na základě správných a korektních jakož i nezávislých překladů smluv a zajištění tak jak významově odpovídá v anglickém originálu, který je pro všechny strany závazný.

Část 5

AUDITOVANE HODNOTY DAVENTREE AND DALSICH DČERINÝCH SPOLECNOSTI, AUDITORI GRANT THORNTON A HZ PRAHA POBOCKA PANNEL KERR FORSTER WORLDWIDE, DOHODA O FINANCNIM VYROVNANI

A. Auditované hodnoty mezinárodními auditory jsou fakty, které stojí jelikož jak sami znalci přiznávají nemají informací, na kterém po sedmnácti letech oceňování provádět.

724. Obhajoba pana Koženého, která je již tak dosti široká jenznačně prokazuje, že veškeré transakce probíhaly zcela regulérně a hodnoty za kterých transakce proběhly zcela odpovídají tržním hodnotám tak jak byly opakovaně auditorským přezkoumáním bez výhrad potvrzeny. Tyto auditorské zprávy byly potvrzeny jak českými domácími auditory tak i dvěmi z nejrenomovanějších světových auditorských firem a to na základě všech potřebných a nezbytných soudobých informací. Auditorské zprávy těchto společnosti jsou naprosto bezchybné a nebyly nikdy zpochybněny tím, že by bylo prokázáno, že jsou závadné. Soud je proto povinen dát plnou váhu těmto mezinárodním auditorským organizacím jakož i jiným ověřeným finančním hodnotám a výsledkům jakož i dalším informacím co zahrnují.

725. Specifický soud je žádán si povšimnout ocenění aktiv společnosti Daventree Ltd. včetně nesčetných dčerinyých společnosti firmou Grant Thornton zastoupenou pány M.C. Costouris FCCA a G.M. Michaelides FCCA za období 4 října 1995 až 31 prosince 1996 a firmou Pannell Kerr

Forster Worldwide skrze pobočku HZ Praha provedenou pány Ing Petrem Šrámkem a panem Ing Valdemarem Linekem za období únor až červenec 1997 jakož i dalších auditorovaných zpráv za celkové období 1995 až 1997 tak jak je v příloze k tomuto odvolání.

726. Z daných auditorovaných zpráv a dalších materiálu je jasné, že pan Michael Dingman kontroloval a řídil společnost Daventree poté co se různé investice do ropného průmyslu a v zemích bývalého Sovětského Svazu sloučily společně s investicemi společnosti Stratton do Daventree Ltd. Michael Digman jmenován ředitelem Daventree Ltd. dnem 18. června 1996 a odstoupil dnem 14. Března 1997. Během této doby, která rovněž odpovídá auditovanému období Daventree Ltd. různé Harvardské společnosti nabyly akcie Daventree Ltd.. Z výsledků auditovaných zpráv je jasné, že ověřený majetek společnosti Daventree Ltd. v dané době přesahoval tržní hodnotu 39 (slovy třiceti devíti) miliard Kč. Je tudíž naprostý nesmysl, že by se jednalo o akcie bezcenné nebo s nějakou neznámou nebo menší hodnotou.

727. Ověřený majetek společnosti Daventree Ltd. dvěma mezinárodními renomovanými auditorskými firmami je faktem a skutečností, který je soud povinen respektovat. To že jiní prokazatelně méně kvalifikovaní znalci neuměli toto ocenění provést nebo lépe řečeno takovéto ocenění nechtěli provést a zjevně úmyslně i chybně metodicky činily vůbec nemá dopad na kvalitu práce auditorů, kteří v dané době měli veškeré informace a uměli si s ohodnocením dobře poradit.

B. Auditori společnosti Grant Thornton zastoupenou pány M.C. Costouris FCCA a G.M. Michaelides FCCA a firmy Pannell Kerr Forster Worldwide skrze pobočku HZ Praha provedenou pány Ing. Petrem Šrámkem a panem Ing. Valdemarem Linekem nebyly dokonce ani vyslechnuty.

728. Je navíc zcela jasné, že jediným řádným zpochybněním auditorské práce může být samotný výsledek nebo trestní postup proti auditorům samotným. Avšak žádný z výše jmenovaných auditorů nebyl ani předvolán nebo vyslechnut byť jednoznačně obžaloba měla takovouto příležitost, pokud skutečně věřila, že audit těchto společností proběhl jinak než-li zcela správně. Skutečnost, že ani jediný auditor nebyl předvolán k výsledku, aby se zodpovídal za svoji práci obžalobě pouze potvrzuje, že obžaloba sama neví, že auditori daný audit provedli a prostě nechce auditory konfrontovat. Tak jak je v celém světě nezbytnou nutností v případě žádosti o zpochybnění auditovaných výsledků a hodnot tento proces začíná a neobejde se bez stížnosti či trestnímu stíhání auditorů samotných, aby vysvětlily své činy na základě prokazatelně rozdílných skutečností, které musely být v dané době známy. Nic takového se samozřejmě nestalo a ani nestane, jelikož dnes

dokonce již ani není materiálů a informací na základě kterých ocenění po více než-li sedmnácti letech provést.

C. Auditované hodnoty 500 akcií společnosti Stratton Paper byly 8,007,766,000.00 Kč a auditované hodnoty 54,999,999 akci Harms Investment Company byly 5,635,722,000.00 Kč.

729. Je tudíž jasné, že akcie Daventree Ltd. musejí mít tu hodnotu, kterou řádný audit odrážel a to jest 39 miliard Kč. Stejně tak je patrné, že různé další Kyperské společnosti včetně Stratton Paper či Harms nebo jiných byly v dané době řádně auditorovány a mají oceněné tržní hodnoty odrážející veškeré uskutečněné transakce. Specificky auditované hodnoty 500 akcií společnosti Stratton Paper byly 8,007,766,000.00 Kč a 54,999,999 akci Harms Investment Company byly 5,635,722,000.00 Kč. Takovéto ocenění těchto majetků bylo potvrzeno v dané době dvěma auditorskými mezinárodními firmami a je nezpochybnitelný. Tvzení těch co po sedmnácti letech říkají, že na základě "jim známých" informací nemají tyto společnosti žádné hodnoty, jelikož o nich neví je stejně jako tvrdit, že společnost Nestlé má nulovou hodnotu, jelikož nic neznám a nevím kde má jaký majetek a jiné nehmotné hodnoty. Postup a závěr znalců, kteří navíc opakovaně chyby je naprosto předpojatý a nesmyslný. Řečeno jinými slovy, pro zpochybnění řádně a bez výhrady auditorovaných účetních zpráv je zapotřebí zpochybnit samotné znalce auditory, kteří tento audit prováděly. Nic takového se nestalo, jelikož je něco takového prostě nesmyl.

D. Dohoda o mimosoudním vyrovnání z 8. dubna 2002 zcela vylučuje jakékoliv finanční nároky ze strany HPH jelikož v rámci převzetí hodnot v objemu mnoha set milionů dolarů se HPH jednou a navždy vzdalo všech dalších nároků.

730. Příložená dohoda a usnesení HPH z 8. dubna 2002 v rámci celkového mimosoudního vyrovnání a převzetí majetku v objemu mnoha set milionů Kč jednoznačně a nezvratně potvrdila vzdání se jakýchkoliv a veškerých dalších nároků.

731. Tato dohoda byla zcela pravoplatně učiněná za HPH panem Borisem Vostrým na základě souhlasu představenstva a dozorčí rady HPH. Navíc tato dohoda a ujednání nikdy nebyla jakkoliv soudně napadena nebo zpochybněna.

732. Jelikož uplynuly veškeré statutární lhůty na právní napadení této dohody, jakož i protože je mimosoudní vyrovnání plně právně závazné a nahrazuje a vylučuje veškeré další soudní kroky a explicitně odškodňuje jakékoliv žalované je soud povinen takovéto mimosoudní vyrovnání

respektovat a tato úmluva dále vylučuje jakékoliv finanční nároky ze strany HPH. Výpočet jakýchkoliv náhrad nebo škod je tudíž chybný a tak jako tak nevynutitelný, jelikož se ho HPH v rámci mimosoudního vyrovnání explicitně zřeklo.

"Sol justitiae illustra nos", Sun of Justice, illuminate us"